

آخري صليبي جنگ

تصنيف

عبدالرشيد ارشد

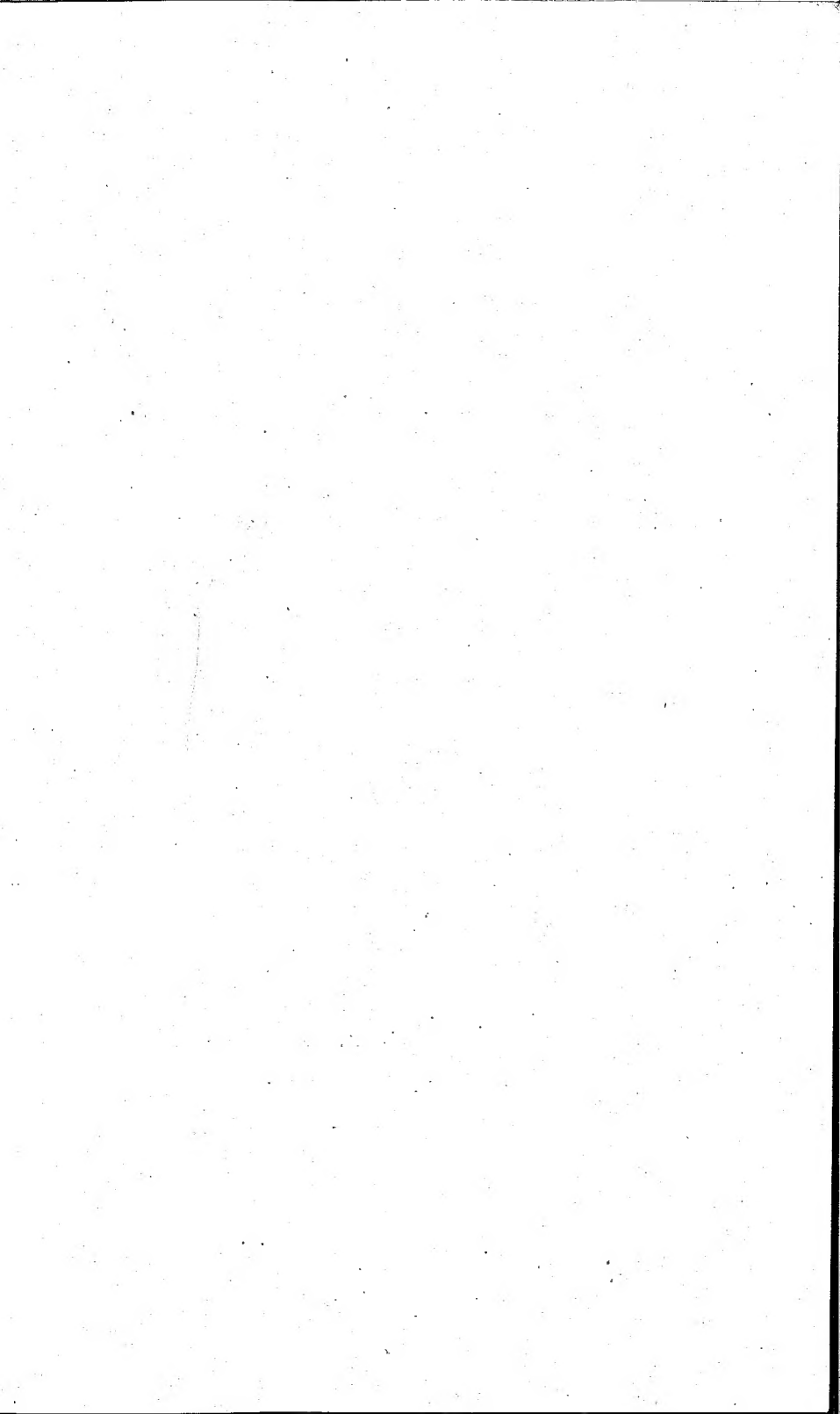
مترجم

جعفر علي نظاماڻي

چيائيندڙ

سنڌ اسلامڪ پبليڪيشنز حيدرآباد
سنڌي ادبي سوسائٽي، ٽنڊو محمد خان

The Society
ANNOOR TRUST (Regd)
Jauharabad (Pakistan)

آخري طليبي جنت

تصنيف:

عبدالرشيد ارشد

سندڪار:

جعفر علي نظاماڻي

چائيندڙ:

سنت اسلامڪ پبليڪيشنز حيدرآباد

سنتي ادبي سوسائٽي، تنجو محمد خان

ڪتاب جو نالو: ————— آخري صليبي جنگ

تصنيف: ————— عبدالرشيد ارشد

سنڌيڪار: ————— جعفر علي نظاماڻي

ڪمپوزنگ: ————— اسلامڪ ڪمپيوٽر ڪمپوزنگ سينٽر

B / 400 يونٽ نمبر 4 لطيف آباد حيدرآباد

ڪمپوزر: ————— اشتياق احمد - امتياز احمد

قيمت: ————— 50 روپيا

اشاعت: ————— 500

دنيا ۾ خوفناڪ جنگ جي وڃڻ واري آهي. انسانذات امن ۽ سکون جي ڳولا ۾ پاڻ پتوڙي رهي آهي ٻئي پاسي حالتن کي وڌيڪ ڳٽيسر بڻائڻ لاءِ آمريڪي صدر جارج ڊبليو بش صليبي جنگ (Crusade) جي ٻيهر شروعات افغانستان ۽ عراق تي حملي سان ڪئي آهي جنهن جي ابتدا پهريون ڀيرو پوپ اربين دور 1095ع ۾ ڇڙ ۾ ٻيهر مڙني يورپي قومن کي هڪ جهنڊي هيٺ گڏ ڪري اهو اعلان ڪندي ڪئي ته اسلام هڪ شيطاني مذهب آهي (معاذ الله) جنهن کي اڳتي وڌي ختم ڪري ڇڏيو ۽ بش اهو اعلان پڻ ڪيو آهي ته اسان ڪنهن به ملڪ تي ڪنهن به مهل حملي ڪرڻ جو اختيار رکون ٿا ۽ ان کان اسان کي ڪو به روڪي نه ٿو سگهي. يورپ، آمريڪا ۽ اسرائيل جي اتحادي فوج عراق ۽ افغانستان تي حملي کان پوءِ ايران، شام ۽ پاڪستان کي به صليبي حملن جون ڌمڪيون ڏئي رهي آهي جنهن افغانستان جي حملي ۾ مسلسل ڪارپٽ بمباري ڪري 60 هزار مسلمان شهيد ڪيا سندن اها وڙهه اڄ تائين جاري آهي.

ساڳي ئي صورتحال عراق جي مسلمانن جي آهي جن تي خطرناڪ بر وسائي ڪين باهه جو عذاب ڏنو پيو وڃي. ٻئي پاسي مسلمانن خلاف جاري صليبي جنگ کي معاشي، سياسي ۽ عسڪري دائرن مان ٻاهر ڪڍي ابلاغي ميدانن تائين وسيع ڪرڻ لاءِ هڪ سوجھيل سمجھيل منصوبي تحت نبي جا توهين آميز خاڪا (ڪارٽون) يورپ جي 37 ملڪن جي اخبارن ۾ شايع ڪيا ويا. اهڙن ڪٽن ڪرتوتن سان امت محمدية جا جذبا يقيناً مجروح ٿيا آهن. انهن غير اخلاقي حرڪتن جي ڪري 2006ع ۾ پوري دنيا ۾ مسلمانن تاريخي احتجاج ڪيو ۽ مظاهرن، جلوسن ۽ جلسن ۾ ڪروڙن جي تعداد ۾ مسلمانن شرڪت ڪئي ايسٽائين جو بمبئي سميت پوري هندستان ۾ به لکين مسلمانن مظاهرا ڪيا جنهن ۾ ڪيترائي هندو پڻ شريڪ ٿيا. پاڪستان جي شهر شهر ۽ ڳوٺ ڳوٺ ۾ به جلسا، جلوس ۽ احتجاجي مظاهرا ڪيترن ئي مهينن کان جاري آهن. اها حقيقت آهي ته آمريڪي ۽ يهودي پنهنجو نيو ورلڊ آرڊر پوري دنيا ۾ لاڳو ڪرڻ ۽ خاص طور تي اسلامي

ملڪن تي سياسي، سماجي، ۽ تهذيبي حملن ذريعي مسلمانن کي پنهنجو غلام بڻائي سندن وسيلا تبضي هيٺ آڻڻ جي رٿا بندي ۾ رڌل آهن.

نبي جن جو فرمان آهي ته هڪ وقت اهڙو به ايندو جو باطل قوتون مسلمانن مٿان اڻين ڪڙڪتي پونديون جيئن بکيا دسترخوان تي. ۽ پاڻ فرمايائون ته "ان وقت منهنجي امت جو تعداد بنو ڪلب جي رڙن جي وارن کان به وڌيڪ هوندو پر امت کي ان وقت وهن جي بيماري لڳل هوندي. حب الدنيا و کراهية الموت، يعني هودنيا سان محبت ۽ موت کان نفرت ڪرڻ لڳندا ۽ اڄ اسان مان اڪثريت جي حالت اها ٿي آهي پر اميد جو ڏيڻ وساميو ناهي ايمان وارن جي حالت ۾ اڄ واضع تبديلي محسوس ڪري سگهجي ٿي، اڄ امت سجاڳ ٿي رهي آهي، سندس هڪ وڏو حصو ڪفر جي قوتن سان اڄ به جهاد ڪري رهيو آهي. فلسطين، ڪشمير، چيچنيا، افغانستان، عراق، ترڪي توڙي مصر ۾ ڪفر ۽ ناعاقبت انديش حڪمرانن خلاف مسلمانن جون مزاحمتي تحريڪون جاري آهن ۽ اهو وقت ويجهو آهي جنهن جي بشارت پاڻ سڳورن جن ڏني ته "آخرڪار اسلام پوري دنيا جي نظامن تي غالب ايندو ۽ پاڻ فرمايائون ته حضرت عيسيٰ عليه السلام ابن مریم دجال کي مارڻ لاءِ سندس ڳولا ۾ نڪرندو ايستائين جو ٻڌي جي مقام تي جتي اڄ اسرائيل جو زبردست فوجي آڏو ۽ ايئرپورٽ آهي، دجال کي قتل ڪندو ۽ پوءِ مسلمانن کي دلداري ڊگرو الله مزین

هي ڪتاب موجوده ۽ ايندڙ حالتن تي تجزيي تي مشتمل آهي جنهن ۾ آخري صليبي جنگ جي عنوان سان نبي سائين جي امت خلاف عالمي سازش جو پردو چيريو ويو آهي. محترم جعفر علي نظاماڻي جن وڏي محنت ۽ جفا ڪشي سان هن ڪتاب جو سنڌي ترجمو ڪيو آهي. خدا سندس محنتن کي مان عطا فرمائي. (آمين)

عبدالوحيد قريشي

جنرل سيڪريٽري

فهرست مضامين

نمبر	عنوان	صفحو
1	عرض مترجم	
2	مهاڳ	
3	ديپاڇو	
4	تقدير	
5	آخري صليبي جنگ جا چند محاذ	
6	اقدار جو سرمايو	
7	اقدار جو خاتمو	
8	تعليمي اقدار جو خاتمو	
9	معاشي، تجارتي ۽ صنعتي اقدار جو خاتمو	
10	سياسي اقدار جي تباهي	
11	مذهبي رواداري جي تباهي	
12	صحافت ۽ ميڊيا جي تباهي	
13	اخبارن ۽ رسالن تي اسٽان ڪيئن ڪنٽرول ڪندا آهيون	
14	يو اين او جو ڪردار	
15	ففتھ ڪالم	
16	اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ بي دين اين جي اوز جو ڪردار	
17	بحالي معيشت جي لاءِ امپورٽڊ سفيد هائي	
18	هينين سطح تائين اقتدار جي منتقلي، ناڪام تجربن کي دهرائڻ تي زور	
19	قانون ۽ ضابطو جي ايس ٽي ۽ زرعي ٽيڪس	
20	محترم وزير اعظم! پاڪستان وڪڻجو نه ٿيڪي تي	

دڄو	
ميڊيا (پرنٽ ۽ اليڪٽرانڪ) ۽ يهود	21
افواج پاڪستان ۽ اڻ ڏٺل هٿن جا ڪرشم	22
معاشي بحران ۽ يهودي منصوبہ بندي ڪندڙ	23
پاڪستان جي ذمي غير مسلم ملڪن جو قرض	24
مسلمان ملڪن کان حاصل ڪيل قرضو	25
اسامہ بن لادن يهود ۽ نصارا جي نڙيءَ ۾ ڦاٿل هڏي	26
اسان بگهڙ آهيون	27
عراق جو قضيو، پس منظر ۽ پيش منظر - شاه فيصل	28
شهيد کان شاهم فهد تائين	
پنهنجي وطن وارن جي نالي	29
يهودي طريقہ ڪار	30
۱ - شارڪ	31
۲ - تخريب ڪار	32
۳ - شعبہ عسڪريہ يا جبريہ	33
بيجنگ پلس فائيو (5 - PLUS) ڪانفرنس	34
خواتين جي باري ۾ عالمي ڪنفرنسون	35
خواتين جي پنجين عالمي ڪانفرنس جولائي 2000ع	36
ڪانفرنس جا دربرده مضمرات	37
هن ڪانفرنس جي لاءِ تياريون	38
پاڪستان ۾ هن ڪانفرنس جي تياري	39
علماء ڪرام ۽ خير خواه مسلمانن ۽ خصوصاً مسلم	40
حڪمرانن کي انتباه	
شدید تنقيد جو سبب	41
تجزيو	42

43	خاتون خانہ جي گھریلو ڪمن ۾ توليدي خدمت تي محنت جو معاوضو
44	ڪانفرنس جو انعقاد
45	مقام غور ۽ فڪر
46	گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن جا پس پرده عزائم
47	ضلعي حڪومتن جو عالمي استعماري منصوبو
48	استعمار جو منصوبو ڇا آهي؟
49	طريقہ ڪار
50	هڪ مضبوط پاڪستان ڇو؟
51	رياستي لائحہ عمل
52	سماجي لائحہ عمل
53	ضلعي حڪومتون پاڪستاني رياست جي خلاف خطرناڪ سازش
54	اسين ڪٿي بيٺا آهيون؟
55	ڊيولوشن (Devolution) ڇا آهي؟
56	اسلامي جماعتون ڇا ڪري رهيون آهن؟
57	اقوام متحده جي مقصدن ۽ چارٽر تي هڪ نظر
58	حقوق انساني چارٽر ۽ اسلام
59	سامراجي خطرا
60	سيڪيولرزم (Secularism) قوميت (Nationalism)
61	فري ميسن جا شڪار

عرض مترجم

معروف اديب جناب عبدالرشيد ارشد ”جوهر آباد“ جي مشهور لکيل
آخري صليبي جنگ حصہ پهرين جو سنڌي ترجمون توهان جي هٿن ۾ آهي.
ترجمون (ڪتاب) پسند جي سند حاصل ڪري ته الله تعاليٰ جا احسان
عظيم ترجمي ۾ جيڪڏهن ڪا خامي نظر اچي ته اها منهنجي ڪم علمي
تصور ڪئي وڃي آئون ڪتاب جي لکندڙ سان گڏ پنهنجي پياري پاءُ حسين
صحرائي، محمد موسيٰ پتو صاحب ۽ انهن تمام دوستن جو شڪر گذار
آهيان. جن محنت ۽ خلوص سان هن مسوده کي ڪتاب جي شڪل ڏني ۽
توهان تائين پهچائڻ ۾ پنهنجي حصي جو ڪم ڪو پوري ذميداري سان
ادا ڪيو.

الله تعاليٰ انهن سڀني دوستن کي دنيا ۽ آخرت ۾ بي پناه نوازشن
سان سرفراز فرمائي. آمين ثم آمين

جعفر علي نظاماڻي

مهاڳ

آخري صليبي جنگ جي نالي سان رير نظر ڪتاب پاڪستان جي مشهور دانشور عبدالرشيد ارشد صاحب جو جوڙيل آهي. جنهن ۾ موصوف تفصيل سان ٻڌايو آهي ته مسلمانن خلاف صليبي جنگين جو سلسلو لڳاتار جاري آهي. عالم اسلام ۽ خود پاڪستان ۾ اسلام ۽ اسلامي ڪاڙ خلاف هر شعبه زندگي ۾ شروع ڪيل مهر ۾ سڌي يا اڻ سڌيءَ طرح صليبي قوتن جو ٿي ڪردار شامل آهي، جيڪي هينئر آزادي، روشن خيالي، عورت ۽ مرد جي مساوات ۽ مسلم معاشري جي سماجي، معاشرتي ۽ معاشي ترقي جي نالي تي اسلامي تهذيب جي خلاف جنگ جوڙيو وينا آهن. انهيءَ مقصد لاءِ اسلام دشمن عالمي قوت، ان جا ملتي نيشنل ادارا ۽ بي شمار ايجنسيون سڄي عالم اسلام ۾ مسلمانن جي ذهين نئين نسل کي خريد ڪري انهن جي هٿان اين جي اوز ڦاٿر ڪرائي، مسلم معاشري کي ديواس ۽ بي غيرت بنائڻ، مردن ۽ عورتن جون ميل ميلاپ جون مجلسون ڪوٺائڻ، عورتن کي گهرن کان ٻاهر ڪڍڻ ۽ روشن خيالي جي تحريڪ کي هر سطح تي هٿي ڏيڻ جي ڪم ۾ مصروف رکڻ لاءِ ڪوشاڻ آهن ان لاءِ بين الاقوامي عالمي ادارا اربين ڊالر خرچ ڪري رهيا آهن. مقصد فقط هڪڙو آهي، اهو اهو ته مسلمانن کي اسلام ۽ اسلامي تهذيب کان پري ڪري، مغرب پرست ۽ ماده پرست بنائجي ۽ سندس اخلاقي ۽ انساني صفون ختم ڪري ڏهني ۽ نفسياتي طور پنهنجو غلام بنائجي: اهڙيءَ طرح عالم اسلام جي موثر ۽ طاقتور طبقن کي ديواس، بي غيرت ۽ بي وس بنائي سڄي عالم اسلام جي سمورن وسيلن تي ڪنٽرول ڪجي.

انهيءَ مقصد ڪاڻ عالمي سامراج جيڪو دراصل صليبي قوتن جو حامل آهي، اهو پنجاه سٺ سالن کان وٺي عالم اسلام جي اجتماعي زندگي جي هر شعبي تي اثر انداز ٿي، حڪمرانن کان سياسي، تعليمي، انتظامي ۽ معاشي پاليسيون اهڙي قسم جون جوڙائي رهيو آهي، جنهن سان ماده پرستي جي فضا

ڪي هتي ملي ۽ دجالي تهذيب لاءِ حالتون سازگار ٿين.

زير نظر ڪتاب ۾ ان سلسلي ۾ جيڪا معلومات تفصيل سان پيش ڪئي وئي آهي، ان سان عالمي صليبي قوت جي سمورين سازشن تان پردو ٽوڪجي، ۽ پڙهندڙن جي آڏو اها حقيقت پڌرو ٿيو پوي ٿي ته اسان جا حڪمران ۽ اين جي اوز وارا صليبي قوتن جي هٿان رانديڪي وارو ڪردار ادا ڪري رهيا آهن.

مصنف شڪري جو مستحق آهي جو هن هن موضوع تي اهم ڪتاب لکي اسان کي بيدار ڪرڻ جو فريضو سرانجام ڏنو آهي. ڪتاب جو ترجمو محترم جعفر علي نظاماڻي صاحب ڪيو آهي. موصوف دين جو غير معمولي جذبورکنندڙ تحريڪي ڪارڪن آهي. سندن سڄي زندگي استاد جي حيثيت سان شاگردن جي تعليم ۽ تربيت ۾ گذري آهي. جعفر علي نظاماڻي صاحب انهن فردن مان هڪڙو فرد آهي، جيڪي قول ۽ عمل ۾ تضاد کان محفوظ آهن. سندس زندگي جو درويشان رنگ ڍنگ ۽ هر وقت دعوتي جذبو ۽ جنون ڏسي اها تمنا رهي ٿي ته ڪاش نظاماڻي صاحب جهڙا دعوتي ۽ تحريڪي ڪارڪن اسان جي ڳوٺاڻي زندگي ۾ ڪجهه سرس پيدا ٿين ته جيڪر اسلامي تحريڪ کي هتي ملي ۽ بُرائي جي قوتن جي مقابلي ۾ بهتر صورت پيدا ٿئي. هو تجربي ڪار ۽ جهانديد تحريڪي ڪارڪن آهي، جيڪو ڳالهين کان وڌيڪ ڪم ۽ مسلسل ڪم سان دلچسپي رکي ٿو.

محترم جعفر علي نظاماڻي صاحب زير نظر ڪتاب جي اهميت کي محسوس ڪندي، جوش ۽ جذبي ۾ اچي، ڪتاب جو ترجمو ڪيو آهي. هن ترجمي ۾ سٺي محنت ڪئي آهي. پر جيئن ته سندس اردو مان ڪيل پهريون ترجمو آهي، ان ڪري ترجمو ايترو معياري نه ناهي، تاهه ڪتاب جو مفهوم سمجهه ۾ اچي وڃي ٿو، انهيءَ محنت لاءِ موصوف پڙهندڙن پاران تعريف جو مستحق آهي.

محمد موسيٰ پٽو

۸ سيپٽمبر ۲۰۰۵ع

ديپاڇو

"آخري صليبي جنگ" تي ڪجهه چوڻ کان اڳي جيڪڏهن ملڪ جي باوقار رسالي اردو ڊائجسٽ جي گذريل شماري ۾ شايع شده هڪ ڪهاڻي جو خلاصو توهان جي سامهون پيش ڪريان ته نه صرف توهان کي آخري صليبي جنگ جي هڪ اهم محاذ جو تعارف ٿي ويندو، بلڪه بيان ڪيل باقي محاذن جي سچائي تي به توهان جو يقين پختي ٿي ويندو ۽ جيڪڏهن توهان حقيقت جي ته تائين پهچي ڪري پنهنجو قبله درست ڪري سگهيا ته آئون سمجهندس ته منهنجي محنت سچائي ٿي.

اردو ڊائجسٽ جي ڪهاڻي اسان کي ٻڌائي ٿي ته هندوستان تي برطانوي راڄ جي وقت هڪ انگريز فوجي آفيسر جي هندوستان جي رياست جي ڪنهن نواب سان گهاتي دوستي هئي. نواب صاحب اڪثر برطانيه ايندو ويندو هو. هڪ دفعي جڏهن برطانيه ويو ته انگريز فوجي آفيسر کي به اطلاع مليو. هو ملاقات جي لاءِ آيو. گپ شپ ٿي. پوءِ انهيءَ انگريز نواب صاحب کي سير جي پيشڪش ڪئي ته نواب صاحب چيو ائين ته مون هتي ڪافي سير ڪيو آهي. ها جيڪڏهن ڪا خاص جڳهه ڏيکارڻ گهرو ٿا ته ڀلي شوق سان پروگرام ٺاهيو. انگريز آفيسر پڻي ڏينهن جو پروگرام ڏيئي ڪري هليو ويو.

ٻئي ڏينهن جڏهن هو نواب صاحب سان مليو ته هن چيو نواب صاحب توهان کي انوکڙو سير ڪرايان ٿو. مگر شرط هي آهي ته توهان مون سان ڳالهائجون. ۽ نه ڪو سوال ڪجو. نواب صاحب انهيءَ پراسرار سير تي حيران به ٿيو ۽ وڏي شوق سان هلڻ لاءِ تيار ٿي ويو.

پروگرام جي مطابق ٻئي ڏينهن انگريز آيو ۽ پنهنجي گاڏي تي نواب صاحب کي وٺي لنڊن کان ٻاهر هڪ طرف روانه ٿي ويا. ڪيترائي ميل وڃي ڪري

هڪ پراڻي عمارت وٽ بهترين بيٺل گاڏين وٽ پنهنجي گاڏي بيهاري، ٻئي گاڏي ۾ ويهي ڪري سفر شروع ڪيو. اهو رستو جهنگ جي وچ ۾ هو. ڪافي مفاصلو ڪري هڪ قلعو وانگر عمارت نظر آئي، جنهن جي آس پاس دالان هو. مختلف طرف جي عربي لباس ۾ ڪجهه نوجوان پڙهي ۽ پڙهائي رهيا هئا.

اهي ٻئي گاڏي بيهاري لهي ويا. اوسو پاسو گهمي ڦري ڏٺائون ته ڪنهن جاء تي فقه پڙهائي پئي وئي، ڪنهن جڳهه تي حديث و قرآن پڙهايو پئي ويو. نواب صاحب اها درس گاه ڏسي تعجب جي درياه ۾ ٻڏي ويو. واپسي جو سفر شروع ٿيو. جيئن واپس جهنگ مان نڪتا ته نواب صاحب سوال ڪرڻ شروع ڪيا ته عربن کي فقه، قرآن ۽ حديث هتي ڪهڙي يونيورسٽي جي تحت ڪهڙي مصلحت جي ڪري پڙهايو وڃي ٿو. انگريز دوست کلي ڪري جڏهن نواب صاحب کي ٻڌايو ته اهي مسلمان نه هئا، بلڪ يهودي ۽ عيسائي نوجوان هئا ته نواب صاحب ششدر ٿي ويو. انگريز دوست ٻڌايو ته انهن ماڻهن کي مسلمانن جي ملڪن ۾ اسلام جو مڪمل علم حاصل ڪري انهن ۾ داخل ڪيو ويندو. اهي اتي مسلمان بنجي انهن جي زبان ۽ لهجي ۾ هر ڳالهه ۾ انهن جي اندر مسئلن جي اختلافن کي پڙڪائيندا رهندا. جڏهن مسلمان انهن اختلافن ۾ ڦاسي ويندا ته يهود ۽ نصارن جو سڀ ڪم آسان ٿي ويندو.

راقر الحروف اهڙائي ڪيترا ڪردار مصروف عمل ڏٺا آهن. سلطنت عمان جي زرعي محڪمي ۾ هڪ صاحب ظاهري طور تي اسسٽنٽ ڊائريڪٽر زراعت هو. اهو برٽش آرمي جو ڪيپٽن مائڪ هٽلر هو. اهو خالص عماني لهجي ۾ عربي ڳالهائيندو هو. ۽ بدوي ان جي سامهون مقابلو نه ڪري سگهندا هئا. اهڙي طرح صلاح جي گورنر کي هڪ آمريڪن پرائيويٽ سيڪريٽري نصيب ٿيو. جيڪو بهترين عربي ڳالهائيندو ۽ لکندو هو. ۽ ٽائپ به ڪندو هو. اها ان صلاح جي ڳالهه آهي جتي بقول هڪ ڦري ميسن جي "اسان جي ڪافي تعداد آهي".

مشرق وسطیٰ ۾ انهيءَ منصوبه بندي کي ڇڏيو. اسلامي جمهوريه

پاڪستان ۾ ايندڙ وقت ۾ بڻجندڙ نين جماعتن ۽ گروين تي نظر وجهو. انهن جي منشور تي نظر ڊوڙايو. نت نون وڌندڙن اختلافن ۾ تيزي تي غور ڪريو. ته توهان جي دل گواهي ڏيندي ته اهو بنا وجه نه آهي. انهيءَ جي پٺيان هڪ وڏي طاقت آهي. جيڪا ٿوري ٿوري وقفي ۾ صورت حال بگاڙڻ لاءِ مصروف عمل آهي. ته اهڙي طرح پاڪستان کي ڪمزور ڪري سگهجي ٿو.

”آخري صليبي جنگ“ ۾ توڻن جي نڪاء، تلوارن جي چمڪات، گهوڙن جي هٿڪار بلاشڪ ٻڌڻ ۾ نٿي اچي. ظاهر ۾ خون جا درياءَ به نه آهن، مگر سڀ سٺو جي تهه ۾ جڏهن به ڪو باشعور جهاتي پائي ٿو ته هر محاذ تي هلندڙ شديد ترين حملو ۽ انهن حملن کان متاثر ٿيڻ وارا نظر اچن ٿا. هر قسم جا موجوده تعصبات ۽ نفرتون آخري صليبي جنگ جا هٿيار آهن.

”آخري صليبي جنگ“ جي گهڻن محاذن جو تعارف ڪرائڻ اسان انهيءَ ڪري ضروري سمجهيو ته توهان انهيءَ آرسِي ۾ گهٽ ۾ گهٽ اهو ڏسو ته اسين ڪٿي بيٺا آهيون؟ آس پاس ۾ هر محاذ تي پنهنجا گهڻا پائڻ به انهن صليبن جا هٿ ۽ هانهون نظر ايندا. اهي امت مسلمہ جا عبدالله بن ابي، مير جعفر ۽ مير صادق آهن. تاريخ جو ڪوبه دور انهن جي وجود کان خالي نه آهي.

اس گھر کي خاک اڙائے میں گھر والوں کا جو حصہ ہے
 دوچار برس کي بات ٿيڻي به نصف صدي کا قصہ ہے

”آخري صليبي جنگ“ ۾ اسان پنهنجي ڳالهه کي دستاويزي ثبوتن سان گڏ توهان جي سامهون رکيو آهي. انهيءَ لاءِ ته هن کي محض افسانو نه سمجهيو وڃي. اسان امت مسلمہ خاص طور تي اسلامي جمهوريه پاڪستان جي عوام جي سامهون پنهنجو ڪيس پيش ڪري ڇڏيو آهي. ته عوام جي عدالت بهترين عدالت آهي.

ڪتاب جي اشاعت ۾ مدد تعاون ڪرڻ وارن سڀني احبابن جي لاءِ اسان جو دل شڪر ۽ محبت جي جذبن سان ڀر آهي.

شل ڌڻي تعاليٰ اسان سڀني جي انهيءَ محنت کي قبول فرمائي. آمين.
الله تعاليٰ هن کي سڀني لاءِ فائدي مند بنائي.

عبدالرشيد ارشد

تقديم

ڊاڪٽر محمد امين (ايم اي - پي ايڇ ڊي)

اسان مسلمان بحیثیت اکیلا ۽ بحیثیت هڪ امت جن خطرناڪ مسئلن سان اڄ گهریل آهیون، جن خطرناڪ بیمارین ۾ مبتلا آهیون. ان تي هر حساس دل جو غمگین ٿیڻ ۽ ان بیمارین جو علاج سوچڻ بالڪل فطري ڳالھ آهي. اسان جي راءِ ۾ انهن مسئلن جي سببن کي اڄ سمجھڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي ته انهيءَ لاءِ ٻن سببن تي غور ٿي سگهي ٿو. هڪ داخلي ٻيو خارجي پهلوءَ سان ۽ بلاشبہ ٻئي پهلوءَ اهر آهن. جهڙي طرح ڪوبہ وڏ انهيءَ وقت تائين طوفان جو مقابلو نٿو ڪري سگهي، جيستائين ان جون پاڙون مضبوط نہ هجن اهڙيءَ طرح جيستائين مسلمان جي اندر ایمان جون پاڙون ان جي دل جي اندر ايتريون مضبوط نہ هجن جو ان جي فڪر ۽ عمل کي بدلي نہ ڇڏين، انهيءَ وقت تائين ان جي جسم جو مضبوط هئڻ محال آهي. ٻئي طرف خارجي پهلوءَ اهر آهي، جيستائين بیروني دشمن جي صحیح سڃاڻپ ۽ ان جو صحیح ادراڪ ڪري انهن جي سازشن جو ٽوڙ نہ ڪیو ویو اوتري تائين ان جو مقابلو نہ ٿي سگهندو ۽ نہ ان تي فتح حاصل ڪري سگهجي ٿي. دشمن کي سڃاڻڻ (Know the ene-my) جي اھمیت مسلمہ آهي هر هڪ محاذ تي دشمن جي منصوبہ بندی کي ڄاڻڻ بہ ضروري آهي.

”آخري صلیبي جنگ“ (هي ڪتاب) جيڪو هن وقت توهان جي هٿن ۾ آهي. انهيءَ خارجي پهلوءَ کان توهان جي سامهون سوچ جو هڪ نئون درکولي ٿو. برصغير جي سطح تي اسان جو تجربو هي آهي ته اسان جو ۽ اسان جي دین جو دشمن هندو آهي. ملڪي سطح تي صلیبي جنگين جي حوالي سان اسان جو

عام ناٿرهي آهي ته اسان جو دشمن عيسائيت آهي، جڏهن ته هن ڪتاب جو فاضل مولف جناب عبدالرشيد صاحب اسان جي سامهون اهو پهلو پيش ڪري ٿو ته هندن ۽ عيسائين کان وڏا امت مسلمہ جو خصوصاً اسان جو هڪ ٻيو دشمن به آهي ۽ اهو يهوديت آهي. اهو چوي ٿو ته هندو ۽ مغرب جون عيسائي حڪومتون اسان سان جيڪا دشمني ڪري رهيون آهن، انهن جي پٺڀرائي به يهوديت ئي ڪري رهي آهي. پنهنجي ڳالهه هو محض قرائن ۽ قياس سان نٿا چون. بلڪ هر موقعي تي يهودي وڌاڻن (protocols of the meetings of the elders of zoin) مان اقتباسات ڏيئي ڪري اهو ثابت ڪندا آهن. اها يهودي ذهن جي سازش جو نتيجو آهي. اهي هي به چوندا آهن ته عيسائي ۽ هندو محض يهودين جا آلہ ڪار آهن. اصل اسلام دشمن قوت يهودين جي ئي آهي. حقيقت هي آهي ته فاضل مولف جا دلائل مضبوط آهن ۽ ان جا مضمون پڙهڻ سان ماڻهو واقعي ڦاٿل ٿي وڃي ٿو ته اسان جو اصل دشمن ته يهودي ئي آهي. يهود ۽ نصاري جي اسلام دشمني جو سبب اهو فرمان نبي ڪريم ﷺ، ”اخرجوا اليهود والنصارى من جزيرة العرب“ (يهود ۽ نصاري کي جزيره العرب مان ٻاهر ڪڍي ڇڏيو). به آهي ائين اسلام ۽ يهوديت ساڍا چوڏهن سوسالن کان هڪ ٻئي جو مدمقابل رهيا آهن. هر ڪنهن دور ۾ صرف جنگ جو طريقو (War strategy) تبديل ٿيندو رهيو آهي.

هن مسئلي تي تمام گهڻو اندازو هن پهلو تي ڪريو ته فاضل مولف پنهنجو مقدمه جن مقتدر ماڻهن جي سامهون پيش ڪري رهيا آهن. يعني اسان جا حڪمران سياستدان، بيوروڪريٽ دانشور وغيره اهي خود يهود سازشن کان مرعوب آهن. گربا انهيءَ ڪيٽس جو علاج جن ڊاڪٽرن کي ڪرڻو آهي اهي خود انهيءَ موذي مرض ۾ مبتلا آهن. ته تصور ڪري سگهجي ٿو ته ويڄاري مريض جو ڪهڙو حال هوندو. ۽ انهيءَ کي شفا ڪيئن ٿيندي؟ انهيءَ هوندي به مولف ”آخري صليبي جنگ“ جي جارج منصوبه سازن جي خلاف پنهنجو ڪيس

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي باشعور عوام جي عدالت ۾ سنجيده انداز ۽
 رپورٽر وڙني دلائل سان پيش ڪيو آهي. ۽ ميرٽ تي ڪيس هارائڻ جو ڪو سوال
 ئي پيدا نٿو ٿئي. بهرحال اهو فيصلو توهان کي ئي ڪرڻو آهي ته مولف جي ڳالهه
 ۾ ڪيترو وزن آهي. چوڻو عوام کان سٺو ڪوبه جج نه آهي.

مسلمان ڪڏهن به مايوس نٿو ٿئي. هو پنهنجي انهيءَ رب کان ڪڏهن به
 مايوس نٿو ٿئي. جنهن جي هٿن ۾ زمين ۽ آسمان جون ڪنجيون آهن. جيڪو
 مسيب الاسباب آهي. جيڪو قوت ۽ طاقت جو مظهر آهي. هن اسان کي اهو
 حڪم ڏنو آهي ته اسان صحيح رستي تي هلڻ جي ڪوشش ۽ جدوجهد ڪريون.
 ۽ پوءِ نتيجو انهي تي ڇڏي ڏيون. لهاڏا هر اهو فرد جنهن تائين اهو آواز پهچي،
 انهيءَ جو فرض آهي ته ٻين تائين پهچائي. پاڻيءَ جو هڪ ڦڙو به تمنڊو رهندو ته
 هيٺ پٿر ۾ به سوراخ ڪري ڇڏيندو آهي. اهڙي طرح اسان سڀ ملي ڪري فاضل
 مولف جي آواز کي اڳتي پهچائيندا رهياسون ته اهي ڏينهن پري نه آهن جواج جو
 اهو ڪمزور آواز سڀاڻي جبلن جا جگر چيري ڇڏيندو. انشاءِ الله.

ڊاڪٽر محمد امين (MA. Phd)

حرف اس قوم کا ہے سوزِ عمل زار و زبون
 ہو گیا پختہ عقائد سے تھی جس کا ضمیر!
 وہ قوم نہیں لائقِ ہنگامہ فردا
 جس قوم کی تقدیر میں امروز نہیں ہے!

آخري صليبي جنگ جا چند محاذ

ڪنهن جي زبان مان صليبي جنگ جو لفظ ٻڌندي ئي مسلمان هجي يا عيسائي فوراً خيال صلاح الدين ايوبي ۽ رچرڊ شيردل جي طرف ڇڪجي وڃي ٿو ۽ هر ڪنهن جي سامهون انهيءَ جو پس منظر ۽ پيش منظر جي فلم ڏسڻ ۾ ايندي آهي ته هر ڪنهن ٽولي جي لاءِ اهو اهم معرڪو هو. صليبي جنگين ۾ صليب ۽ هلال آمهون سامهون رهيا، ڪوبه ٽيون ٽولو جيڪڏهن هو ته جنگين جي نتيجي ۾ متاثر ٿيڻ وارو عوام هو.

گذريل جنگين ۾ ڌرين جي انفرادي طاقت ڌرين جي اسلحه کان علاوه ميدان جنگ جي پرياسي ۾ رهڻ واري عوام ۽ ان جون ملڪيتون متاثر هونديون هيون. باقي آباديون هر طرح امن ۽ سڪون واري زندگي گذارينديون هيون. يا وڌيڪ ۾ وڌيڪ پنهنجي فوج جي لاءِ مدد تعاون جي اميد انهن مان رکي سگهبي هئي. مسلمان ۽ عيسائي پنهنجي پنهنجي جڳهه تي منصوبه ٺاهيندا هئا. انهن ڏينهن دشمني جي باوجود جنگي پهلوئن تي پنهنجي ڌرين وٽ اقتدار جو سرمايو هو مگر انهيءَ ۾ به مسلمان فوج جو پلڙو هميشه بلند رهيو.

گذريل دور ۾ صليبي جنگ وڙهي ويندي هئي ۽ وقت جي تقاضائن سان گڏوگڏ انهن جا انداز به بدلاجندا رهيا. يهودي جيڪي مسلمان دشمني ۾ هميشه مشهور هئا، خاموش نه رهي سگهيا. الڪفر ملت واحد جي مصداق انهن جي پٺڀرائي ڪندا رهيا. ۽ نصرانين کي انهن اڳيان پهرين نمبر تي رکيو. اها ڳالهه اڄ آساني سان سمجهي سگهجي ٿي. جيئن آمريڪا هجي يا فرانس برطانيه هجي يا روس سڀئي يهودين جا ٿورائتا ۽ احسان مند ۽ زرخريد غلام آهن. يهودين جي اشاري تي هو سمجهندا آهن ۽ انهيءَ مطابق عمل ڪندا آهن.

برطانيه جو حڪمران خاندان يهودين جي فري ميسن تحريڪ جو سرپرست

آهي. اسرائيلي ٻوٽو فلسطين جي زمين ۾ برطانيه ٿي لڳايو. آمريڪا جا پاليسي ساز يهودي بحيثيت ٺاهيندڙ قوت يهود ۾ آهي. دنيا ۾ ڊالر ئي غالباً واحد ڪرنسي آهي. جنهن تي يهود جو نشان ڏيوڊ اسٽار ”نگران آنڪه“ جو بدنام زمانو نشان ٺهيل آهي. جيڪو هن ڳالهه جي علامت آهي ته بين الاقوامي سطح تي اها مستحڪم ڪرنسي آهي، چوڻهه انهيءَ جي پٺيان يهودي سرمايو آهي. فرانس کي جنهن کي وڻاڻق يهودين جي تعارف ۾ يهودي سازش جو ڳڙهه تسليم ڪيو ويو آهي. باقي رهيو روس ته ان جي متعلق هي شاهدي ڪافي آهي ته ڪميونزم جي روح دراصل يهوديت جي روح آهي. (اٿريه صدي ۽ پوءِ طبع لنڊن 1929 صفحہ 29 از پروفيسر ايف. اي سينڊسڪي) پراچ عالمي سطح تي اسلام جي سامهون آمريڪا جو ورلڊ آرڊر آهي، ٽوني بليئر هن سان گڏ بينل آهي (وغيرهه وغيره). انهيءَ ڪري اسان انهيءَ کي صليبي جنگ چيو آهي.

پنهنجي ڳالهه جي سچائي جي خاطر آئون اهو چوڻ ۾ ڪابه هڪ محسوس نٿو ڪريان ته اڄ آمريڪا، برطانيه، روس ۽ فرانس وغيره هجن. انهن جي يو. اين، او ۽ سلامتي ڪائونسل يا ڪي ٻيون ذيلي تنظيمون هجن يا ان جا مالياتي ادارا ورلڊ بينڪ آئي ايم ايف لنڊن يا پيرس ڪلب هجن. يهودين جي منصوبه بنديءَ کي اڳتي وڌائڻ ۾ هر وقت مصروف عمل آهن. چيچنيا هجي يا ڪشمير هجي فلسطين هجي يا عراق هجي هر هڪ جارحيت جي پٺڀرائي يهود نوازيو، اين، او ۽ ان جي سلامتي ڪائونسل ڪري رهي آهي. عراق جو تحفظ ڪنهن کي مطلوب آهي، اسرائيل کي يا ڪويت کي؟ لبنان ۽ شام کان تحفظ ڪنهن کي درڪار آهي؟ مسلمان ملڪن جي خلاف هر ڪا قرارداد موثر ۽ قابل عمل، اسرائيل ۽ ڀارت جي خلاف هر ڪا قرارداد وٺو ڪنهن سبب جي ڪري پاس ٿي به وڃي ته واپس يو. اين، او ۽ جنرل اسمبلي جي ٻوٽ ۾ لڳندي آهي.

اڄ عالمي بساط تي مسلمانن جي خلاف آخري صليبي جنگ جي لاءِ صفون ٻڌيو بيٺا آهن ته بظاهر اهي نصراني آهن، مگر انهن جي پٺڀرائي ۽ ان جي

لاء منصوبہ بندي ڪرڻ وارا يهودي آهن ۽ ميمڻ ۽ ميسره ۾ ڪنهن جڳهه تي روس آهي ته ڪنهن جڳهه تي هندو وائيو آهي ۽ ائين ”الڪفر ملت و احده“ کي هر شخص کليل اکين سان ڏسي سگهي ٿو. اڄ هلال بمقابلہ صليب نه آهي جو بظاهر نظر اچي ٿو. بلڪ هلال بمقابلہ صليب ڏيود استار درانتي وڃي چڪو آهي. آخري صليبي جنگ سرد جنگ نه رهي آهي، بلڪ کلي جنگ آهي ۽ انهيءَ جنگ جو هڪ محاذ نه آهي به ٿي نه آهن. هي تمام گهڻن محاذن جي جنگ آهي ۽ انهيءَ جو سامان جنگ گهڻو جديد ۽ سائنٽفڪ آهي. انهيءَ جنگ ۾ فتح يابي لاءِ بصيرت، حميت اخلاص ۽ جذبہ حب الوطني سان گڏ تائيد باري تعاليٰ جي به هر وقت ضرورت آهي. صفتن ۾ مڪمل اتحاد، يڪجهتي جي ضرورت آهي اها جنگ انهيءَ اسلحہ سان وڙهي سگهجي ٿي، موجوده آخري صليبي جنگ جا هٿيار ڪنهن کي نظر نٿا اچن ۽ جنهن کي اچن ٿا انهن ۾ اڪثر پاليل ڪيپوٽر وانگر اڪيون بند ڪري ڇڏيون آهن. انهن ۾ بعض ”ان ڪي سحريل محور هو ڪراچو“ بهي ڪر رهي ٿي. بعض وري انهن جي ذريعي مالي فائدين مان خوش ٿي رهيا آهن يا وهندڙ درياءَ مان هٿ ڏوٽي رهيا آهن. ”عالم ديواره نيست“ انهن وصفن کي توهان پنهنجي روزمره جي زندگيءَ ۾ پنهنجي آس پاس ۾ ڏسندا آهيو ۽ سڃاڻندا آهيو ۽ جيڪڏهن خدا نخواستہ ائين نه آهي ته اچو آئون توهان کي ڏيکاريان.

اقدار جو سرمايو.

ڪنهن قوم جو سڀ کان قيمتي سرمايو ان جي عقيدتي سان گڏيل اقدار ۽ ان اقدار سان گڏ غير مشروط وابستگي هوندي آهي. غير مشروط وابستگي تقاضا ڪندي آهي، اخلاص نيت جو اجتماعي سطح جي يڪجهتي جو انهيءَ سرمايي جي بل بوتي تي قوم پاڻ ۾ ملي ڪري عروج تي پهچندي آهي، انهي اقدار کان انحراف جو رويو ڏلت ۽ خواري جي ته تائين وٺي وڃي ٿو. انهيءَ لاءِ

تاريخ جي شهادت ڪافي آهي. اقدار جي سرمائي جي باوجود ڪڏهن اتفاق سان ڪوبه ٽولو بلندي جي طرف پرواز ٿيو ته منزل حاصل ڪرڻ کان اڳي زمين تي اچي ڦهڪو ڪندو. اهو اقدار غير مسلم وٽ هجي يا مسلم وٽ پنهنجي نصب العين سان گڏ اتوت وابستگي شرط آهي.

ڪنهن قوم تي غلبو حاصل ڪرڻ جي خاطر جيڪڏهن انهيءَ کان اقدار جو سرمايو ڪسيو وڃي يا اقدار جي سرمائي ۾ معقول ملاوت ڪئي وڃي ته انهيءَ اڏوهي سان انهيءَ جون پاڙون ڪمزور ٿي وينديون، اها ڦهڪو ڪري اچي زمين تي ڪرندي. زمين جي مٿان مسلم حقيقت جي طور تي جمل مذهب ۾ اسلام ٿي اهو مذهب آهي، جنهن وٽ حقيقي اقدار جو سرمايو آهي، جواهر اقدار خالق ڪائنات پنهنجي چونڊيل دنيا جي سردار دو عالم حضرت محمد ﷺ جي وسيلي سان اسلام جي ذريعي سڄي دنيا جي قومن جي اڳيان رکيو. جن انهيءَ آواز تي لبیک چيو، مسلمان سڏيو ۽ عمل ڪيو. انهيءَ اقدار جي پاسداري ڪئي ته اهي عروج تي پهچي ويا اڄ تائين تاريخ جو ڪوبه صفحہ انهيءَ درخشندي جي مقابلي ۾ پيش نقو ڪري سگهجي.

اسلام جيڪو في الواقع گلوبل وليج جي لاءِ گلوبل ضابطه حيات آهي. ۽ پنهنجي اندر گلوبل ضرورتن جي تمام تر تقاضائن جي تڪميل جي طاقت رکندو آهي. خالق جي پيدا ڪيل گلوبل فيملي جي حقيقي ضروريات انهيءَ جي مقرر ڪيل نظام حيات سان هر ضمانت سان گڏ نڀائي سگهي ٿي. عالم گيريءَ جو حامل دستور اسلام جي دامن رحمت ۾ آهي، جيڪو هر جڳهه ۾ هر دور جي جملي مسئلن جو حل پيش ڪري ٿو ۽ هر ڪنهن معاشري کي تحفظ ۽ خوشحالي عزت ۽ وقار سک چين جي ضمانت ڏئي ٿو. اسلام جي آفاقي تعليم انهيءَ جو هم جهت نظام حيات جنهن اقدار جو سرمايه انسان جي جهوليءَ ۾ وڌو ان کي هن طرح بيان ڪري سگهجي ٿو.

☆ اخلاقي اقدار ۽ سماجي ۽ معاشرتي سطح تي امن ۽ جنگ جي حالتن

۾ مرد ۽ عورت جي مڪمل حقن جو اقدار.

☆ تعليم ۽ تربيت، مرد ۽ عورت جي لاءِ اقدار مدرسو ۽ مدرسو جي حوالي سان ۽ ماحول ۽ نصاب جي حوالي سان به.

☆ معاشي ۽ تجارتي اقدار ۽ هيٺين سطح جي منڊي ۽ ملازمت سان بين الاقوامي تجارت تائين.

☆ صنعتي اقدار: پيداوار سان گڏوگڏ آجر ۽ اجير جي حوالي سان مڪمل ضابطو اخلاق و اقدار.

☆ سياسي اقدار: حصول اقدار جي لاءِ ڪوشش و جدوجهد سان صاحب اقتدار هئڻ جي منزل تائين ۽ اقليتن جي تحفظ جو اقدار به.

☆ مذهبي رواداري: وسعت قلب و نظر اختلاف راءِ ۽ دعوت تبليغ جا اقدار.

☆ جهاد جي دوران دشمن کي شڪست ڏيڻ ۽ معاهدو ڪرڻ جي متعلق اقدار زمين جا حق ۽ تحفظ جا اقدار.

☆ هر سطح تي مقامي يا بين الاقوامي معاملات ۽ معاهدات سان عهد پوري ڪرڻ جا اقدار سياسي هجن يا سماجي.

بنا خوف ۽ ترديد جي هي ڳالهه چئي سگهجي ٿي ته اقدار جو اهو سرمايو ڪنهن به قوم ۽ ڪنهن به مذهب ۾ نه آهي ۽ جيڪڏهن ڪٿي ڪنهن وٽ ڪجهه آهي ته مصلحتن جو ماريل سرمايو آهي ۽ گلوبل تاريخ ان جا شاهد فراهم ڪندي آهي. جنهن کي ڪوڙو ڪرڻ سولون نه آهي. اڄ زمين جي مٿان ڪابه خوش نصيب قوم آهي ته اهي مسلمان آهن ۽ جيڪڏهن بد نصيب آهن ته به مسلمان، انهيءَ سرمائي مان مڪمل طور استفاده ڪرڻ ۾ ناڪام ويا آهن. جنهن جي سبب جي ڪري ريتي جي ذرن جي طرح گهٽائي جي باوجود مغلوب آهن.

شاطريهود نصارا کي استعمال ڪندي پنهنجي وڏن (Elders of zoin) جي 929 ق ۾ جي منصوبه بندي جي روشني ۾ عالمي اقتدار کي حاصل ڪرڻ

جي خاطر پنهنجي دشمن نمبر 1 اسلام تي ڪاري ضرب لڳائڻ ضروري سمجهيو. ڪا به جنگ ڪٿڻ لاءِ ضروري سمجهيو وڃي ٿو ته دشمن جي رسد پهچڻ واري لائن ڪٽڻ سان گڏوگڏ ان جو اسلحي جو ڍڳو به تباهه ڪيو وڃي. جيڪڏهن انهيءَ کي ڪاميابي ملي وڃي ته باقي جنگ سولي ٿي پوندي. انهيءَ بنياد تي يهودين ۽ نصارن جي تحقيق هي رهي ته هرانسان جو حقيقي سرمايه بمقابله اقدار جي پاسداري آهي، انهيءَ ڪري جيڪڏهن پنهنجي مسلمان دشمن کان اقدار خصوصا اخلاقي اقدار جو سرمايو ڦري وڃي ته ان کي شڪست ڏيئي سگهجي ٿي. انهيءَ سوچ جي اونهائي ۾ هي مسلم اصول آهي.

If wealth is lost, nothing lost مال ويو ته ڪجهه به نه ويو.

If health is lost, some thing is lost, and صحت وڌي ته ڪجهه ويو.

If charactr is lost, everything is lost. اخلاق ويو ته سڀ ڪجهه ويو.

جيڪڏهن مسلمان جي دل و دماغ مان اقدار جو سرمايو ڦري وڃي ته آخري صليبي جنگ جي باقي محاذن تي ڪاميابي تمام آسان ٿي پوندي. حالانڪ انهن جي طبيءَ ٿيل پاليسي جي مطابق اسلامي جمهوريه پاڪستان خاص طور تي هتي حريت جي چڻنگ گهڻو ڪري زندهه آهي ۽ ٻين مسلمان ملڪن ۾ عام طور تي عمل ڪندي.

☆ سماجي ۽ رفاهي ادارن جي ويس ۾ اين جي او منظم ڪيو. خاص ڪري 67ع جي عرب اسرائيل جنگ کان پوءِ.

☆ صحافين، اديبن، دانشورن ريڊيو تي وي آرٽسٽن سان ضمير جو سودو

ڪيو.

☆ هر ڪنهن ملڪ ۾ آفيسر شاهي جي موثر نيت ورڪ ۾ پنهنجي زرخريد

پاليسي ٺاهيندڙ وهاري.

سياسي ۽ مذهبي جماعتن ۾ پنهنجي دل پسند ماڻهن کي. سياستدانن ۽ علماء کي داخل (Plot) ڪيو.

اهو ڪم انهن سالن جي محنت ۽ تياري سان گڏ انتهائي احتياط ۽ دانشمندي سان ڪيو ۽ امت مسلمہ ان جي چالبازين کان بي خبر رهي ۽ جيڪڏهن ڪنهن خبردار ڪرڻ واري خبردار ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ته ان جي آواز کي قابل اعتماد نه سمجهيو ويو. ۽ اهو پيچري جي طوطي جو آواز بڻجي ڪري رهجي ويو. ايسٽائين يهود ۽ نصارا هر جڳهه آڪٽويس جي طرح هر شيءِ کي پنهنجي آهني هٿن ۾ گڏ ڪندا رهيا. اسان وٽ ان جا شاهد آهن (اسان هتي هر ڳالهه اسلامي جمهوريه پاڪستان جي حوالي سان ڪنداسون). اقدار جو سرمايو ڪسڻ جو گربه يهودين قرآن حڪيم کان سڪيو. سورة لقمان ۾ آهي ”ومن الناس من يشتري لهو الحديث ليضل عن سبيل الله.“ ماڻهن ”۾ ائين به آهي جو الله جي رستي کان پٽڪاڻڻ لاءِ لهو ۽ لعب خريد ڪن ٿا. اهو اشارو نضر بن حارث ڏانهن جنهن عراق مان ڳاڻڻ وڃائڻ واريون رنڊيون ۽ الف ليلي جا قصا گهرايا هئا. اهو نبي ڪريم ﷺ جي دعوت جو رستو روڪڻ لاءِ سامان گهرايو ويو هو. چوٽه ڳاڻڻ وڃائڻ واريون ۽ بيهوده داستان دل کي مردو ڪري برائي جي طرف وٺي وڃي ٿو جتي شراب ۽ شباب ۽ ٻي طرف قباحتن جي استقبال جي لاءِ موجود هونديون آهن. باقي ڪم سولو ٿي وڃي ٿو.

يهود ۽ نصارا اخلاقي اقدار کان امت مسلمہ کي ناڪاره بنائڻ لاءِ پنهنجي زرخريد اديبن، افسانه نگارن ۽ ريڊيو تي وي آرٽسٽن جي ذريعي سان قوم کي دين کان بيزار افسانن ۽ ڪهاڻين جي ڇات لڳائڻ سان گڏوگڏ ريڊيو تي وي جي پروگرامن ذريعي پنهنجي مطلب جو زهر انهن جي دلين ۽ ذهنن ۾ وجهي فحاشي ۽ بي حياتي کي ڪليو عام ڪري ڇڏيو. دين جي روح کي پري وٺي وڃڻ لاءِ حمد ۽ نعت کي ساز ۽ آواز کي ملائي هڪ ڪري ڇڏيو وري هڪ قدم اڳتي وڌائي الله جي نالن ۽ قرآني آيتن کي به انهيءَ رنگ، ڍنگ ۾ ملائي ڇڏيو. مسلمان انهيءَ

ڏوڪي ۾ اچي ڪري پلجي ويا ته ڪو هي به نضرين حادث جي رستي تي گامزن آهن. ۽ رحمت للعالمين جي دشمن جي مقصد کي بالڪل ويجهو آهن. اسلامي جمهوريه پاڪستان جي مسلمانن کي ساز ۽ آواز جي گڏيل حمد ۽ نعت ۽ قرآني آيتون ان سان ملائي ڪري پلي ڪرڻ لاءِ مسلمانن کي پيش ڪيو. ۽ مسلمانن کي پسند انهيءَ ڪري لڳا، جو عرب کان عجم ۾ آيو هو. يعني اهڙي شرعي ڪوشش مصر ۽ ان جي آس پاس پکڙي هئي. ريڊيو ٽيلي. ويزن جي بالغن جي پروگرام ۾ جيڪي ڪجهه ٿي رهيو آهي اهو پنهنجي جڳهه تي اخلاق ۽ مذهب کي تباه ڪرڻ وارو آهي. مگر جن پروگرامن ۾ عام طور تي والدين خوش ۽ شاداب ڏسڻ ۾ ايندا آهن، انهن جي اونهائي تائين پهچڻ هر هڪ جي وس جي ڳالهه نه آهي. اهي ٻارن جا پروگرام آهن، جيڪي نرسري سان مستقبل جي فن ڪاري، وڏي مهارت سان پنهنجي رنگ ڍنگ ۽ پنهنجي سانچي ۾ تيار ڪيا وڃن ٿا. ريڊيو ٽيلي ويزن جا اهي پروگرام ڊرامي جي شڪل ۾ هجن يا موسيقي هجي ۽ اهڙي طرز جا ٻيا انهن جي فهرست تي نظر وجهندا ته ان ۾ اوهان کي يهودي سرمائي ڪارن جي قطار لڳل هوندي، مثلاً Each penny save Israel pay مون صرف نموني جي طور تي هڪ نشاندهي ڪئي آهي. ٻين تي گهري نظر وجهندا ته گهڻو ڪجهه نظر ايندو انهيءَ مان انهن جا مقصد به نظر ايندا.

پرنت ميڊيا ۾ اخبارن جي رنگين ايڊيشن خاص طور تي فلمي يا ادب جي نالي سان بي ادبي سان پريورجنسي بيمارين جي تشهير تي ٻڌل صفحا ۽ اسلام دشمني تي ٻڌل دلائل ڪالمر اهي سڀ بنا سبب قومي يا ديني مفاد يا دين جي درد جو نتيجو نه آهن بلڪه سڀ اسلام دشمني جو درد آهي. جيڪو ان جي پيٽ مان اٿي ٿو جنهن جي پيٽ ۾ ضمير وڪڻي انهيءَ جي آمدني مان خريد ڪيل خوراڪ داخل ٿي چڪي آهي.

اسلام جي حوالي سان مسلمانن جو اخلاق ۽ ڪردار تباه ڪرڻ جي خاطر يهود ۽ نصارا پنهنجي ادارن جي وسيلي سان مسلمانن ملڪن ۾ خانداني

منصوبه بندي جا پروگرام اين جي اوز جي ذريعي شروع ڪرايا پنهنجي زرخريد بيورو ڪريسي (الا ماشاء الله) جي ذريعي انهيءَ کي سرڪاري سرپرستي ۾ ڏنو ۽ انهيءَ جي چار وڃائي.

هوش ٺڪاڻي اچڻ مقرر بڻجي وڃي ته اسين سمجهنداسون ته اسان جي محنت ٺڪاڻي لڳي آهي. هتي آئون مختصر پنهنجي صداقت جي لاءِ توهان جي سامهون يهودين جي حقيقي منصوبه بندي جا نمونه توهان جي سامهون عرض رکندس تانته هر ڪنهن کي آخري صليبي جنگ جي حالتن جو مڪروه جهرو ڏسڻ ۾ اچي.

اقدار جو خاتمو.

اقدار جو خاتمو: "اهائي ڳالهه آهي جو اسان جي لاءِ لازم آهي ته اسين غير يهود جي تصور خدا جي روح کي ختم ڪري انهيءَ جي جاءِ تي مادي فائدا ۽ حسابي فائدا کڻي اچون." (Protocols 4:5)

(2) "معاشي ترقي ۾ برتري اڳتي وڌڻ جي جدوجهد بي رحم ۽ ٿڌو خون (اقدار کان اڻ واقف) معاشرو تشڪيل ڏيندي بلڪ ڏيئي چڪي آهي، انهيءَ صورتحال سماج، معاشره ۾ اعليٰ سياسي قيادت ۽ مذهب (مذهب ئي اقدار جي بنياد آهي) الله جي لاءِ شديد نفرت تي ٻڌل هوندي. ان جو خدا، ان جو رهنما (اقدار جي حوالي سان) صرف مفاد آهي ۽ اهو سون آهي، جيڪو هو پنهنجي خوشي لاءِ پنهنجي حقيقي عقيدتي (اقدار) جي پاڙن ۾ دفن ڪري ڇڏيندا." (protocols 4:5)

اقدار تي ڪاري ضرب لڳائڻ جو يهودين جي عزيمت توهان جي سامهون اچي چڪو آهي. اهو مقصد هو ڪيئن حاصل ڪندا ان جو تفصيل اسان اوهان جي سامهون اڳين ستن ۾ رکنداسون. انهيءَ لاءِ آخري صليبي جنگ جي هر هڪ محاذ تي توهان باخبر رهو.

تعليمي اقدار جو خاتمو.

”غير يهودين سوچڻ سمجھڻ جي صلاحيت کي طلاق ڏيئي ڇڏي آهي. اهي صرف انهيءَ وقت چرڪن ٿا جڏهن اسان جا ماهر تجويزون سامهون آڻيندا آهن. اهوئي سبب آهي جو اسان وانگر هر شيءِ جي گهڻ پاسي اهميت کي نٿا سڃاڻن، جهڙي طرح اسين ۽ اسان جي حڪومت جو وقت ايندو اسان فورا انهيءَ تي عمل ڪرڻ شروع ڪري ڏينداسون.“

(جيئن NGO سرڪار جي بدولت اڄ ڪلهه، ارشد).

اسان کي پنهنجي ادارن ۾ اهو سبق پڙهائڻو آهي. سادو ۽ سچو علم اهو آهي جيڪو علوم جو بنياد آهي. جيڪو اهڙو معاشرتي ۽ سماجي ڍانچو تشڪيل ڏئي ٿو. جنهن ۾ محنت ڪندڙ جي تقسيم مطلوب آهي. جيڪو بالاخر سماج جي طبقاتي تقسيم تي ٻڌل آهي. انهيءَ علم جي گهري مطالعي جي سبب ماڻهو کلي دل ۽ دماغ سان گڏ اقتدار جي قذمن ۾ جهڪي ويندا. انهيءَ تعليم يا علم جي سبب جيڪو انهيءَ ڪم سان مطابقت نٿو رکي. عام انسان ترويج علم جي نالي تي اسان جي متعين ڪيل مرتب ٿيل منصوبن کي (جهڙوڪ موجوده NGO حڪومت ڪري رهي آهي) انڌي عقيدت سان قبول ڪندا آهن. ياد رکندا آهن ۽ خوش ٿي وڃو جو هو پنهنجي گمراهي ۽ جهالت جي طرف ويندا آهن. ڪجهه انهيءَ لاءِ ته هو پنهنجي پرياسي جي حالتن کان نفرت ڪندا آهن. ته ٻي معنيٰ طبقاتي ۽ حيثيتي تفریق (جنهن مان اسين فائدا وٺندا آهيون) موجود آهي. (protocols 3:1)

اسان انهن کي جن حڪمن کي سائنسي قاعدن جي طور تي تسليم ڪرڻ جي ترغيب ڏني آهي. انهيءَ تي انهن کي ايمان جي حد تائين پختگي سان ڄميل رهڻ ڏنو وڃي.“ (protocols 2:2)

معاشي تجارتي ۽ صنعتي اقدار جو خاتمو.

”صنعت ۽ تجارت ۾ اجاره داري قائم ڪرڻ جي لاءِ ناگزير آهي، جو سرمايو هر پابندي کان آزاد هجي، اسان جي اڻ ڄاڻ هٿن ۾ دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ انهيءَ اجاره داريءَ جي خاطر آزاد سرمائي جي لاءِ مصروف عمل آهن. صنعت، تجارت ۾ مصروف ماڻهن کي سرمائي جي آزادي سياسي قوت بخشيوندي ۽ پوءِ اهائي آزادي عوامي رد عمل کي ڪڇڻ ۾ مددگار ثابت ٿيندي. (Protocols 5:7)

پنهنجي ٻين پروگرامن سان گڏ اسين صنعت ۽ تجارت جي ائين سرپرستي ڪنداسون (پنهنجي زرخريد حڪومتي ايجنٽن جي ذريعي) جو عملن مڪمل ڪنٽرول اسان جي هٿن ۾ هجي. ستي بازي صنعت جي دشمن آهي، جڏهن ته ستي بازي کان پاڪ معيشت استحڪام جي ضامن آهي. ۽ سرمايو خانگي هٿن ۾ رهڻ سان زراعت مضبوط هوندي آهي. ائين آبادي واري اراضي قرضن جي ختم ٿيڻ کان پوءِ نجي هٿن ۾ ويندي.

اسان جي ڪاميابي انهيءَ ۾ آهي ته ستي بازي جي ذريعي صنعت ۽ زراعت جا چشما خشڪ ڪري، پوري دنيا جي سموري دولت اسين گڏ ڪريون، ائين غير يهود محض فقير هوندا، اسان جي سامهون ظاهر ظهور غلام هوندا. اسان کان صرف زنده رهڻ جي خيرات گهرندا.“ (Protocols 6:6).

”غير يهودين جي صنعت کي اسين جوڻي جي ذريعي تباه ڪرڻ سان گڏ تعيشت کي ترقي ڏينداسين. انهيءَ مقصد کي حاصل ڪرڻ لاءِ اسين پهريائين قدم کڻي چڪا آهيون ۽ تعيشت جي هوس هاڻي هر شيءِ کي هڙپ ڪري رهي آهي. مزدورن جي مزدوري انهيءَ انداز ۾ وڌندي جو ان جي ضرورت انهيءَ مان پوري نه ٿي سگهندي، ڇو ته ان سان گڏ؟ تي عمل ڪري قيمتون وڌائينون اسين انتهائي ماهرانه چالاڪي و عياري سان گڏ پيداواري ذريعن کي ڪوڪلو ڪنداسون.

اهو ڪم ڪارڪنن کي شراب جي نشي ۽ ٻيون جيڪي نشي وارين شين ۾ ترقي سان حاصل هوندو ۽ انهيءَ ذريعي سان تعليمي صلاحيتن جو استحصال به ٿي سگهندو. (Protocols 6:7)

سياسي اقدار جي تباهي.

"اسان جي سڃاڻپ "طاقت ۽ اعتماد ٺاهڻ" ۾ آهي، سياسي فتح جو راز طاقت ۾ گڏيل آهي، بشرطيڪ انهيءَ کي سياستدانن جي بنيادي گهرج، ضرورت کي صلاحيت جي پردي ۾ لڪائي استعمال ڪيو ويو هو. تشدد رهنما اصول هئڻ گهرجي. ۽ انهن حڪمرانن لاءِ جيڪي حڪمراني کي نون گماشتن جي هٿن ۾ نه ڏيڻ چاهين انهن جي لاءِ اهو هٿ ۾ لڪل هائو "اعتماد بنايو" پاري مينڊٽ وغيره جو اصول آهي. مقصد حاصل ڪرڻ جي خاطر ناگزير هجي ته "اسان کي رشوت" ڏوڪو فريب ۽ دغا باري ۽ بي وفائي کان اجتناب نه ڪرڻ گهرجي. سياست ۾ اها ڳالهه ياد رکڻ گهرجي ته حاڪميت ۽ اطاعت جي لاءِ بي جي مال تي بنا جهجهڪ قبضو ڪهڙي طرح ڪرڻو آهي." (ماضي جي حڪومتن جو ڪردار انهيءَ تي شاهد آهي. "ارشد). (protocols 1:23)

"اڄ جي دور جا دستوري پئمانيه گهڻو سگهو ٿئي ويندا چوٽه جنهن پينگهي ۾ هو مسلسل لڏي رهيا هئا، اسان ان جو توازن بگاڙي ڇڏيو آهي. غيريهود هي سمجهندا آهن ته اسان انهيءَ مسلسل پينگهن جي تمام سٺي مرمت ڪري ڇڏي آهي. هاڻي اهو لڏڻ بند نه ٿيندو (جيڪا انهن جي غلطي آهي) مگر اهو محور رياستن جا حڪمران، جيڪي پنهنجي اله تله جي جهرمٽ جي گهيري ۾ احمق بنيل آهن. پنهنجي ذهني انتشار بنا لغام جي ۽ غير ذميداران طاقت جي سبب ان جي اها طاقت جنهن جي پٺيءَ تي اها دهشت آهي. ايوانن ۾ محدود آهي چوٽه عوام جي وچ ۾ بيهڻ جا رستا بند آهن ۽ انهن حڪمرانن ۾ عوام صلح ڪري پاڻ کان پوءِ اقتدار جي طالبن جو رستو روڪڻ جي به همت نه آهي. اسان عوام ۽

ٻانڌار حڪومت جو خواب ڏسڻ وارن جي درميان خليج وسيع ڪري ڇڏيو آهي. جهڙي طرح انڌو ۽ ان جي چڙهي هڪ ٻئي کان الڳ ٻئي پنهنجي پنهنجي جڳهه تي بي بس آهن.“ (protocols 3:2)

”سياست جو اخلاق ۽ ڪردار سان ڪوبه لاڳاپو نه آهي. اخلاق جي بنياد تي حڪمراني ڪرڻ وارو ڪڏهن به سٺو سياستدان نٿو ٿئي. ائين ان جي حڪومت غير مستحڪم رهندي آهي. جيڪو به حڪمران رهڻ جو خواهشمند آهي، انهيءَ ۾ ٻن صفتن جي ضرورت آهي. عياري ۽ عوامي اعتماد.....“ (protocols 1:11)

مذهبي رواداري جي تباهي.

”اسان کي مختلف مڪاتبِ فڪر جي ماڻهن کي مخصوص جماعتن ۾ منظم ٿي نه ڪرڻو آهي بلڪه نعري بازي به سيکارڻي آهي ۽ انهن شعلن بيان مقررين جي حوالي ڪرڻو آهي. جن جي زوردار تقريرن ۽ ان جي دعوائن کي ٻڌي ڪري عوام انهن کان بدظن ٿي ويندا ۽ عوام جي دلين ۾ انهن مقررين جي خلاف نفرت پرجي ويندي.“ (protocols 5:9)

اها پهرين راز جي ڳالهه آهي، راءِ عامه تي تسلط حاصل ڪرڻ جي لاءِ اول اسان کي ماحول ۾ نفرت، مايوسي ۽ بي اطميناني جي فضا پيدا ڪرڻي پوندي، جنهن جي لاءِ متضاد نظريه متنازع آرا کي جنم ڏيئي ڪري مستحڪم ڪرڻو آهي. اهڪيل گهڻي وقت تائين ڪيڏو پوندو.“ (protocols 5:10)

اسان جي ڪامراني جي لاءِ راز جي ٻي ڳالهه هي آهي ته اسان غير يهودين ۾ عام طور تي عادت، جذبن کي اهڙي حد تائين خطرناڪ ڪري ڇڏيون. (پرنت ۽ الڪٽرانڪ ميڊيا ۽ شعلن بيان، بنا لغام مقررين جي ذريعي. (ارشاد) جو اهي فهر فراست کان اڻڄاڻ ٿي وڃن، جنهن جي نتيجي ۾ ان جي منزل بد انتظامي ۽ انتشار هوندي. هڪ ٻئي تان انهن جو اعتماد ڪڍي ويندو.“ (protocols 5:11)

اهڙو وقت اچي سگهي ٿو جو عالمي سطح تي غير يهود اسان جي سامهون مقابلي ۾ متحد هجن، مگر فڪر جي ڪا به ڳالهه نه آهي، اسين انهن جي پاڻ ۾ نااتفاقي ۽ اختلافات جي سبب جنهن جون پاڙون تمام هيٺ هجن، انهن جي هيٺاهين کي ڪڍڻ ڪنهن جي وس ۾ نه آهي هر طرح محفوظ آهن. اسان جي تدبير انهن کي هڪ ٻئي جو مد مقابل بنائي ڇڏيو آهي. جنهن جي بنياد نسلي ۽ مذهبي وڌندي چڙهندي تعصبات آهن، جنهن کي اسين صدين کان وٺي وڌائڻ ۾ مصروف آهيون ۽ اهو وقت به وقت شديد کان شديد وڌندو وڃي ٿو.....” (Proto-cols 5:5)

مذهبي تعصبات کي هٽائڻ لاءِ يهودين جتي ديني جماعتن ۾ وڏا سائنٽيفڪ طريقي سان (بقول انهن جي) سالن کان تيار ڪيل ايجنٽ لڳايا آهن، اهڙي اڻڄاڻ هٿن سان تبليغ دين جي نالي تي رقم به فراهم ڪندا آهن، جهڙي طرح سماجي خدمات جي نالي تي NGO کي فنڊ فراهم ڪندا آهن. وري انهيءَ مالي معاونت کي پنهنجي مخصوص انداز ۾ انتشار ملت ۽ نظريه جي عقيدتي ۾ ملاوٽ جي حوالي سان ڪيش ڪرائيندا آهن.

صحافت ۽ ميڊيا جي تباهي

صحافت جي متعلق جنهن به چيو صحيح چيو ته قلم جي عصمت ماءُ جي عصمت کان وڌيڪ آهي. جڏهن صحافي قلم جي عصمت جو سودو ڪندو آهي ته اهو قوم جي عصمت جو سودو ڪندو آهي، ڇو ته قلم ان وقت قوم جي امانت آهي. گذريل زماني ۾ قلم جي عصمت جا رڪوالا گهڻا هئا. اهو محمد علي جوهرهجي، ابوالڪلام آزاد هجي، سيد ابوالاعليٰ مودودي هجي، مولانا ظفر علي خان يا حميد نظامي هجي يا صلاح الدين هجي. قلم جي عصمت جا پاسداري جي معيار کي پوين لاءِ نقش ڇڏي ويا آهن، مگر اڄ صحافت جي مارڪيٽ ۾ قلم جي عصمت جا رڪوالا خال خال آهن، قلم وڪٽنڊر صحافت جي

منڊي ۾ عام طور تي ملي ويندا آهن.

آخري صليبي جنگ جي منصوبہ سازن بجا طور تي هي چيو ته پريس (پرنٽ الڪٽرانڪ ميڊيا) اسان جو موثر هٿيار آهي. اڄ قومي ۽ بين الاقوامي سطح تي انهيءَ موثر هٿيار کي ڪاميابي سان اسلام جي خلاف استعمال ٿيندو هر ڪوئي ڏسي رهيو آهي..

حڪومتن جي هٿن ۾ اڄ راءِ عام بنائڻ ۽ عوام جي ذهنن کي هڪ لائن ڏيڻ لاءِ پريس جي زبردست طاقت موجود آهي. پريس جو ڪردار هي آهي جو هو ناگزير ترجيحات کي موثر انداز ۾ ڦيلائي، عوام جي شڪايتن کي منظر عام تي آڻي عوام الناس ۾ بي اطميناني پيدا ڪري، پريس جي ئي ذريعي اظهار آزادي هڪ طاقت جي طور تي اڀرندي آهي. غير يهود حڪومتون هاڻي انهيءَ هٿيار کي موثر استعمال مان مڪمل واقفيت نه ٿيون رکن ۽ ائين پريس اسان جو فرمانبردار آهي.“

اها پريس ئي آهي جنهن جي سبب ڪري اسان طاقت حاصل ڪئي آهي. پريس اسان جي خالص سونا آهي، اگرچہ ايسٽائين خون ۽ پگهر جي سمنڊ کان ٿيندي رسائي حاصل ڪئي آهي. حالانڪہ اسان گهڻن ماڻهن جي قرباني ڏني تڏهن وڃي اها قوت اسان جو مقدر بنجي. خدا جي نظر ۾ اسان جو هڪ قربان ٿيڻ وارو يهودي هزار غير يهودين کان افضل آهي.“ (protocols 2:5)

اخبارن ۽ رسالن تي اسان ڪيئن ڪنٽرول ڪندا آهيون!

”اسان جي مرضي ۽ منشا جي بغير عوام تائين ڪا هڪ خبر يا اعلان نه پهچي سگهندو. اڄ به دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ مان ملڻ واريون خبرون جن جي ترتيب وٺڻ ۽ حصي وٺڻ واريون ايجنسيون اسان جي نظر ۾ آهن. ۽ پوءِ مڪمل طور تي اسان جي قبضي ۽ قدرت ۾ هونديون، انهيءَ کي اسان جو ڪجهه ڊڪٽيٽ ڪرائينداسين. اهوئي ڪندا گهڻو ڪري اسان جي اشاري تي ڪم

ڪندا. (protocols 12:4)

يو اين اوجو ڪردار.

”حد هي آهي جو اقوام عالم (موجوده يو اين او ۽ سلامتي ڪائونسل) جو اتحاد اسان جي آشيرواد جي بغير ڪو معمولي کان معمولي معاهدو ڪرڻ جي پوزيشن ۾ نه هوندو.“ (عالمي سطح تي UNO جو ڪردار هر ڪنهن جي سامهون آهي). (protocols 5:5)

”اسان اقوام عالم کي نئين بنيادي ڍانچي جي تشڪيل جي طرف ڌڪي رهيا آهيون. جنهن جو نقشو اسان وڏي منصوبه بندي سان ٺاهي رکيو آهي ته اهو اسان جي مقصد جي پورائي ڪري.“ (protocols 10:3)

وثائق يهوديت (protocols) جي مختصر اقتباسات جي حوالي سان توهان آخري صليبي جنگ جي ڪجهه محاذ مان يقينن واقفيت حاصل ڪري چڪا آهيو. هڪ مضمون مان هر محاذ جو جائزو وٺڻ مشڪل آهي. انهيءَ جي باوجود اسان ڪوشش ڪئي آهي ته ان جا اهم گوشا اهل وطن جي سامهون بي نقاب ڪري ڇڏيون، انهيءَ لاءِ ته يهودين جي اصل مقصد (In theory and practice) جنهن جي پورائي هونصارن، هنود ۽ ڪميونسٽن کي سامهون آڻي ڪري هم وقت هم مصروف آهن ۽ بدنصوبي سان تڪميل جي سڀني پوزن ۾ مسلمان چوائڻ وارا غير شعوري طور تي يا ضمير فروش شعوري طور تي معاون ۽ مددگار آهن. جن جعفر ۽ صادق جي طرفدارن کان هي قوم چوٽڪارو حاصل نه ڪري سگهي، ان جي صورتحال توهان پاڻ ڄاڻڻ جي ڪوشش ڪريو!

وطن کي فلڪر ٽڙاڻا مصيبت آڻي والي ۽
تيري برباديون ڪي تذڪرے ۾ آسمانن ۾

ففتھه ڪالم

شروع کان اڄ تائين جنگن جي تاريخ انهيءَ حقيقت تي گواه آهي ته جنگ

ڪٿڻ لاءِ جذبو، نظر ۽ ضبط، ماڻهن جي قوت ۽ اسلحي سان گڏ ”اندر جون خبرون وٺڻ“ جو نيت ورڪ تمام ضروري آهي، گهرجي ڄاڻ رکندڙ اڪثر ”لنڪا ڊاهيندي“ ڏٺا ويا آهن. موجوده دور ۾ انهيءَ قوت جو نالو (5th coulumn) آهي، هن ڪالمر ۾ خارجي عناصر به ٿي سگهن ٿا، پاڻ وٽ نمڪ حرام به يا پنهي طرحن جا ماڻهو.

اقليتون سڀ ڪنهن ملڪ ۾ هونديون آهن ۽ اڪثريت جي اخلاقي ۽ قومي ذميداري هوندي آهي، جو هو ان اقليتن جي شهري حقن ۾ مساوات جي تحفظ کي يقيني بنائي ۽ انهن کي پنهنجي عقيدي مطابق مذهبي رسم ۽ رواج سان گڏ زندگي گذارڻ جي سهولت فراهم ڪري، اهڙي طرح اقليتن جي هر ذميداري هوندي آهي، جو هو اڪثريت جي عقيدي ۽ ملڪ جي آئين ۽ قانون جو احترام ڪري.

اقليتون اڪثر وقتن تي بيروني آقائن جي اشاري تي انهن جي فراهم ڪيل وسائل جي بنياد تي انهيءَ ضابطه اخلاق کان کليو انحراف ڪندي رياست جي اندر رياست بنائڻ جي لاءِ عملي قدم ڪنديون آهن. مثلاً انڊونيشيا ۾ ”پنجويهه تيهه سال محنت“ سان تيمور جي آزاد رياست وجود ۾ اچي وئي، ان جي سرپرستي برطانيه، آسٽريليا ۽ آمريڪا وغيره سان گڏ يو اين او ڪئي.

پاڪستان ۾ اقليتن کي هر تحفظ ۽ هر طرح جي برابري حاصل آهي، مگر هتي جي وڏي مسيحي اقليت تمام تر اخلاقي ۽ دستوري تقاضائن کي پئي پويان اڇلائي ڪري، اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ ”خداوند يسوع مسيح جي حڪومت“ بنائڻ جي لاءِ سرگرم عمل آهن ۽ پهرين قدم جي طور تي پنهنجي طبيءَ ٿيل پاليسي جي مطابق مسلم اڪثريت سان گڏ مليل جليل نالا رکيا وڃن ٿا، انهيءَ معاشرتي سطح تي مسلمان ۽ غير مسلمانن جو تخصّص ٿي ختم ٿي ٿو وڃي. اهوئي حال مرزائي اقليت جو آهي. مسلمان جهڙن نالن سان گڏ هي ماڻهو مختلف رسالن ۽ اخبارن ۾ اسلام کان بيزار مضمون ۽ ڪالم لکندا

آهن. خاص طور تي غير ملڪي امداد تي هلڻ وارن NGOs جي اثر هيٺ.
 اسين عيسائي اقليت تي تهمت نٿا لڳايون، مگر اسان وٽ انهيءَ ڳالهه
 کي دستاويزي شاهد سهارا ڏين ٿا. مثلاً رياست ڊلاس آمريڪا کان لکائي ڪري
 اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ تقسيم ٿيڻ واري سرڪار جي سرخي Islam the
 false gospel آهي. يعني اسلام ۽ هڪ ڪوڙو دين آهي. پوري سرڪل ۾
 اسلام نبي ڪريم ﷺ جن جي متعلق گستاخي ڪئي وئي آهي. سويٽزرلينڊ کان
 مسيحي لٽريچر سان گڏ اچڻ واري خط Covering letter ۾ مسلمانن کي
 ”دشمن“ ۽ ”شر پسند“ جي خطاب سان نوازيو ويو آهي. مسلمانن جي برڪت پري
 ڪتاب قرآن حڪيم کي محرف ثابت ڪرڻ جي لاءِ مسلمان نوجوان مردن ۽
 عورتن جي سامهون 22 نڪتا رکيا ويا آهن.

آخري صليبي جنگ ۾ جتي خارجي منصوبه ساز هر محاذ تي حملہ ٿي
 رهيا آهن، اتي داخلي محاذ تي اسلامي جمهوريه پاڪستان جو نمڪ کاڌ وارا
 اڏوهي جي طرح پاڙن کي ڪوٽڻ ۾ رات ڏينهن مصروف آهن. هر طرح جي رواداري
 سان ناجائز فائدا وٺن ٿا. صليبي اهو چڱي طرح ڄاڻندا آهن ته ان جي مڪمل
 ڪاميابي جو دارو مدار داخلي محاذ جو ڪوڪلو هجڻ تي آهي. ۽ ائين انهيءَ محاذ
 تي تمام گهڻو توجه NGOs جي اثر تي ٻڌل آهي. ۽ نه منصوبه بندي جي ڪمي
 آهي ۽ نه ئي ديني وسائل جي ڪمي آهي ۽ سوني تي سهاڳونالي جا مسلمان مرد
 ۽ عورتون مذهب کان بيزار هئڻ جي نالي ڪلهي سان ڪلهو ملائي ان سان گڏ
 آهن.

آخري صليبي جنگ لمحہ بہ لمحہ وقت بہ وقت شديد کان شديد ٿيندي
 وڃي. جارج رفيق بلاشڪ ۽ شبہ سرڌڙ جي بازي لڳايو بيٺا آهن. انهن کي
 پنهنجي ڪاميابي جا واضح نشان نظر اچي رهيا آهن. ۽ مسلمان صرف ”توڪل“
 کي زحمت ڏيڻ تي سندرو ٻڌيو بيٺا آهن. زمين جهڙو نه جهڙو گل محمد جي مصداق
 پنهنجي ڊگر ۾ تبديلي لاءِ مائل نظر نٿا اچن. جيڪي تبديلي جي لاءِ موثر

ڪردار ادا ڪرڻ تي قادر آهن. اهي به ”گهيرا“ جي لپيت ۾ آهن. سياستدان هجن يا حاملين جبه ۽ دستار انهيءَ ڳالهه جو برملا اعلان ڪندا آهن ته هي صدي اسلام جي صدي آهي ۽ ليس للائسان الا ما سعي ۽ ان الله لا يغير ما بقوم حتي يغيروا ما بانفسهم.

خدا ن آج تڪ اس قوم کي حالت نهي بدل

نه هو جس کو خيال آپ اپني حالت کے بدلے

اسان جي بارگاه رب العزت کان دل جي گهراين سان دعا آهي، امت مسلمہ کي خاص طور تي اسلامي جمهوري پاڪستان ۾ رهڻ وارن کي وقت جي بگڙجندڙ تقاضائن کي سمجهڻ جي توفيق عطا فرمائي، ۽ اها صلاحيت قوم جو مقصد بنجي وڃي جيڪا حميت ۽ حریت کي جنم ڏئي ٿي.

بے خبر! توجہ آئینہ یام ہے تو زمانے میں خدا کا آئی کی پیغام ہے

اسلامي جمهوري پاڪستان ۾ بي دين اين جي اوز جو ڪردار.

حڪومت پاڪستان جي هڪ وزير اين جي اوز جي خلاف ملڪ ۾ نفرت ۽ عملي ڪاروائي جي مطالبي کان گهڻو ڪاوڙيل آهي ۽ قومي اخبارات ۾ ته سرخي ڪالم جي خبر جي طور تي ان جو ڌمڪي آميز بيان شايع ٿيو آهي ته اين جي اوز جو تحفظ حڪومت جي ذميداري آهي، جيڪا هر صورت ۾ پوري ڪئي ويندي. وڌيڪ فرمايو ته اين جو اوز مفاد عامه جي لاءِ ڪم ڪري رهي آهي، جيڪڏهن ڪنهن ماڻهو ان جي خلاف ڪاروائي جي ڪوشش ڪئي ته حڪومت مناسب قدم کڻندي. عمر اصغر صاحب جيڪڏهن اين جي اوز جي حق ۾ بيان نه ڏيندو ته پوءِ ڪير ان جي حمايت ۾ ڳالهائيندو!

ماضي ۾ بادشاهن جي وزيرن جي متعلق باتديبر جا لفظ معروف هئا. بلڪه لکيو ٿي وزير باتديبر ويندو هو، مگر 21 صدي جي طرف سفر شروع ٿيو ته وزير بي تدبير ٿيڻ شروع ٿي ويا ۽ مير جعفر ۽ مير صادق وانگر پنهنجي ڌرتي جو

حق نمڪ ادا ڪرڻ جي بجاءِ غيرملڪي آقائن جي نمڪ جي پت رکڻ جي خاطر هروقت بي قرار ڏسڻ ۾ ايندا آهن.

Non Governmental Organisations NGOs جو مخفف آهي.

عرف عام ۾ سماجي رفاهي ادارن تي منطبق ڪيو وڃي ٿو. مگر قوم جن کي NGOs مافيا جي نالي سان سڏي ٿي انهيءَ جو سماج جي پلائي سان پري جو به واسطو نه آهي. بلڪ هي امر واقع آهي ته غير ملڪي سرمائي تي پلجڻ وارا اهي سماج جا دشمن آهن، جيڪي غير ملڪي آقائن جون ضرورتون پوريون ڪن ٿا. اهو ممڪن آهي ته هڪڙا شعوري طور تي ۽ ٻيا غير شعوري طور تي ايجنٽ آهن، مگر انهيءَ ۾ شڪ جي گنجائش نه آهي ته اهي مقصد غيرن جا ئي پورا ڪندا آهن.

سماجي فلاح ۽ بهبود جي لاءِ ڪم ڪرڻ وارا حقيقي ادارا انهن خارجي ايجنٽن جي سرگرمين جي سبب مفت ۾ بدنام هوندا آهن. انهن جي ڪارڪردگي متاثر هوندي آهي. ۽ اهي عدم تعاون جي سبب اڪثر سڪتي ۾ ڏسڻ ۾ ايندا آهن. وڏن شهرن جا وڏا NGOs ڳوٺن جي سطح تي NGOs کي به پنهنجي مقصدن لاءِ استعمال ڪندا آهن. مثلاً اسلام آباد جي هڪ NGO وادي سون جي ڪنهن پراجيڪٽ جي حوالي سان مڪمل سروي ڪرايو هو. ۽ وادي سون سيڪسپر پاڪستان جي دفاعي تقاضائن ۾ خصوصيت جو حامل علائقو آهي. اهڙي طرح FAO جي حوالي سان گروٽ شهر کي هيڊڪوارٽر بنائي ڪري بعض مبين زراعي ماهرين علائقي ۾ ڏينهن ڏئي جو ڏنا ويا آهن. گروٽ اسان جي ايتمي پراجيڪٽ سان گڏ واقع شهر آهي. FAO جي تيمر ۾ هر شخص کي محب وطن پاڪستاني هئڻ جي ضمانت ڪير ڏيئي سگهي ٿو. خاص طور تي غيرملڪي ٻاهران آيل ماهرين جي ضمانت.

تعليم جي پراجيڪٽ ۾ مدد ۽ تعاون جي حوالي سان به هڪ مقامي NGOs استعمال ٿيو ته ”ماهرين تعليم“ شڪ ۾ ڏنا ويا، جيڪي برٽش يا

آمريڪي سفارت خاني تحفہ ۾ ڏنا هئا. اهو ملڪ جي مختلف حصن ۾ عملا ۽ عمارت ٿي رهيو آهي انهيءَ ڪري باشعور اهل وطن انهن ”سماجي ادارن“ کي سماج دشمن ادارا چوندا آهن. ۽ مسلم ليگ حڪومت جي وزير پير محمد بن يامين بناسب جي NGOS جي خلاف حڪومت کي متوجہ نہ ڪري رهيو آهي. امرواقع هي آهي انهن هن تالاب ۾ جيڪو بظاهر خوبصورت ۽ خوشبودار آهي، مگر حقيقتا غلاظت جو ڪڏو آهي، تبي هتي ان جي گهرائي ۽ غلاظت جا تحفا ڏنا آهن. پير محمد بن يامين وانگر هن ملڪ جا بي شمار اهل نظر آهن، جيڪي جذبہ حب الوطني جي تحت حڪومت کي متوجہ ڪندا رهندا آهن. انهيءَ NGOS مافيا جو Network حڪومت کي خاطر ۾ نٿو آئي، جر پنهنجي اسلامي جمهوري پاڪستان ۾ وزير بنيا وينا آهن ۽ ان جي وزارت ۾ ان مافيا جي خلاف ڪابه ڪاروائي ٿئي ٿي تہ اها انهن جي توهين بہ آهي ۽ غير ملڪي آقائن جي سامهون بي عزتي بہ آهي. جڏهن اسين NGOS مافيا کي سماج دشمن ٺهرايون ٿا تہ اها محض تهمت يا الزام نہ آهي. بلڪ اسان وٽ انهيءَ ڳالھ کي ثابت ڪرڻ جي لاءِ دستاويزي ثبوت آهن. اهي دستاويز انهن جا پنهنجي شايع ڪيل آهن. اسلامي جمهوري پاڪستان جو بچو بچو انهيءَ حقيقت تي شاهد آهي. (سواءِ پبلزيتي جو بابو شيخ رشيد) هي ملڪ اسلام جي نالي تي اسلام جي عملي نفاذ جي لاءِ مسلم اڪثريت جي قائد اعظم وڏي جدوجهد کان پوءِ حاصل ڪيو هو.

قائد اعظم بار بار وضاحت ڪندي فرمايو هو: ”هن قوم کي هڪ جدا گھر جي ضرورت آهي. انهن 10 ڪروڙ عوام کي جيڪي مسلمان آهن، جيڪي پنهنجي تمدني معاشرتي صلاحيتن کي اسلامي طرز تي ترقي ڏيڻ چاهين ٿا، هڪ اسلامي رياست جي ضرورت آهي.“ (قرار داد لاهور 23 مارچ 1940ع حيات قائد اعظم مرتبہ چوڌري سردار محمد عزيز خان صفحہ 202).

”مسلمان غلامي کي خدا جو عذاب سمجهي ٿو. مسلمان ۽ غلامي هڪ

ٻئي جو ضد آهن. هڪ آزاد اسلامي سلطنت کان بغير اسلام جو تصور ئي باطل آهي. مسلمان وٽ آزادي جو صحيح تصور هي آهي ته اهڙي اسلامي حڪومت کي وجود ۾ آندو وڃي، جيڪا قرآن ڪريم جي ضابطو خداوندي جي شڪل ۾ هجي. مسلمان وٽ هر اهو نظام باطل آهي جو ان جي هر موقعي ۽ هر زمانه ۾ رهنمائي نه ڪندو هجي.“ (بحواله مذڪوره صفحہ 252)

اسان ذڪر ڪيل اقتباسات انهيءَ لاءِ درج ڪيا آهن جو شيخ رشيد وانگر جيڪڏهن ڪنهن جي ذهن جي ڪنهن گوشي ۾ اهو خناس آهي ته قائد اعظم پاڪستان کي آزاد سيڪيولر رياست بنائڻ چاهيندو هو ته ان جو ذهن صاف ٿي وڃي ته پاڪستان صرف اسلام جي لاءِ هو. ٻي ڳالهه انهن اقتباسات مان پنهنجي قاري جي سامهون رکڻ چاهيان ٿو ته قائد اعظم جي پاڪستان ۾ برتري قرآن ڪريم جي ضابطو خداوندي جي شڪل ۾ هوندي. اسلام مسلمانن لاءِ ضابطو حيات آهي ۽ هر شعوري يا غير شعوري مسلمان جي نزديڪ قرآن ۽ شعائر اسلام جي عظمت ۽ اهميت ان جي پنهنجي جسم ۽ جان کان گهڻو وڌيڪ آهي. ۽ ماضي کان حرمت قرآن ۽ شعائر اسلام تي جان ڏيڻ جا پيشمار مثال اسان جي عملي زندگيءَ جي تاريخ جو حصو آهن. يهود ۽ نصارن جي گڏيل خواهش ۽ ڪوشش آهي ته مسلمانن جي دلين ۽ ذهنن مان اسلامي شعائر سان محبت ڪوٽي ڪڍي انهن کي قطعاً ”بي ضرر انسان“ بنايو وڃي ته عورت کي انهيءَ مقصد جي لاءِ استعمال ڪيو وڃي ته عورت مرد کي صرف ميٺ بنائي ٿي. بلڪ ان جو بگاڙ خاندان جو بگاڙ ثابت هوندو آهي. يهود ۽ نصارا ٻين اسلامي ملڪن جي بنسبت اسلامي جمهوريه پاڪستان کي پنهنجي خلاف موثر مورچو سمجهندي انهيءَ کي سر ڪرڻ جي خاطر هر حربو استعمال ڪري رهيا آهن. ۽ موثر ترين حربو اهو ئي NGOs آهي. دين ۽ دشمني جو عزم ۽ محنت هيٺ ڏجي ٿي:

”گهڻي عرصي کان اسان هي محنت ڪئي آهي ته غير يهوديت ۾

پاڻايت / مولوين کي بي وقار بنائي ڇڏيون، زمين جي مٿان انهن جي مشن کي تباهه ۽ برباد ڪريون، جيڪي اسان جي رستي ۾ سخت پٿر کان گهٽ نه آهن، ڏينهن ڏينهن مولوين جي قدر ۽ قيمت گهٽ ٿي رهي آهي. آزادي ضمير جي نعري جي طرف اسان عوام کي ڏکي مولوين کي برباد ڪرڻ جو عزم ڪري رکيو آهي.“ (Protocols 17:2)

مذڪوره اقتباس جي روشني ۾ مثال جي طور تي ضمير جي قيدي، انساني حقوق جي ٺيڪيدار عاصم جهانگير جو ڪردار ڏسو ته انساني حقوق جي نالي تي اسلامي جمهوريه پاڪستان جي مسلم دشمنن سان گڏ ملي ڪير ڪندڙ بلڪه دشمن جي سپاهين سان گڏ عملن مٿيون ورهائڻ، پاڪستان ۾ جاسوسي ڪرڻ وارن دشمنن جي گهر وڃي ملاقات ڪرڻ ۽ ڀارت ۾ اسلامي جمهوريه پاڪستان جي پاليسين جي خلاف انٽرويو ۽ بيان بازي لاءِ ميڊيا جي شاهدي ڪافي آهي.

قومي سلامتي جي حوالي سان اهو رويو اسلامي جمهوريه پاڪستان سان ڪلي غداري آهي، مگر عاصم جهانگير جيڪا پنهنجي خالق و مالڪ جي باغي آهي. اسلامي جمهوريه پاڪستان جي بغاوت کي ڪٿي خاطر ۾ آڻيندي جو هو؟ اعليٰ تعليم يافته قانون دان آهي ۽ آئين ۽ قانون جي جيڪا به تشريح چاهي ڪري ڪوبه پڇڻ وارو نه آهي. عاصم جهانگير به هڪ NGOS جي سربراهه آهي. انهيءَ NGOS جي ذمي سندس آقائن جي طرفان قرآن ۽ سنت ۽ اسلامي قدرن کي پائمال ڪرڻ جو ڪم حوالي ڪيل آهي. صرف ٻه مثالون پيش ڪجن ٿيون.

عاصم جهانگير جي NGO هڪ ماهوار خبرنامي صدارت آدر جي نالي سان شايع ڪندي آهي. انهيءَ جنوري 2000ع جي شماري جي سرورق تي قرآن حڪيم جي سورة النساء جي آيت 33 تي هڪ طنزيه ڪارٽون شايع ڪيو آهي، جيڪو قرآن حڪيم جي آيت جي توهين سان گڏوگڏ سنت رسول الله ﷺ جي به توهين آهي، ذڪر ڪيل آيت نمبر 33 جا الفاظ هي آهن. ”الرجال قوامون عليٰ

النساء بما فضل الله بعضهم علي بعض." يعني مرد عورتن تي قوام (محافظ) آهن، انهيءَ ڪري جو الله تعاليٰ انهن مان ڪن کي ڪن تي فضيلت ڏني آهي. انهيءَ آيت جي ڪارٽون جي شڪل ۾ تشڪيل ڪندي هڪ ساهمي بڻائي وئي آهي. جنهن جي هڪ پڙ ۾ جيڪو هلڪو آهي هڪ عورت ۽ هڪ ٻار آهي، ٻي گهڻي جهڪي پڙ ۾ هڪ مولوي صاحب نمي ڪري ڏاڙهي رکي آهي. (يعني مرد ته پري ٿيو پر ڏاڙهي به هڪ عورت ۽ ٻار کان ڳري آهي) اها قرآن جي آيت ۽ سنت رسول الله ﷺ جي کلي توهين آهي.

فيبروري 2000 ع جي صڌاءِ آدم جي سرورق تي شايع ڪارٽون پهرين ڪارٽون کان به قرآن جي توهين ۾ بازي کڻي ويو آهي. اهو ڪارٽون سوره الاعراف جي آيت 40 تي مبني آهي، جيڪو هي آهي ان الذين كذبوا بايتنا واستكبروا عنها لا تفتح لهر ابواب السماء ولا يدخلون الجنة حتي يلج الجمل في سر الخيات وكذا لك نجزي المجرمين. يعني (جن ماڻهن اسان جي نشانين کي ڪوڙو ڪيو ۽ مقابلي ۾ تڪبر ڪيو انهن جي لاءِ نه آسمان جا دروازا کلندا، نه اهي جنت ۾ داخل ٿيندا، اهو صرف انهيءَ صورت ۾ ٿي سگهي ٿو، جو اٺ سڻي جي سوراخ مان لنگهي وڃي. نه اٺ سڻي جي سوراخ مان لنگهي سگهي ٿو نه اهڙا مجرم ماڻهو جنت ۾ وڃي سگهن ٿا، انهيءَ آيت تي ڏنل ڪارٽون ۾ هڪ مولوي صاحب اٺ جي مهار چڪي انهيءَ مهار کي سڻي جي سوراخ مان لنگهائي اٺ کي پاڻ ڏانهن چڪي رهيو آهي اٺ کي سڻيءَ جي سوراخ مان متاثر جي ڪوشش ڪري رهيو آهي. انا لله وانا اليه راجعون.

اڄ ملڪ ۾ توهين عدالت جو قانون موجود آهي. عدالتون ڳالهه ڳالهه تي خود نوٽيس وٺن ٿيون. توهين ڪندڙ کي سزائون به ڏين ٿيون، مگر ڪلام الله ۽ سنت رسول الله ﷺ جي توهين ۾ سزا ڏيڻ وارو ڪوبه نه آهي، مگر ڏوهاري جي پشت پناهي لاءِ عمر اصغر ۽ ٻيا موجود آهن. قوم ماني ۽ ٽيڪس جي سبب بي حال آهي.

ڪل ڪهڙي ۾ ڪي سڀا بهي ڪوٺاڻ

لاهور ۾ هڪ ٻيو NGO شرڪت گاهه آهي. جنهن جو سه ماھي رسالو خبرنامو آهي. اهو NGO جو سلوگن آهي. خواتين زير اثر مسلمان قوانيٰ اهو عورتن جي حقن جو داعي ادارو آهي. انهيءَ NGO جي سرپرستي بي شمار غير ملڪي تنظيمون ڪنديون آهن. جن جي فهرست خبرنامو جي شمار 3 جلد 4 صفحو 25 تي درج ڪئي وئي آهي.

انهيءَ NGO جي سلوگن مان جيڪا ڳالهه ظاهر آهي، انهيءَ کي عورتن جي حقن جي حوالي سان ائين بيان ڪري سگهجي ٿو. دنيا ۾ هر جڳهه تي عورت کي تمام حق حاصل آهن، مگر ڪٿي عورت کي خطرو آهي ۽ ڪٿي انهيءَ جا حق پامال آهن. صرف انهن ملڪن ۾ جتي اسلامي قانون ڪنهن نه ڪنهن شڪل ۾ موجود آهن. هي پاڪستان آهي، سوڌان آهي يا ڪو ٻيو اسلامي ملڪ. اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ رهندي ۽ غير ملڪي آقاڻن جو ڪاٺيندي اسلامي قدرن جي حامل اڪثريت جي موجودگي عورتن جي حقن جي نالي تي ”شرڪت گاهه“ ۽ ان جون ٻيون هر نوا NGO جي مطالبن تي هڪ نظر وجهي ڪري يهودين جي سابقه تحريرن ۾ اقتباس جي روشني ۾ خود موازنه ڪري ڏسي وٺو جن NGOS جو عمر اصغر حڪومتي سطح تي موثر دفاع ڪرڻ جو اعلان ڪري رهيو آهي، ان جي اصليت ڇا آهي، انهيءَ مان عمر اصغر جو پنهنجو جهرو ڪلي ڪري سڀني جي سامهون اچي ويو آهي. (بقول خبر نامو جلد 6 شمارو 01 صفحو 3)

پاڪستان ۾ رهڻ وارن تمام ٽولن ۽ قبيلن جي نمائندگي ڪرڻ واريون چئني صوبن جي تنظيم هين جاڻايل مطالبه پيش ڪيا آهن.

(تنظيمن جي طويل فهرست محل نظر آهي)

(1) حدود آرڊيننس جي تنسيخ. (2) قصاص ۽ ديت جي قانون جي

تنسيخ. (3) قانون شهادت جي تنسيخ.

(4) تمام پرسنل لاز ۾ نوس اصلاحات، جيئن مطالبات بالا ۾ تحرير آهي. انهن تنظيمين ۾ قانوني اصلاحات جي لاءِ ايڪشن جي عنوان سان مطالبن جي هڪ فهرست مرتب ڪري اسلامي جمهوريه پاڪستان جي جمهوري حڪومت جي سامهون پيش ڪئي هئي، جنهن ۾ نمبر 9 ۾ مطالبه هي آهي.

”وفاقي شرعي عدالتون ۽ تمام خصوصي عدالتون ختم ڪري ڇڏڻ گهرجن.“ وفاقي شرعي عدالت جي موجودگي جو ان NGOS جو ناپسند هجڻ هر ڪنهن کي بخوبي سمجهه ۾ اچي سگهي ٿو هي ڪاراز جي ڳالهه نه آهي، انهيءَ گڏيل آواز جو نمبر 10 پنهنجو آواز سرڪار جي ڪنن ۾ هن طرح وجهي ٿو ته:

”هن ڳالهه کي تسليم ڪندي غير سرڪاري تنظيمون NGOS معاشري جو اجتماعي آواز آهن، ۽ ان جي نمائندگي ڪن ٿيون. انهيءَ ڪري سفارش ڪئي وڃي ٿي ته غير سرڪاري تنظيمن ۽ پارليامينٽ جي وچ ۾ باقاعده رابطي جي لاءِ راهون تجويز ڪيون وڃن ۽ پارليامينٽ کي اهڙيون ڪميٽيون بنائڻ گهرجن جن جي ذريعي عورتن جا گروپ ۽ اقليت جو پنهنجو آواز اسيمبلي ۾ پهچائڻ جي قابل ٿي سگهن.“

ليگل ايڪشن جو نقطو نمبر 11 ۾ عورتن جي حقن جي بحالي لاءِ هيٺ ڄاڻايل تجويز ۽ مطالبه سامهون آڻي ٿو.

”هي به سفارش ڪجي ته عورتن جون نشتون فوراً بحال ڪرڻ گهرجن.“

اڳتي وڌڻ کان پهريائين بهتر محسوس ٿئي ٿو ته شرڪت گاه ۽ ٻيون معاونين جي ذڪر ٿيل مطالبن جو مختصر جائزو ورتو وڃي. موجوده حدود آرڊيننس هجي يا قصاص ۽ ديت جو قانون اهو لولو لنگڙو جهڙو به آهي، قرآن حڪيم جي صريح نص مان ڪڍيو ويو آهي. اهو مطالبو ته ڪري سگهجي ٿو ته انهيءَ کي قرآن ۽ سنت جي حقيقي روح سان مڪمل مطابقت ڏني وڃي جيڪڏهن ڪنهن جاءِ تي نقص آهي ته انهيءَ کي دور ڪيو وڃي، مگر انهيءَ جي منسوخ جي مطالبو قرآن و سنت جي توهين ۽ کلي بغاوت آهي.

عورتن جي نمائندگي جو ديرينه مطالبو جنرل پرويز مشرف جي حڪومت جي جنرل نقوي صاحب ۽ عمر اصغر صاحب جهڙي NGOS نواز ۽ اين جي اوز جي سرپرستن جي مشوري کي قبول ٿي نه ڪيو، بلڪ انهن جي توقع کان وڌيڪ انهن کي نوازيو ته نواز شريف ۽ بي نظير جي جمهوري حڪومت نواز ۾ ناڪام وٺي هئي. ضلعي حڪومتن ۾ نمائندگي هجي يا بالائي سطح تي ڇا موجوده ذيل ڪيل NGOS جي سرپرستي ۾ خواتين اسلام ۽ اسلامي جمهوريه پاڪستان جي بنيادي نظريه جي حفاظت ڪنديون يا ملڪ دشمن NGOS جي هٿن ۾ رانديڪو بڻجي ضري اسلامي قدرن ۽ شعائرن جي پاڙن کي ڪوتي پاڪستان جي سماجي ۽ معاشرتي ڍانچي جا بخيا ايڏينديون، يهودين ۽ نصارن جي احدافن جي تڪميل جي لاءِ استعمال ٿينديون لمحہ فڪرہ آهي.

لاهور جي NGO ”عورت فاؤنڊيشن“ جي ترجمان ماهنامہ اطلاع جي تازه

شماره ماه جولاءِ اگست 2000ع جي ابتدائي مان اقتباس پيش ڪجي ٿو:

”اختيارات جي هيٺين سطح تي منتقلي جي فارمولا جي تحت موجوده حڪومت جي يونين ڪائونسلن ۾ عورتن کي مردن جي برابر نمائندگي ڏيڻ جو جيڪو فيصلو ڪيو ويو آهي، اهو انتهائي اهم ۽ جرئت مندانہ قدم آهي، دنيا ۾ گهڻو گهٽ اهڙا ملڪ آهن، جتي عورتن کي سياسي عمل ۾ نمائندگي جو هڪ جهڙائي جو حق آهي. حڪومت جي انهيءَ قدم تي پاڪستان جو شمار دنيا جي روشن خيال ۽ ترقي پسند ملڪن ۾ هوندو. اهڙي طرح جتي پاڪستان جي باري ۾ پسمانده ۽ قدامت پسند ملڪ هئڻ جو هڪ تاثر آهي، انهيءَ کي حڪومتي فيصلي کان پري هٽڻ ۾ مدد ملندي. سول سوسائٽي ۽ سماجي تنظيمن تي هي به وڏي ذميداري عائد ٿئي ٿي ته هو ادارہ برائي قومي تعمير نو NRB کي خط لکن، تارون فيڪس ۽ ايميل موڪلين، جنهن لاءِ حڪومت جي انهيءَ خوش آئنده قدم کي ساراهيو وڃي ۽ اهم فيصلي تي قائل رهڻ لاءِ زور ڏنو وڃي.

(ماهنامہ اطلاع جولاءِ 2000ع صفحو پهريون)

اسلامي جمهوريه پاڪستان جو ئي ڪارنامو آهي جو يونين ڪائونسل جي سطح تي اڻ پڙهيل يا گهٽ پڙهيل لکيل عورتن کي مردن جي سامهون ويهاري، انهن کي بحث مباحثي جي رنگ ۾ اخلاقي قدرن کان پري وٺي ويندو. انهي نظام درهر برهر ٿي ويندو، جيڪو ڪم NGOS سالن جي محنت کان نه ڪري سگهي، اهو ڪم ”محب وطن ديني ذهن“ انتهائي سولو بلڪه مڪمل ڪري ڇڏيو.

آئون هتي NGOS جي اسلام دشمن جي رويي جي حوالي سان ڳالهه ٻولڻ لڳتي وڌائي رهيو آهيان. انهيءَ ”شرڪت گاه“ جي خبرنامي سان هڪ مثال ڏجي ٿو جيڪو سوره بقر جي آيت نمبر 282 جنهن ۾ الله تعاليٰ مالي لين دين جي حوالي سان تحرير لکڻ جي هدايت ڪندي نصيحت ڪئي آهي، ته مالي لين دين جي تحرير ۾ به شاهد هجڻ لازم آهن، جيڪڏهن فرض ڪريو ته نه هئڻ جي صورت ۾ هڪ مرد ۽ ٻه عورتون گواه بنايون وڃن چوٽ جيڪڏهن خدانخواستہ شاهدي جي دوران هڪ عورت ڪجهه ڀلجي به وڃي ته ٻي عورت ان کي ياد ڏياري. انهيءَ حڪم ۾ عورت جي تحقير جو ڪوبه مسئلو نه آهي. مگر شرڪت گاه پنهنجي خبرنامي جلد پهرين شمارو پهرين 1990ع جي صفحہ 20 تي ڪنهن ربحانه توفيق جي طنز به نظر شايع ٿي آهي.

ڪيئن تيري گواهي آڏي هئي!
 بوب خدا خود جس سے کہے جنت ہے تيرے قدموں تلے
 اے عقل کی اندھو! سوچو ذرا کیا اس کی گواہی آڏي هئي
 جس روز پکارے جاوگے تم نام سے اپنی ماؤن کے
 اس روز انہیں بھی کہہ دینا جا تیری گواہی آڏي هئي

اسان نموني جي طور تي ڊگهي نظر مان چند شعر ڏنا آهن. قرآن پاڪ جي ذڪر ڪيل آيت سان مطابقت رکندي هڪ فرمان نبوي ﷺ جي حديث جي ڪتاب ۾ لکيل آهي. مگر هتي ته اسلامي شعر جو مذاق مقصود آهي، جيڪو اسلامي

نالن سان مشابھت جي آڙ ۾ مسيحي مرد ۽ عورتون نپائي رهيا آهن. NGOS ۾ سڀ کان زياده عمل دخل مسيحي برادري جو آهي. پر ڀڻي ٿيل پاليسي جي مطابق انهن جا نالا مسلمانن جهڙا آهن، تنهنڪري فقط نظر جي تائيد ڪندي شرڪت گاه جو علامتي نشان ئي عالمي صليب مگر انهن اسان جي اکين ۾ ڌوڙ وجهڻ خاطر عورت قرار ڏيئي ڇڏيو آهي. جنهن تي ڪو عقل جو اندو يقين ڪندو.

اسلامي شعائر جو مذاق اڏائيندي خبرنامو ۾ انتهائي بي هوده ڪارٽون بنايا آهن، مثلاً عورت جي اڌ شاهدي واري قرآني آيت جو مذاق ڪندي هڪ ڪارٽون بنايو آهي، جنهن ۾ هڪ ساهمي آهي جنهن جي جهڪيل پڙ ۾ لوٽو رکيل آهي ۽ جيڪو پڙ مٿي آهي ان ۾ ماڊرن عورت ويهاري وئي آهي، ٻئي ڪارٽون ۾ قاضي حسين احمد جي هٿ ۾ ساهمي آهي، جنهن ۾ هڪ طرف مولوي وينو آهي، ٻي پڙ ۾ عورتون وينيون آهن، اهو آهي اسلام دشمن NGOS جو عملي ڪردار:

لاهور جي AGHs legal Aid cell, NGO ترجمان صدا آدم جي ايڊيٽر حنا جيلاني صاحب جي شماري فيبروري 2000 جي لکيل اداري مان هڪ اقتباس حاضر آهي، جيڪو انهن سپريم ڪورٽ ۾ اپيل بينچ جي وياج حرام ٿي لکيو آهي.

ڇا مسلمانن کي پنهنجون زندگيون سپريم ڪورٽ بينچ جي ٽن ارڪانن جي عقيدي مطابق گذارڻيون پونديون؟ مذهبي عدالتن جي قيام ۾ بنيادي خامي اهائي آهي ته انهن کي اجتماعي ۽ انفرادي زندگيءَ جي هر مسئلي تي راءِ ڏيڻ جو اختيار آهي. مذهب جي غلط استعمال پاڪستان ۾ سماجي ۽ سياسي زندگي تباه ڪري ڇڏي آهي.

ڇا اهي لفظ عدالت جي توهين نٿا ڪن؟ ڇا اهو مذهب تي بلا واسطو حملو نٿا ڪن؟

انساني حقن يا عورتن جي آزادي جي نعرن سان گڏ ڪم ڪرڻ واريون بي شمار NGOs ۾ خاص طور تي عمل دخل مسيحن جو آهي. لاهور ۾ NGOs جي طرف کان ٿيڻ وارا مظاهرا جهڙي طرح هوندا آهن، انهن ۾ اڪثر شرڪاءَ مظاهره رائونڊ، ڪلارڪ آباد فاروق آباد (جوهرڪانه) ۽ سيڪيڪي جي ويجهو مريم آباد مان بسون پري آنديون ويون، جنهن ۾ مسيحي مرد ۽ عورتون هونديون آهن. جيڪي اسان جي هن تحقيق سان متفق نه آهن، اهي آئنده ٿيڻ واري مظاهري ۾ شامل ٿي ڪري پنهنجي تسلي ڪري وٺن. مظاهرن ۽ تربيت گاهن جي نالي تي NGOs سان گڏ هڪ قابل ذڪر NGO پرنس ڪريم آغا خان جي آهي، جيڪا شمالي علائق جات کي اسرائيلي ٻوٽي وانگر اسماعيلي اسٽيٽ ۾ بدلڻ جي لاءِ بي پناه وسائل سان گڏ ماڻهن جي دلين ۽ ذهن جي سودي ڪرڻ ۾ رات ڏينهن مصروف عمل آهي. جو شمالي علائق ۾ واخان جي پتي سان گڏ اهو اسماعيلي خطو آمريڪا جي لاءِ جو پرنس ڪريم آغا خان جو گهر آهي، جيڪو هڪ اهڙو مستحڪم اڏو هوندو جتان کان پاڪستان ۽ افغانستان کان علاوه پورين مسلم رياستن تي ڪنٽرول جو آمريڪي خواب شرمندہ تعبير ٿيندو. ٻي طرف پاڪستان جي دوست چين جي خلاف اهو مستقل اڏو هوندو ۽ ائين ڀارت کان آمريڪي دوستي جو رشتو پڪي ڪرڻ ۾ نالي خاطر مسلمان جو نالو ميرجعفر ۽ ميرصادق وانگر تاريخ جي صفحن تي لکيل هوندو.

مسيحي NGOs پاڪستان جي حساس علائقن جي پسگردائي ۾ مصروف عمل ڏٺيون وڃن ٿيون. ۽ پاڪستان ۾ انهن جي چاروڇايل آهي، جيڪا بائبل ڪورسز جي نالي تي انتهائي زهريلو لٽريچر نوجوان چوڪرن ۽ نوجوان چوڪرين تائين پهچايو ويو آهي. اسان وٽ انهيءَ حقيقت جا دستاويزي شاهد موجود آهن، مسيحي اقليت جا حق پنهنجي جڳهه تي الحمد لله پاڪستان ۾ احسن طريقي سان ادا ٿي رهيا آهن جنهن کي شڪايت آهي، اهو کلي ڪري ٻڌائي ڪهڙو حق هتي غصب ٿيل آهي.

مسيحي اقليت کي مسلم اقليت کان بجا طور تي هي شڪايت آهي ته
اکثريت جي سڄي دين کي ان جي منهن تي ڪوڙو دين چيو وڃي ٿو.

ڊلاس آمريڪا ۾ ڇپجڻ وارو هڪ ورق تقسيم ٿي رهيو آهي، جنهن جو
عنوان آهي Islam is the false Gospal يعني ”اسلام هڪ ڪوڙو دين آهي“
۽ بي همت مسلم رياستون ان جو نوٽيس وٺڻ جي بجاءِ غير ملڪي آڇائن جي
خوشنودي جي لاءِ ۽ ان جي تحفظ لاءِ سندرو ٻڌيو بيٺا آهن. انا لله وانا اليه راجعون

نه سمجهو گے تو مٿ جاو گے مسلمانوں

تمھاري داستان تک نه هوگی داستانوں میں

انڊلس جي تاريخ ان تي شاهد آهي.

بحالي معيشت جي لاءِ امپورٽڊ سفيد هاٿي

روزنامہ اوصاف اسلام آباد جي 21 جون جي اشاعت کان مون جهڙن بي
خبرن کي به اسلامي جمهوريه پاڪستان جي وزير خزانہ جي حوالي هي خبر ملي ته
”ملڪي معيشت کي تباهي کان بچائڻ ۽ بحرانن جي ڦندي مان ڪڍڻ“ جي لاءِ
غير ملڪي ماهرن جي خدمات مان استفادہ ڪيو پيو وڃي. ”انا لله وانا اليه
راجعون“.

شاعر مشرق علامہ اقبال جي هڪ شعر جو هڪ مصرعو هي آهي، ”غيرت
نام تھاجس کا گئي تيور کے گھرے“ علامہ جي روح سان معذرت سان گڏ جيڪڏهن هن
مصرع جي وزن تي ائين چيو وڃي ”يُور ۽ تھاجس کا گئي مسلمان کی گھرے“ ته شايد
بيجا نه ٿيندو. اهي معيشت جا ماهر ڪير آهن؟ انهن جو چهرو هن ئي آهي ۽
ڏسي وڃي، مسلم چوڻ آهي ”ڪندھم جنس باھم جنس پرواز ڪبو تر با ڪبو تر باباز“ امپورٽڊ
وزراء جي نظر پئي ته امپورٽڊ ماهرين ۽ مشيرن تي گويا ”هڙے تھے جس کے سبب
ہمارا اسی عطار کے لونڙے سے دوا لیتے ہیں“.

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي ٽيلينٽ سان هر شعبہ زندگي اقوام شرق

وغرب فائڊو حاصل ڪري رهي آهي، مگر پاڪستاني قيادت ان جي محتاجي تي مصر آهي، جيڪو خود شوڪت عزيز صاحب جي علم ۽ فضل ۽ فن جا محتاج آهن، جنهن چيو سچ چيو ”پرائي ڪرل ڏے ٿڌے ٿڌے گلڏے آ“ (يعني ٻئي جي هر شيءِ سٺي لڳندي آهي) پنهنجو پير به ٻين جي مقابلي ۾ هلڪو لڳندو آهي.

اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ معاشي بحران کي پيدا ڪرڻ وارا ڪير آهن؟ پاڪستان ۾ ان جا ايجنٽ ڪير آهن، جيڪڏهن اهو سڀ ڪجهه اهل وطن سڃاڻي وٺن ته انهن جي گلي تائين هٿ پهچي وڃن ۽ انهن جو ساه رکجي وڃي، مگر اهل وطن کي پاڻي پيٽ جي مسئلن ايتري قدر بي حال ڪري ڇڏيو آهي جو انهن کي هيڏانهن هوڏانهن جي خبر ئي نه رهي آهي.

عالمي سطح جي اقتدار جا دعويٰ دار يهودي آهن ۽ نصارا هر ڪنهن محاذ تي انهن جي بي بس ڪارندا ۽ هر شعبه زندگي جا بي ضمير مهرا آهن. ائين هر هڪ محاذ تي انهن جا گرفت مضبوط کان مضبوط تر ٿيندي وڃي ٿي. هو پنهنجي مثل جي نوڪ پلڪ هر وقت سنواريندا رهندا آهن. عالم بساط تي مهرا اڳتي پوئتي گهٽائيندا وڌائيندا رهندا آهن.

شوڪت عزيز هجي يا ماضي جو سرتاج عزيز جنهن کي انهن جا هر وطن اڄ به محبت سان سرچارج عزيز چوندا آهن، انهيءَ آرسيءَ ۾ پنهنجو پاڻ کي ڏسو ۽ پرکيو ۽ وري اهل وطن به انهيءَ آئينه ۾ بحالي معيشت جي ماهرين جو چهرو ڏسي وٺو.

” (جتي پنهنجي سازشن سان اسين ڪامياب ٿي وڃون) عوام ۾ جيڪا به انتظاميه اسين منتخب ڪندا اسين، پنهنجي وفادارين جي پورائي لاءِ صلاحيت جي حوالي سان اهي انهن حڪومتن جا پنهنجا تيار ڪيل افراد و انگريز تربيت يافتہ نه هوندا، بلڪه ننڍي هوندي کان ئي زمين تي حڪمراني جي لاءِ زير تربيت رکيل اهي ماڻهو هوندا، جيڪي مهربان و انگريز اسان جي ماهرين مشيرن ۽ دانشورن جي اشارن کي سمجهندا ۽ عمل ڪندا. “ (prptpcpls of zoin 2:2)

بحالي معيشت جي ماهرين هتي اچي ڪري ٿوري يا گهڻي معاوضي ۽ آسائشن جي سبب معاشي بحران جو صدمو ته گهٽ ڪندا ئي انهيءَ سان گڏ جيڪي ٻيا فرائض سرانجام ڏيندا انهن تي به نظر وجهو.

”جيئن ته توهان کي خبر آهي ته اسان جي ماهرين پنهنجي حڪمراني جي تقاضائن جي تڪميل جي خاطر گهريل معلومات تاريخي نچوڙ اسان جا سياسي عزائم ۽ گذرندڙ گهڙين جا واقعو ۽ مشاهدات سان وٺندا آهن. غيريهودين کي غير حتمي تاريخي مشاهدات سان عملي رهنمائي ڏيڻ جي بجاءِ محض غير عملي معلومات فراهم ڪئي ويندي آهي، جنهن لاءِ فڪر مند هئڻ جي ضرورت نه آهي. وقت اچڻ تائين اهو انهيءَ خوش فهمي ۾ لڳو رهي يا ماضي جي خوابن يا پراڻن يادن ۾ لطف اندوز ٿيندا رهن. اسان انهن کي جن حڪمن جي سائنسي قاعدي جي طور تي تسليم ڪرڻ جي ترغيب ڏني آهي، انهيءَ تي ڄميور هڻڻ ڏنو وڃي.

(protocols 2:2)

عالمي مالياتي ادارا محسن جي روپ ۾ جيڪا امداد ڏيندا آهن. ۽ امداد وٺڻ وارن ملڪن ۾ جيڪي محسنين تشريف لائيندا آهن، انهن جي متعلق به حقيقت جي هڪ جهلڪ يهوديت جي آئيني ۾ نظر وجهي ڏسي وٺو.

”جيڪي ملڪ معاشي تباهي سان دوجار ٿي ڪري بدحال ٿي وڃن اتي اسان جي تاڪ ۾ لڳل مالياتي ادارا امداد فراهم ڪن، جنهن امداد جي ذريعي بيشمار نگران ان ۾ اڪيون وجهو وينا آهن ته اسان جي ناگزير ضرورت جي تڪميل ڪن، خواه انهن جا پنهنجا اقدامات ڪجهه به چونه هجن. انهن جي رد عمل ۾ اسان جا پنهنجا بين الاقوامي حق انهن جا قومي حق ڪٿي ويندا.“

(protocols 2:1)

عالمي بئنڪ جو حقيقي روپ ائين بيان ڪيو ويو آهي.

”عالمي بئنڪ ترقي وٺندڙ ملڪن جي پاليسي سازن کي مشورو ڏيڻ ۽ انهن کي دٻاءُ ۾ رکڻ لاءِ دنيا جو سڀ کان وڏو ادارو آهي. اهو عام طور تي (قرض

جي لاءِ) حڪومتن جي حوصلو افزائي ڪندو آهي ۽ قرض ۾ مليل رقم کي اهو اصل ترقياتي پراجيڪٽس تي خرچ ڪرڻ بجاءِ جيئن اڇين تيئن خرچ ڪن. ان جي بدلي ۾ هو فيصلو سازي ۾ ان کي (ورلڊ بئنڪ) به ڪردار ادا ڪرڻ ڏين. اهڙي طرح حڪومتون قرضن جي اها رقم عيشن ۾ لٽائينديون آهن، ذاتي عياشين تي قوم جي ڪمائي خرچ ڪنديون آهن، (۽ پوءِ هر ملڪ پنهنجو اقتدار اعليٰ ورلڊ بئنڪ آئي ايم ايف وغيره وٽ گروي رکي ڇڏيندو آهي).

”هو اسان تي ڪهڙي طرح حڪومت ڪندا آهن“ از نجم صادق صفحہ

15،16 شرڪت گاهه لاهور)

معاشي بحرانن کي پيدا ڪرڻ وارا انهن بحرانن جو حل ماهرين امپورٽ ڪري ڪرڻ وارا ۽ غيرن جا ايڄنٽ ۽ مهرا پنهنجي ئي ڌرتيءَ جا بي ضمير آهن. اهي ايمان ۽ حب الوطني ڊالرن جي عيوض وڪڻي ڇڏيندا آهن. اسلامي جمهوري پاڪستان باصلاحيت ماڻهن جي حوالي سان خالي آهي ۽ نه ئي وسائل جي حوالي سان. ضرورت صرف اهڙن باضمير منصوبه سازن کي سامهون آڻڻ جي آهي، جيڪي جذبه حب الوطني سان سرشار هجن.

اڄ پاڪستان جي قيادت اهو طئي ڪري ڇڏي ته ٻاهران ڪجهه به نه ورتو ويندو پنهنجا تيلنٽ ۽ پنهنجي وسيلن تي انحصار ڪيو ويندو ته پاڪستان تمام گهڻو ڪجهه برآمد ڪري باوقار مقام حاصل ڪري سگهي ٿو.

اغيار سے مانگتے پھرتے ہیں مٹی کے چراغ

اپنے خورشید پہ پھیلا دیئے سائے ہم نے

هينين سطح تائين اقتدار جي منتقلي، ناڪام تجربي کي

دھرائڻ تي زور.

عقلمند هن نقطي تي اتفاق ڪندا آهن ته تاريخ جنهن جو ٻيو نالو ماضي آهي، مستقبل جو رستو سنوارڻ جي ڪم ايندي آهي، جيڪي تاريخ کان سبق

وٺي ڪري پنهنجو خال سنواريندا آهن. اهي مستقبل جي نسل جي بهتر پرورش ڪندا آهن. مگر عقلمندي جي دعويٰ سان گڏ "آزموده را آزمودن جهل است" جي مصداق اسان جا جنرل بنيادي جمهوريت جي ناڪام تجربي کي دهرائڻ تي بضد آهن. ۽ مبلغ علم جي انتها هي ته هيٺين سطح تائين اقتدار جو چيف ايگزيڪٽوڪي سبز باغ ڏيکارڻ وارا پنهنجي دفتر ۾ لڳل نقشي تي مرید کي ۽ شيخوپوره ڀارتي علائقہ ڏيکاريو ويو. انا لله وانا اليه راجعون.

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي سرحدن جا محافظ جيڪڏهن سرحدن جي حقيقت کان غافل رهن ته پوءِ ملڪ جو خدائي حافظ آهي. اهڙا بي خبر مشير جيڪڏهن اقتدار کي هيٺين سطح تائين منتقل ڪرڻ جو منصوبو بنائن ته سمجهي ڇڏيو ته پاڪستان جي حدن مان مرید کي ۽ شيخوپوره نڪري ويا. اهڙي طرح انهيءَ رفتار سان اقتدار کي به رستو ڏيکاريو وڃي پيو. محافظن کي پنهنجي زير حفاظت علائقہ جي هڪ هڪ انچ جي خبر هوندي آهي.

هيٺين سطح تائين اقتدار جي منتقلي جو پهريون تجربو به هڪ فوجي جنرل ڪيو هو. بندر جي هٿ ۾ ماچس ڏيڻ جي مقدار اقتدار ان کي بخشڻ جي ڪوشش ڪئي هئي، جن کي اقتدار جي معنيٰ جي خبر نه آهي. چند ڳڻيا ماڻهو ڇڏي ڪري عملاً اهو اقتدار ميٽرڪ يا بي اي پاس سيڪريٽري يونين ڪائونسل وٽ هو يا تحصيل جي سطح تي بنيادي جمهوريت جي آفيسر وٽ. منتخب نمائندا نه ته قانون ۽ ضابطن کان واقف هئا نه ئي انهن ۾ ان جي استعمال جو ڪو شعور هو. ان پڙهيل يا گهٽ پڙهيل لکيل سان گڏ برادري جي تعصب کان آزاد نه هئا.

راڻو بنيادي جمهوريت جي نظام کي تمام ويجهو ڏنو ۽ پرکيو ته چيئر مين صاحبان ۽ ممبرن ۽ سيڪريٽري جي پنجن ڏينهن جي تربيت جي حوالي سان بطور تربيت يافته ان جي اقتدار کان فيضياب هئڻ جي ميعاد کي به ويجهو ڏنو. بنيادي جمهوري ادارن سان اهو رابطو گهٽ ۾ گهٽ اڍائي سال رهيو.

ڪنهن به هڪ جڳهه تي اقتدار جي هيٺين سطح جي فيض ۽ برڪت ڏسڻ ۾ ڪانه آئي.

پر دعويٰ ڪئي وڃي ٿي ته موجوده مجوزہ طريقہ انتقال اقتدار جي مختلف نوعيت جو آهي، مگر عملاً اهو نئين بوتل ۾ پراڻو شراب آهي. جنهن جو زهر هر ڪو پهريائين چڪي چڪو آهي. جيڪا ڪريشن پهريائين هڪ دائري ۾ محدود هئي ان جو دائرو ڳوٺن جي سطح تي ممبرن تائين وسيع ڪيو ويو ته اهي وهندڙ گنگا مان هٿ ڏوٽي وٺن.

ڳالهه ڪندا آهن، ڪنهن چوڌري وٽ هڪ مينهن جو ملازم هو، جيڪو مينهن جي ڪير مان اڌ ڪلوڪير روزانه پي ويندو هو. چوڌري صاحب تمام جذباتي هو. ڪنهن دوست سان ڏک بيان ڪيائين ته انهيءَ مشورو ڏنو ته انهيءَ جي مٿان هڪ نگران رکو ته چوري پڪڙي وٺندو. چوڌري صاحب ملازم کان وڌيڪ پگهار تي هڪ نگران ڀرتي ڪري ڇڏيو ته ڪير وڌيڪ هڪ ڪلو گهٽ ٿيڻ شروع ٿيو. چوڌري صاحب جي پريشاني ۾ وڌيڪ اضافو ٿيو وري مشورو ڪيو ته تجويز سامهون آئي ته ٻنهي جي چوري پڪڙڻ لاءِ هڪ سپروائيزر ڀرتي ڪيو. انهيءَ لاءِ سپروائيزر رکيو ويو، مگر قسمت قتل ڪير جي مقدار وڌڻ جي بجاءِ ڏينهن ڏينهن گهٽ ٿيندي وئي. مجبورا چوڌري صاحب کي ٻئي نگران فارغ ڪري هڪ ئي ملازم جي هٿان هڪ ڪلوڪير جو نقصان برداشت ڪرڻو پيو. اهي ئي ثمرات اقتدار جي هيٺين سطح جا آهن. ڪوئي ٻڌائي ته ڪهڙي ڳوٺ جو سولنگ معياري آهي، اصل رقم درست خرچ ٿي آهي، يا ڪهڙيون ناليون يا واٽر سپلائي درست ٿي آهي، رقم مڪمل خرچ ٿي آهي. عوام ۾ تعليم ۽ شعور پهرين ضرورت آهي، مگر اسان جو نظام تعليم ذهن ۾ شعور منتقل ڪرڻ کان بالڪل وانجهيل آهي.

موجوده مجوزہ هيٺين سطح تائين، چونڊيل نمائندن، مختلف محڪمن جي آفيسرن ۾ اقتدار، تعميري اشتراڪ عمل پيدا ڪرڻ بدران ضد ۽ دشمني

پيدا ڪرڻ جو سبب بڻبو. مراتب جو احترام پهرين گهٽ ڏسڻ ۾ ايندو هو. اهو مرڳو ختم ٿي ويندو. آفيسر شاهي طبقو جيڪو ملڪي سطح تي بدنام آهي، اها ڪا به مخلوق نه آهي، بلڪ اسان جي ئي معاشري جا فرد آهن. معاشرو جنهن سطح جو هوندو انهيءَ سطح جا آفيسر هوندا. معاشري ۾ نه ته هر ماڻهو فرشتو آهي ۽ نه ئي وري شيطان. اهڙي طرح سرڪاري اهلڪار نه ته فرشتن جي جماعت آهي، نه ئي وري شيطانن جو ٿولو آهي.

دين فطرت جي داعي رحمت للعالمين ﷺ ڪريشن جي حوالي سان يا بنيادي معاشرتي خرابي جي حوالي سان ارشاد فرمايو آهي: الراشي والمرشي كلاهما في النار. رشوت ڏيڻ ۽ وٺڻ وارا ٻئي جهنمي آهن. انهيءَ فرمان ۾ غور طلب ڳالهه هي آهي جو رشوت ڏيڻ وارو پهرين جهنمي آهي ۽ وٺڻ وارو بعد ۾ جهنمي آهي. سوال هي آهي ته رشوت ڏيڻ وارو رشوت چوڻو ڏئي ان جون صرف به ڳالهيون آهن، غلط ڪم، جلدي ڪم جيڪو بي صبري به آهي. معاشرو غلط ڪمن جو داعيه ڇڏي ڏي ۽ تاخير ڇڏڻ جو جرئت ۽ صبر سان مقابلو شروع ڪري ته رشوت بتدريج ختم ٿي ويندي.

اسان ڳالهه ڪري رهيا هئاسون منتخب نمائندهن ۽ سرڪاري مشينري جي چشمڪ جي فريقي جي لاءِ عدم احترام جي هر هڪ سرڪاري آفيسر خود سر نه آهي، نه ئي هر هڪ منتخب نمائنده عوام بدتميز هوندو آهي، مگر عملن ائين ڏسڻ ۾ آيو آهي ته منتخب يا سياسي حڪومت جي نامزد افراد جو رويو سرڪاري آفيسرن جي لاءِ خوشگوار نه هوندو آهي. مثال هڪ تقريب ۾ هڪ تمام سٺو ڪمشنر صاحب ڊپٽي ڪمشنر صاحب ۽ ايس ايس پي صاحب اسٽيج تي ويٺا هئا. علاقي جا معزز ماڻهو به پنهنجن پنهنجن نشتن تي ويٺا هئا. ڪمشنر صاحب جون تعميري ڳالهيون وڏي غور ۽ فڪر سان ٻڌي رهيا هئا. حڪمران سياسي جماعت جي ڪارڪنن جو هڪ ٿولو آهي. سامهون تمام ڪرسيون ڀريل هيون. دير سان اچڻ جي ڪري مجبورن سڀني کي پٺيان ويهڻو

پيو. انهن مان حڪومت جي ڪنهن ڪميٽي جو نامزد نوجوان وڏي بدتميزي سان اسٽيج تي چڙهيو. ۽ بغير ڪنهن تمهيد جي ڪنهن کي مخاطب ڪندي بغير انهيءَ ڳالهه تي همراھ گرم ٿي ويو ته اسان جي احترام لاءِ ڪرسيون اڳيان خالي چوٽ چڙيون، ڪمشنر صاحب ۽ ان جي ٽيم جو حوصلو جو هو وڏي خنده پيشاني سان برداشت ڪري ويا.

مون ڪيترا دفعه ڏٺو آهي ته ڊپٽي ڪمشنر ٻي ڪنهن ميٽنگ يا ڪنهن ڪم ۾ ڪنهن ماڻهوءَ سان گڏ مصروف هوندا آهن. ۽ منتخب نمائنده محض منتخب هئڻ جي بنياد تي هر هڪ اخلاق کان عاري پنهنجي زور تي دروازو کولي اندر هليا ويندا آهن. ۽ پنهنجي ڳالهه ٻڌائڻ تي مصر هوندا آهن. ائين حڪومت جو ڪم ڪونه هلندا آهن. هر ڪنهن ڪم جو ڦرندو آهي، سليف آهي مثال ڇا چيف ايگزيڪٽو صاحب يا هيٺين سطح تائين انتقال اقتدار جي خالق نقوي صاحب اهو برداشت ڪندا ته هو پنهنجي دفتر ۾ دفتری ڊاڪ تي دستخط ڪري رهيو هجي، ڪنهن ملاقاتي سان يا ڪنهن ماتحتي سان اهر امور تي تبادلہ خيالات ڪري رهيو هجي. ۽ هيٺين سطح جي اقتدار جو نمائنده دروازو کولي بي تڪلفي سان اندر داخل ٿي ڪري پنهنجي ڪهاڻي ٻڌائڻ شروع ڪري ڏئي.

ضلع جي سطح تي گورنر ۽ ڊپٽي ڪمشنر يا ايس ايس پي صاحبان جو هر وقت هر جڳهه تي پائي چاره ممڪن نه آهي. اڪثر امور تي اختلاف جو هجڻ عين فطري امر آهي ۽ ماضي جي اها صورتحال هر باشعور جي علم ۾ آهي ته منتخب نمائنده پٽيوالي ۽ سپاهي کان وٺي ڊپٽي ڪمشنر ۽ ايس ايس پي حضرات جي بدلين تي مصر آهن. ۽ جڏهن من پسند آفيسر هڪ اڌ ڳالهه نه مڃي ته ان جي بدلي جي ڪوشش شروع ٿي وئي. توهان لکين ضابطه جاري ڪريو ته ڪم سهڻي نموني سان هلندو رهي. مگر ضابطن تي عمل ڪرڻ وارن جي تربيت جو فقدان هر هڪ سطح تي هوندو. سرڪاري سطح جي هر آفيسر کي اعليٰ تعليم کان ڊگهي تربيتي عمل مان گذرڻو پوندو آهي. جڏهن ته ٻيو گروپ اڪثر وقتن تي

اعليٰ-تعليم ۽ انتظامي تربيت کان سواءِ صرف منتخب هوندو آه. علم ۽ تربيت جي اونچ نيچ هر ڪنهن سطح تي ڪيل ڪيڏندي انهيءَ نئين اقتدار جو سورج به بنيادي جمهوريتن جي غروب آفتاب سان گڏ وڃي ملندو. اهو به عين فطري عمل هوندو.

موجوده مجوزہ نظام جا خالق يقيناً انهيءَ ڳالهه تي اصرار ڪندا. ڏيهه جي سطح تائين منتقلي اقتدار جو منصوبو پنهنجي قومي سوچ آهي. انهيءَ ۽ عورتن جي ”معقول نمائندگي“ به پنهنجي شرعي سوچ آهي، مگر اڪثر باشعور انهيءَ ڳالهه تي اتفاق نٿا ڪن، انهيءَ مان وطن عزيز ۾ هيٺين سطح تائين Con-frontation جي سبب فساد ۽ بي اطميناني پکڙندي. ان جي سوچ اها آهي جو اها منصوبه NGOs جي پشت پناهه جي قوت آهي. جنهن کي NGOs مافيا وڏي شوگر ڪوٽڊ سليقي سان فوج جي منهن ۾ وڌو آهي. ۽ انهيءَ کي ملڪ ۾ پيدا هئڻ واري متوقع ڪشمڪش جي فضا پکيڙڻ وانگر راس اچي ٿي. چوٽه عوام پنهنجي ذهني الجھن سبب هنن جي ڪرتوتن کان بي خبر رهندا آهن. انهيءَ ڪري ان مافيا کي وڌيڪ تنگيون ڊگهيون ڪرڻ جو موقعو ملي وڃي ٿو.

اسين ٻي راءِ رکڻ وارن سان گڏ آهيون ته انهن جي سوچ مثبت آهي ۽ اسان وٽ NGOs مافيا جي حقيقي سرپرستن جي انهيءَ منصوبي جي خدوخال کان آگاهي آهي. توهان به اسلامي جمهوريه پاڪستان جي ماضي حال ۽ مستقبل جو ذڪر ڪيل منصوبه جي خدوخال جي آئيني ۾ ڏسي وٺجو. ائين توهان NGOs مافيا جي سرپرستن کان به متعارف ٿي ويندا.

☆ هر هڪ ملڪ مختلف مدارج کان گذرندو آهي، پهرين مرحلي ۾ عوام هيڏانهن هوڏانهن ڦرندا آهن، جيئن مٿي ڦريل فائر العقل ماڻهو ٻيو دور (مرحلہ) شعلہ بيان فتنہ انگيز ليڊرن جو هوندو آهي، جنهن جي ڪري ملڪ ۾ انتشار پکڙندو آهي، جنهن جي سبب (نئين مرحلي ۾) خود سر مطلق العنان حڪومت تشڪيل پائيندي آهي، جيڪا نه قانون جي حڪمراني هوندي آهي، نه ئي صاف

سٿري ضابطي جي حامل ائين اها آمرانه شعور جي حڪومت هوندي آهي. جا ڪنهن کي ڏسڻ ۾ نٿي اچي جو پس پرده رهي ڪري هر ڳالهه ڏسندا آهن ۽ پردي جي اندر رهي ڪري پنهنجي هر طرح جي ايجنٽن جي ڪارڪردگي تي نظر رکندا آهن ۽ ردوبدل ڪندا آهن، جيڪو نقصان ڏيڻ جي بجاءِ ناڍيده قوت کي تقويت ۽ بقاء جو سبب بڻجي ٿو. مقام شڪر آهي. ڊگهي مدت تائين خدمتن جي اعتراف ۽ معاوضي جي سبب اهو ڪم پاڻي تڪميل تائين پهچندو آهي. (protocols 4:1)

☆ اهو ڪير آهي ۽ ڇا آهي جيڪو ناڍيده قوت تي قابض ٿي سگهي ٿو؟
 باليقين اها اسان جي قوت آهي. صهيونيت جا ڪارندا اسان جي لاءِ پردي جو ڪم ڪندا آهن. جنهن جي پويان رهي ڪري اسين پنهنجا مقصد حاصل ڪندا آهيون.

منصوبه عمل اسان جو تيار ڪيل هوندو آهي، مگر انهن جو اسرار ۽ رمزون هميشه عوام جي اکين کان پردي ۾ هونديون آهن. (protocols 4:2)

NGOs مافيا جنهن جي مڪروه وجود تي هر هڪ باشعور پاڪستاني سراپا احتجاج آهي، جيڪو اهڙي طرح موثر ۽ فعال آهي، جو انهيءَ تي نه منتخب حڪومت هٿ وجهي سگهي ٿي ۽ نه ئي محب وطن فوجي سربراه جو حقيقي چهرو ۽ ان جي حقيقي سرپرستن جو تعارف مذڪوره اقتباسات ۾ ايتري قدر واضح آهي، جو ڪابه الجهن پيدا ٿي نٿي ٿئي. اها مافيا ٻي مافيا جي پاڻي بند به آهي. مٿان وارو سرپرست هڪ ئي آهي. جنهن مختلف شعبه حيات جي لاءِ الڳ الڳ بي ضمير خريد ڪري رکيا آهن. مگر هر اهڙي ٽولي جو سربراه ٻي هر سفر کان بخوبي واقف آهي ائين ان جو Net Work هر حڪومت جي نيٽ ورڪ تي حاوي هوندو آهي.

هينين سطح تي منتقلي اقتدار جي حقيقي منصوبه بندي ۾ NGOs مافيا جو ڪيتري قدر هٿ آهي. انهيءَ تي ماهنامہ اطلاع لاهور جي اداري جي

اقتباسات ملاحظه فرمائي وٺو:

☆ "اخبارات جي هيٺين سطح تي منتقلي جي فارمولا جي تحت موجوده حڪومت يونين ڪائونسلن ۾ عورتن کي مردن جي برابر نمائندگي ڏيڻ جو فيصلو ڪيو آهي. اهو انتهائي اهم ۽ جرئتمندانہ قدم آهي، دنيا ۾ ڳهٽ اهڙا ملڪ آهن، جتي عورتن کي سياسي عمل ۾ نمائندگي جو هڪ جهڙو حق حاصل آهي. حڪومت جي انهيءَ قدم تي پاڪستان جو شمار دنيا جي روشن خيال ۽ ترقي پسند ملڪن ۾ هوندو. اهڙي طرح جتي پاڪستان جي باري ۾ پسمانده ۽ قدامت پسند ملڪ هئڻ جو هڪ تاثر آهي انهيءَ کي حڪومتي فيصلي سان دور هئڻ ۾ مدد ملندي. سول سوسائٽي ۽ سماجي تنظيمن تي هي به اهم ذميداري عائد ٿئي ٿي ته هو ادارہ براءِ قومي تعمير نو NRB کي خط لکن تارون، فيڪس ۽ اي ميل موڪلين جنهن سان حڪومت جي انهيءَ خوش آئندہ قدم کي ساراهيو وڃي ۽ اهم فيصلي تي قائم رهڻ جي لاءِ زور ڏنو وڃي." (ماهانامه اطلاع جولاءِ 2000ع صفحہ اول)

اسين ماضي جي تجربن جي بنياد تي محب وطن چيف ايگزيڪٽو ڪان بصد احترام هي عرض ڪنداسين ته ننڍي سطح تي منتقلي اقتدار جي سبب باغ ۾ کير جون نهرون وهڻ واري تصور کان نڪري حقيقت جي دنيا ۾ اچو. ملڪ ۾ هر شعبہ حيات جي اندر ٽيلنٽ موجود آهي. ايستائين رسائي حاصل ڪيو. سنن ماڻهن کي پنهنجا ڪن ۽ پنهنجون اکيون بنايو.

رهيو اهو NGOs منافيا انهيءَ جي نوعيت وڌي سادگي سان هڪ بزرگ ائين بيان فرمايو آهي.

ڪاغذ	دي	پيڙي	ملاح	ڪپوتر
اوس	يوديٽا	اوس	اڙدينا	

غير ملڪي امداد تي ملڪ ۾ پير پڪيڙڻ واري هن منافيا جي حيثيت ڪاغذ جي ڪشتي تي ڪپوتر جي ملاح جي آهي، انهيءَ کي پيڙي ٻڌڻ جو خوف

نه آهي، چو ته هو اڏامي ويندو. گذريل 52 سالن ۾ اسلامي جمهوريه پاڪستان جي عوام کي سڀني دفعن ۾ ٻيڙيءَ کان ڪيوٽر کي اڏامندي ڏٺو آهي، جيڪي لنڊن، آمريڪا، فرانس ۾ عيش عشرت جي زندگي جا ڏينهن گذاري رهيا آهن.

قانون ۽ ضابطو جي ايس تي ۽ زرعي ٽيڪس

انڌي جي لٽ! جي ايس تي هجي يا زرعي ٽيڪس!

قانون ۽ ضابطو جي تشڪيل هجي يا تنقيد، متعلق ادارا، ملڪي عزت به بخشيندا آهن ۽ ذلت ۽ رسوائِي به ان جي جهولي ۾ وجهندا آهن. جيڪڏهن معيار مطلوب تي تشڪيل ۽ تنقيد هجي ته خلافت راشده جي دور وانگر تابندگي ۽ درخشندگي ان جو مقدر ۽ اسلامي جمهوريه پاڪستان وانگر هجي ته ذلت ۽ رسوائِي ان جو مقدر ته هتي قانون ۽ ضابطو انڌي جي لٽ کان زياده حيثيت نٿو رکي، بلڪ شايد انهيءَ کان به گهٽ جو نظر جي غير موجودگي ۾ نظروارا انڌا به لٽ جو بيجا استعمال نه ڪندا آهن، چو ته بصيرت انهن کي رهنمائي فراهم ڪندي آهي، جو هتي جي منڊي ۾ ڪمياڻ (گهٽ) آهي.

قانون جي تعبير ۽ تشريح جي اجاره داري ماهرين قانون وٽ آهي ته تنقيد جي نيڪيداري انتظاميه وٽ آهي ۽ ٻئي پنهنجي پنهنجي جڳهه جهڙي طرح آئين ۽ قانون ۽ ضابطي جا بکيا اڏيڻدا آهن، انهيءَ تي پنهنجا ڪڙهندا آهن. ۽ غير انهيءَ تي مذاق اڏيڻدا آهن. اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ اڄ نئين ڳالهه نه آهي، بلڪ اها ماضي ۾ ورثي ۾ ملڻ واري قيمتي ۽ نادر شيءِ آهي. ماضي کان صرف هڪ مثال پيش خدمت آهي.

1973ع آڪٽوبر يا نومبر ايمپيڪٽ انٽرنيشنل ڪري مختصر خبر ڏني

وئي هئي، پاڪستان جي عدليه خوبصورت فيصلي ڪرڻ ۾ پنهنجو ثاني نٿي رکي، مگر اهي فيصلو اهڙي وقت ڪيا ويندا آهن، جڏهن انهن جي ضرورت نه هوندي آهي. اهو اسان جي عدليه تي طنز جو تير هو، انهيءَ وقت هاءِ ڪورٽ ۽

سپريم ڪورٽ جا ڪل 21 يا 22 جج هوندا هئا، راقم الحروف هفت روز زندگيءَ جو سڀ ايڊيٽر هو. انهيءَ صفحہ جون 21 فوٽو ڪاپيون بنائي هر محترم جج جي نالي تي سپرد ڪري موڪليون هيون ته شايد آئنده بوقت خوبصورت فيصلہ ڪن مگر اے بسا آروز که خاک شد.

”اها ڳالهه ڪرڻ مون کي انهي ڪري ضرورت پيش آئي، جو اڄ به اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ ”خوبصورت ضابطو“ بنيا ۽ نافذ هوندا آهن ۽ هن ڳالهه جو هر وقت خيال رکيو ويندو آهي ته بصيرت ويجهوئي نه اچي مثلاً ڪٿي محل جي ڪريانه فروشن تي جنرل سيلز ٽيڪس جو نفاذ هجي يا 15 ايڪڙن وارن ننڍن زميندارن تي زرعي ٽيڪس لڳائڻ جو فيصلو. هڪ طرف حڪومت جو چوڻ آهي ته اسين ورلڊ بئنڪ يا آئي ايم اف کان ڪوبه ڊڪٽيشن نه ٿا وٺون ۽ ٻئي طرف عملا انهن جي ايجنڊا جي مطابق ڪم ڪرڻ حڪومت جي ٻئي پاليسي جو ڪليو ثبوت آهي.

اسان ذڪر ڪيل ستن جو ڪجهه عرض ڪيو. پنهنجي محب وطن حڪومت تي تهمت نه آهي. انهي کي هيٺ ڏنل آئيني ۾ ڏسو ۽ پوءِ پنهنجن جي حب الوطني ۽ بصيرت جي گهٽائي جي داد ڏجو:

”غريب طبقن تي ٽيڪس جو نفاذ عملاً انقلاب جو بچ پوکڻ جي برابر آهي، جيڪو يقيناً حڪومت لاءِ تباهي جو سبب آهي، جو هو وڏن سرمائيدارن کي نظر انداز ڪري ڪمزورن جي منهن مان گرھ ڪسڻ ۾ جلدي جو مظاهرو ڪندي آهي.“

”سرمائيدارن تي ٽيڪس جو نفاذ انفرادي سطح تي مال جي هڪ هٿيءَ کي روڪيندي آهي. جنهن ۾ اڄ جي آس پاس جا ماڻهو ملوث آهن ۽ جنهن کي اسين غريهود جي حڪومتن کي ڪمزور ڪرڻ جي لاءِ جوابي هٿيار جو درجو ڏيئي رکيو آهي.“ (Protocols 20:5)

”ٽيڪس وڌائڻ جي لاءِ شرح جو استعمال موجوده دور ۾ پراپرٽي ٽيڪسن جي نسبت زياده وسائل ڏئي ٿو. اسان جي نقط نظر سان ٽيڪسن جو موجوده نظام غريهودين ۾ بي اطميناني پيدا ڪرڻ جي لاءِ موثر هٿيار آهي.“ (Protocols 20:6)

”غير يهود لاءِ مالياتي ادارن وٽ ان زعما جي توسط سان جيڪي اصلاحات اسين ڪنداسين اهي اهڙا شوگرڪوٽڊ هوندا جو نه ته انهن کي ڊيچاريندا نه ٿي انهن کي نتيجن جو احساس هوندو. غريهود پنهنجي حماقتن

سان پنهنجي مالياتي امور کي جهڙي طرح الجهايو آهي ۽ بند گهڻي ۾ بيل
آهي اسين انهي اصلاحات جي نالي تي اها راه سمجهاينداسون. (Proto-
cols 20:27)

اها منصوبه بندي يهودي جي آهي، جنهن کي هو غير يهود کي ڊڪٽيٽ
ڪرائيندي آهي ان جي زير اثر هلڻ وارا ورلڊ بئنڪ آئي ايم ايڇ لنڊن پيرس
ڪلب ۽ غير يهود ۾ ظاهر آهي ڪير؟ جو مسيحي ته هن مشن ۾ صرف ان جا
مهرا آهن، غلام آهن، ڪارندا آهن. صرف مسلم امه ظاهر آهي، هر جڳهه هو
مذڪوره ادارن وٽ گروي آهن. اها حقيقت به خود انهن جي زبان مان ٻڌو.

”غير يهود وٽ جيستائين معاملو مقامي داخلي قرضن تائين محدود هو،
ته ڳالهه ائين هئي ته مال غريب جي کيسن مان امراء جي کيسن ۾ منتقل ٿيندو
هو. مگر جڏهن اسان پنهنجن زرخريد ايجنٽن جي ذريعي غير ملڪي خارجي
قرضن جي چاٽ لڳائي ته غير يهود جو تمام سرمايو اسان جي تجورين ۾ جمع
ٿي ويو، ائين سمجهيو ته خارجي قرضن تي وياج جي صورت ۾ غير يهود جو
خراج آهي، جيڪو هو اسان کي باقاعدي سان ادا ڪرڻ تي مجبور آهن.“
(Protocols 20:32)

”غير يهودين ڪڏهن به اهو سوچڻ گوارا نه ڪيو ته جيڪو قرضو اسان
ونون ٿا ان جي ادائينگي يا ان جو سود ادا ڪرڻ جي لاءِ به اسان قرض وٺڻ تي
مجبور آهيون. دراصل اهو اسان جي منظم سوچ جو نقطه عروج آهي، جنهن سان
اسان غير يهودين کي چار ۾ ڦاسائي ڇڏيو آهي، هو پنهنجي ڪيئي داخلي
ضرورتن جي پورائي لاءِ پنهنجي ئي ماڻهن جا کيسا خالي ڪرڻ تي مجبور آهن.“
(Protocols 20:36)

غربي مڪائو مهم جي ڪاميابي لاءِ اسلامي جمهوريه پاڪستان جي
پاليسي سازن جي حقيقي مجبوري تي هيٺ ڄاڻايل ستن تي روشني وجهڻ لاءِ
ڪافي آهن، اهو عالمي سطح تي حقيقي پاليسي سازن جو طئي شده منصوبو
آهي.

☆ ”قرض ڪنهن به قسم جو هجي حڪومت جي ڪمزوري جو ثبوت آهي

۽ حڪومت جي حقيقي طلب جي نشاندهي انهي مان ثابت ٿيندي آهي ۽ اهو قرض حڪمرانن جي سرن تي لتڪيل تلوار وانگر آهي، جنهن جي سبب جي ڪري هو صرف نه ٽيڪس وٺڻ تي مجبور هوندا آهن، بلڪ اسان جي بئنڪن جي سامهون پئڻ تي مجبور هوندا آهن. قرض في الواقع اهڙي بيماري آهي جو حڪومتي جسمر تان لاهڻ سان به نه ٿولهي. (Protocols 20:29))

ذڪر ڪيل اقتباسات مان اها ڳالهه روز روشن وانگر عيان آهي ته غيرملڪي قرضن جي ادائينگي وري ان تي وڌندڙ چڙهندڙ وياج جي ادائينگي جي ضرورت اقتدار کي يهود جي عالمي مالياتي ادارن ورلڊ بئنڪ هجي آئي ايم ايف هجي يا لنڊن ۽ پيرس ڪلب هجي وڌيڪ قرضن جي لاءِ گوڏا کوڙڻ ۽ ان جي ناپسنديده شرط تسليم ڪرڻ تي مجبور ڪري ٿي، ائين قومي غيرت هڪ طرف گروي رکي وڃي ٿي ته ٻئي طرف انهن جي ايجنڊا جي مطابق انهن جي شرطن کي تسليم ڪندي هر ڪنهن سطح تي عوام الناس جي هٿن مان گرهه ڪسيو وڃي ٿو. ائين غربت مڪائو جي نعري جي آڙ ۾ غريب مڪاءُ مهر جو آغاز شروع ٿي وڃي ٿو، جنهن کي اڄ اسلامي جمهوريه پاڪستان جو عوام برداشت ڪري رهيو آهي.

جيڪڏهن ننڍن دڪاندارن تي (GST) جنرل سيلز ٽيڪس ۽ 10.5 ايڪڙن جي مالڪ هارين تي زرعي ٽيڪس اسلامي جمهوريه پاڪستان جي پاليسي سازن جو فيصلو آهي جيڪو بي بصيرتي ۽ ملڪ دشمني جو وڏو ثبوت آهي ۽ جيڪڏهن ورلڊ بئنڪ ۽ آئي ايم ايف وغيره جي مطالبن جي سامهون سرجهڪيل آهي ته اهو بي حميتي ۽ جرمِ ضعيفي تي دلالت ڪندو آهي. اسان جي نزديڪ ٻي ڳالهه زياده درست آهي ته محب وطن پاڪستاني انهي نوعيت جي زهريلي ۽ انتشار انگيز پاليسن جو خالق نه ٿو ٿئي سگهي. اهو صرف رد جي ڪل بائل بگهڙن جو فيصلو آهي جيئن پروٽوڪول جي خالق يهودين خود انهي ڳالهه جي نشاندهي ڪئي آهي، جنهن جو آئون مٿي هڪ اقتباس جي حوالي سان ذڪر ڪري چڪو آهيان اهڙن ضمير فروشن جي حوالي سان اسلامي جمهوريه پاڪستان پريو پيو آهي.

ٽيڪسن جي انهي دٻاءُ جي تخليق جي پٺيان يهود جو ذهن آهي، سچا

مسلمان، محب وطن پاڪستاني انهي پاليسي جا تخليق ڪار نه ٿا ٿي سگهن. منهنجي انهي راءِ جي پٺيان هڪ عملي تجربو به آهي انهي مثال کي اسان جنرل سيلز ٽيڪس تي منطبق ڪري توهان جي سامهون رکون ٿا.

1975ع ۾ راقم الحروف سلطنت عمان جي وزارت زراعت ۾ خدمات سرانجام ڏيئي رهيو هو. اسان جي دفتر ۾ معروف بين الاقوامي يهودي فرم ٽيلر وڊرو ٽاولز کان هڪ هل خريد ڪيو. جنهن جي ماليت 2,500 ريال عماني هئي. جڏهن اهو هل ڪابل آيو ته گهٽ وڌ 4500 ريال ساڍا چار هزار ريال جو ٿيو (بل جي نقل اڄ به اسان وٽ آهي) اهي ساڍا چار هزار ريال اهڙي طرح هل جي اصل قيمت 25 في صد منافع شامل ڪريو ڪل رقم 25 في صد هيٺلنگ چارجز وجهي ڪري جمع ڪري ڇڏيا. انهي مجموعي رقم تي 25 فيصد انشورنس وڌي ويئي انهي حاصل ٿيل جمع اهڙي طرح رسڪ چارجز جمع ڪيا ويا. اهو انوکڙو بل جڏهن راقم جي سامهون آيو ته ڊائريڪٽر صاحب کي ان جو مضحڪه خيز پهلو ٻڌايو ويو. بفرض محال اهو سڀ سروس چارجز ۽ منافع درست به مڃيو وڃي ته اهو اصل قيمت تي آهي نه ئي هر هڪ جمع ڪري انهي مجموعي تي لهندا بل روڪيو ويو. مگر يهودي انهي جي صحت تي مصر رهيا.

هاڻي حڪومت چئي ٿي ته جنرل سيلز ٽيڪس جو غريبن تي ڪوبه اثر نه پوندو. غريب جي سواري سائيڪل آهي. گرمي ۾ پنکي جي ضرورت هوندي آهي يا نوعيت جي ڪا به شئي مثال هڪ شي ڪارخانيدار 100 روپيه ۾ وڪڻندو آهي ته 10 فيصد سيلز ٽيڪس وصول ڪندو آهي. ائين لاڳو ٿيو جو هول سيلر پنهنجي اسٽور ۾ انهي 110 روپين ۾ آندو. انهي ۾ 10 فيصد منافع شامل ڪري انهي شي جي قيمت 121 روپيه مقرر ڪئي وري حڪومت عائد ڪيل 10 فيصد سيلز ٽيڪس وصول ڪري سرگودا جي تاجر کي 123 ۾ وڪرو ڪري ڇڏي سرگودا جي تاجر ڪرايو خرچ ۽ منافع جو 10 فيصد ان تي لڳايو ته ان جي قيمت فروخت 146 روپيه ٺهي جڏهن انهي سيلز ٽيڪس سان گڏ ڪنهن ڳوڙائي دڪاندار يا پرچون فروش ڪندڙ کي وڪي ته انهي کان 161 روپيه وصول ڪيا.

پرچون فروش وڏي تاجر کان جيڪا شي 161 روپيه ۾ خريد ڪئي انهي تي

10 سيڪڙو منافعو لڳايو جنهن ۾ ڪرايو آمد رفت ۽ ڪرايو سامان به شامل آهي ته ان جي قيمت 170 روپيه ٺهي جڏهن غريب خريد ڪن اها شي پرچون فروش کان ته ان حڪومت جو ٽيڪس لڳايو ته لاهور مان 110 روپيه وڪر وٺيل انهن کي 195 روپيه ۾ ملي ائين 85 روپيه وڌيڪ ان کي ڏيڻا پيا. ظاهر ڳالهه آهي ته حڪومت جي برحق فرمان مطابق جنرل سيلز ٽيڪس جو غريبن تي ڪوبه اثر نه پوندو خريدي کان 85 روپيه وڌيڪ ادا ڪرڻ جي باوجود مهنگائي ۽ سيلز ٽيڪس کان محفوظ رهيا.

ٻئي مثالون مون توهان جي سامهون رکيون آهن ته توهان يهودي ۽ ”مسلمان“ جي طريقه واردات کي حقيقت جي ڪسوٽي تي پرکي سگهو ۽ اسان حڪومت جي پاليسي ٺاهيندڙ جي تهمت جي الزام کان بچي وڃون.

هاڻي اچو زرعي ٽيڪس جي طرف 5 يا 10 ايڪڙن جو مالڪ هاري انهي زمين مان ٻن وقتن جي ماني مشڪل سان حاصل ڪري ٿو. اها به ان کي ان مزدوري جي شڪل ۾ ملي ٿي جيڪا هو پاڻ پنهنجي زال ٻارن بچن سميت صبح ۽ شام ڪندو آهي. ڊيزل مهنگو هئڻ جي صورت ۾ تربڪتر کان هل ڪيڙائڻ ۽ ٽيوب ويل سان پاڻي خريد ڪرڻ ان جي وس کان ٻاهر ٿي ويو آهي، هن وقت هڪ ايڪڙ ڪيڙائڻ جو معاوضو 100 روپيه آهي، ٻه هرڏيارو ته 200 روپيه. اهو گهٽ ۾ گهٽ پوک جي مڪمل تياري تائين چار هرڏيڻا پون ٿا. پاڻ مهنگي ڪيڙي مار دوا ۽ جڙي ٻوٽي مار دوائون انهن جي طاقت کان ٻاهر آهي.

واترن جو پاڻي پل صفائي پاڻ سان گڏ وٺي ويهي هاري بلڪه رهيا آهن وڏين نهرن ۾ رلاڻ جي لاءِ يهود نواز پاليسي ٺاهيندڙ آهن، عقل بصيرت کان انڌا آهن جيڪي هڪ ئي طرز تي ٽيڪس جو نفاذ ڪرڻ تي مصر آهن انهن کي ته اهو به شعور نه آهي ته لاهور کان ملتان ۽ رحيم يار خان جي ٻني يا شيخوپوره سرگودا، فيصل آباد جي زمين ۽ خوشاب ميانوالي بکر، ليه جي اراضي جي زرخيزي ۾ زمين آسمان جو فرق آهي. انهي فرق کي ملحوظ رکي ڪري زرعي ٽيڪس جي نفاذ جو فيصلو ڪيو وڃي. هتي ته بس آقائن جي خوشنودي گهريل آهي.

هڪ پاسي غريب جا 10.5 ايڪڙ جهوپڙي ۽ هاري جا 10.5 ايڪڙ ٽيڪس جي بجلين جي زد ۾ آهن. بچت ۾ انهن خبرن انهن جي رات جي نند ڏيهن جو سکون ڪسي ورتو آهي ته ٻئي طرف Incentive جي نالي امير جو ويلٽ ٽيڪس Wealth Tax معاف ٿي ويو آهي. اميروت ويلٽ هوندي آهي. ٽيڪس نه رهيو. غريب ويلٽ ۽ هيلٽ پنهي کان فارغ آهي، مگر فراغت جو غم دور ڪرڻ لاءِ ان جي جهولي ۾ پراپرٽي ۽ زرعي ٽيڪس وڌو ويو آهي.

امير کي Incentive ملي ٿو جو هو امپورٽر آهي، ايڪسپورٽر آهي، صنعت ڪار آهي ۽ غريب کان پاڻ تيل گيس ۽ ٻيو شيون سب؟ سرڪار ان جي متحمل نه آهي. سرڪار کي اهو ٻڌائيندي شرم ايندو آهي ته غيرملڪي آقائن جو حڪم آهي ته غريب جي خاتمي جي بجاءِ غريب جو خاتمہ ڪريو. غريب ٿي هن دور جو وڏو مسئلو آهي. جو وسائل ۽ ان جو خاندان ٿي هڙپ ڪندو آهي. انهي تي امير جو حق آهي. امير تي سفيد فام آقائن جو حق آهي، جنهن جي نشاندهي امريڪي صدر جي دستخطن سان منظور ٿيل عالمي سطح تي معروف يهودي سفارتڪار هنري ڪسنجر جي رپورٽ 200 - 5 آهي. جنهن غريب مڪائو تي دلائل ڏنا ويا آهن.

ٽيڪس وٺڻ مردود نه آهي، بشرطيڪ ٽيڪس عوام تي خرچ ٿئي آهي انهي خرچ تي شاهد هجن مثلاً 83ع ۾ راقم الحروف لنڊن ويو ته اتي لنڊن برانچ جي مئنيجر وٽ مهمان ٿيس. رات جو گپ شپ جي دوران ان کان سوال ڪيو ته توهان 60 فيصد ٽيڪس حڪومت کي ادا ڪندا آهيو اهو وڏو ظلم نه آهي. انهي بغير ڪنهن توقف جي چيو ته اسين 80 فيصد به ڏيڻ لاءِ تيار آهيون. اها وڏي حيرت جي ڳالهه هئي.

منهنجو ميزبان چوڻ لڳو ته ٻار اڃان ماءُ جي پيٽ ۾ هوندو آهي تڏهن کان حڪومت ٻار جي صحت جي ذميداري قبول ڪندي آهي. ٻار جي پيدائش تي ماءُ ۽ ٻار جي اسپتال جو جملہ خرچ حڪومت ادا ڪندي آهي. جيئن جيئن ٻار وڏو ٿيندو آهي، ان جي لاءِ کير جي ذميوارِي حڪومت جي ذميوارِي هوندي آهي. وڏو ٿي ڪري اسڪول وڃي ته تعليم جو سڄو خرچ حڪومت جي ذمہ خدانخواستہ

بي روزگار ٿي پئون ته منهنجي موجوده تنخواه کان وڌيڪ بي روزگاري الانس ملندو. پوءِ پلا اسين ٽيڪس چون ڏيون ڇوڻ لڳو ته اهو ته ڪافرن جي ذريعي حضرت عمر جي اصلاحات تي عمل ٿي رهيو آهي.

اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ ماڻهو ٽيڪس ڏيڻ کان لهرائيندا آهن، جو ٽيڪس عوام تي خرچ هڻڻ جي بجاءِ ڪٿي به جاءِ تي خرچ ٿيندو آهي. ٽيڪس ڏيڻ وارا ٽيڪس جي فائدين کان ڪڏهن به فيضياب ٿيندي نظر نه ايندا آهن، البتہ سرڪاري اهلڪارن جي منهن تي انهن جي زالن ۽ ٻارن جي منهن تي ٽيڪس جي سرخي تي گهڻو باشعور شاهد آهن غريب انهي ڪري شاهد بنجڻ جي لاءِ خائف آهن، جو شاهد اسان جي ملڪ ۾ هميشه عدم تحفظ جو شڪار رهيو آهي. جيڪڏهن اسلامي جمهوريه پاڪستان جا ذميدار ان غيرملڪي آقائن جي تجويز ڪيل ٽيڪسن جي بجاءِ خالق ۽ مالڪ جو تجويز ڪيل هڪ ئي ڍنگ سان وصول ۽ خرچ ڪندي ته خوشحالي ان جا قدم چمندي، رحمان جي رحمت جو پاڇو هڙگهڙي ان جي مٿان هوندو. اهو دو رانسانن ئي ڏٺو جڏهن مفلوك الحال مسلمانن قرآن کي سيني سان لڳايو. سنت رسول الله ﷺ جي پيروي جو حق ادا ڪيو ته زڪوات جا وٺڻ وارا نه ملندا هئا. اسان جو غيرن جي واعدن ۽ منصوبن تي مڪمل اعتماد آهي، مگر خالق ڪائنات ۽ رحمت للعالمين ﷺ جي فرمانن تي اعتماد نه آهي، حالانڪ 30 سال ڊگهي دور ۾ ان جي سچائي شاهد آهي، شايد اسان بنياد پرستي جي طعني کان ڊڄون ٿا مگر خالق جو خوشحالي جي لاءِ وعدو شرط آهي.

ڪي محمد سے وفا توڻي . توهم تيرے ہیں
یہ جمال چیز ہے کیا لوح و قلم تیرے ہیں

محترم وزير اعظم!

پاڪستان وڪڻجونه نيڪي تي ڏجو

چرڪ نه پر جو هن ۾ چرڪ ڀرڻ واري ڪابه ڳالهه آهي ئي ڪانه هي ته پنهنجي محب وطن ۽ مخلص قيادت جي لاءِ اسان جو دردمندانہ مشورو آهي وڪڻڻ وارو حق ملڪيت خريد ڪرڻ واري جي حوالي ڪندو آهي، مگر نيڪي تي ڪابه شي ڏني ويندي آهي ته نيڪي واري مدت ۾ بلاشبہ نيڪيدار جي ڳالهه هلندي آهي، مگر حقوق ملڪيت گهٽ ۾ گهٽ مالڪ وٽ رهندي آهي. مخصوص ۽ مقرر مدت کان پوءِ مال مالڪ جي تحويل ۾ هوندو آهي. ماڻهو جائيداد به رکندا آهن، مگر غريب جي لاءِ اها واپس وٺڻ مشڪل ٿي ويندي آهي. مگر چند پئسن تي ان جي ضرورت پوري ڪرڻ وارو سيٽ ٿي عام طور تي مالڪ بنجي ويندو آهي. اهو سيٽ بڻاري لال هجي يا ستي بئنڪ هجي، برطانيه هجي يا آمريڪا يا آئي اير ايف ۽ ورلڊ بئنڪ وغيره.

توهان فوراً چوندا ته ڪير پاڪستان وڪڻي رهيو آهي؟ پاڪستان ۾ معاشي استحڪام لاءِ صرف نچ ڪاري ٿي رهي آهي. نچ ڪاري ۽ وڪڻڻ ۾ زمين ۽ آسان جو فرق آهي، لفظي فرق آهي، معنوي فرق آهي. بلڪ تمام وڏو فرق آهي. مگر اسان جي نچ ڪاري جي شفاف عمل سان جڏهن فرانس، آمريڪا، برطانيه وغيره جو يهودي اسان جو ريلوي اسان جون بيمار صنعتون واپدا وغيره خريد ڪري نچ ڪار مالڪ بنجي ويندو ته ڇا اهل وطن جو ان جي حڪومت جو ان تي ڪوبه عمل دخل رهجي ويندو؟ ڇا وڪر وڻيل ادارن تي حڪومت پنهنجو قانون نافذ ڪري سگهندي؟ نه يقيناً نه ۽ جيڪڏهن ڪو هاڻي چئي ٿو ته انهي کان وڌيڪ ڪوڙ ڳالهائيندڙ ٻيو ڪوبه نه آهي.

گهرجي خرچ جي تنگي واري کي ٻاهر کان مشورو ملي ته گهر هلائڻ لاءِ فلاٽو فلاٽو سامان وڪڻو ۽ خريدار به گهڻو ٿئو ان جي برادري جا هجن ته ڪوبه اهڙو مشورو ڏيڻ واري کي خير خواه نه سمجهندو. خاص طور گهرجي ضرورت ن لاءِ

بنيادي شين کي وکرو کري سبز باغ ڏيکاريندو يا مجبور کي قرض ڏيڻ لاءِ اهڙا شرط عائد کري. اهي دوستي جي بجاءِ دشمني جون علامتون آهن.

اسلامي جمهوريه پاڪستان اسان جو گهر آهي. گهرجي فضول خرچ ۽ هوس جي ماريل سربراهن اسان کي غربت جي انتها تائين پهچائي ڇڏيو آهي جو گهر جو خرچ هلائڻ مشڪل ٿي پيو آهي. گهر جي سربراه کي غلط راه تي وٺي وڃڻ وارن وڏي مڪاري ۽ هوشيار سان دوستي جي ويس ۾ برباد ڪيو. هاڻي اهي ئي دوستي جي ويس ۾ دشمن بڻجي ڪڏهن فيڪٽريون وڪڻڻ جو مشورو ڏيندا آهن ته صاحب خانہ ”شفاف نج ڪاري“ سان وکرو ڪندا آهن. ڪڏهن اشارو هوندو آهي ته واپدا زيلوي ۽ پاڻي وکرو ڪريو ۽ ڪڏهن نيشنل بئنڪ، حبيب بئنڪ جي وکرو ٿيڻ جي خوشخبري ٻڌندا آهيون. اهي اٺا غيرملڪي آڦاڻن جي قبضي ۾ ويندا ته اسلامي جمهوريه پاڪستان ۾ سون وسڻ شروع ٿي ويندو جو طرف خوشحالي ٿي ويندي. اسلام نافذ ٿيندو.

جهنگ ۾ آبادي کان ٻاهر ڪو مرڻ کي ويجهو انسان هجي يا حيوان ڪڏهن مردار کائيندڙ ان جي آسي پاسي بي چيني سان گهمندا ۽ انهي گهڙي جو انتظار ڪندا آهن ته ڪڏهن ٿو ساه نڪري ته کائونس. اڄ پاڪستان جي بيمار جسم جي چو طرف انساني شڪل ۾ گجهون نظرون وجهي ويئون آهن. ستي بئنڪ جو مسٽر جائلڊ (يهودي) حبيب بئنڪ ۾ نظرون وجهيو ويٺو آهي ته بئنڪ آف امريڪا، نيشنل بئنڪ يا يونائيٽيڊ بئنڪ تي پنهنجا پنجه تيز ڪري رهيا آهن.

گهر ۾ رکيل تجوري گهرجي بجلي پاڻي ۽ آمد و رفت جو نظام بين جي حوالي ڪيو وڃي ته گهرجي ملڪيت ڪهڙي ڪم جي؟ ڇا انهي کان اهو بهتر نه آهي ته گهر ٺيڪي تي ڏنو وڃي جڏهن اسان جي پوزيشن بهتر ٿيندي، ته بقايا رقم ڏيئي ٺيڪو ختم ڪرائي ڇڏينداسين. انهي حالت ۾ اٺا ته پاڻ وٽ رهندا وڪڻڻ کان پوءِ ڪهڙي شئي تي پنهنجو حق ثابت ڪندا سون خريدار مال منهنجو ڏي يا انڪار ڪري ڇڏي اها ان جي مرضي آهي.

اچو اوهان کي آئون خريدار جو چهره نه ڏيکاريان ته نج ڪاري جي ”مقدس ۽ شفاف“ عمل کان توهان واقف ٿي وڃو ۽ گراهڪ کي به سڃاڻي سگهو.

☆ ”ڪابه حڪومت پنهنجي هٿن سان ختم ٿي وڃي يا ان جي اندروني
 خلفشار يا انهي تي ٻڻي ڪنهن کي مسلط ڪري ڇڏي معاملو جهڙو به هجي ته
 اهو ناقابلِ تلافِي نقصان آهي ۽ هاڻي هي اسان جي (يهود جي) حقيقي قوت
 آهي. سرمائي تي بلاشڪت غير اسان جو ڪنٽرول آهي (ورلڊ بئنڪ آئي ايم
 ايف ۽ ٻين مالياتي ادارن جي ذريعي) اسين جهڙي طرح چاهيون ۽ جن شرطن تي
 چاهيون ڪنهن حڪومت کي ڏيون اها خوش دلي سان قبول ڪندورهي يا وري
 مالي بحران ان جو مقدر بنجي“. (وٿائڪ يهوديت 1:8)

☆ ”پهريائين تاڪ ۾ لڳل اسان جا مالياتي ادارا (ورلڊ بئنڪ ۽ آئي ايم
 ايف وغيره) امداد فراهم ڪندي جنهن امداد جي ذريعي بي شمار نگران اڪيون
 ان تي مسلط ڪنديون وهنديون ۽ اسان جي ناگزير ضرورت (جاسوسي ۽ سازش)
 جي تڪميل ڪنديون ان جي رد عمل ۾ اسان جا پنهنجا (خودساخته) بين
 الاقوامي حق ان جي قومي حقن کي کڻي ويندا“. (وٿائڪ يهوديت صفحو
 27)

اهي آهن نچ ڪاري جا مشير اهي ئي آهن، بيروني سرمايه ڪار خريدار جن
 کي اسان جا حڪمران سڀ ڪجهه وڪڻڻ لاءِ تيار آهن.
 فاعتبروا يا اولي الابصار.

ميديا (پرنت ۽ اليڪٽرانڪ) ۽ يهود

”ميديا“ جو لفظ ٻڌندي ڪو گهڻو وقت نه گذريو آهي، غالباً 70ع جي ڳالهه آهي جو عوام اخبار ۽ رسالن جي نالن کان واقف ٿي. جو بعد ۾ پريس جي نالي سان زبان تي عام ٿيو. وري ريڊيو ۽ ٽيليويزن بطور اليڪٽرونڪ ذرائع جي مشهور ٿيو ته ميديا ٻن حصن پرنت ۽ اليڪٽرانڪ ميديا ۾ تقسيم ٿي ويئي. اسان هتي پاڪستان جي حوالي سان ڳالهه ڪري رهيا آهيون ته هتي تي وي 64ع ۾ مشهور ٿي.

ميديا بنا شڪ ۽ شبه هر ڪنهن دور جو موثر هٿيار آهي. هڪ فرد کان وٺي قوم تائين بنائڻ ۽ بگاڙڻ ۾ انهي کي بنيادي عمل دخل حاصل آهي. جهڙي طرح بطور مثال جي چيو وڃي ٿو:

A Woman can make or break her husband, some do both.

هڪ عورت پنهنجي مڙس کي بنائي سنواري به سگهي ٿي ۽ بگاڙي به سگهي ٿي ۽ ڪاپڙي ڪم ڪندي آهي. يعني بنائڻ ۽ بگاڙڻ. انهي ڪري پوري اعتماد سان اهو چئي سگهجي ٿو.

The media can make or break a Country, some times it works both ways.

يعني پرنت ۽ اليڪٽرانڪ ميديا سنواري به سگهي ٿو ۽ ڪنهن معاشري کي تباهي جي ڪناري تي به پهچائي سگهي ٿو ۽ ڪڏهن هڪ ئي وقت ۾ ٻئي ڪم به ڪري سگهي ٿو اڄ هر ڪنهن باشعور جو تجربو انهي تي شاهد آهي ميديا به منهن تلوار آهي.

هندوستان جي تقسيم کان اڳ ڪامريڊ زميندار ترجمان القرآن قسم جا اخبار ۽ رسالا (ميديا) بنائڻ جا علمبردار هئا ۽ گهڻا انگريز ۽ ڪانگريس نواز تخريب ۾ مصروف هئا. ميديا بذات خود ڪجهه به نه آهي بلڪه Man behind the gun وانگر ڪاغذ جي سيني تي هلڻ واري قلم تي گرفت ڪهڙي هت جي

آهي. اها اصل شي آهي. حقيقي طاقت ڪلهه به ميڊيا هئي، اڄ به آهي ۽ اچڻ واري وقت ۾ به رهندي، اصل مقام ذريعن کي استعمال ڪرڻ واري جو آهي.

قلم جو امين جيڪو اخبارن رسالن جي لاءِ لکندو هجي يا ريڊيو ۽ ٽيلي ويزن جي لاءِ لکڻ وارو هجي يا ”آرٽسٽ“ کان ڪو وٺڻ وارو هجي اهي ميڊيا جا امين بلڪه خود ميڊيا آهن، بنائڻ ۽ بگاڙڻ جا حقيقي ذميدار اهي ئي ماڻهو آهن. يهود جي منصوبه سازن جي نزديڪ هر شئي جي هڪ قيمت آهي، حالانڪ انساني ضمير ۽ ايمان جي به ۽ پنهنجي متعين مقاصد جي پورائي جي خاطر ايسٽائين جو يهودي چوڪرين جي گوهر عصمت به ادا ڪرڻ ۾ هچڪچاهت محسوس نه ڪندا آهن. اسان جي ذڪر ڪيل ٻنهي ڳالهين کي هيٺ ڄاڻايل اقتباسات جي آئيني ۾ پڙهندا.

☆ ”اهوئي مقصد ته آهي جنهن تي ان جي ايمان جي حد تائين پختگي جي لاءِ اسان جون اخبارون ۽ رساله هر وقت ڪوشش ۾ لڳل آهن. غير يهود دانشور اسان جي گهريل سمت ۾ پنهنجي قوم کي وٺي وڃڻ جي خاطر خود سائنسي معلومات ۽ حقائق کي جنهن کي اسان جي عيار ماهرن تيار ڪيو آهي. خوشنما بنائي ڪري پنهنجي قوم کي مهيا ڪندا آهن. (Protocols 2:2)

☆ ها پريس ئي آهي، جنهن جي سبب جي ڪري ان جي پٺيان هلي ڪري اسان طاقت حاصل ڪئي آهي، پريس اسان جي لاءِ سون جي مثل آهي. (Proto-cols 2:5)

☆ ”انتظامي بورڊ هجي يا نمائندن جو ايوان اڻ ٿڪ بڪواسي مقرر بنجي چڪا آهن. ”باهمت صحافي“ غير صداقت پسند مضمون نگار انتظامي آفيسر جي ويجهو پروانن وانگر روزمره ڦرندا رهندا آهن. (Protocols 3:4)

☆ ”مٿي بيان ڪيل فارمولو (ضمير جي قيمت لڳائڻ جو) شاعرن، اديبن، اداڪارن، صحافن ۽ ٻين تعليم يافتن طبقن مثلاً وڪيلن ۽ پروفيسرن جي لاءِ به ڪارگر آهي. (يهودي منصوبه بندي جو نڪته نمبر 10) (Protocols

☆ ”انساني فطرت ۾ برائي جي رغبت کي استعمال ڪندي يهودي هن ڳالهه کي ترجيح ڏيندا آهن ته يهودي ڇوڪرين جي ذريعي موثر ماڻهن کي برائي ۾ ملوث ڪري مقصد حاصل ڪيا وڃن. (يهودي منصوبه بندي جو نڪته نمبر 11 (Protocols page 142))

☆ اهو سڀ ڪجهه انهي وقت ممڪن هوندو جڏهن معاشي بحران هڪ ئي وقت تباهي ۽ بربادي ۽ مذهبي ۽ اخلاقي تباهي جنهن ۾ يهودي ڇوڪريون اهو ڪردار ادا ڪندي پنهنجي انتها کي پهچي وينديون. اقوام عالم جي مشهور شخصيات ۽ ملڪ جي سربراهن جي اندر فحاشي کي داخل ڪرڻ جو اهو يقيني رستو آهي. (Protocols Page 24)

نوعمر ڇوڪرين جي ذريعي موثر طبقي کي چار ۾ ڦاسائڻ لاءِ ۽ پنهنجي مقصد جي پورائي لاءِ ماضي ۾ يهودين جو مصري حملہ بطور ثبوت پيش ڪري سگهجي ٿو. جڏهن مصري جرنيل سڄي رات ڇوڪرين سان گڏ ڪلب ۾ داد عيش ۾ مصروف هئا اسرائيلي نهر سوئيز پار ڪري رهيا هئا حملي جو سائرن وڌندي ئي مدهوش آفيسر پتلونن جا پٽ بند ڪري افراتفري جي عالم ۾ ڀڳا مگر تيسرائين پکي پوک کائي چڪا هئا. صدام کان ڪويت تي حملو ڪرائڻ واري سفير عورت به هڪ دوشيزه ئي هئي.

جيتري تائين قيمت لڳائي ڪري دانشور ۽ صحافي بلڪه مذهبي ۽ سياسي جماعتن ۾ موثر ڪردار ادا ڪرڻ جا قائل ماڻهو خريد ڪرڻ جو تعلق آهي ته اها هڪ افسوسناڪ صورتحال آهي جو ڪيئي مثال اسان جي چوڌاري پکڙيل آهن. روزانه مختلف نالن ۽ مختلف شخصن تي ڪارٽون طنز جا تير وسائيندي ڏنا وڃن ٿا.

هن وقت اسان جو موضوع ميڊيا آهي. ڪيترائي صحافي اهڙا آهن ڪالم نويس ۽ قلم نگار آهن، جن جو قلم اسلام ۽ نظريه پاڪستان جي خلاف مصروف آهن. انهن جون تحريرون قومي اخبارن ۾ وڏي اهتمام سان شائع ٿين ٿيون پوءِ انهن اخبارن ۽ رسالن ۾ اهي ملڪ دشمن NGOs جي خبرنامن جي زينت ۽ ان جي ملڪ دشمن رپورٽن جو بنياد بڻجي ٿي. لکڻ وارن جا ضمير ڪيتري ۾ گروي

رکندا آهن اهي جانيون مفت ڪوبه خريد نه ٿو ڪري.

اسان ڪنهن تي بهتان ۽ الزام جي حق ۾ نه آهيون مگر امرواڻ جي طور تي هڪ به مثال سامهون آڻڻ ۾ ڪوبه حرج نه آهي. انهي مان اسان جي ڳالهه جي صداقت تي توهان کي اطمینان قلب نصیب هوندو. سود يا ربا قرآن جي صريح نص سان حرام ثابت آهي، ان جي تشريح ۽ توضيح ۾ هزارين صفحا لکجي چڪا آهن. سپريم ڪورٽ انهي تي مفصل فيصلو ڏيئي چڪي آهي. مگر AGHS ليگل ايدسپل جي ترجمان ”صدا۽ آدم“ جي شماري 6 جلد 11 فيبروري 2000ع جي اداري ۾ مديره حنا جيلاني ”اعتماد جو بحران“ جي تحت لکي ٿي.

☆ ”چا مسلمانن کي پنهنجون زندگيون سپريم ڪورٽ بينچ جي تن ججن جي عقيدي مطابق گذارڻيون پونديون؟ مذهبي عدالتن جي قيام ۾ بنيادي خامي اهائي آهي انهن کي اجتماعي ۽ انفرادي زندگي جي هر پهلو تي راءِ ڏيڻ جو اختيار آهي. مذهب جي غلط استعمال پاڪستان ۾ سماجي ۽ سياسي زندگي تباھ ڪري ڇڏي آهي.“

☆ انهي شماري جي صفحا 17 تي ڪنهن ڊاڪٽر اقدس علي ڪاظمي جو مضمون ”ربا استحصال آهي“ ڇپيو آهي، جنهن ۾ ربا جي سائنسي ۽ علمي تشريح ڪري سپريم ڪورٽ جي فيصلي کي جهالت تي مبني قرار ڏنو آهي. صدا۽ آدم ۾ اهو مضمون بشڪريه ”ڏي نيوز“ 7 مارچ 2000ع ۾ شايع ٿيو جتان اهو بصد شڪريه فيبروري 2000ع جي صدا۽ آدم ۾ شايع ٿيو. (يعني هڪ مهينه اڳي).

صدا۽ آدم جي شماري جنوري 2000ع ڪنهن شجاعت علي خان جو مضمون، وفاقي شرعي عدالت جو فيصلو، انساني حقوق جي ڪارڪنن لاءِ هڪ ڏکيو ثابت ٿيو آهي، انهيءَ فيصلي سان پاڪستان ۾ عورتن ۽ ٻارن جا حق خطري ۾ پئجي ويا آهن. انهي شماري ۾ صفحا 31 تي بشڪريه ڏان 24 آڪٽوبر 99ع جمهوريه پسندي جي پريشاني ڇپيو آهي. مارچ 2000ع جي شماري ۾ سي، ٽي، بي، ٽي صحیحن جي حمايت ۾ ست سٺن وجوهن تي مشتمل مضمون ڊاڪٽر پرويز هود قائد اعظم يونيورسٽي جو ڇپيو آهي.

لاهور جي NGOs شرڪت گاه جي سہ ماہي خبرنامہ ۾ گھٽ وڌ سڀيئي مواد ٻين اخبارن تان ورتو ويو آهي. ائين اسلام ۽ نظريہ پاڪستان جي خلاف لکڻ جي بهتان سان اهي اداري صاف بري الذمہ هوندا آهن. اسين ته قومي اخبارن ۽ رسالن کان ضرورت جو ميٽريل وٺندا آهيون. اسان جي نقطہ نظر کان اهو درست آهي جيڪڏهن توهان پاڻ اتفاق نه ٿا ڪريو ته متعلقہ اخبار يا ڪالم نگار ڏانهن پاڻ کي رجوع ڪريو. ملڪ دشمن NGOs کي اهي ڪالم نگار ۽ قلم نگار فيڊ Feed ڪندا آهن.

اهو ته هڪ پاسو آهي، پرنٽ اليڪٽرانڪ ميڊيا جو ٻيو پاسو هي آهي، بي حياتي جي طرف وڃڻ وارن رستن جي بي خوف تشهير ڪئي وڃي. جنس هر ڪنهن دور جي انسان جي ڪمزوري رهي آهي ۽ جنسي هيجان ۽ ترغيب ۽ تحريص جا پهلو اڃاگر ڪيا وڃن ته انسان مرد هجي يا عورت پنهنجا بنيادي جبلي تقاضا لذت (Lust) جي طرف موٽندو اها ان جي سڀ کان وڏي ڪمزوري آهي. جنهن کان شيطان فائدو حاصل ڪندو آهي. انهي کي ميڊيا جي ذريعي خاص ڌيان ڏجي ٿو جنهن ۾ توهان ۽ آئون هر هڪ شاهد آهي.

ٽيليويزن تي پاپ سنگرز ۽ فوڪ ڊانس جي پروگرام ۾ نوجوان چوڪرن ۽ چوڪرين جو گڏيل رقص ۽ اڌ آڳهاڙو لباس ۽ تيز موسيقي سان گڏ Spicy Girl قسم جا نالا هجن ته ڏسڻ وارا نوجوان چوڪرا ۽ چوڪرين جي جذبات ۾ طلاطم چون هوندا. انهن پروگرامن کي اسپانسر ڪرڻ وارن ادارن ۾ پيش پيش آهي آهن. جن وٽ يهود ۽ نصاري جي سرمايه ڪاري آهي مثلاً Pay Each Penny. save Israil, PEPSI. سگريٽ ٺاهيندڙ ادارا چوٽه انهي قوم مان ڪمائي ڪري انهي قوم تي خرچ ڪري پنهنجا گهريل نتيجا حاصل ڪري رهيا آهن.

اهوئي حال ڊرامن ۾ عشق ۽ جرم جا طور طريقا سيکارڻ جو آهي. هر طرح جي ڏوهن جي بهترين سائنٽيفڪ تربيت ڊرامن جي ذريعي هوندي آهي ۽ وڏي احتياط سان اخلاق ۽ ڪردار جون پاڙون ڪتيون وڃن ٿيون. اسلام پسندن جو دل ٽڙو ڪرڻ جي لاءِ تلاوت قرآن ڪريم ڪڏهن ڪڏهن درس قرآن ۽ حديث، حمد ۽ نعت جو اهم ڪيو ويندو آهي. انهي ۾ به گمراهي جي وات ڏيکارڻ لاءِ نعت

پر يا الله جي نالن تي بلڪ هر شي ۾ ساز جو اھتمام ھوندو آھي، ھن امت جي لاءِ جنھن لاءِ نبي ﷺ فرمايو تہ آئون مزامير ٽوڙڻ جي لاءِ آيو آھيان. شگر ڪوٽيد طريقي سان ريڊيو ۽ ٽيلي ويزن پنھنجي ڏانو جي ”فنڪارن“ جي تسلسل جي برقرار رکڻ لاءِ ٻارن جا پروگرام ڪندا آھن. جنھن ۾ ٻارن جي شموليت جي حوالي سان والدين فخر ڪندا آھن ۽ انتهائي محفوظ طريقي سان ”معياري شڪار“ تي شڪاري پنھنجي جڳھ تي خوش آھن.

پرنت ميڊيا اسلام ۽ نظريہ پاڪستان جي خلاف لکڻ وارن جي حوصلہ افزائي تہ ڪندو ئي آھي الا ماشاء الله، مگر ان سان گڏوگڏ قوم جي اخلاق ۽ ڪردار تي ڪاري ضرب لڳائي ڪري تجوري ڀرڻ لاءِ جيڪو ڪم ڪندو آھي، اھو ھر لحاظ سان قابلِ توجہ بہ آھي ۽ قابلِ مذمت بہ. زرحاصل ڪرڻ جي لاءِ زندہ ضمير سان اھڙو ڪم تہ ڪافر بہ ڪونہ ڪندا آھن.

جيئن مٿي مون ذڪر ڪيو آھي تہ لذت (Lust) مرد ۽ عورت جي ڪمزوري بہ آھي ۽ ضرورت بہ جيڪڏھن انھي کي عملي زندگي مان خارج ڪيو وڃي تہ خانداني نظام جي عمارت ڦھڪو اچي زمين تي ڪندي. مرد گھرجي ڪفالت جي ذميداري قبول ڪري نہ ڪا عورت ٻار پيدا ڪري. اسلام انھي لذت کي شرافت جو جامہ پھرائي مرد عورت جو مطيع ڪيو آھي. مگر جڏھن مرد ۽ عورت انھي حيا جي پردي مان نڪري ويندا آھن تہ اھي لذت جا مطيع ۽ فرمان بردار ھوندا آھن ۽ شيطان نچندو آھي.

اخبارن ۽ رسالن ۾ شباب جي سرچشمن جا وڏا وڏا اشتھارات حڪمرانن جا دعويٰ ۽ نئين ايجادات جو تعارف سڀ بنا وجہ نہ آھي. اھي شباب جا يوناني سرچشمہ ھجن يا ھوميو پيٽي يا ويا گرا طرز جو فزاد سڀ دراصل تباهي جا سرچشمہ آھن، گمراھي جون واٽون آھن، جيڪي نوجوان ڇوڪرن ۽ ڇوڪرين کي فحاشي جو رستو ڏيکارين ٿا نفسياتي مريض بنائيندا آھن، خانداني منصوبہ بندي جي سامان جنھن کي محفوظ بنائي ڇڏيو آھي. انھي پاسي ڪنھن سياڻي ڪڏھن سوچيو بہ نہ آھي.

اھي اخبارون ۽ رسالہ آھن جيڪي محض زر جي ھوس ۾ جنسي ايجادات

جا اشتھار ڇاپيندا آهن. جنسي ڏوهن جون خبرون وڏين سرخين سان شائع ڪندا آهن ۽ ڏوهن تي سزائن جون خبرون هڪ ڪالمي ۽ اهو ڄاڻندي ڏوهه جي تشريح ڏوهه جي حوصله افزائي ڪندي آهي ۽ جرم تي سزا جي تشهير جرم جي حوصله شڪني ڪندي آهي. ڏوهن جون خبرون لوڻ ۽ مصالح لڳائي ڪري شايع ڪيون وينديون آهن ۽ سزا جون خبرون ڊڄي ڊڄي ڪري.

اهو به اخبارون ۽ رسالا ئي آهن، جيڪي ادب جي نالي بي ادبي سان پريور (خصوصي ايڊيشن ڇاپيندا آهن بي حياتي جا درس يا دين جي نالي تي بي ديني جي طرف رهنمائي ڪرڻ واري طبع زاد اسلامي تاريخ مان ڪهاڻيون وڌي اهتمام سان جڳهه وٺنديون آهن ته مقصد شعوري يا لاشعوري طور تي اسلام ۽ نظريه پاڪستان جي بيخ ڪئي آهي. نالي وٺڻ ۾ ڪوبه حرج نه آهي ”اخبار جهان“ ملڪ جو معروف اخبار آهي. اهو اخلاق ۽ شرافت جون پاڙون ڪوتي ڪڍڻ ۾ غالبا سرفهرست آهي انهي ۾ قطعاً ڪوڙ ۽ خلاف واقع ”ني عورتون تي ڪهاڻيون“ ننگ انسانيت جو منهن ٻوليندڙ ثبوت هوندي آهي.

ميديا جي انهي موثر استعمال تي جيڪڏهن انهي پهلو تي به نظر وڌي وڃي ته غير ضروري نه هوندو 67ع جي عرب اسرائيل جنگ کان اڳ ملڪ ۾ صحافت جو بهرحال ڪجهه نه ڪجهه معيار هو. اقدار جي پاسداري هئي ملڪ ۾ به معقول ۽ معتدل ماهنام اردو ڊائجسٽ ۽ سياره ڊائجسٽ هئا. هفت روز به معياري هئا. مئي 67ع کا ٺهيو برسات جي موسم ۾ ڪنپين وانگر اڃانڪ مارڪيٽ هر قسم جي پاڪيزه غير پاڪيزه سب رنگ ڊائجسٽن مان پرچي ويون هر ڊائجسٽ جي اها خواهش رهي جيڪا اڄ تائين برقرار آهي. انهي ۾ گهٽ ۾ گهٽ هڪ ”اسلامي تاريخي“ ڪهاڻي هجي. ڪنهن پيدائشي ولي جي دل کي وڻندڙ قصو هجي جنهن ۾ اسلام جي حقانيت سان پري جو به تعلق نه هجي پر هجي دلچسپ سبق آموز. اهو بتدريج پنهنجي قاري کي ”مشڪل اسلام“ کان ”آسان اسلام“ جي طرف رهنمائي ڪري.

بي شي جنهن جو اهتمام هر هڪ ڊائجسٽ پنهنجي اڪاڻين ۾ ڪيو اهو هي هو ته ٻين جي مقابلي ۾ اسان وٽ قاري جي لاءِ لذت جي پرمار هجي

اهو مستقل اسان جي جهولي ۾ رهي ڪري ”درس زندگي“ وٺندو رهي. اهو امر واقع جي طور تي معاشري ۾ اڪثريت جي علم ۾ آهي. خاص طور تي انهن گهرن ۾ جتي باقاعدي سان ڊائجسٽ پهچندا آهن ۽ والدين گهرائيندا رهن. هندي چله تي سڙي وڃي، نماز جو وقت وڃي هليو. ڊائجسٽ جي وڌيڪ ڪهاڻي ڇڏڻ مشڪل آهي.

فتنه هر عصريت مسلم طور تي سرفهرست آهي، اهو هر ڪنهن شعبه حيات ۾ متعلقين کي علماء هجن تاجر هجن يا سياستدان وغيره هڪ ٻئي سان برسرِ پيڪار رهن ٿا. اهو اخلاق ۽ ڪردار ۽ اقدار جو قاتل هڪ نمبر آهي، انهي کان پوءِ مهلڪ ترين ثقافتي يلغار جو فتنه آهي، جيڪو اخلاق ۽ ڪردار جي لاءِ گهٽ مهلڪ نه آهي. اهو هڪ ٻئي کان به شيطان جي خواه اهو انسان جي شڪل ۾ هجي موثر هٿيار آهن، فتنه هر عصريت ئي آهي، جنهن يهود نصارا ۽ هندو ۽ ڪميونسٽن کي اسلام جي مقابلي ۾ آندو آهي. انهي فتني پنهنجي محفوظ ڪاميابي جي لاءِ ثقافتي يلغار جي مورچي پرنٽ ۽ اليڪٽرانڪ ميڊيا تي خصوصي توجه ڏني آهي، جنهن جي ڪري امت مسلم جي نوجوان نسل تي نيڪ نيڪ نشان لڳايا وڃن ٿا. قوم جا شعور ۽ بي شعور هڪ جهڙو پنهنجي خاندانن سان گڏ انجوائڻ ڪندا آهن، مگر علماء ۽ دانشورن جي اڪثريت اڪيون ٻوٽيون بيٺي آهي. ثقافتي يلغار جو مقابلو باشعور اهل قلم ۽ علماء جي ذمي قوم جو قرض آهي. دنيا ۾ ادا ڪندا يا ادا ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا ته سرخرو هوندا ۽ جيڪڏهن مقروض رهيا ته مقروض شهيد کي به جنت جي خوشخبري نه ملندي.

سڀ ڪجهه اور ۽ تو جس کو خود سمجھتا ہے
زوال برده مومن کا بے زری سے نہیں
(اقبالؒ)

افواج پاڪستان ۽ اڻ ڏٺل هٿن جا ڪرشم

ڪنهن به ملڪ ۽ ملت جي لاءِ امن ۽ خوشحالي جي ضمانت انهي ملڪ جا نگهباني ڪرڻ وارا هوندا آهن. امن ۽ خوشحالي ٻانهن جي قوت کان ملندي آهي. ڪمزورن ۽ پنڌ وارن جو مقدر نه هوندي آهي. Peace through Power اڄ جو نعرو آهي. مگر خالق ڪائنات تخليق ڪائنات کان پهريائين (مسلمان جي عقيدي مطابق) لوح محفوظ تي جيڪي هدايتون مقصود ڪائنات زمين جي خليفي حضرت انسان جي لاءِ لکي ڇڏيون هيون، جنهن عالمگيريت جي دائري ۾ داخل هئڻ سان گڏ ئي پنهنجي نبي ﷺ سرورِ دوعالم حضرت محمد ﷺ جي ذريعي اڄ کان ساڍا چوڏهن سو سال اڳ نوازيو.

انهي ڪتاب هدايت قرآن ۾ واعدو لهر مستطعتر من قوه..... (توهان دشمن جي مقابلي ۾ قوت حاصل. ڪريو مفهوم) فرمايو هو. اسلام جي اندر داخل ٿيڻ وارن جي لاءِ انهي قوت جو حاصل ڪرڻ خالق ۽ ان جي رسول الله ﷺ جي اطاعت ۽ فرمانبرداري ۽ ايمان جي مضبوطي کان پوءِ اعليٰ تربيت ۽ بهترين سامان حرب سان گنديو. گهڻائي تي گهمند ۽ تڪبر جي هر هڪ سطح تي حوصلو شڪني ڪئي ويئي ۽ اسلامي تاريخ شاهد آهي ته بدر ۽ احد ۾ قلت جي ڪري ڪاميابي ته غزوہ خنين ۾ ڪثرت جي خيال تي باوجود محسن انسانيت ﷺ جي موجودگي ۾ شڪست کي منهن ڏيڻو پيو. ٻين جنگين ۽ انهي کان پوءِ جي جنگين ۾ به ايمان جي مضبوطي ۽ بهترين حربي صلاحيت هميشه ڪثرت تي فتح حاصل ڪئي آهي.

1965ع پاڪستان ۽ ڀارت جنگ هن دور جي مثال آهي. اسلامي جمهوريه پاڪستان جي شير دل فوج جنهن جي پٺي تي پوري قوم ايمان جي تقاضائن سان ڀرپور جذبن سان گڏ هئي پاڻ کان پنجوئي قوت کان وڌيڪ جنهن کي برتري حاصل هئي 17 ڏينهن جي جنگ ۾ لوھ جا چٽا چٽا ڇڏيا. ڀارت کي هر محاذ تي تڪبر کي خاڪ ۾ ملائي ڇڏيو. دنيا کي هن من جيتري فوج جي ڪارڪردگي ڏسي ڏندن ۾ آڱريون پئجي ويون.

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي مسلح فوج کي ڪنهن جي نظر لڳي ويئي ۽ 1971ع ۾ اهائي فوج پهرين واري ڪارڪردگي نه ڏيکاري سگهي. جيڪڏهن انفرادي طور تي اهڙا ڪارناما تاريخ جا حصا بنيا جنهن جي تاريخ ۾ مثال گهٽ ملي ٿو. مثلاً ”هلي جو معرڪو“ جنهن تي نواءَ وقت ۾ تمام گهڻو متاثر ڪندڙ نظر گذريل وقت جي برطانوي Charge of the light Brigade طرز تي هو ”هئا بائيٽاليه“ شايع ٿي هئي. 1971ع ۾ هڪ فوجي حڪمران هو. فوجي وڙهڻ وارو هو. قائد اعظم محمد علي جناح جو مڪمل پاڪستان اڏ رهجي ويو. ۽ تاريخ جي بدترين مثال سامهون آئي ته پاڪستان جي شيردل فوج جا 90 هزار آفيسر ۽ جوان ڏليل ترين ۽ مسلم بزدل جي چالاڪي کان ڏوڪو کائي هٿيار ڦٽا ڪرڻ تي مجبور ٿي ويا. اسلامي جمهوريه پاڪستان جي لاءِ اهو صدمو مستقبل لاءِ نوان رستا استعمال ڪرڻ جو ذريعو بنجي سگهي ٿو. مگر ”اے بس آرزو که خاک شد“ انهي مان سبق حاصل ڪري مستقبل سنوارڻ جي بجاءِ اسين هر سال پنهنجي (رِساوي) پنهنجي شڪست جي فلم ڏسندا رهون ٿا.

بنا خوف ترديد جي هي ڳالهه چئي سگهجي ٿي ته پاڪستان جي مسلح افواج بري بحري ۽ هوائي پنهنجي حربي صلاحيتن جي اعتبار سان دنيا جي چند مايه ناز فوج جي فهرست ۾ تمام مٿاهون مقام رکندي هئي. مگر پنهنجن جي تدبيرن هن کي 71ع ۾ رسوا ڪرايو. 65ع جي بلندي کان 71ع جي تنزلي ج ي سبب هيٺ ڄاڻايل دشمني تي تيار ٿيل رپورٽ تي ڪجهه روشني وجهي ٿي جو 67ع جي عرب اسرائيل جنگ کان پوءِ يهودين پنهنجي محاسبي جي دوران تيار ڪئي هئي.

The Pakistan Army carries great love for the prophet Muhammad and this is what streng thens the bonds between pakistan and the Arabs and this is really the grave danger to the world Zionism and a stumbling blockage to the expansion of Israil. Therefore, it is essential for the Jews that they should destroy the love for the prophet Muhammad by all means.”☆

(American Military Expert. Prof: Hertz's Report Page 215)

☆ "پاڪستان ۽ عربن جي وچ ۾ محبت ۽ يگانگت جي مستحڪم رشتن کي استوار ڪرڻ ۾ افواج پاڪستان جي دلين ۾ ان جي پيغمبر محمد جي لاءِ گهري محبت آهي. اهو عالمي يهوديت جي لاءِ شديد ترين خطرو آهي ۽ اسرائيل جي توسيع جي رستي جي ديوار آهي. لھذا يهودين جي لاءِ هي لازم آهي ته هو هر طريقي سان هر قيمت تي ان (افواج پاڪستان) جي دلين ۾ ان جي پيغمبر محمد جي انهي محبت کي ڪوتي ڪڍي ڇڏين." ☆

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي مسلح افواج جي دلين ۽ ذهن مان ايمان ۽ نبي آخر زمان جي محبت ڪوٽڻ جي لاءِ هر وقت بي چين يهودين نصارا ۽ هندو کي پاڻ سان ملايو ته الكفر ملت واحده. (ڪفر اسلام جي مقابلي ۾ هڪ ملت آهي) يهود خود پنهنجو پاڻ رهي ڪري ان جي لاءِ منصوبه بندي ڪئي ۽ پيغمبر جي محبت ڪوتي ڪڍڻ لاءِ پيغمبر ﷺ جي فرمان کان ٿي رهنمائي ورتي ته "مون کي پنهنجي امت جي غريبت کان خوف نه آهي. امت جي مالدار هئڻ جو خوف آهي" (منهورم).

انهي حڪم مسلم کان ڪير واقف نه آهي. مال جي فطري محبت انسان کي جلد گمراه ڪندي آهي ۽ انهي محبت ۾ مبتلا ٿيڻ وارو وري حب الدنيا جي سبب موت کان پڇندو آهي جنهن کي ڪراهيه الموت فرمايو ويو آهي ۽ آخري دور ۾ مسلمان جي ذلت ۽ رسوائِي جو سبب "وهن" انهن ٻن شين جو مرڪب آهي. يهودين انهي کي بطور هٿيار استعمال ڪيو آهي.

☆ "اسان جي عروج کي انهن ماڻهن تمام آسان ڪري ڇڏيو آهي، جنهن جي تعلقات کي اسان انساني ذهن کي حساس نقطه "روبي، پيس، طمع" مطلب مادي وسائل جي عدم توازن جهڙي عام ڪمزوري تي رکيو آهي، انهي مان هر هڪ ڪمزوري پنهنجي جڳهه تي عمل جي قوت کي مفلوج ڪرڻ واري آهي. ان جا سبب اهي ڪنهن فعال وٽ گروي ٿي ويندا آهن." (Protocols 1:27)

مال جي رغبت ۽ محبت سان مغلوب جڏهن ڪوبه ڪنهن فعال وٽ گروي هوندو آهي ته پوءِ هو بالڪل انڌو ٿي ويندو آهي ۽ دل و دماغ بلڪه جان تائين هر

هڪ شي دائو تي لڳائي ڇڏيندو آهي. بي ضمير دهشت گرد ان جي مثال آهي، جيڪو هوس زير اندوهر ڪم ڪري وهندو آهي. انهي وڪاڻل مال جو چهرو به خريدار جي پنهنجي لفظن جي آئيني ۾ ملاحظه ڪجي ٿو. اهو ڪير ۽ ڇا آهي؟ (يعني گروي رکڻ وارو فعال. ارشد)

جيڪو انڌي قوت تي قابض ٿي سگهي ٿو؟ باليقين اهائي اسان جي قوت آهي. صيهونيت جا ڪارندا اسان جي لاءِ پردي جو ڪم ڏين ٿا. (مثلاً موجوده حڪومت NGO مافيا) جنهن جي پٺيان رهي ڪري اسين مقصد حاصل ڪندا آهيون. منصوبه عمل اسان جو تيار ڪيل هوندو آهي، مگر ان جا اثرات مقاصد هميشه عوام جي اکين کان اوجھل هوندا آهن. (Protocols: 4:2)

مٿي ڄاڻايل ٻئي اقتباسات بار بار پڙهندا وڃو ۽ موجوده دور جي حالتن جو تجزيو ڪندا هلو. اکين کولڻ جي لاءِ ته اهوئي ڪافي آهي. ائين ته يهود انهي ڳالهه تي ايمان رکندا آهن ته هر هڪ ماڻهو کي ڪنهن نه ڪنهن قيمت تي خريد ڪري سگهجي ٿو.

اسان ڳالهه مسلح افواج کان شروع ڪئي هئي. اسان اسلامي جمهوريه پاڪستان جي محافظن سان محبت جي سبب انهي عنوان سان گڏ انصاف ڪرڻ چاهيون ٿا ته عوام الناس جي سامهون تصوير جا ٻئي رخ هجن ۽ اسان جا قابل احترام محافظان وطن انهي پس منظر ۽ پيش منظر ۾ پنهنجي سڃاڻپ جو اندازو ڪري وٺن. ماضي بعيد کان وٺي اڄ جي پندرهن ويهه هن سال کان پهريائين تائين فوجي ڇاوڻي ۽ سول آبادي جي وچ ۾ مفاصلي جي حد هوندي هئي. خاص ڪري ڇاوڻيون شهر کان ٻاهر هونديون هيون. جيڪڏهن ڪنهن جڳهه تي شهر جي وسعت سبب ڇاوڻي جو علائقو ان سان ملي ويندو هو، تڏهن به فوجي سول جي وچ ۾ مفاصلي قائم رکڻ جو اهم ڪم ڪيو ويندو هو.

فوج جي حوالي سان انهي ڳالهه جو به خيال رکيو ويندو هو ته فوجي آفيسر هجي يا جوان بيڪار نه وهي. هر وقت ڪنهن نه ڪنهن مشق ۾ مصروف، ڪڏهن ڇاوڻي جي اندر مشقون ته ڪڏهن ڇاوڻي کان ٻاهر پري پري جبلن، جهنگن ۽ رڻ پٽ ۾ مشقون ۽ فوجي ضرورت ۽ اهميت جي تعميراتي ڪمن جي حد تائين ان

جي مصروفيت، ٻاهر جي ملڪن ۾ اڄ به انهي ڳالهه جو ۽ حد ۽ قاعدن جو خيال رکيو وڃي ٿو. مثلاً برطانوي، آمريڪي يا فرانسيسي فوج زمين جي آفتن ۽ آسمان کان علاوه نه ڪڏهن رستن جا ٺيڪا وٺندي آهي نه ٿي واپدا ۽ انڪر ٽيڪس يا ريلوي وغيره جي کاتن ۾ سول ملازمن سان گڏ ملي ڪري ڪم ڪندي آهي. ائين ڪرڻ سان گوشت پوست جا هي انسان سول انتظاميه ۾ موجود حصيدار بنجي ويندا آهن ۽ ابليس اهوئي چاهي ٿو. امن فوج ۾ ٻاهر وڃڻ وارا انهن ملڪن ۾ مختلف خدمت انجام ڏين ته اهو مطلوب آهي.

مٿي ڄاڻايل پروٽوڪول جا خلقيندڙ جنهن ”منصوبه عمل“ جو ذڪر ڪيو آهي، انهي کي عملي جامه پهراڻ لاڻ يهود جا ٽي شعبا هر ملڪ ۾ مصروف عمل آهن. اهي ٽيئي (1) شارڪ (ب) تخريبڪار ۽ (ج) عسڪري آهن. حالانڪ اسان جي موضوع جي متعلق شعبه تخريبڪار آهي، لڙدا اسين صرف انهي جي تعارف تائين پنهنجو پاڻ کي محدود رکنداسين.

☆ ”اها هڪ حقيقت آهي ته سوشلزم ۽ ڪميونزم ٻه الڳ الڳ شيون نه آهن. بلڪ سوشلزم يهود جي ٺهيل چار ۾ ڪميونزم جي شڪار ڦاسائڻ لاڻ پهريون قدم آهي، ڪميونزم جو پهريون شڪار مزدور آهي. مزدورن تي اثر قائم ڪرڻ کان پوءِ يهود جي شعبه تخريب جو رخ متعلق ملڪ جي مسلح افواج جي طرف ڦري ٿو. جنهن جي حيثيت ملڪي استحڪام ۾ پٺي جي ڪنڊي وانگر واضح آهي.“

يهودي (پنهنجي ايجنٽن جي ذريعي، ارشد) سڀ کان پهريائين اقتدار ۽ ترقي جي ذريعي بکين آفيسرن کي هر هڪ کي پنهنجي ڪنٽرول ۾ ڪندا آهن پوءِ منتخب ماڻهن کي پاڻ ۾ ملائيندا آهن تانته هڪ اڪيلو به يارهن جي مثال ان جو وطن دشمني ۾ حوصلو وڌي پوءِ فوج ۾ پنهنجا خريد ڪيل ايجنٽ ذريعي علائقائي لساني قومي مذهبي معاشي تعصبات کي پوکايو وڃي ٿو. تانته تعصبات جي ان شعلن سان نفرتون جنم وٺن ۽ اتحاد ملت بي جان ٿي وڃي.“ (بحواله استحڪام وطن پنجه يهود صفحہ 31).

يهود جي منصوبه عمل تي اهڙا شگر ڪوٽيد ۽ انتهائي مٺي زهر وانگر

عمل ٿيو ۽ فوج کي سول کان الڳ ٿلڳ رکندي ئي اسلام ۽ نظريه پاڪستان سان هم آهنگ تربيتي مرحلن مان گذرندي انهي جذبه حب الوطني سان سرشار رکڻ جي بجاءِ انهي کي ”سول خدمات“ ۾ ڏکيو ويو ۽ انهيءَ مان توقع هي ڪئي وڃي ته

درميان بقر دريا تحت بدم کرده ای
بازی گوئی که دامن تره کن هوشيار باش

يعني. دريا ۾ ڏکو ڏيئي ڪري چوي ٿو ته خبردار ڪپڙا نه پساڻج. فوج FWO ٺهي ته ڪڏهن سر نالين جي کونائي. ڪڏهن موٽروي لاءِ چنڊو گڏ ڪيو. ڪڏهن واپدا جو خسارو دور ڪيو ته ڪڏهن انڪم ٽيڪس وصولي جي خدمات سرانجام ڏني. ڪڏهن ريلوي کي دلڊل مان ڪڍڻ لاءِ دلڊل ۾ گهڙڻ جو چئلينج ڏنو. وغيره.

اسلامي جمهوريه پاڪستان جي فوج جا آفيسر ۽ جوان انهي معاشره ۾ پيدا ٿيا آهن. جيڪو فرشتن جو معاشره يقيناً نه آهي. انهي معاشره ۾ محبتون به آهن ۽ نفرتون به دوستيون به ۽ دشمنيون به آهن. ضلع سطح جي آرمي مانيٽرنگ سيل جو عملو به انهي معاشره جي ماڻهن جي عزيزن قريبن تي مشتمل آهي. ماڻهو پنهنجي پنهنجي رنگ ۾ شڪايتون ۽ فرياد ڪڍي ويندا آهن، جن جو زياده تعلق سول محڪمن سان آهي، جن جي داد رسي نه هئڻ جو سبب معاملو فوج جي نيڪ نامي جي بجاءِ بدنامي هوندو آهي ۽ بعض جاين تي محاذ آرائي به هوندي آهي.

اسين پنهنجي مسلح افواج کي مطعون نه ٿا ڪريون اسين ان جي ڪلهو ڪلهي ۾ ملائي خود 65ع جي جنگ لڙي آهي. اسان جي دل ۾ آفيسرن ۽ جوانن لاءِ محبت آهي. مگر خير خواهي جي جذبه سان انهي چوڻ ۾ ڪوبه حرج نه آهي. فوج ۾ هڪ طبقة حب الدنيا جي طرف تيزي سان وڃي رهيو آهي ۽ شرڪاءِ قافلي جي تعداد ۾ ڏينهن ڏينهن اضافو ٿيندو رهي ٿو. اها انسان جي فطري ڪمزوري آهي. اسان آرمي انجنيئر جي انهي ميجر جو چهرو نه ٿا ڀلجي سگهون جنهن ساڍن ٽن لکن ٺهڻ وارو رستو صرف 19 هزارن ۾ ٺاهي باقي رقم بئنڪ ۾ جمع

ڪرائڻ جي ڏوهه ۾ فوج ڇڏڻ تي مجبور ڪيو ويو هو ۽ بعد ۾ MES جو ٺيڪيدار به نه بنجي سگهيو. (مطالبات زر) وس ۾ نه هئا.

اسان FWO جي ضلع خوشاب ۾ ڪم ڪري به ويجهو ڏٺو آهي، هاڻي ته ملڪ جي چڙهي چڙهي تي فوج جي سول ڪردار تي آواز بلند ٿي رهي آهي. بلڪ سڄي ڳالهه هي آهي. انهن ڪمن ۾ ملوث ايماندار آفيسرن ۽ جوانن کي ڏک ٿيندو آهي ته اسان ڪهڙي ڪم لاءِ هئاسون ڪئي وينا آهيون. شاهين کي صحبت زاغ تباهه ڪري رهي آهي.

اهو سڀ ڪجهه بنا سبب جي نه آهي اهو وڏي سوچيل سمجھيل ڊگهي منصوبه بندي جو حصو آهي جنهن تي عمل ٿي رهيو آهي ته اسلامي جمهوريه پاڪستان جي مسلح افواج کي ڪريت ڪري ان جي دلين مان اسلام يا بين لفظن ۾ ان جي پيغمبر جي محبت کوٽي ڪڍي ڇڏجي. پوءِ هو عبدالحق هجن يا مطيع الله يا غلام مصطفيٰ آهي ناڪام ٿي ويندا ۽ حب الوطني جي جذبه کان آري هوندا جنهن مان ڪوبه خطرو نه هوندو. شرق اوسط جي مصرين ۽ سعودي وانگر. ايڊمرل منصور الحق يا ائير مارشل وقار عظيم جن جي ڪاڪرڊگي ۾ ان جو عملو زياده پيش پيش هوندو ته وڏن جي دين تي ننڍا ته معروف آهن.

اڄ هيٺين سطح تائين اقتدار جي منتقلي جا خالق به فوجي آهن ۽ ائين جي اوکي قوت بخشڻ جو فرض به افواج جي هٿان پورو ٿي رهيو آهي. اهو سڀ انهن کي ذهن نشين ڪرائڻ وارا، يهود آهن، جيڪي سامهون نه آهن سامهون دانشور خير خواهي جي ويس ۾ ان جا زر خريد بي ضمير قسم جا ايجنٽ آهن. جن جي سٺي ڪارڪردگي تي انهن کي فخر آهي، وري هن طرف پوري باشعور پاڪستاني قوم کي شرمندگي آهي. جهڙي طرح رشوت هڪ دروازي کان داخل ٿئي ته انصاف ٻي دروازي کان نڪري ويندو آهي. يقين ڪريو ته جيئن مال جي محبت دل ۾ داخل هوندي آهي ته پيغمبر جي محبت دل مان نڪري ويندي آهي. اهي ٻئي شيون دل ۾ گڏ نٿيون سمائجي سگهن.

گنواں دی ہم نے جو اسلاف سے میراث پائی تھی
ثريا سے زمين پر آسمان نے ہم کو دے مارا

معاشي بحران ۽ يهودي منصوبہ بندي ڪندڙ

(1) پنجابي زبان جي هڪ ضرب المثل آهي ”تڏہ نہ بيان روتيان تي سڀي گلان کوٽيان“ يعني جيڪڏهن پيٽ ۾ کاڌو نہ هوندو تہ هر ڳالهہ خراب لڳندي آهي. ٻين لفظن ۾ هي بہ درست آهي، بکيئي ماڻهو جو ايمان بہ ڊانوان ڊول رهي ٿو يا ائين بکئي ماڻهو کي شيطان آساني سان پنهنجو همناو بنائي سگهي ٿو. الا ماشاء اللہ.

خالق ڪائنات جيڪو انسان جو بہ خالق آهي، انسان جي ڪري ۽ کوٽي جي سڃاڻپ لاءِ جنهن امتحان جي پني مان لنگهڻ جو ذڪر فرمايو آهي انهي ۾ بک جي بدحالي بہ شامل آهي. سورہ البقرہ ۾ فرمايو ويو آهي تہ ”آئون توهان تي خوف طاري ڪري، بک جي تڪليف، مالن جو نقصان، توهان جي جانين ۽ ميون ۾ بيماري لڳائي ڪري آزمائيندس جيڪي ماڻهو صبر سان سب ڪجهہ برداشت ڪندا، مصيبت ۽ مشڪلاتن جي آزمائشن ۾ پڪاري چوندا اسين اللہ جا آهيون اسان کي انهي ڏانهن ئي موٽڻو آهي انهن تي اللہ جي طرفان رحمت ۽ سلامتي جي بارش هوندي آهي ئي هدايت تي آهن.“ (البقرہ 155)

معاش ۽ معيشت جي گهٽ وڌائي هڪ طرف رحمان جي دامن رحمت ۾ جڳهہ حاصل ڪرڻ جو ذريعو آهي تہ ٻئي طرف شيطان بہ آساني سان انهي کي ذريعو بنائي ڪري انسان کي گمراه ۽ برباد ڪندو آهي. اهو مسلمہ امر آهي معيشت ايمان کان پوءِ انسان جي پهرين ضرورت آهي چوٽ عملي زندگي جي گاڏي انهي کان سواءِ نہ هلندي. حلال رزق حاصل ڪرڻ کي اللہ تعاليٰ آخري نبي ﷺ جي ذريعي فرائض (حقوق اللہ) کان پوءِ فرض قرار ڏنو آهي.

معيشت عملي زندگي گذارڻ لاءِ وسائل جو نالو آهي. مثلاً زراعت زرعي معيشت آهي، صنعت صنعتي معيشت آهي ۽ اهوئي ڪجهہ واپار لاءِ اسين چئي سگهون ٿا. اهي ٽيئي شعبہ هڪ ٻئي لاءِ ناگزير آهن.

صنعت جو وڏو حصو زراعت جو محتاج آهي، تجارت ٻنهي شعبن جي محتاج آهي. ذڪر ڪيل ٽنهي شعبن لاءِ ناگزير آهي، معاون جي لاءِ فوج ظفر

موج آهي، جنهن کي تعارف ۾ ليبريا مزدور چيو وڃي ٿو.

معيشت جي گاڏي پنهنجي چئني ڦيٽن تي هلندي آهي ۽ چارٽي ڦيٽه گڏ به هجن انهن ۾ ڪٿي به ڪنهن ۾ به زنگ نه هجي بلڪه گريس ۽ تيل لڳل هجي ته ڪٿي به بيهڻ جو امڪان نه ٿو رهي، بلڪه رفتار به تيز رهي ٿي. گريس يا تيل ذڪر ڪيل تنهنجي جهڙن تي لڳل سرمايو به آهي. ائين معيشت ۽ سرمايو لازم ملزوم آهي.

جيڪڏهن ڪنهن طريقي سان جيڪو مٿي بيان ڪيل آهي، ۾ بگاڙ پيدا ڪري مثلاً زراعت جي گاڏي کي پٽڙي تان لاهي ڇڏي صنعت جا ڦيٽه ڪڍي مزدور کي پنهنجي ڏانهن تي ڪٽي اچي سرمايه جو تيل گيس چشمه خشڪ ڪري ڇڏي ته اهائي ڪيفيت معاشي بحران سڏائيندي. انهي کان متاثر ٿيڻ وارو فرد هجي يا قوم انهي ٻڌندڙ دنيا کي بچائڻ خاطر ڪنهن وڏي سرماييدار ڏانهن رجوع ڪندو، انهن جي شرطن تي قرض وٺندو ڪجهه گروري رکندو. علي هذا القياس.

عالمي بساط تي معيشت جي استحڪام ۽ معيشت جي بربادي جو اهو ڪيل سالن کان ڪيڏيو رکيو آهي. عيار ۽ شاطر پنهنجي سرمائي جي قوت تي دشمن جي معيشت تباهه ڪري معاشي بحران ۾ ٽپي کائڻ واري کي پنهنجي چار ۾ ڦاسائڻ جي لاءِ خود موقع فراهم ڪندا آهن وري خير خواهي ۽ محسن جي شڪل ۾ اڳتي وڌي ڪري انهي کي سيني سان لڳائيندا آهن ۽ ان جي جهولي ۾ وياج قرضن جي اهڙي خير وجهندا آهن جنهن سان قرض وٺڻ وارو ته رهيو هڪ طرف مگر ان جون آئنده نسلون به چوٽڪارو نه ٿيون حاصل ڪري سگهن. آخري صليبي جنگ گهريل ڪاميابي جي لاءِ دشمن جو اهو مستحڪم قلعو آهي، جنهن کي ختم ڪرڻ آسان نه آهي، سواءِ خالق جي طرف رجوع ڪرڻ جي.

الله تعاليٰ جي غضب هيٺ آيل قوم يهودي پنهنجي نافرمانن جي آغاز سان عالمي حڪمراني جا خواب ڏسندا آهن. يهودين جي عالمن عهد قديم ۾ تسخير عالم جي خواب کي شرمندو تعبير ڏسڻ جي خاطر جيڪا منصوبه بندي ڪئي هئي، انهي ۾ اقوام عالم کي معاشي بحران سان دوچار ڪري پهريائين

تاک ۾ لڳل پنهنجي ئي مالياتي ادارن جي ذريعي سودي قرض جي ذريعي چار ۾ قابائتي انهن کي مفلوج رکڻ شامل آهي، جنهن کي ماضي بعيد ۾ عمل جو تسلسل انهن کي اسان جي چائنٽ تائين وٺي آيو آهي. هن سڄي دور جي واقعن تي پنهنجا ۽ پراوا به شاهد آهن. اهي انهن جا پنهنجا ايجنٽ به ٿي سگهن ٿا.

”اسان زمين جي مڪمل تبديلي جي ڪناري تي آهيون هڪ وڏي بحران جي ضرورت آهي، پوءِ قومون نئون ورلڊ آرڊر قبول ڪنديون“. (راڪ فيلر ڊائريڪٽروال سٽريٽ نهائڻ بئنڪ، بحواله سون جا مالڪ صفحہ 38)

”اسان جي زماني ۾ نه صرف دولت گڏ ٿي ويئي آهي، بلڪ وڏي طاقت ۽ جابرانه اقتصادي غلبو چند هٿن ۾ اچي ويو آهي. انهي طاقت جو مقابلو نه ٿو ڪري سگهجي ڇو ته انهن وٽ پيسو آهي اهي ڪنٽرول ڪندا آهن. قرض ڏيڻ ۽ ان جو انتخاب به انهن جي هٿن ۾ آهي، اهڙي طرح اقتصادي جسم کي اهي خون مهيا ڪندا آهن. گویا انهن - هٿن ۾ اقتصاديات جي روح آهي، انهي ڪري ڪوبه انهن جي مرضي جي خلاف ساهه نه ٿو کڻي سگهي“. (پوپ پانس 1933ع بحواله سون جو مالڪ صفحہ 38 از ڪرنل (ر) ڊاڪٽر محمد ايوب)

”اها نفرت معاشي بحران جي سبب ڪيترا حصه وڌي ويندي جنهن جي نتيجي ۾ سٽاڪ ايڪسچينج ٺپ ٿي ويندا ۽ صنعت مفلوج ٿي ويندي. اسان سون جي چمڪ ۽ پنهنجي معروف هٿڪڏن سان گڏ مخصوص هٿن جي ذريعي عالمي معاشي بحران پيدا ڪندا سون“. (Protocols 3:11)

انهي حالت ۾ اسين نجات ڏيندڙ جي روپ ۾ مزدورن جي صفن ۾ داخل ٿي ڪري انهن ۾ مزاحمتي فوج ۾ شامل ٿيڻ جي ترغيب ڏيندا آهيون. جنهن کي هميشه جي لاءِ اسين ”يهودي معاشرتي پائي چاري“ جي اصول تي مدد فراهم ڪئي آهي. امراءَ جي حڪومت جنهن قانون جي پاڇي ۾ ورڪر ميسر آهن، جي خواهش هئي ته مزدور بردبار هجن سٺو ڪاٺين مگر اسان جي دلچسپي قطعاً انهن جي برعڪس آهي ته اسان غير يهودين کي نابود ڪرڻ ۽ زوال سان لڳائڻ جا خواهشمند آهيون. اسان جي طاقت خوراڪ جي مسلسل گهٽتائي ۽ جسماني طور تي ڪمزور مزدور آهي ڇو ته انهن ڪمزورين جي سبب اهي اسان جي

مفادن جا غلام آهن پوءِ هو اسان جي آقائن جي خلاف ڪابه طاقت نه بنجي سگهندو جيڪو اسان جي مفادن تي اثر انداز ٿئي. (Protocols 3:7)

يهودين جي معاشي بحران جي طريقي ۽ ان جي ضرورت جي ذڪر ڪيل اقتباسات ۾ توهان پڙهي چڪا آهيو، جو پنهنجي دولت سون جي بل بوتي تي هو دنيا جي حڪمراني جي ڪيتري قدر قريب آهي، جو ان جي قائم ڪيل عالمي مالياتي اداري ورلڊ بئنڪ آئي ايم ايڇ لنڊن ۽ پيرس ڪلب هجن يا بئنڪ آف انگلينڊ، بئنڪ آف آمريڪا يا سٽي بئنڪ وغيره هجن. ڪورپٽي جي چار آهن، جيڪو ان جي مطلوبه شڪار کي ان جي لاءِ بي بس ڪندا آهن تالستائي غالباً انهي جي منصوبه بندي کي ڏسي ڪري چيو هو ته: (ڪتاب- ص 95)

”ٽين عالمي جنگ شروع ٿي چڪي آهي. اها خاموش جنگ آهي، جن رسپاهين جي بجاءِ ٻار مري رهيا آهن. اها قرضن جي جنگ آهي. جنهن جو هٿيار سود آهي، اهو هٿيار جيڪو ايترو ٻر کان زياده مهلڪ آهي ۽ ليزر شعاعن کان زياده تباه ڪن آهي.“

اسان مٿي معاشي بدحالي جي لاءِ بنايل جنهن چار عنڪبوت جو ذڪر ڪيو آهي ۽ جنهن کان يهودين پهريائين نصارن کي قابو ڪيو پوءِ ڍال جي طور تي انهن کي اڳيان رکي ڪري عالمي حڪمراني رسائي جي لاءِ ڪوشش ڪري رهيا آهن انهن جا خدو خال هيٺ ڄاڻايل اقتباسات ۾ به ملي ٿو.

”سون جي ڪيفيت ڇا آهي؟ ڇا آمريڪا وٽ ايترو سون نه آهي، جو پنهنجي قرضن جي مسئلي کي حل ڪري سگهي؟ سڀ کان وڌيڪ سون آئي ايم ايڇ وٽ آهي ۽ ٻين مرڪزي بئنڪن جي قبضي ۾ دنيا جي ٻه تهاڻي سون آهي، (يعني اڪيلي IMF وٽ هڪ ڀاڱي ٽي) انهي ڪري اهو مقابلي ۾ ڀريا روپي جي پٽ پراڻي جي لاءِ استعمال ڪرڻ نه ٿا ڏين. ان جو ”سونهري قانون“ اهو آهي ”جنهن وٽ سون آهي اهوئي قانون بنا ٿي ٿو.“ (سون جو مالڪ صفحہ 32).

هاڻي انهي آئيني ۾ قانون بنائڻ وارن جو چهرو ڏسندا هلو جيڪو سون جي طاقت جي بل بوتي تي پنهنجي ڳالهه مڃرائيندا آهن. IMF جو هيڊڪوارٽر واشنگٽن ۾ رستي جي هڪ طرف آهي ته ان جي مقابلي ۾ ٻي طرف

دفتر آهي. ٻنهي جي پٺيان سرمايو يا سون آهي ته يهود جو هڪ قرض ڏئي ٿو ته
بيو قرض جو سود ادا ڪرڻ جي خاطر سود تي قرض فراهم ڪري ٿو.

”پهرين عالمي جنگ کان پوءِ امن عالم جي انٽرنيشنل بنڪرز (يهودي
سون جي مالڪن) ڪل عالم حڪومت جو نظريه پيش ڪيو ان جي لاءِ ٽن شين
کي ضروري قرار ڏنو. ورلڊ بئنڪ، ورلڊ ڪورٽ ۽ عالمي انتظاميه ۽ مقرر يعني
ليگ آف نيشنز (League of Nations) 1930ع ۾ هيگ (نيڊرلينڊ پراڻو
هالينڊ) ۾ عالمي عدالت انصاف بنائي ويئي. 1944ع ۾ (مجبوري تي ڪري)
جنگ جي (ٻي جنگ عظيم) پريشانين (جو پورا ٿو ڪرڻ جي لاءِ) جي وجه سان
آئي ايم اي ۽ ورلڊ بئنڪ کي تسليم ڪيو ويو ۽ 1945ع ۾ ليگ آف نيشنز
UNO جي نالي سان (سلامتي ڪائونسل سان گڏ) وجود ۾ اچي ويئي.“ (سون
جا مالڪ صفحہ 33)

اها آهي عالمي سونارن جي ڪاميابي جو سون جي مالڪ هئڻ جي ناتا
۾ عالمي سطح تي جيڪو چاهين اهو مڃرائين. انهن سونارن يا مني چينجرز
Money Changers جو بقول وليمر گي ڪر (نيول ڪمانڊر) يهودي سونارا
مثل موزر جي باقيات مان آهن، انهي نسل مان هڪ رات شيلڊ هو. جنهن دولت
جي بنياد تي دنيا تي ڪنٽرول ڪرڻ جي منصوبي تي سڀ کان پهريائين ڪم
شروع ڪيو هو. ان جو مرڪزي نقطو سود کي قرار ڏنو ويو هو.

”قرض بالخصوص غيرملڪي قرض جي حقيقت ڇا آهي؟ قرض دراصل
هڪ اهڙي گارنٽي جو نالو آهي، جو رقم سان گڏ سود جي ادا ڪرڻ لاءِ لکيو ويندو
آهي، مثلاً جيڪڏهن 5 سيڪڙو شرح سود طئي هجي ته قرض وٺڻ وارو 20 سالن
کان پوءِ اصل رقم جي برابر سود ادا ڪندو 40 سالن کان پوءِ انهي کي ٻيڻو ۽ 60
سالن کان پوءِ ٽيڻو مزي جي ڳالهه اها آهي جو سود پوءِ به ادا نه ٿو ٿئي.“ (Proto-

cols 20:30)

”جڏهن کان اسان پنهنجي زرخيز ايجنٽن جي ذريعي غيرملڪي قرضن
جي ڇاٽ لڳائي آهي ته غير يهودين جو تمام سرمايو اسان جي تجورين (IMF,
World Bank) جي راه ڏسي ڇڏي آهي، ائين چئو ته اهو غير يهودين جو خراج

آهي، جيڪو هو اسان کي باقاعدي سان ادا ڪرڻ تي مجبور آهن. وڌندڙ چڙهندڙ سود جيئن هڪ طرف انهن جي مقصدن جي تڪميل ڪندو آهي، اهڙي طرح مقروض کي ڊپڻ ۾ ڦاسائيندو ويندو آهي. وري صنعتي يونٽ پنهنجي موت پاڻهي مري ويندا آهن ته زراعت به ختم ٿيندي نظر اچي ٿي، تاجر حضراتن کي الڳ ڏينهن جا تارا نظر اچي رهيا آهن. انسان جي خالق عقلمندن کي سود حرام قرار ڏيئي انهي برائي کان بچايو هو. يهود جنهن کي موثر هٿيار جي طور تي استعمال ڪري غير يهود کي بالعموم ۽ امت مسلمہ کي بالخصوص بي يارو مددگار ڪري رهيا آهن.

صنعت، تجارت ۾ (يهودي) اجاره داري قائم ڪرڻ جي لاءِ ناگزير آهي. سرمايو هر پابندي کان آزاد هجي ۽ اسان جا اڻ ڄاڻ هٿ دنيا جي ڪنڊ ڪڙڇ ۾ انهي اجاره داري جي (قيام) لاءِ آزاد سرمائي جي خاطر مصروف آهن. صنعت ۽ تجارت ۾ مصروف ماڻهن کي سرمائي جي آزادي سياسي قوت بخشي ڏني ۽ پوءِ اها ئي آزادي عوامي رد عمل کي ڪڍڻ جو ذريعو ثابت ٿيندي. (Protocols 5:9)

”پنهنجي ٻين پروگرامن سان گڏ اسان صنعت ۽ تجارت جي هيئن سرپرستي ڪنداسون ۽ عملا ڪنٽرول اسان جي هٿن ۾ هجي. سٺ بازي صنعت جي دشمن آهي، جڏهن ته سٺ بازي کان پاڪ معيشت استحڪام جي ضامن آهي ۽ سرمايو نجي هٿن ۾ رهڻ سان زراعت مضبوط هوندي آهي. ائين آبادي واري ايراضي قرضن جي ادائينگي کان پوءِ نجي هٿن ۾ ويندي، اسان جي ڪاميابي انهي ۾ آهي، سٺ بازي جي ذريعي صنعت ۽ زراعت جا چشمه خشڪ ڪريو ۽ پوري دنيا جي تمام دولت گڏ ڪريو ۽ ائين غير يهود پنڻ جهڙا ٿي ويندا ۽ اسان جا غلام هوندا ۽ صرف زندهه رهڻ لاءِ خيرات گهرندا. (Protocols 6:6)

غير يهودين جي صنعت کي اسان سٺ بازي جي ذريعي تباهه ڪرڻ سان گڏ تعيشت کي فروغ ڏينداسون انهي مقصد جي لاءِ اسين پهريائين اقدامات ڪري ڇڏيا آهن. تعيشت جي هوس هاڻي هر شي کي هڙپ ڪري رهي آهي. مزدورن جي مزدوري انهي انداز سان وڌندي جو انهن جي ضرورت انهي مان پوري نه

صنعت ۽ تجارت ڪاپاري ڌڪ لڳائڻ جو يهودي منصوبو توهان پڙهي آيا آهيو. حربه توهان جي سامهون آهن. اسلامي جمهوريه پاڪستان جو ماضي ۽ حال ان نان متاثر بلڪ ان جي ضرب شديد کان مجروح هئڻ جي ڪري رڙيون ڪري شهادت پيش ڪري رهيو آهي. ڏڪندڙ مستقبل به اکين سان ڏٺو وڃي ٿو. بشرطيڪ حاکميت جو چشم لڳل نه هجي.

اسلامي جمهوريه پاڪستان جيڪو خالصتا زراعي ۽ معدني ملڪ آهي، پنهي حوالي سان صرف ساھ ڪٿي رهيو آهي ۽ آندڙين سان منهن ڏيندي اڌ صدي حوسفر طئي ڪري چڪو آهي. اڌ صدي ۾ هزارين وڏن وڏن دعوائن جي باوجود نه هاري خوشحال ٿيو نه مزدور ۽ نه ئي قوم خود ڪفالت جي حقيقي منزل حاصل ڪري سگهي. جيڪڏهن ڪٿي ڪو سراغ مليو ته ماهر خواجهن انهن جي نقش پيرل ڏنو صرف حڪمرانن جو مقدر ٺهرايو ان جي ماهرن ابلاغ عام جو جنهن جو انڪشاف سرڪاري ذريعا ئي ڪري سگهيا. زراعي معيشت پاڻي جي محتاج آهي، پاڻ جي، بيمارين کان بچاء جي ۽ ماهرن جي مشورن جي، مگر حڪومت جي ذميدارن هميشه ئي انهي ڳالهه جو اهتمام ڪيو ته اهي حاجتون هاري کي وافر نه ملن ته بدھضمي جو شڪار ٿي وڃن. پاڻي جي گهٽتائي جو روئڻ ته هوئي ته فوجي سرڪار جي صفائي پاڻي جو صفايو به ڪري ويو. پوکي جا ڏينهن اچن ته پاڻي آسمان سان ڳالهيو ڪري ٿو. اڪثر گهريل پاڻ آسمان جي وسعتن ۾ گم ٿي ويندو آهي.

زراعي دوائون اهڙيون نصيب آهن. جيڪي سالن کان پهريائين ٻين ملڪن ۾ ممنوع هونديون آهن اهي اسان وٽ ڳري آڳهه تي وڪامن جن جي ضرورت نه آهي، انهن کي استعمال ڪرڻ جي لاءِ ريڊيو ٽي وي تي ترغيب ڏني وڃي ٿي. انعامن جي لالچ ۾ دوست، ڪيڙا ۽ پڪي به زهرن جي ضد ۾ آهن، انهي کان وڌيڪ ڪري استعمال ڪندڙ ۽ فصل ڪٽڻ وارن کان فيضياب هئڻ وارن تائين هر شخص تباهي جي ضد ۾ آهي. ڪيڙي مار جاذب Systemic زهر فصل کان فصل گڏ ڪرڻ وارن جي جسمن ۾ داخل ٿي ويندو آهي ۽ وري جيڪڏهن هي ميوو ۽ سبزي

هجي ته وري کائڻ وارن ۾ پنهنجا اثرات داخل ڪندا آهن. مثلاً ائسپورٽ ڪوالتِي صوف حاصل ڪرڻ جي لاءِ انهي کي ست دفعه جاذب زهر جو ڦوڦارو هڻندا آهن. عام سبزين کي ٽي يا چار ڦوڦارا لڳندا آهن موسمي به ڦوڦاري جا محتاج آهن. ائين انهن کان متمتع هئڻ واري نسل ڊاڪٽرڪان ”متمتع“ هئڻ تي مجبور هوندي آهي. ڊاڪٽري نسخي جون دوائون سائيڊ ايڊيڪٽس سان مسلسل تباهي پنهنجي جڳهه تي رنگ ڏيکاري ٿي. ائين هي Atomic Chain Reaction آهي، جنهن جو سرويڪڙڙ مشڪل آهي.

ماهرين، جنهن جنس جو نالو آهي، اهو خاص آب و هوا واري ماحول ۾ ڏئي وڃي ٿي ٻاهر جي کليل هوا گرم سرد انهن کي پاڻ نه ٿي پوي. انهن جون اڪيون ۽ ڪن جيڪي ماهرانہ مشورن جون وڏيون رپورٽون بنائي مٿي موڪلڻ ۾ پنهنجو مت نه ٿا سمجھن. ڪڏهن ڪنهن جي اک گهٽ ٿي ڏٺو هوندو ڪنن به گهٽ ٿي ٻڌو هوندو ۽ خاص ميٽنگن ۾ ريڊيو تي وي جي ٿڌن ڪمرن جي اندر هر اک ڏسي به سگهي ٿي ۽ هر ڪن ٻڌي به سگهي ٿو. مگر غريب ترسي رهجي وڃن ٿا.

توهان جي ذهن ۾ هي سوال پيدا ٿئي ٿو ته ذڪر ڪيل ستن جو يهودي منصوبي سان تعلق ثابت ٿي نه ٿو سگهي اهي ته پنهنجا ڪرتوت آهن. بناوجھه هر جڳهه يهودين جي منصوبه بندي کي ملوث ڪرڻ انصاف نه آهي، هي اقتباسات پڙهو.

(1) (هتي اسين اثر رسوخ بنائي وٺنداسون) عوام مان جيڪا به انتظاميه اسين منتخب ڪنداسين پنهنجي وفادارين جي تڪميل جي صلاحيت جي حوالي سان ڪنداسين اهي انهن حڪومتن جي پنهنجا تيار ڪيل ماڻهن وانگر تربيت يافته نه هوندا. بلڪه ننڍي هوندي کان زمين جي مٿان حڪمراني جي لاءِ زير تربيت رکيل اهي ماڻهو هوندا جي مهربان وانگر اسان جي ماهرين، مشيرن ۽ دانشورن جي اشارن کي سمجهندا ۽ عمل ڪندا. (Protocols 2:2)

اهي ماهر، دانشور ۽ مشير ورلڊ بئنڪ، آئي ايم ايف، ايف ڊبليو او، ڊبليو ٽي او آئي ايل او، ڊبليو ايج او يوني سيف طرز جي ان ادارن سان اسلامي

جمهوريه پاڪستان ۽ ٻين ملڪن ۾ امپورٽ هوندا آهن، جن جو مڪمل ڪنٽرول
سون جي مالڪن يعني صيهوني قوت جي قبضه قدرت ۾ آهي ۽ باقي رهيل
ماڻهو هندو ۽ نصارا اهي جادو ڪيل انهن جا غلام آهن، انهن جون بي بس
پتليون آهن، جنهن کي هاڻي باشعور سڃاڻڻ لڳا آهن.

خارجي سرمايه ڪار جنهن کي وڏي محنت ۽ مشقت سان گڏ ڦاٿل ڪري
اسان جا حڪمران سهولتين جي واعدن سان گڏ ايندا آهن، هو بطور محسن
هتي سرمايه ڪاري تي آماده ٿيندا آهن. انهن سونن جي مالڪن جا نمائنده آهن
۽ جن جي ذريعي ملڪي معيشت ۽ استحڪام تي پنجه يهود جي گرفت بتدريج
مضبوط آهي ۽ مضبوط ٿيندي وڃي:

چمن س روتا هوا موسم بهار گيا
شباب سير ڪو آيا تها سوگوار گيا!

۱۶۱

پاڪستان جي ذمي غير مسلم ملڪن جو قرض

گذريل سالن تائين پاڪستان جي ذمي هيٺ ڄاڻايل ملڪن جو قرض واجب الادا آهي.

ملڪ	قرض جي رقم	ملڪ	قرض جي رقم
	(ملين ڊالر ۾)		(ملين ڊالر ۾)
ڄپان	5560.816	هالينڊ	111.928
امريڪا	2942.448	سويڊن	94.845
جرمني	1590.749	برطانيه	47.353
فرانس	1145.574	ناروي	49.785
ڪينيڊا	404.586	بيلجيم	45.782
اٽلي	206.664	چين	404.151
روس	274.598	ڊنمارڪ	21.274
آسٽريليا	187.359	فن لينڊ	6.052
سپين	65.088	ڪوريا	25.905
سوئزرلينڊ	77.095	آسٽريا	18.583
چيڪوسلواڪيه	13.583		

مسلمان ملڪن کان حاصل ڪيل قرضو

ان جي علاوه هيٺ ڄاڻايل اسلامي ملڪن جو پاڪستان قرضي آهي، ليڪن انهي کي امداد ۾ ظاهر ڪيو ويو آهي.

اسلامي ملڪ	رقم (ملين ڊالر ۾)
اسلامي ترقياتي بئنڪ	4644.127
ابوظهبي	73.359
ڪويت	109.414

25.558

لبيا

5.598

قطر

296.513

سعودي عرب

85.284

اوپيڪ فنڊ

44.316

ملائيشيا

1947ع کان 1998ع تائين مختلف دور ۾ قرض ڪنيو ويو.

حڪمران دور حڪومت ڪنيل قرض جو حجم

لياقت علي خان 58. 1947ع 59 ڪروڙ 40 لک ڊالر

خواجہ ناظر الدين

ايوب خان 69-1958ع 5 ارب، 37 ڪروڙ 80 لک ڊالر

جنرل يحيي خان 71-1969ع 1 ارب 75 ڪروڙ 60 لک ڊالر

ذوالفقار علي ڀٽو 77-1971ع 5 ارب 5 ڪروڙ 60 لک ڊالر

جنرل ضياء الحق 85-1977ع 2 ارب 49 ڪروڙ 70 لک ڊالر

محمد خان جوڻيجو 88-1985ع 7 ارب 60 ڪروڙ 70 لک ڊالر

بي نظير ڀٽو 90-1988ع 5 ارب 9 ڪروڙ 50 لک ڊالر

نواز شريف (جتوئي ڪوري 93-1990ع 7 ارب 16 ڪروڙ 20 لک ڊالر

دور)

بي نظير ڀٽو 96-1993ع 8 ارب 28 ڪروڙ 70 لک ڊالر

ملڪ معراج خالد 97-1996ع 2 ارب 50 ڪروڙ ڊالر

نواز شريف 98-1997ع 3 ارب 20 ڪروڙ ڊالر

1988ع کان پوءِ زرمبادلہ جي صورتحال.

مئي 1988ع جي بعد چار منتخب حڪومتون برطرف ٿيون انهن جي

برطرفي ۽ نگران وزير اعظم جي طور حڪومت جي خاتمي جي وقت زرمبادلہ جو

ذخيرو هيٺ ڏجي ٿو.

حڪمران جنهن ڏينهن حڪومت ختم ٿي زرمبادلہ جو ذخيرو (ملين ڊالر)

529

6 آگسٽ 1990ع

بي نظير ڀٽو

2463	6 نومبر 1990	غلام مصطفيٰ جتوئي
226	18 جولاءِ 1993ع	نواز شريف
280	19 آڪٽوبر 1993ع	معين قريشي
2463	5 نومبر 1996ع	بي نظير ڀٽو
1025	17 فيبروري 1997ع	ملڪ معراج خالد
1263	مئي 1998ع	نواز شريف
1122	جون 1998ع	ايتمي ڏماڪن کان پهريائين ۽ پوءِ

نواز شريف 12 آڪٽوبر 1999ع
مختلف دور ۾ شين جي قيمتن جا اڳھ

حڪمران	دورِ حڪومت	اتر (في ڪل)	پيٽرول (في ليٽر)
لياقت علي خان	1947-53ع	20 پيسه	15 پيسه
ايوب خان	1958-69ع	50 پيسه	90 پيسه
ذوالفقار علي ڀٽو	1971-77ع	هڪ روپيو	42-90 روپيه
ضياءُ	1977-88ع	2-50 روپيه	7-75 روپيه

الحق/جوڻيجو

بي نظير ڀٽو	1988-90ع	3-25 روپيه	9-00 روپيه
نواز شريف	1990-93ع	4-30 روپيه	14-00 روپيه
بي نظير ڀٽو	1993-96ع	6-60 روپيه	18-85 روپيه
نواز شريف	1997-98ع	9-50 روپيه	23-64 روپيه

بشڪريه روزنامہ "اوصاف" اسلام آباد 28 آگسٽ 2000ع.

اسامه بن لادن

يهود ۽ نصارا جي نڙيءَ ۾ قاتل هڏي

بگهڙ رڌ جي ٻجڙي کي نڌي تي پاڻي پيئندي ڏٺو ته ان جو وات پاڻي ٿي ويو ”انصاف جي تقاضائن“ کي ملحوظ رکندي انهي رڌ جي ٻجڙي کي چيو ۽ چارج شيٽ ڪرڻ ضروري سمجهيو ۽ انهي تي الزام لڳايو ته تون منهنجي پيشڻ جي پاڻي کي گڏلو ڇو ڪري رهيو آهين. رڌ جي ٻجڙي بصد احترام عرض ڪيو ته حضور پاڻي ته توهان جي طرف کان منهنجي طرف وهي رهيو آهي. بگهڙ بجاءِ شرمندہ ٿيڻ جي ٻيو الزام ان تي مڙهي ڇڏيو ته گذريل سال تو مون کي گاريون ڏنيون هيون. رڌ جي ٻجڙي وري عرض ڪيو ته حضور گذريل سال ته آئون پيدا ٿي ڪونه ٿيو هوس. منصف ٻئي ڊلائل رد ڪري انصاف جي تاريخ رقم ڪندي رڌ جي ٻجڙي کي منطقي انجام تائين پهچائي ڇڏيو ۽ پنهنجو گس ورتو. اهو جنگل جو قانون آهي.

اڄ جي ترقي يافتہ ۽ روشن زماني ۾ جڏهن ته حقوق انساني جي محافظ يو اين او ۽ سلامتي ڪائونسل موجود آهي. حقوق انساني جي غر ۾ گهڙي گهڙي پگهرندي ۽ بي قرار رهڻ واريون عالمي تنظيمون موجود آهن. عالمي عدالت انصاف کي پنهنجي بي انصافين تي فخر آهي. چار سو عالمي ضمير جي زنده هئڻ جون روشن مثالون پڪڙيون پيون آهن. هڪ مذهب بگهڙ (Were wolf) ٿي نه آهي بلڪه ان جي پوري قوم ۽ ٻيا لواحقين هڪ شير کي بگهڙ جو بچو سمجهندي بگهڙ جي طرز انصاف تي ”انصاف جا تقاضا پورا ڪندي“ هڙپ ڪرڻ لاءِ بي چين آهي.

ماضي ۾ سربراه مملڪت جي متعلق ما سواءِ ظالم هئڻ جي شڪايت جي رعيٽ کي بالعموم ٻي ڪابه شڪايت نه هوندي هئي. اهڙو ڪو اڪو ڊڪو ٿي هوندو هو. مگر آمريڪي صدر ڪلنٽن شرافت ۽ تهذيب جا ايتريقدر بخيا ايڊيوٽيا جو هڪ طرف وائٽ هائوس کي قحبه خانہ بنائي ڇڏيو. پنهنجي ڏلالٽ جو

ٽيلي ويزن تي ڪلم ڪلا اقرار ڪيو ته ٻئي طرف عالمي غنڊه گروي جو ريكارڊ توڙي ڇڏيو. يهود جو اهو مهرو ظلم زيادتي ۾ انهي کان به چار قدم اڳتي رهيو ۽ اسلام دشمني ۾ جريو ٿي ويو.

عالمي سطح تي غنڊه گروي جي جواز جي خاطر بگهڙ جي طرز استدلال تي يهودي پريس جي ذريعي ڪنهن نه ڪنهن ڏينهن اسامه بن لادن جي متعلق اهڙيون خبرون اڏي زور ۽ منصوبه بندي سان شايع ڪرايون وينديون آهن. جهڙوڪ اسامه بن لادن ناسا جي طرح سيٽلائيٽ جي ذريعي گلوبل سطح تي هر شي تي ڪنٽرول ڪري رهيو آهي، مثلاً خبر ايندي آهي.

(1) اسامه جهان ۾ دهشت گروي جو منصوبو بنائي رهيو آهي.

(2) اسامه چيچن مجاهدين جي مدد لاءِ اقراڊي قوت ۽ هٿيار فراهم ڪري رهيو آهي.

(3) اسامه مسلم رياستن ۾ تحريڪ حریت جي سرپرستي ڪري رهيو آهي.

(4) اسامه وائٽ هائوس کي ڊائناميٽ ڪرڻ جي منصوبه بندي ڪرڻ ۾ مصروف آهي، وغيره.

اهڙي طرح ڪنهن نه ڪنهن آمريڪي لابي جي ملڪ جي هوائي اڏي تان بي گناهه پڪڙي ڪري اسامه مجسبه تنظيم جو مقو ڪوڙيو وڃي ٿو. اسامه جي عالمي نيت ورڪ تي اهڙن ماڻهن تي ”بلا تشدد“ شاهد گڏ ڪري اسامه کي عالمي دهشت گرد قرار ڏنو وڃي ٿو. بدقسمتي جي ڳالهه هي آهي ته اسامه دشمني ۾ پنهنجا به شريڪ آهن. انهي لاءِ شريڪ آهن، جو اسامه انهن محسنن کي محسن انسانيت ﷺ جي هن فرمان ”اخرجوا اليهود والنصارى من جزيرة العرب“

(يهودين ۽ نصارن کي جزيره العرب مان ڪڍي ڇڏيو)، تي عمل ڪندي برطانوي آمريڪي فوج جي اخراج جا داعي آهن. پنهنجن يهود ۽ نصاري کي جلاوطن ڪرڻ جي بجاءِ نه صرف هنن اسامه کي جلاوطن ڪري ڇڏيو بلڪ هنن مجاهد کي شهيد ڪرڻ لاءِ يهود ۽ نصاري کان چار قدم اڳتي وڌي بي گناهه کي جهلي جهلي آمريڪا جي حوالي ڪري رهيا آهن.

پنهنجي ڳالهه جو مثال اسان بگهڙ جي مثال سان ڪيو آهي ممڪن آهي، ڪي ماڻهو انهي کي زيادتي سان تعبير ڪن. اسان يهود ۽ نصاري جي لاءِ اهوئي استعمال ڪيو آهي، جيڪو يهودين خود پنهنجي لاءِ پسند ڪيو آهي. رهيا نصاري ته اهي ان جا مهرا ۽ بنده آهن، انهن جي اشاري تي حرڪت ۾ ايندا آهن. وڻاڻي يهوديت کان اقتباس ملاحظه ڪجي ٿو.

”اسان بگهڙ آهيون“

”گوتم (غيريهود جاهل) رڌن جو ڏڻ آهن ۽ اسان انهن جي لاءِ بگهڙ آهيون ڇا توهان ڄاڻو ٿا انهي وقت ڇا ٿيندو آهي، جڏهن بگهڙ رڌن کي گهيري ڪڍ ڪندو آهي ۽ انهي تي حاوي ٿي ويندو آهي.“ (Protocol 11:4)

يو اين او ۽ ان جا ذيلي ادارا هجن يا آمريڪي صدارت هجي ”پن به نه ٿو جري بغير يهود جي رضا کان سواءِ“.

انهي تي ڪنهن جي شاهدي جي ضرورت نه آهي روز روشن وانگر هي شي ظاهر آهي. اڌ صدي جي تاريخ جي شاهدي تي ته موجوده نسل به گواهه آهي. تمام اهر امور ڇڏي ڪري ائين لڳي ٿو ته آمريڪا بهادر جو هڪ ئي ايجنڊا آهي، اهو هڪ نڪاتي ايجنڊا مسلمانن سان دشمني آهي. امت مسلمہ کي بي وس ڪري پنهنجي پيرن ۾ ڪيرائڻو آهي. انهي مقصد کي حاصل ڪرڻ خاطر تهذيب، شرافت ۽ اخلاق جي تمام ضابطن کي پٺتي ڇڏي دولت جي زور تي ضمير فروشن سان سودو ڪرڻو آهي. بگهڙ وانگر الزام تراشي ڪري ڪڏهن عراق جي بهاني ڪويت ۽ سعودي جي مالي ۽ معدني وسيلن تي گرفت مضبوط ڪرڻي آهي ته ڪڏهن اسلام جي حوالي سان سڃاڻپ رکڻ واري افغانستان ۽ پاڪستان کي ڪمزور ڪري ڀارت جي سرپرستي ڪري ڪشمير جي جهاد جو رستو روڪڻو آهي ۽ پنهنجي لاءِ لڏاخ جي ويجهو چين ۽ مسلم رياستن جي سر تي سوار رهڻ خاطر هوائي اڏي جي سهوليت کان فيضياب ٿيڻ آهي. آمريڪي بگهڙ وانگر روسي رڇ داغستاني دهشت گردن جو نعرو لڳائي چيچنيا تي چڙهائي ڪئي ته انهن ملڪن جي معدنيات جي ذخيرن تي قبضو ڄمائجي.

اسامه بن لادن اڄ عالمي جهاد جي علامت آهي. جهاد هر طرح جي دهشت گردِي کي ختم ڪري ٿو. جيڪو آمريڪا ۽ ان جي حواري کي پسند نه آهي. بلڪ انهن جي مقصد جي تڪميل جي رستي ۾ گروپٽر آهي. ان کي هٽائڻ لاءِ عالمي سطح تي واپلا مجايو پيو وڃي، جهڙي طرح چٽڪ عالمي امن کي خطرو آهي ته صرف اسامه بن لادن کان آهي ۽ اسرائيل جي امن پسندي ۽ روس جي صلح جي رويي تي ان پرياسي ۾ رهڻ وارا وڏا مطمئن آهن ۽ پرسڪون ۽ خوشحال آهن.!

زندگي جي مهلت هر ڪنهن جي لاءِ طئي آهي. جيئن حضرت علي عليه السلام جو چوڻ آهي ته موت هر ماڻهو جي حفاظت ڪندو آهي. انهي کي بهرحال پنهنجي وقت تي اچڻو آهي. جڳهه ۽ صورت خاتمو به طئي شد آهي. وقت معين تي جيڪڏهن شهادت مقدر آهي. انهي کان وڌي سعادتمند مسلمان جي لاءِ ٻي ڪابه نه آهي. رهيو شهيد ڪندڙ ته هن کي منهن تي ڪارائڻ لکيل آهي چاهي اهو ڪلنتن خود هجي يا ان جو ڪو ايڄنت يا ان جو خريد ڪيل پنهنجن مان ڪو هجي جيڪو بي ضمير ۽ بي غيرت مسلمان سڏائڻ وارو هجي. مجاهد موت جي اکين ۾ اڪيون وجهي ڪري زندگي گذاريندو آهي ۽ ڪڏهن به ڊڄندو نه آهي.

افغانستان جي سربراهه ملا عمر (الله ان جي عمر وڌي ڪري) جنهن مومنانه جرئت ۽ بصيرت سان اسامه بن لادن کي مهمان نوازي جو حق ادا ڪيو آهي ۽ هريبن الاقوامي دٻاءُ کي منهن ڏنو آهي. اهو ناقابلِ فراموش آهي ۽ بين مسلمان سڏائڻ وارن سربراهن جي لاءِ قابلِ تقليد مثال آهي. زندگي ۽ اقتدار ٻئي عارضي آهن، زندگي اقتدار جي لاءِ هجي يا اقتدار زندگي جي لاءِ ٻئي مردود ۽ بيڪار آهن. مومن ڪڏهن به انهن جي رنگ ۾ محو ٿي ڪري پنهنجي حقيقي منزل کڻي نه ٿو ڪري سگهي. ان جي ذمہ ته تمام وڏو ڪم آهي، نفاذ الاسلام جو ڪم.

نيابتِ الاهي جي ذمہ داري زمين تي خلافت جهڙو اعليٰ ۽ ارفع ڪم. ملا عمر آمريڪا جي بگهڙ وارن الزامن کي رد ڪري مومنانه بصيرت جو ثبوت ڏنو آهي. ضرورت هن ڳالهه جي آهي ته پيا مسلمان سربراهه به اسلام جي نشانهه ٿاڻي جي لاءِ ان جا هٿ مضبوط ڪن. جيڪڏهن عالم اسلام جيڪو اهو

پاسو ورتو، هرڄڻه تي عامه الناس جي لاءِ اسلام جي حقيقي برڪتن سبب
سڪ، سڪون ۽ خوشحالي اچي ويندي ڪنهن کي حق تلفي جي شڪايت ئي نه
هوندي، نه اڪثريت کي نه اقليت کي. اسلامي مساوات تي تاريخي رڪارڊ شاهد
آهي.

عراق جو قضيو، پس منظر ۽ پيش منظر

شاه فيصل شهيد کان شاه فهد تائين

(1) 1967ع عرب اسرائيل جي جنگ کان پوءِ ٻنهي ڌرين پنهنجي پنهنجي انداز ۾ پنهنجي خويين خامين هڪ ئي جي اتحادين ۽ غمخوارن جو جائزو ورتو ته مستقبل جي لاءِ منصوبه بندي ڪئي وڃي. يهود بظاهر سرپرست مگر حقيقتا غلام نصاري انهي جنگ جي دوران جهڙي طرح يهودين جو حق نمڪ ادا ڪيو ۽ عرب ”حليفن“ سان جهڙي طرح بي وفائي ڪئي اها ڪنهن کان لڪل ڇپيل نه آهي. يهود ۽ نصاري جنهن بالاتفاق پاڪستان کي پنهنجو پهريون نمبر دشمن قرار ڏنو اتي ايران ۽ عراق کان خطري کي ٻي نمبر تي رکيو. اردن ۽ فلسطين جي عوام بلاشبہ جنگجو آهن، مگر قيادت کي نصارن وٽ گروي هئڻ تي هر ڪو شاهد آهي. پاڪستان جي لاءِ اسرائيل جي وزير اعظم بن گوريان جو اعلان ملاحظہ ڪجي ٿو.

(1) عالمي يهودي تنظيم کان پنهنجي لاءِ پاڪستان جي خطري کي نظر انداز نه ڪرڻ گهرجي ۽ پاڪستان ان جو پهريون هدف هئڻ گهرجي چوڻ اها نظرياتي رياست يهودين جي بقا لاءِ سخت خطرو آهي ۽ اهو ته سڄو پاڪستان عربن سان محبت ۽ يهودين کان نفرت ڪندو آهي. اهڙي طرح عربن سان ان جي محبت اسان جي لاءِ عربن جي دشمني کان زياده خطرناڪ آهي. (بحواله جيووش ڪرائيڪل 9 آگسٽ 1967ع)

پاڪستان جي فوج پنهنجي پيغمبر ﷺ جي لاءِ بي پناه محبت رکندي آهي ۽ اهوئي اهو رشتو آهي جو عربن سان انهن جي تعلق کي اتوت بنائي ٿو. اها محبت وسعت طلب عالمي صيهوني تحريڪ ۽ مضبوط تر اسرائيل جي لاءِ شديد ترين خطرو آهي.

(آمريڪي نژاد يهودي ملٽري ايڪسپرسٽ جي رپورٽ جي صفحہ 215)

ذڪر ڪيل عرب اسرائیل جنگ کان پوءِ مارڪيٽ ۾ ڪریش 79
(Crash-79) جي ٽائيل سان گڏ هڪ فرضي ناول (Fiction) بين الاقوامي
سطح تي پکيڙيو ويو. پاڪستان ۾ ان جو اردو ترجمون شايع ٿيو. انهي ناول ۾
جيڪو في الواقع راءِ عام جو جائزو وٺڻ لاءِ Feeler هو عراق ۽ ايران جي وچ ۾
جنگ جو نقشو چڪيو ويو آهي. جن ماڻهن انهي ناول کي ناول جي بجاءِ يهود ۽
نصاري جي منصوبه بندي سمجهي ڪري پڙهيو آهي انهي حقيقت تي متفق آهن
ته عراق ۽ ايران جي طويل جنگ بعض جزيات جي حد تائين اها ڪریش 79 هئي
۽ نيڪ اهڙي طرح آغاز ٿيو هو.

67 جي جنگ کان پوءِ يهود ۽ نصاري جو زور توڙڻ لاءِ عالم اسلام جي
بهادر پٽ ملڪ فيصل شهيد تيل کي بطور هٿيار استعمال ڪيو. انهيءَ Oil Em-
bargo سان يورپ ۽ آمريڪا جا هٿ ۽ پير ڪمزور ٿي ويا ۽ متبادل شين تي
تحقيقات جو آغاز به ٿيو. آمريڪي سفير ملڪ فيصل کي راضي ڪرڻ جي لاءِ
ويو ۽ پنهنجي پرس ۾ هڪ ڌمڪي به کڻي ويو. صاحب بصيرت فيصل هن کي
شهر جي محل ۾ ملاقات جو وقت ڏيڻ جي بجاءِ صحرائي نخلستان ۾ نصب
ٿيل خيمي ۾ گهرايو. سفير صاحب روايتي انداز ۾ فيصل (مرحوم) کي هر طرح
مائل ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي. نفع نقصان سمجهايو ۽ جڏهن آهني ارادي جو
مالڪ فيصل پنهنجي ارادي ۽ فيصلي تي چميورهيو ته سفير ڌمڪي سامهون
ڪئي آيو جنهن تي فيصل صاف انداز ۾ هن کي چيو ته اسين صحرائي ماڻهو
آهيون ڪجور ۽ ان جون ڪوڙيون پسائي ڪري ڪاٽينداسين اسين انهي جا عادي
آهيون ۽ باقي اهي تيل جا ڪوهه پنهنجي هٿن سان انهن کي باهه ڏيئي
چڏينداسين تنهن جو ئي مستقبل تباهه ٿي ويندو.

يهود نصاري عراق ۽ ايران جا سڌا ڦاسائي ڪري هيٺ ڄاڻيل فائدو حاصل
ڪرڻ چاهيو ٿي.

الف: عراق ۽ ايران جي جيڪا افراڊي قوت ۽ حربي وسائل اسرائيل جي
وجود جي لاءِ مستقل خطره بنجي سگهيو ٿي ۽ انهي تصادم ۾ پسر ٿي ويندا.

انهن جي نزديڪ اهي ٻه قريبي ملڪ خطرو بنجي سگهن ٿا.

ب: عراق ۽ ايران جي جنگ کي عربي ۽ عجمي جو ٽڪراءُ بنائي تعصب وڌايو وڃي. ۽ عرب دنيا کي ايران کان مستقل ڪٽيو ويندو. انهي ۾ به هو پنهنجي طرفن کان ڪامياب رهيا.

ج: ذڪر ڪيل تعصب جي بنياد تي عرب ايران جي خلاف عراق جي مدد لاءِ پنهنجا تمام وسائل انهي جنگ ۾ استعمال ۾ آڻي ڇڏيندا ۽ عربن جي پنهنجي معيشت تباهه هئڻ جي سبب اها اسان جي مالياتي ادارن جي چنگل ۾ آساني سان ڦاسي ويندي. انهي ۾ به انهن کي ڪاميابي حاصل ٿي.

يهود ۽ نصاري پنهنجي منصوبه بندي ۾ يقيناً ڪامياب ٿي ويا انهن پنهنجي تنهنجي هدفن جي تڪميل پنهنجي اکين سان ڏٺي. خليج جي پرياسي ۾ رهڻ وارا مسلمان پائڻن جي وچ ۾ خليج نه صرف پيدا ٿي خليج پکڙيندي ويئي انهن جي افرادي قوت ۽ حربي وسائل تباهه ٿيا ۽ دشمن ان جي جارحيت کان محفوظ ٿي ويو. محفوظ سرمايو لٽجي ويو.

انهي پهلو تي يهود جي وڏن جي منصوبه بندي هيٺ ڏجي ٿي ۽ انهي آئيني ۾ عراق ايران ۽ عراق ۽ ڪويت جنگ ڏسو.

(1) "جيتري قدر ممڪن ٿئي اسان غير يهودين کي اهڙين جنگن ۾ ڦاسائينداسين جنهن ۾ انهن کي ڪنهن علائقي تي قبضو نصيب نه ٿئي، مطلب ته جنگ جي نتيجي ۾ معاشي تباهي ۾ نقصان وجهي ڪري بدحال ڪري ڇڏجي ۽ وري پهريائين کان اسان جا ٽاڪ ۾ لڳل مالياتي ادارا انهن کي امداد فراهم ڪن، جنهن امداد جي ذريعي بي شمار نگران اڪيون ان تي مسلط ٿي ڪري اسان جي ناگزير ضرورت جي تڪميل ڪنديون". (وٽائڻ يهوديت 2:11 Protocols) مذڪوره اقتباس جو هڪ هڪ لفظ ڪريش 79 ۾ بيان ڪيل واقعات ۽

بعد ۾ پيش آيل حادثن جي تائيد ڪري ٿو. مالياتي ادارن جي ذريعي امداد جي حوالي سان "بيشمار نگران اڪيون" يهود و نصاري جا جاسوس ۽ ايجنٽ آهن. جو متعلقه ملڪ جي وسائل ۽ سهوليتن سان فيضياب ٿي ڪري هن ملڪ ۾ مطلوبه معلومات گڏ ڪندا ۽ عملا هر انهي ملڪ ۾ ٿي رهيو آهي، جتي عالمي مالياتي

ادارا مثلاً ورلڊ بئنڪ آئي ايم ايف لنڊن ۽ پيرس ڪلب جي ”فيض ۽ برڪات پھچي چڪا آهن، بلڪ آڪٽوپس وانگر جڪڙيل آهن، انهن مالياتي ادارن جي خلاف آمريڪا ۾ به احتجاج ٿيو آهي، جنهن تي بين الاقوامي ميڊيا شاهد آهي. عراق ۽ ايران جي جنگ ۾ عربي عجمي تعصب جي بنياد تي عربن خصوصاً سعودي ڪويت ۽ امارات وارن عراق کي پريور مدد ڏني. جنهن تي يهود ۽ نصاري جون تجوريون ڀرجي ويون. ايران جي خلاف اسلحہ جي سپلائي ضروري هئي مگر جڏهن جنگ ختم ٿي ويئي ۽ عربن جي مدد جي سبب عراق ڪمزور نه ٿيو هو، جيڪو يهود نصاري جي لاءِ بدستور تشویش جو سبب هو، اهو مٿي ڦريل اسرائيل جي سلامتي جي لاءِ هروقت خطرو بنجي سگهي ٿو.

اسرائيل وڏي ديدہ دليري سان عراق جو ايتمي ري ايڪٽر تباه ڪري چڪو هو. عالمي ضمير انهي سنگين جرم ۾ خاموش رهيو. ايران عراق جنگ جي دوران به ضمير ستو پيو هو. غيرن جو سمهڻ ته سمجهه ۾ اچي ٿو جو ٻنهي طرفن کان مسلمان سڏائڻ وارا ڪٽجي رهيا هئا. وسائل جنگ کي باهه ۾ استعمال ڪري پنهنجي پنهنجي عوام کي بدحالي جي منهن ۾ ڏڪي رهيا هئا. مگر پنهنجو خاموش رهڻ تعجب جي ڳالهه هئي، ليڪن سمجهڻ وارا سمجهندا آهن ته اها خاموشي به آمريڪي، يورپي يا روسي بلاڪ جي جهولي ۾ ويهڻ جي سبب جي ڪري هئي. ورنه مسلمان ۽ مسلمانن جي جنگ جي وچ ۾ خاموش ويهي رهي. انهن جي وچ ۾ صلح جي لاءِ بي چين نه هجي ممڪن ٿي نه آهي. اسان جا حڪمران ڪنهن به قيمت تي پنهنجي ولي وارث کي ناراض ڪرڻ بدترين گناهه سمجهندا آهن. ڪنهن جو ولي وارث آمريڪا آهي ته ڪنهن جو روس ڪو ته وري برطانيه جي جهولي ۾ آرامي آهي ته ڪو وري فرانس جي جهولي ۾ آسودو آهي. بي سکوني ۽ بي اطميناني آهي ته اسلام جي گوشه عافيت ۾ آهي.

يهود ۽ نصاري جو گڏيل منصوبہ جنهن سان هڪ طرف عراق کي ڪمزور ڪرڻو هو. فيصل مرحوم جي Oil Embargo جو بدله وٺندي تيل جي کوهن تي مستقل قبضو ڄماڻو به هو، لهنذا انهي مقصد کي حاصل ڪرڻ جي خاطر عراق ۾

آمريڪي سفارتخانو ۾ هڪ شاطر خاتون کي موڪليو ويو جنهن پنهنجي هيرا ڦيري سان صدر صدام حسين جو ايتري تائين اعتماد حاصل ڪيو جو صدر صدام حسين ان جي مشورن کي اهميت ڏيڻ لڳو بالاخر اها خاتون سفير پنهنجي اصلي منصوبه جي تڪميل تائين عراقي صدر کي کڻي آئي.

صدر صدام حسين کي اهو باور ڪرايو ويو ته ڪويت عملا عراق جو حصه آهي ۽ انهي کي باقاعده عراق ۾ شامل ڪرڻ گهرجي. عراقي تيل جي دولت ڪويت جي ڪوهن مان نڪري عراق کي بتدريج معاشي بدحالي جي طرف وٺي وڃي رهي آهي. لهنذا عراق کي فوجي ڪاروائي ڪري ڪويت کي تاراج ڪرڻ ۾ دير نه ڪرڻ گهرجي ۽ جيڪڏهن ڪوبه ڪويت جي مدد لاءِ اچي ٿو ته آمريڪا عراق جي مدد ڪندو. انهي آمريڪي ترغيب جي زير اثر عراق اوچتو ڪويت تي حملو ڪيو.

مڪار دشمن جو منصوبه ڪامياب ٿي ويو. عراق جي حملو آور هونديئي ڪويت يا سعودي ڪي مدد جي لاءِ ڪنهن کي پڪارڻ کان اڳ ۾ فوري طور تي پهريائين کان طئي تيل پروگرام جي مطابق آمريڪا ۽ ان جي اتحادين جا فوجي دسته ڪويت ۽ سعودي پهچڻ شروع ٿي ويا. جن ڪويت جي تحفظ جي نالي تي خليج ۾ بحري بيٽو آڻي کڙو ڪيو ۽ ڪويت سعودي جي بادر تي بري ۽ هوائي فوج جي چانوڻي بنائي ڇڏي ۽ عرب پنهنجي محسنن جو ايتري قدر احسان مند ٿيو جو انهن کي تمام سهولتون فراهم ڪري ڇڏيون. ۽ ”بدوي جواڻ“ خيمي ۾ داخل ٿيندو رهيو. عراق تي ڪويتي دفاع جي آڙ ۾ اتحادي فوج بالخصوص آمريڪا برطانيه هينيان فائده حاصل ڪيا.

- (1) عربن جي سيال سون (Oil Fields) جي ذخيري جي قرب ۾ مستقل ديرو ڄمائي ويٺو. فيصل شهيد جي Oil Embargo وارو بدلو چڪائي ورتو.
- (2) پنهنجو تمام پراڻو اسلحہ عراق جي سرزمين تي ڪيرائي يا جنگ جي حالت ۾ سمند ۾ ڪيرائي عربن کان پنهنجي منهن سان آڳهه جي گهر ڪئي. خصوصا آمريڪا جو جرمني ۾ پيل پراڻو اسٽور جيڪو جرمن اتحاد کان پوءِ آمريڪا کڻي وڃڻ مهانگوت پيو.

(3) پنهنجو نئون اسلحو عربن جي خرچ تي عراقي صحرا ۾ بعض تنصيبات تي تيست ڪري ڇڏيو.

(4) جديد ترين اسلحو عربن جي خرچ تي جنگ جي گهڻا گهمي ۾ اسرائيل پهچائي ڇڏيو.

(5) ايندڙ اڌ صدي جو پنهنجو بجيت عربن کان وصول ڪيو ۽ پنهنجي ڪريل معيشت کي استحڪام بخشيو.

(6) ايندڙ اڌ صدي تائين اسرائيل کي تحفظ فراهم ڪري ڇڏيو. عراق ۽ ٻيا عرب اڌ صدي تائين گهٽ وڌ پنهنجي معاشي بدحالي جا زخمر چٽيندا رهيا. ممڪن آهي منهنجي مذڪوره آرا يا بالخصوص جيڪا اسلحو اسرائيل پهچائڻ جي ڳالهه ڪئي آهي، ڪجهه ماڻهو اختلاف ڪن مگر اسان وٽ انهي ڳالهه جا پڪا ثبوت موجود آهن. مثال طور اسان عراق تي پهرين دور جي 43 ڏينهن جي حملن ۾ صرف آمريڪا بهادر جي جنگجوئن جي هوائي حملن يا راکيت ميزائل جي ذريعي ڪيرابيل اسلحي جي ڳالهه ڪندا آهيون.

43 ڏينهن ۾ Military Lesson of the Gulf war by Bruce W.watson جي بقول آمريڪا برطانيه فرانس ۽ اٽلي جي جنگي جهازن جي مشترڪ مهمن (Sorties) ۾ 109876 يعني ڏينهن رات جي 24 ڪلاڪن ۾ 2555 دفعه يا هر هڪ ڪلاڪ ۾ 213 دفعه حصه ورتو.

يقيناً هر چڪر ۾ هڪ کان وڌيڪ جهاز حملہ آور ٿيا هوندا جو اڪيلو جهاز مشن تي ڪڏهن به موڪليو نه ويندو آهي چوٽه جنگي اصول جي مطابق ٿيل جي حفاظت ضروري هوندي آهي.

مذڪوره ڪتاب جي مطابق انهن 43 ڏينهن ۾ صرف آمريڪي جهازن مان ڪيرابا ويل بمن ۽ راکيتن جو وزن 88500 ٽن هو، يعني ڏينهن ۾ 2085 ٽن يا هڪ ڪلاڪ ۾ 86 ٽن بر راکت ۽ آمريڪي بحري بيٽري مان فائر هٿ وار اراڪيت ميزائل 6520 ٽن هئا. توهان محض اندازي جي خاطر برطانيه فرانس ۽ اٽلي جو گڏيل ڪيرابيل اسلحو به انهي جي برابر فرض ڪري ڇڏيو. ڪنهن موثر مزاحمت جي بغير مشاق پائلٽ جيڪڏهن عراقي سرزمين تي اهو سمورو اسلحو

فائر ڪجي ته هر هڪ انج تي ڪڍوڻي وڃڻ گهرجي ها. عراق بابل جو ڪنڊر بنجي وڃي مگر اڄ به وڃي ڏسو محدود خرابي کان سواءِ عراق ۾ ڪابه اهڙي وڏي تباهي ڏسڻ ۾ نه ٿي اچي. هن مهيني ۾ هڪ دوست عراق جي سفر کان واپس آيو آهي ۽ هن انهيءَ جي تصديق ڪئي آهي.

اتحادين جو چوڻ آهي انهن هميشه سول آبادي کي ڇڏي ڪري فوجي تنصيبات کي نشانہ بنايو آهي. سوال ڪري سگهجي ٿو جيڪڏهن اهو سچ آهي ته فوجي تنصيبات تي لکين تن بم وسائڻ کان پوءِ هاڻي اقوام متحده جي چتري هيٺيان ڪيميائي ۽ جراثيمي هٿيار تلاش ڪرڻ جي ضرورت ڇو محسوس ٿي؟ اڄ تائين ڪنهن عرب کي اهو سوچڻ جي مهلت ئي نصيب نه ٿي آهي جهڙي طرح اسلحي جو بل اسان کان وصول ڪيو وڃي ٿو اهو ڪيڏانهن ويو؟ اهوئي اسلحہ جيڪڏهن پاڪستاني پائلٽ ڪنهن علائقي تي ڪيرائڻ ها ته تنصيبات جو نالو نشان به نه هجي ها.

43 ڏينهن جي جنگ ۾ ڦرمار مان اتحادين جو خصوصا آمريڪا برطانيه جو جيڪي اهي اصل ۾ يهودين جا غلام آهن دل نه ڀريو ته هڪ دفعه وري فضائي تصويرن سان عراقي ٽينڪن جو ڪويت جي طرف منهن ڏيکاري ڪري ڪويت ۽ سعودي جي حد ۾ مستقل قيام لاءِ ديرو جمائي ويهي رهيا. انهن اتحادين کان پوڄڻ وارو ڪير به نه آهي، جو عراق کي 43 ڏينهن ۾ مڪمل تباه ڪري ۽ اسان کي محفوظ سمجهي ڪري اسان جو اثاڻ لٽي ڪري ٿو مستقبل ۾ امن جو يقين ڏياري ورتو هو.

هاڻي جڏهن اسان پهرين معاشي مار سان اسان چيله سڌي نقا ڪري سگهون ته تو فضائي تصويرن سان گڏ خطري جي گهٽتي وڃائيندي اسان کي ڪنگال ڪرڻ جي لاءِ وري آيا آهيو.

No F14 Zone جو خود ساخته چڪر هلائي ڪري آمريڪا، برطانيه، ڪويت ۽ سعودي عرب کي لٽي رهيا آهن. عربن جي روايتي معاشرتي زندگي ۾ ڪيترن قسمن جا ناسور پيدا ٿي رهيا. جنهن تي عربن وٽ پنهنجا به شاهد آهن. ڏينهن ۾ هڪ ٻه دفعه آمريڪي برطانوي جهاز عراق جو چڪر لڳائي ايندا آهن.

عقل ۽ شعور کان عاري ان جو بل ادا ڪرڻ تي پنهنجو پاڻ کي مجبور هوندا آهن. عرب جي سرزمين ۾ آمريڪي برطانوي مسلح دستن جو قيام ۽ خليج ۾ بحري بيٽري جي موجودگي شرق اوسط جي مسلمانن کي مفلوج رکڻ ۽ تيل جي دولت تي قبضو پڪو ڪرڻ جو ”خوبصورت“ انداز آهي. بلڪه انهي کان به زياده هي جو انهن جي نئين نسل مرد ۽ عورت کي برباد ڪيو وڃي.

وڏي پاڻ (فيصل شهيد) جي بصيرت جنهن کي ڪٽڪو هو ته سرڪار دوعالم جو حڪم هو. اخراجوا اليهود والنصارى من جزيرة العرب.

ننڍي پاڻ انهي يهود ۽ نصاري کي تمام سهولتيون ڏيئي ڪري جزيره العرب ۾ وهاريو آباد ڪيو ۽ جنهن نبي رحمت ﷺ جي فرمان جي تائيد ۾ آواز اٿاريو اهو خود جزيره العرب مان نڪري ڪري ديارِ غير ۾ ڌڪا کائڻ وارو اسام بن لادن بنجي ويو. هڪڙي پيءُ جي پٽن جو اهو متضاد رويو به تاريخ جو حصو بنجي ويو.

اسان شروع ۾ يهود دشمني جي حوالي سان پاڪستان کي نمبر پهريون هئڻ جو ذڪر ڪيو آهي. يهود انهي دشمني ۾ ايتري قدر پاڳل ٿيو ۽ ڦرندا وڌن جو ڀارت جي مدد سان عراق وانگر پاڪستان جي ايتني تنصيبات تي عملا حملي جي ڪوشش ڪري چڪا آهن. پاڪستان جي خلاف ڀارتي جارحيت چاهي ڪشمير ۾ هجي يا را جي ذريعي پاڪستان جي اندر هر طرح جي مدد ۽ تعاون ڪندا آهن.

يهود نصاري جو پرنٽ ۽ اليڪٽرانڪ ميڊيا پاڪستان ۽ افغانستان تي حملي جو جواز پيدا ڪرڻ لاءِ روزانو نوان بيان سامهون آڻي ٿو. مثال بگهڙ کي رد جو ٻچو هڙب ڪرڻ لاءِ استدلال جي نهج تي. اسام جا ساٿي روزانه پڪڙيا ويندا آهن. آمريڪا ۽ برطانيه جا حواري ڪنهن نه ڪنهن بي گناهه کي پڪڙي ڪري ٿرڊ ڊگري سان اسام جو ساٿي بنائي ڪري حملن جو بهانو هٿ ڪرڻ ۾ رات ڏينهن مشغول آهن ۽ بدقسمتي هي آهي ته ڪفر جي کلي زيادتي جي باوجود انهي اسام جي معاملي ۾ عربن جو تعصب ۽ عربن جي غيرت جوش ۾ نه ٿي اچي. عراقي عوام کي آمريڪا زهريلي ڪڙڪ ڏيئي ڪري مفلوج ڪندو آهي. جنهن

عوام جو ڪوبه گناهه نه آهي ته به عرب حميت جون اکيون نه ٿيون کٽن. تاريخ شاهد آهي ته عرب ڪڏهن به بزدل نه هئا. عربن جي اڪثريت ڪڏهن به منافق نه هئي، عربن جي اڪثريت ڪڏهن به وڪامڻ وارا نه هئا. مگر 21 صدي عربن جي انهن صفتن تي گواهه بنجي رهي آهي.

اهڙن حالتن ۾ اهلِ پاڪستان جي عربن سان محبت جو ڪهڙو معيار هوندو. اهو جو ڪجهه ٿيو آهي، انهي محبت جي هوندي نه هوندي انهي سبب سان پاڪستان بهرحال اسرائيل جي نزديڪ دشمن نمبر هڪ آهي. ڇا عرب پاسي ورائڻ تي آماده ٿيندا؟

انهي لاءِ ته پنهنجي آئنده نسل کي حقيقي آزادي ۽ حقيقي اقدار جو سرمايه منتقل ڪري سگهن ۽ فيصل شهيد جي روح کي رنج ڪرڻ کان بچائي سگهن!

پنهنجي وطن وارن جي نالي

منهنجا عزيز هر وطنو!

الله رب العزت اسان سڀني کي اها بصيرت، اهو عمل ڏي، اهو اخلاص ۽ اينار ڏي جيڪو وطن جي استقامت ۽ ضمانت ثابت ٿئي. جنهن مان اسان کي آزادي مڪمل ٿئي جنهن کي اسان پنهنجي آئنده نسل ۾ منتقل ڪري سرخرو ٿيون.

آئون هڪ عام شهري آهيان. منهنجي سوچ نه عالمانه آهي نه سياستدانن جهڙي ۽ نه ڪنهن ليڊر جهڙي. مون وطن جي آزادي لاءِ 1947ع ۾ اگهاڙن پيرن اڌ ننڍي جسم سان فاقن سان لطف اندوز ٿيندي وڻن جا پن ٽهڪائي کائيندا هئاسين ڪيمپن ۾ ويائي بيماريون پوڳي هجرت ڪئي هئي. انهي سفر هجرت ۾ پنهنجو جوان چاچو ۽ ڀائٽيو مون آزادي تي قربان ڪيا هئا. تانده ضلع هوشيارپور کان رياست ڪپور ٿل جالندران لاهور وري لائلپور جي سفر جو هڪ هڪ قدم هڪ هڪ منت اڄ به پوري طرح منهنجي قلب ۽ ذهن ۾ نقش آهي ۽ منهنجون اکيون اڄ به اها فلم ڏسي رهيون آهن.

منهنجا گهڻي مان گهڻا پيارا هر وطنو! اڄ تائين 53 سال (اڌ صدي تي لڳ ڀڳ) جو سڄو عرصو منهنجا ڪن ”ليکڪ رهين گئے پاڪستان، پٺ ڪر رهے گا هندوستان“ ۽ ”پاڪستان کا مطلب کیا لا اله الا الله ﷻ“ جهڙن نعرن جي میناج کي وساري نه سگهيا آهيون. اهي نعرا اڄ به انهي گونج سان گڏ منهن جي ڪنن ۾ محفوظ آهن. شايد توهان به محسوس ڪندا هوندا. آئون اڄ به کليل اک سان خالصه جي برقي تي تنگيل معصوم ٻار ڏسي رهيو آهيان. جنهن جي لاءِ هن چيو هو ته هي آهي توهان جو پاڪستان. آئون هڪ ريلوي اسٽيشن تي پيل انهن لاشن کي به پنهنجي اکين کان پري نه ڪري سگهيو آهيان. جن کي انتهائي پيارن مال گاڏي مان ڪڍي بنا ڪفن جي رکي بي وسي جي حالت ۾ پٺ ڦيري ڇڏي، جنهن جي اکين جا ڳوڙها ختم ٿي چڪا هئا.

آزاد پاڪستان ۾ قدم رکڻ کان پوءِ تعمير وطن ۽ استحڪام وطن جي تقاضائن کان اڪيون ڦيري جنهن لاپرواهي ۽ هوس سان گذر اسان ڪجهه بناڻ ۽ گهڻو ڪجهه گڏ ڪرڻ لاءِ مردار گڏهه کي جهپٽ جي انداز ۾ هر هڪ رشتي هرهڪ تعلق اخلاق ۽ شرافت جي تمام قدرن کي فراموش ڪري جهپٽيا هئا، منهنجي اکين انهي نظارن کي به محفوظ ڪري رکيو آهي. مون گهڻي ڪوشش ڪئي آهي ته منهنجي قلب ۽ ذهن جي لوح سان اکين ۾ محفوظ فلر اهو سڀ ڪجهه وسري وڃي پراڻين ٿيو ڪونه.

هندن جي دشمني ته هئي ئي هئي اسان انهن جي اکين ۾ اڪيون وجهي ڪري انهن جي هر محاذ تي مڪاري ۽ فريب کي نقصان پهچائي آزاد پاڪستان جي لاءِ ان جي ڀارت ماما جو ورهاڱو ڪيو هو انهن جي هٿن ۾ معيشت جي مهارت قابو هئي، اسان اها ڦري ورتي هئي. مگر اسان پهرين ڏينهن آزاد پاڪستان جي دشمن جو ڪردار پنهنجي لاءِ چونڊي ڇڏيو. بعض ته شعوري طور تي ۽ ڪجهه وري لاشعوري طور تي. ڏس منهنجي ڳالهه تي فوراً ناراض نه ٿجانءِ. اڄ گڏجي ڪري پنهنجي اندر کي حاجي ڏسون اندر مان اٿڻ وارو آواز ته اسان جي سڄي ۽ ڪوئي محسن ضمير جو آهي، جيڪو ڪهڙي به حالت ۾ ڪوڙ نه ٿو ڳالهائي ۽ ڪڏهن به نه ٿو مري.

توهان هجويا آئون معاشري ۾ اسان جي ڪا نه ڪا حيثيت ضرور آهي. ڪو طالب علم آهي ته ڪو معلم يعني استاد آهي ڪو آجر آهي ڪو اجير ڪو عالم دين آهي ته ڪو سياستدان ڪو تاجر آهي ته ڪو زميندار يا ڪو هاري ڪو صحافي شاعر ۽ اديب آهي ته ڪو ريڊيو تي وي يا فلم جو فنڪار آهي، ڪوئي سرڪاري آفيسر آهي ته ڪو سماجي ڪارڪن آهي. سوچڻ جي ڳالهه آهي، اسان جنهن حيثيت سان هن ڌرتي تي قدم رکيو هو يا بعد ۾ جنهن حيثيت ۾ پنهنجي عملي زندگي جو آغاز ڪيو هو. پاڪستان جو مطلب ڇا لاله الا الله واري آزاد پاڪستان جي استحڪام جي لاءِ ان جي خوشحالي جي لاءِ ڪهڙو ڪم ڪيو جنهن تي اسان جو ضمير مطمئن هجي باشعور شهري بنجي ڪري اسان پنهنجي وطن جي خدمت ڪئي هجي. ڪيتري قدر سرمايو اسان جي جهولي ۾

آهي ان جو جائزو وٺڻ لاءِ اسان کي اڄ تائين مهلت نه ملي آهي.

منهنجا پيارا هر وطنو! منهنجي ملڪ جي سياستدان عالمي سطح تي هارس ٽريڊنگ (ضمير فروش) جي سڃاڻپ ڪرائي آهي. برن برن لقب سان پنهنجو انتخاب ڪيو. سياستدانن ووترن جا ضمير خريد ڪيا ته ان جا ضمير ڪنهن ٻي وڏي منڊي ۾ سٺي اگهه تي وڪرو ٿيا. حسن ظن جي فراواني جو هر هڪ فرمايو ته مون کان سواءِ سڀ غير ملڪي ايجنٽ آهن، ائين منهنجي ديس کي هر ڪنهن ملڪ جو ايجنٽ ملي ويو. ڪرسي ملي ته محب وطن، جيڪڏهن ڪسجي ويئي ته ملڪ دشمن اخبارن تي نظر وجهندا ته سرشرم کان جهڪي ويندا، اهڙي ڪردار تي تعمير وطن ممڪن نه آهي.

تعمير وطن ۾ اهر ڪردار علماء ڪرام جو آهي. گذريل دور ۾ به مسجد مان اٿڻ واري آواز جي اهميت هئي. مگر مسجد الله جا گهر نه رهيا علماء الله جا سپاهي نه رهيا. (الامشاء الله)

اڄ آئون پهريائين ديوبندي بريلوي ۽ اهل حديث آهيان ۽ پوءِ مسلمان، بلڪ هاڻي ته انهي کان به اڳتي قصه نڪري ويو آهي، جو منهنجو تعلق فلان گروپ سان آهي. ته منهنجو تعلق فلان گروپ سان آهي. ائين اسين ايتريقدر تقسيم درتقسيم ٿي ويا آهيون جو اسان جي قوت به ختم ٿي ويئي آهي. پنهنجي پنهنجي گروپ کان ٻاهر اسان کي ٻي گروپ ۽ مسلڪ جو اسلام خالص نظر نه ٿو اچي. توهان خدا لڳ ڳالهه چئو ته انهي چؤچٽر قافلي سان تعمير وطن ۽ استحڪام وطن جو ڪم ممڪن آهي؟ اسان سڀ اندر ئي اندر ۾ هڪ ٻئي جا دشمن آهيون ڇا پوءِ بيروني دشمن جو مقابلو ڪري سگهنداسين؟

هڪ طرف ته اسان جي ملت جي هي حالت آهي، ٻئي طرف مسلمانن جو ازلي ۽ ابدي دشمن. يهودي هندو ۽ نصاري سان ملي پڳت سان صبح پيهر شام بلڪ رات به ملت مسلم خصوصاً پاڪستان کي نيست ۽ نابود ڪرڻ جي لاءِ هر حربو ۽ تمام وسائل سان مصروف عمل آهي، اسان جي حالت هي آهي جو قرآن کي ڇڏي ڪري انهي عطار جي لونڊي کان دوا وٺڻ آمريڪا روس ۽ يورپ ڏانهن رجوع ڪندا آهيون. جيڪو دوا جي بجاءِ IMF ۽ World Bank وغيره جهڙي

(دنيا جي معيشت کي پنهنجي مٿ ۾ وٺڻ جي خاطر يهودين جي تشڪيل
ڪيل) ادارن جي ذريعي وڌيڪ الجهنين پيدا ڪرڻ جو ڪو موقعو نه وڃائيندا
آهن.

عام طور تي عقل هي باور ڪرڻ جي لاءِ تيار نه هوندو آهي جو اسرائيل
پاڪستان کي نقصان پهچائي سگهي ٿو. مگر هي ڳالهه سچي آهي جو انهي کي
توهان پاڻ انهي آرسِي ۾ ڏسو. يهود جي منصوبه بندي سڀ کان پهريائين برطانيه
جي وزير اعظم ڊسراييلي جي وزارت عظميٰ جي منصب کان پهريائين لکيل
مختلف افسانن جي صورت ۾ عوام جي سامهون آئي. منصب وزارت عظميٰ
تي فائز هئڻ کان پوءِ انهي کي زياده جرئت سان ان ڳيلايو. 9 فيبروري 1993ع
جي مجلہ ”جيوش ورلڊ آف لنڊن“ ۾ انهي پنهنجي يهود نواز مافي الضمير کلي
ڪري هنن لفظن ۾ بيان ڪيو.

”اهو ڊسراييلي بيان ڪري ٿو. يهود جو مقصد وحيد هي نه آهي جو يهودي
مهاجر بنجي ڪري گلي جي شڪل ۾ گهمندي ڦرندي دنيا جي ڪنهن ڪنڊ ۾
زندگي گذارڻ لاءِ جڳهه حاصل ڪن، بلڪ اهو وقت ايندو جڏهن پوري دنيا تي
يهودي تعليمات چائنجي ويندي ۽ قومن کي عالمي برادري ۾ في الحقيقت يهود
عظيم تر اسرائيل جا مالڪ هوندا ۽ پيا سڀ مذهب ختم ٿي ويندا.“

انهي ۾ ڪو به شڪ نه آهي ته مذڪوره بيان جو هڪ هڪ لفظ پنهنجي
اندر معنيٰ ۽ مطلب رکي ٿو. چو ته منصوبه جو هڪ حصو موجوده اسرائيل جي
صورت ۾ پورو ٿي چڪو آهي. ”قومن جي عالمي برادري“ (UNO) انهن جي
حقيقي مقاصد جي تڪميل جي لاءِ آمريڪا ۽ برطانيه جي سرڪردگي ۾ (ويتو
پاور سان گڏ) مصروف عمل آهي. (پاڪستان جي لاءِ عالمي يهودي تنظيم جي
سوچ هيٺ ڏجي ٿي:

(1) ”عالمي يهودي تحريڪ کي پنهنجي لاءِ پاڪستان جي خطري کي نظر
انداز نه ڪرڻ گهرجي ۽ پاڪستان ان جو پهريون هدف هئڻ گهرجي چو ته اها
نظرياتي رياست يهودين جي بقا لاءِ سخت خطرو آهي. اهو ته سڄو پاڪستان
عربن سان محبت ۽ يهودين کان نفرت ڪندو آهي. اهڙي طرح عربن سان ان جي

محبت اسان جي لاءِ عربن جي دشمني کان زياده خطرناڪ آهي، لھذا عالمي يھودي تنظيم کي پاڪستان جي خلاف فوري قدم کڻڻ گھرجي.“

(2) ”ڀارت پاڪستان جو پاڙيسري آھي. جنھن جي ھندو آبادي پاڪستان جي مسلمانن جي اڙلي دشمن آھي. جنھن تي تاريخ بہ شاھد آھي. ڀارت جي ھندو جي انھي مسلم دشمني مان فائدو حاصل ڪندي اسان کي ڀارت کي استعمال ڪري پاڪستان جي خلاف ڪم جي شروعات ڪرڻ گھرجي. اسان کي انھي دشمني لاءِ خليج کي وسيع تر ڪرڻ گھرجي ائين اسان پاڪستان تي ڪاري ضرب لڳائي پنھنجي خفيه منصوبي جي تڪميل ڪرڻي آھي، انھي لاءِ تہ صيھونيت ۽ يھودين جا دشمن ھميشہ لاءِ نيسٽ ۽ نابود ٿي وڃن.“

اقتباسات تقرير بن گوريان (اسرائيل جو پھريون وزيراعظم) بحوالہ صيھونيت جو علمبردار برطانوي ھفتہ وار) جيوش ڪرائيڪل اشاعت 9 اگست 1967ع. (عرب اسرائيل جنگ کان پوءِ پيرس ۾ منعقدہ تجزياتي ڪانفرنس ۾ خطاب کان ماخوذ)

آمريڪي نژاد يھودي فوجي ماھر پروفيسر ھرٿ پنھنجي رپورٽ جي صفحہ 215 تي لکي ٿو.

(1) ”پاڪستان جي فوج پنھنجي پيغمبر جي لاءِ بي پناه محبت رکندي آھي. اھو اھوئي رشتہ آھي جيڪو عربن سان انھن جي تعلق کي ٺوس بنائي ٿو. اھائي محبت وسعت طلب عالمي صيھوني تحريڪ ۽ مضبوط اسرائيل جي لاءِ شديد ترين خطرو آھي. لھذا يھودين جي لاءِ اھو انتهائي اھم مشن آھي تہ ھر صورت ھر حال ۾ پاڪستاني فوج جي دليل مان سندن پيغمبر حضرت محمد ﷺ جي محبت کي کوٽي ڪڍن.“

يھودي انھي ڳالھہ تي ايمان رکندا آھن:

- 1- ھو چونڊيل اعليٰ نسل سان تعلق رکندا آھن. جن کي خدا تمام دنيا تي حڪمراني جي لاءِ چونڊي ڇڏيو آھي. باقي دنيا غلام بنجي رھڻ لاءِ آھي.
- 2- اھو خدا جي وعدي ۽ ان جي خواهش جي تڪميل جي لاءِ فلسطين ۾ واپس ايندا جتان کان ھو پوري دنيا کي فتح ڪندا.

3- عيسائيت ۽ اسلام جنهن به عقيدتي تي ماڻهن کي پاڻ ڏانهن آڻڻ جي ڪوشش ڪندا آهن، انسان کي دولت ۽ اقتدار جي بک کان پري نه ٿو ڪري سگهجي انهي لاءِ ته هو خود غرض آهن.

4- عيسائيت ۽ اسلام ٻه هزار سال کان انسانيت کي اخلاق ۽ آخرت جي جواب دهی جي ڌوڪي ۾ وجهي رکيو آهي. جنهن جي ڪابه حقيقت نه آهي.

5 - جيڪڏهن يهودين کي هن دنيا ۾ وڌڻو ويجهڻو آهي ته انسان جي دل دماغ تي ان جي پيغمبر جي محبت ايمان ۽ انهن جي رسم رواج کي اعليٰ اقدار کي ختم ڪرڻو آهي.

6 - ذڪر ڪيل نمبر 5 ۾ درج ڪيل مقصد جي حاصل ڪرڻ جي خاطر يهودين کي غير يهودين ۾ معاشي لساني علائقائي ۽ مذهبي تعصبات جي باهه کي پڙڪائڻو آهي.

7 - عيسائي مبلغ هجي يا مسلمان علما هر ڪنهن جي ڪانه ڪا قيمت هوندي آهي. سون جي چمڪ جي مقابلي ۾ ڪوبه بيهي نه ٿو سگهي. اهڙي وڪاڻو مال سان رابطو قائم رهڻ گهرجي.

8 - جيڪڏهن عيسائي ۽ مسلمان علمائن کي تبليغ دين جي نالي تي مالي مدد فراهم ڪئي وڃي ته هو انهي مدد جي بنياد تي پنهنجي ڪم کي پکيڙيندا پوءِ اڃانڪه هٿ کي روڪي انهن کي پريشان ڪري سگهجي ٿو ته پڪڙيل ڪم کي ڪيئن ترڪ ڪيو وڃي. لهنذا انهي صورت ۾ هو يهودي مقاصد جي تڪميل جي خاطر مشروط مالي امداد به قبول ڪرڻ تي آماده ٿي ويندا.

9- يهودين جي مقصد جي پورائي لاءِ فوري نتيجو حاصل ڪرڻ جي خاطر هڪ سياسي طالع آزما جي تلاش بي حد اهم ڪم آهي، جنهن جي پٺيان پروپيگنڊه به هجي.

10 - ذڪر ڪيل نمبر 9 جي مطابق سياسي طالع آزما کي جيڪڏهن پنهنجي طرفان اقتدار حاصل ڪرڻ لاءِ امداد جو وعدو موثر تشهير جامع پروگرام ۽ منصوبو سان گڏ وڌيڪ يقين به ڏياريو وڃي ته توهان جي اقتدار ۾ اچڻ سان قوم جي تقدير بدلجي ويندي ۽ توهان جي اقتدار کي انهيءَ سبب سان

استحڪار ملي ويندو ته هو اسان جي مقاصد کي پوري ڪرڻ ۾ ڪابه ڪسر ڪونه ڇڏيندو.

11 - يهودي جتي ڪامياب ٿيڻ ۾ دشواري محسوس ڪندا آهن اتي هو بلاواسطه طور تي عوامي مقرر قسمن جي ماڻهن کي سامهون آڻيندا آهن ڇو ته ڪجهه ماڻهو پيٽ جا بڪيا هوندا آهن، ڪجهه شهرت جي بڪ ۾ پيا پڙڪندا آهن، شهرت ۽ دولت جا بڪيا جيڪڏهن پٽڪڻ لڳن ته يهودي انهن کي غير موثر بنائي لسٽ ۾ اڳين مهره ۾ آڻيندا آهن. اهڙو ڪوبه ماڻهو هٿ ڇڙهي ويندو آهي ته يهود تنظير پنهنجي تمام وسيلن سان عوام ۾ مقبوليت حاصل ڪرڻ لاءِ اهم ڪردار ادا ڪندا آهن ائين انهي شخص تي ان جي محسن صيهونيت جي گرفت مضبوط کان مضبوط ٿيندي ويندي آهي، پوءِ اهڙي شخص کي جڏهن اقتدار کان الڳ ڪرڻ يا عوام جي نظرن ۾ ڪيرائڻ جي ڌمڪي ڏني ويندي آهي پوءِ انهيءَ بليڪ ميل ۾ يهودي مقصد جي پورائي لاءِ هر هڪ ڪم ڪرڻ تي آماده ٿي ويندو آهي ڇاڪاڻ ته اهو ڪيتري قدر شرمناڪ هجي يا مذهب سان ٽڪر کائيندڙ هجي.

12 - مٿي بيان ڪيل فارمولو شاعرن اديبن اداڪارن صحافين ۽ ٻين تعليم يافتن طبقن مثلاً وڪلاءَ ۽ پروفيسر حضرات جي لاءِ ڪارگر آهي.

13 - يهودي حتي الامكان انهي ڳالهه جي ڪوشش ڪندا آهن ته دشمن ملڪن ۾ ان جي تمام تر اخلاقي، سماجي، معاشرتي، روحاني ۽ مذهبي اقدار کي ختم ڪيو وڃي، سماجي ۽ معاشي برائين کي فروغ ڏنو وڃي مثلاً منشيائت فحاشي رشوت وغيره عوام ۾ حقيقي مسرت کي ”ٻاير به عيش ڪوش“ امن کي تخريب ۽ سازش راحت کي لالچ ۽ هوس سان متعارف ڪرايو وڃي.

14 - يهودي انهي ڳالهه تي ايمان رکندا آهن ته سائنسي طريقن سان بيماريون پيدا ڪري سگهجن ٿيون. انهي مقصد جي لاءِ انهن جا ڊاڪٽر ۽ سائنسدان مصروف آهن، مثلاً (AIDS)

15 - يهودين جو ان فلسفي تي ايمان آهي ته تعمير کان زياده تخريب جي ذريعي دولت حاصل ڪري سگهجي ٿي.

16- انساني فطرت ۾ برائي جي رغبت کي استعمال ڪندي يهودي هن ڳالهه کي ترجيح ڏيندا آهن ته يهودي عورتن جي ذريعي موثر افراد کي فحاشي ۾ ملوث ڪري مقاصد حاصل ڪيا وڃن.

17- يهودي پنهنجي مذهب سان محبت ڪندا آهن، مگر هو ڪنهن بي قوم ۾ مذهب کي جاري ۽ ساري ڏسڻ جا روادار نه آهن، هو پنهنجي مذهب ۽ مقاصد کي غالب رکڻ فرض سمجهندا آهن.

18- يهودي بظاهر انسان دوست حليم الطبع هر وقت تعاون تي آماده ۽ مهربان برديار هوندا آهن. مگر اندروني سطح تي هر غير يهودي سان نفرت ڪرڻ ايمان جو حصو آهي.

(فري ميسن ۽ ان جي ذيلي تنظيمن جا ممبران ۽ ان جو ڪم ان تي گواه آهي)

19- يهودي ڪٿي به آباد هوندا يا ائين عارضي رهائش رکندا هجن اهي مقامي آبادي ۾ ملڻ جلڻ جي بجاءِ الڳ تلڳ رهي ڪري انهي ملڪ جي سالميت برباد ڪرڻ جي ڪوشش ۽ جدوجهد ڪندا آهن.

20- يهودي پنهنجي بچڻ کي پهريون سبق هي ڏيندا آهن ته هو اعليٰ نسل سان تعلق رکندا آهن. هر ٻيو شخص قابل نفرت آهي هو دنيا جي ڪنهن به ڪنڊ ۾ آهي انهن کي واپس پنهنجي اصلي ملڪ فلسطين پهچڻو آهي. جتان کان ان جا رهنما دنيا تي حڪمراني يا ٻين لفظن ۾ خدائي حاڪميت قائم ڪري غير يهود احمق کي پنهنجو غلام بنائي ڇڏينداسين پوءِ انهن مان هر هڪ کان ڳڻي ڳڻي بدلو وٺنداسون.

(21) يهودي انهي حقيقت کان پوري طرح باخبر آهن هو ڪنهن شريفانه جمهوري طريقي سان پنهنجو ذڪر ڪيل خواب پورو نه ڪري سگهندا. انهي ڪري ٻيا طريقا استعمال ڪرڻا پوندا، جڏهن به غلط هٿڪندا استعمال ڪندي رڳيل هٿن سان پڪڙيا ويا ته منظم طريقي سان انساني حقن جي حق تلفي ۽ ظلم و جور جو شور مچائي ڪري عوامي همدرديون حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا آهن.

يهودي طريقه کار

پنهنجي ذکر کيل منصوبن تي علمدرآمد جي خاطر يهودين تقسيم کار جي لاءِ پنهنجي افراد کي ٽن حصن ۾ تقسيم ڪري رکيو آهي. (الف) شارڪ (ب) تخريڪار (ج) عسڪري.

1- شارڪ

شارڪ سرمايه دار آهي، جو سرمائي کي سود جي لاءِ پکيڙي پنهنجو شڪار قابو ڪندو آهي اهو يهودي مقاصد جي حصول لاءِ سرمايو لڳائيندو آهي، جنهن جي بنياد تي غير يهودي دانشورن، صحافين، سياستدانن، ريڊيو اتيلي ويزن جي فنڪارن، شاعرن ۽ اديبن کي پس پرده رهي ڪري خريد ڪندو آهي. غير يهودين جي صلاحيتن کي سامهون آڻي فلاح ۽ خوشحالي ۽ ذريعہ استحڪام وطن بچڻ کان روڪڻ لاءِ بي دريغ سرمايو لڳائيندا آهن. هو بنيادي آسامين تي تعينات بااثر سرڪاري نيم سرڪاري ملازمن کي پنهنجي ضرورت جي لاءِ خريد ڪندا آهن، انهي لاءِ ملڪ جي سياسي معاشرتي ۽ معاشي حيثيت سان ڪاملا ان جي گرفت مضبوط هجي.

خاص طور تي جتي انهن جو تعلق ملڪ جي خفيه ايجنسين سان هوندو يا ملڪي پاليسي سان.

شارڪ يهودي ملڪ جي اندر اهڙن تنظيمن کي امداد ڏيندا آهن جيڪي پڇ ڊاهه جهڙن سرگرمين تي ايمان رکندا آهن اهي قتل غارتگري ڦرلٽ باهيون ڏيڻ ۽ چورين جهڙين واقعن جي سرپرستي ڪندا آهن.

اگرچہ زير زمين رهي ڪري سياسي عدم استحڪام جي لاءِ هنگامہ ۽ جلوس ۽ ٻيا غير شائستہ سرگرمين ۾ ملوث ماڻهن کي مالي ڪمزوري جو احساس ٿيڻ نہ ڏيندا آهن ۽ ان جو عقيدو آهي تہ اها سرمايه ڪاري ضايع نہ آهي، بلڪ انهي مان سرمايه وڌندو آهي، مثلاً جنگ، پڇ ڊاهه، ڦرلٽ مال بئائڻ جو بهترين ذريعہ آهي.

شارڪ يهودي جنگ جا موقع پيدا ڪرڻ لاءِ مختلف طرح جي قرضين

(مثلا عراق ڪويت قضيه) جي خاطر تضاد پيدا ڪرڻ ۾ سرگرم عمل رهي ٿو ۽ فرقيت ۾ ئي پنهنجي ڪاروائي جاري رکنڊو آهي، انهي ۾ ان جو ڪوبه نقصان نه هوندو آهي پوءِ هو بالواسطه يا بلاواسطه قضيه نمائڻ جي لاءِ تخريبي قوت کي اشتراڪ سان ڪاميابي تائين پهچي ٿو. جنهن ۾ سياسي عناصر به ملوث هوندا آهن. (1971ع جي پاڪ پارت جنگ ۽ 1973ع جي عرب اسرائيل جنگ عراق تي اتحادين جا حمل انهن جا اکين ڏنا ثبوت آهن. امن جون ڳالهيون ته محض ڪيموفلاج جي حيثيت ۾ هيون)

يهودي بزرگن پنهنجي نوجوان نسل کي ڪيتري قدر مشورو ڏنو آهي. توهان به اهو ڏسي وٺو:

”چمي ڏيڻ واري ڪنوار کي وساري ڇڏيو. توهان هڪ پيسو ٺاهڻ ۽ سنڀالڻ واري قوم جا سپوت آهيو.“

”سرمایه دار بنجڻ واري رستي ۾ سڄي ۽ ابدي محبت ڪڏهن به نه ٿي اچي.“

تخریب کار

يهودي مقاصد جي تڪميل جي لاءِ سرگرم عمل تخریب کار گروهه ۾ مارڪس ۽ اينجلز جي منصوبه بندي جي مطابق سوشلسٽ/ڪميونسٽ شامل آهن. انهن جو هن ڳالهه تي ايمان آهي ته مزدور ڪنهن به ملڪ ۾ ڪنهن به وقت بي چيني پيدا ڪرڻ لاءِ موثر قوت آهن. جنهن جي ذريعي ملڪ جي پيداواري صلاحيت کي تباهه ڪري ان جي معاشي اخلاقي سياسي ساک تي ڪاري ضرب لڳائي ڪري، افراط زر سان عوام الناس ۾ بي چيني پيدا ڪري سگهجي ٿي. هر يهودي انهي ڳالهه تي يقين رکنڊو آهي ته مزدور جا معاملات ۽ مسائل عوامي سطح تي گهٽ وڌ هڪ جهڙا آهن ۽ انهن کي بين الاقوامي سطح تي حل ڪري سگهجي ٿو. اها تنظيم عالمي سطح تي ILO ٿي سگهي ٿوروس جي انڊرپولٽ بيورو انهن ادارن جي پهرين ۽ آخري ڪوشش هي هوندي جو ڪتي به مزدور محب وطن نه بنجي سگهن.

اها ڳالهه سمجهي چڪي آهي ته سوشلزم ۽ ڪميونزم به الڳ الڳ شيون نه آهن، بلڪ سوشلزم يهودين جي بنايل ڪميونزم جي چار ۾ شڪار ڦاسائڻ لاءِ پهريون قدم آهي ۽ ڪميونزم جو پهريون شڪار مزدور آهن. مزدورن تي اثر ڦاڻ ڪرڻ کان پوءِ يهودين جي شعبه تخريب جو رخ متعلقه ملڪ جي مسلح افواج جي طرف ڦري ٿو جنهن جي حيثيت ملڪي استحڪام ۾ رڙهه جي هڏي جي طرح مسلم آهي. روسي پولت بيورو جو مڪمل ڪنٽرول يهودين جي هٿن ۾ آهي.

يهودي سڀ کان پهريائين اقتدار ۽ ترقي جي سکيا فوجي آفيسرن کي فردن فردن پنهنجي شيشي ۾ بند ڪندا آهن، پوءِ انهن منتخب ماڻهن کي پاڻ ۾ ملائڻ جو اهم ڪار ڪندا آهن انهي لاءِ هڪ اڪيلو به يارهن جي مصداق ان جو وطن دشمني حوصله وڌي، پوءِ فوج ۾ پنهنجا خريد ڪيل ايجنٽن جي ذريعي علائقائي لساني قومي ۽ مذهبي تعصبات کي هوا ڏني وڃي ٿي انهيءَ لاءِ تعصب جي شعلن کان نفرتون جنم وٺنديون ۽ اتحاد ملت سڙي پسر ٿي ويندو.

شعبه تحريڪ شارڪ سان گڏ انتهائي تعاون سان ڪم ڪري ٿو. اهو پنهنجي منصوبي جي مطابق پنهنجن ذريعن سان ڪنهن ملڪ جي وسيلن کي برباد ڪري ڇڏي ٿو ته شارڪ پنهنجي سرمائي سان ان جي تعمير جي لاءِ ان جو خسارو پورو ڪرڻ جي لاءِ ان جي دروازي تي همدرد بنجي ڪري ڪڙو ڪڙڪائڻ جي لاءِ تيار هوندو آهي. عالمي سطح تي انهيءَ ٿيل چڪر جي مطابق هر جڳهه يهودي منصوبه پاڻ تڪميل تائين پهچي رهيا آهن، ملڪي سطح تي گهمبیر خسارن تي قرض وٺي ڪري ڄاڻو ان ڄاڻو يهودي گرفت کي مضبوط کان مضبوط ڪيو وڃي ٿو انهي ڪم ۾ مددگار ملڪي مشينري جا موثر پرزا آهن، جيڪي پڪا يهودي آهن.

(3) شعبه عسڪريه يا جبريه

هي شعبه پوري دليري سان قوت استعمال ڪري پنهنجي صيهوني مقصد جي تڪميل ڪندو آهي. اسرائيلي رياست جي واڳ پوري صيهونين جي قبضي قدرت ۾ آهي. انهن جي مالياتي امور شارڪ جي ڪنٽرول ۾ آهي.

انتظام ۽ انصرام دستريڪشريز (تخريرو ڪارڻ) جي ذمہ آهي. پنهنجي ملڪن جي اندر هي شعبہ مزدور جي عزت نفس ۽ ان جي حقن کي ڪابه اهميت نه ڏئي. اسرائيل ۾ مزدورن جو ڪوبہ امتياز نہ آهي. جتي روس وانگر حق هڙتال سلب آهي.

پنهنجي دنيا ۾ پکڙيل ايجنٽن جي رهنمائي ۽ اصلاح جي لاءِ يهود باقاعده پروگرام رکندا آهن. جيڪو هن طرح هوندو آهي تہ هر مقام تي ايجنٽ پنهنجي ڪاڪردگي جون رپورٽون ارسال ڪندا آهن. جن جي روشني ۾ انهن کي هدايتون موڪليون وينديون آهن. انهي سبب جي ڪري هر گوشي ۾ يهودي عزائم جي تڪميل جو ڪم گهٽ وڌ هڪ ئي نموني تي هلي رهيو آهي. (مثلاً پاڪستان ۽ برما جي مثال ثابت ڪري ٿي جيڪو 1975ع جي عشري ۾ ٻنهي جڳهن تي هڪ جهڙي ڪاروائي عمل ۾ آئي هئي).

دنيا جي سڀني ملڪن ۾ ڪمن جي نگراني ان ۾ عملي تعاون وغيره جو ڪم ”رييون جي مرڪزي ڪونسل“ پيرس جي ربي اعظم جي نگراني ۾ ڪندي آهي. برطانوي وزيراعظم جيئن شروع ۾ ذڪر ٿي چڪو آهي پنهنجي ناولن. (Konings by Tanered and Endymion) ۾ يهودين جي پروگرامن کي افسانوي ڪردارن جي ذريعي عوام جي سامهون پيش ڪيو هو. انهي پيشن گوئي ڪئي هئي. مستقبل ۾ جرمني جي اندر تمام تعليمي ادارن ۽ يونيورسٽين تي يهودين جو تسلط هوندو ان جي ذريعي جرمني ۾ انقلاب ايندو جيڪو عملاً 1848ع ۾ اچي ويو ۽ يهودي تعليمي ادارن تي قابض رهيا.

1995ع يهودين جي پهرين عالمي ڪانفرنس سوئيزلينڊ منعقد ٿي. جنهن ۾ ڊاڪٽر هينزل يهودي رياست جي لاءِ منصوبو بنايو. 1996ع بمبئي (متحدہ هندوستان) ۾ طاعون جي بيماري پيئي جنهن تي قابو پائڻ لاءِ معروف يهودي ماهر ڊاڪٽر هفڪن بمبئي پهتو. جنهن ويا جي ڪنٽرول جي آڙ ۾ هڙهائي نس پرنس آغا خان کي انهي ڳالهه تي آماده ڪيو تہ هو ترڪي جي حڪمران سلطان عبدالحميد کان استدعا ڪري تہ هو يهودين جي هٿان فلسطين ۾ ڪجهہ اراضي خريد ڪري. ڊاڪٽر هفڪن (Haffkins) آغا خان مرحوم کي پيرس ۾ يهودي

ريون جي نالي تعارفي خط ڏنا. جتي مسوده پيغام لکيل هو، پوءِ مڪمل ٿيو.
زيرڪ مسلمان ترڪ حڪمران جڏهن زمين جو هڪ اُنج به يهودين کي ڏيڻ
کان انڪار ڪيو ته 1905ع ۾ انهن پهرين عالمي جنگ جو منصوبو بنايو.
جيڪو باقاعده شايع ٿيو. جنهن جي منصوبه بندي ۽ تفصيل ڪجهه هن طرح
آهي.

- 1- عالمي جنگ ٿيندي جنهن ۾ برطانيه يقيناً حصو وٺندي.
- 2- ترڪي کي برطانيه جي خلاف هر حال ۾ سامهون آندو ويندو.
- 3- ترڪن کي هر حال ۾ شڪست ڏني ويندي.
- 4- اقوام متحده (League of Nations) جي تشڪيل ڪئي ويندي.
- 5- برطانوي راڄ جي سرپرستي ۾ فلسطيني اسرائيل رياست جو قيام
عمل ۾ آندو ويندو.

جنگ جي دوران هڪ پروگرام تشڪيل ڏنو ويو جنهن جي پهرين مرحلي ۾
روس جي اندر بالشويڪ انقلاب پوءِ اتي سوشلزم جو بالآخر ڪميونزم ٿيندو.
(ڪميونزم جو مادو دراصل لفظ ڪميون آهي، جيڪو يهودين جو مذهبي ادارو
آهي. ڳاڙهي رنگ مان مراد يهودا آهي، جنهن حضرت عيسيٰ (عليه السلام) جي مخبري
ڪئي هئي) پوءِ عملا ٻي جنگ عظيم کان پوءِ تاج برطانيه جي زير سایه 1948ع
اسرائيلي حڪومت تشڪيل ۾ آئي. اها اسرائيلي حڪومت جنهن جي لاءِ
سرمايه شارڪ فراهم ڪيو. انفرادي قوت شعبه تخریب ۽ گڏيل سياسي ليڊرن.

پاڪستان کي يهودين جي پنجه مان بچائڻ لاءِ جيڪڏهن اسان مخلص
آهيون ته اسان کي پاڪستان ۾ استحڪام جمهوريت جي لاءِ حقيقي جمهوريت
چاهڻ وارن جا هٿ مضبوط ڪرڻا پوندا. چوٽه جمهوريت جو استحڪام يهودي
عزائم جي لاءِ زهر قاتل آهي، جو ان جي احيا ۽ بقا جو راز آمريت ۾ آهي. انهيءَ
ڪسوٽيءَ کي هميشه ياد رکو ته جمهوريت هوندي ته سرمائيداري ۽ جاگيرداري نه
هوندي ۽ سرمائيداري ۽ جاگيرداري هوندي ته جمهوريت نه هوندي. ”مذهب تي
عمل سان به هو خوف ۾ رهندا آهن لهنذا بحیثیت مسلمان پنهنجي اقدار جي
پاسداري ٿي اسان کي انهن جي شیطاني منصوبن کان محفوظ رکڻ جي ضمانت

فراهر ڪري سگهي ٿي ۽ مزدور کي ئي مسلمان مزدور بنائڻ به ضروري آهي.

1. پاڪستان جي بقاءَ لاءِ اولين ضرورت شارڪن کان بچڻ ۾ آهي. انهي لاءِ هر طرح جي وياج کان پاسو ڪرڻ آهي جيڪو اسان کي شارڪ جي حملہ کان بچائي سگهي ٿو.

2. زرعي جنسون ڪنهن به قيمت تي نه وٺڻ گهرجن (حالانڪ فاضل ئي چو نه هجن) انهي لاءِ ته ملڪ جي اندر خوراڪ جي شين جي قيمتن ۾ اعتدال ۽ استحڪام پيدا ٿئي.

3. متناسب نمائندگي کي ملڪي انتخاب جو بنياد بنايو وڃي ۽ ميمبرن جي اصليت جي قانون تي سختي سان عمل ڪيو وڃي. اسلامي ضابطو اخلاق اسان جو رهنما هجي.

4. ذرائع ابلاغ، اخبارات ۽ جرائد ريڊيو ۽ ٽيلي ويزن هر شي مسلمان جي اخلاق فاضل سان قوم جي تربيت ڪن خلاف ورزي تي سزا هجي انهي لاءِ يهودين جي خريد ڪيل ماڻهن کي انهن ادارن ۾ نه رکو جيئن انهن جي دال نه ڳري سگهي. منهنجا عزيز هر وطنو! جيڪڏهن مستقبل جي امين نوجوان نسل کي هڪ زنده قوم جي امانت جي طور تي تاريخ جي درخشان بنائڻ جي خاطر 21 صدي جي حوالي ڪرڻو آهي ته يهود ۽ هندو ۽ نصاري جي معاونت کان تيار رهڻ جي سازشن کان هوشيار رهڻ ۽ قدر قدر تي مقابلي ڪرڻ جي اهليت پيدا ڪرڻ جي ضرورت آهي. اڄ مومنانہ بصيرت کي زحمت نه ڏني ته سياڻي جو مورخ اهو ئي ڪجهه لکي ڪري تاريخ جو پيٽ ڀريندو جو اسپين جي 700 سال مسلمان حڪومت جي خاتمي کان پوءِ لکي ثبوت فراهم ڪري چڪو آهي. منهنجا پيارا هر وطنو! انهي آرسي ۾ هي به ڏسي وٺو ڪيمونيزم به دراصل يهوديت ئي آهي.

”.... ڪيمونيزم جي روح دراصل يهوديت جي روح آهي.“

اوڻويه صدي ۽ بعد (لنڊن) از پروفيسر ايف اي او سينڊوسڪي. صفحہ

29 جنوري 1926ع

2. يهودين جو هي ابدی حق آهي ته هو دنيا تي حڪمراني ڪن ۽ باقي

سڀ ان جا غلام هجن.“

(رپورٽ ڪميٽي يهودي حقوق نيو يارڪ صفحہ 100-99 - 1939ع
ازھيري وائس)

3. ھر جڳھ خوش دلي سان روس جي سرخ فوج جو استقبال ڪرڻ وقت
يهودي انھن کي ڏينھن ڏينھن مستحڪم حيثيت جي لاءِ دعا ڪندا آھن تانت
انھن جي بدترين دشمنن جو قلع قمع ٿي وڃي پوري آزاد دنيا روسي فوج جي
عظمت کي سلام ڪندي آھي ۽ يهودي انھي کان بہ زيادہ“ (دي نيو جو ويا لنڊن
صيهوني تنظيم فروري 1943ع صفحہ 67-66)

4. يهوديت جي بيشمار اعضا و جوارح ڪيمونز جي ترويج جي لاءِ قوت
فراھر ڪندا آھن.“

(ڊاڪٽر آسڪرليوي يهودي دي ورلڊ سگنيفائيزي رشين ريوليوشن
صفحہ IX آڪسفورڊ 1920ع)

5. ”اسرائيل ٻي جنگ عظيم ۾ سرخ فوج جي شموليت جي ياد ملھائڻ
لاءِ سرخ فوج جو جنگل تيار ڪرڻ شروع ڪري ڏنو آھي.“
(رونسٽ ريويو. لنڊن. جو 30 .. 1950 صفحہ 13 رونسٽ فيڊيش آف برٽن
اينڊ آئرلينڊ)

6. ”ھي ھڪ مسلم حقيقت آھي جو ٽيڪنالوجي ۽ سائنس جي شعبي ۾
جيتريقدر ماڻھو پوري دنيا ۾ آھن صرف روس ۾ انھي کان 10 حصہ انھي ميدان
۾ يهودي آھن.“

(ڊاڪٽر ھائمن ليوي جيزو. اينڊ دي نيشنل ڪوليچن لنڊن صفحہ 81 .
(58)

7. ”ڪميونسٽ پارٽي پنھنجي تاسيس ۾ يھودين کي پنھنجي صفن ۾
ملاڻ جي اڻ ٿڪ ڪوشش شروع ڪري ڏني آھي.“

(ڊاڪٽر اليگزانڊر. ايس ڪوھنڪي. يھودي. آمريڪن جيوش ڪميٽي
1940ع صفحہ 471) (مضمون ان ڪنٽمبريري جيوش ريڪارڊ)

منھنجا تمام پيارا ھر وطنو! غيرن جي پاڪستان ۽ ملت مسلم جي لاءِ

تباہ ڪندڙ منصوبہ بندي توهان ملاحظہ ڪري چڪا آهيو پنهنجا جيڪي ڪجهہ ڪري رهيا آهن توهان کان لڪل ڇپيل نہ آهي. آسي پاسي جو هر ڪردار توهان کليل اکين سان ڏسي بہ رهيا آهيو پوءِ بہ توهان متحرڪ چو نہ ٿا ٿيو. علامہ اقبال فرمائي ويو آهي.

وطن کي فکر ڪرنا دان مصيبت آنے والي ہے
تیرے بر باد یوں کے تذکرے ہیں آسمانوں پر

استحڪام وطن جي ذميداري نوجوان نسل جي حوالي ڪري سگهجي ٿي. مگر درسگاهن ۾ ڪوبہ پڙهڻ جي لاءِ سنجيده نہ آهي ۽ نہ پڙهائڻ جي لاءِ علم ھاڻي يا گيس پيپر ۾ آهي يا ٽيسٽ پيپر ۽ گيت ٿرو گائيد ۾ بلڪ انهي کان بہ وڌي ڪري ٻولي مافيا يا ڪلاشنڪوف مافيا وٽ آهي. درسگاهن ۾ ڪلاشنڪوف ڪلچر يا هيروئن ڪلچر جو راج آهي. اسان نوجوان نسل کي بي راہ روي جو طعنہ ڏيندا آهيون تہ ان جو معقول جواب ٻڌڻ کي ملندو آهي تہ اسان جي تربيت جي ذميداري وڌن جي ڪلھن تي آهي. انھن پنھنجا سياسي مقاصد حاصل ڪرڻ جي خاطر اسان جي ھٿن ۾ اسلحہ ڏنو آهي. اسان کي گمراہ ڪيو تعليم کان پري ڪيو ۽ نتيجتن اسان کي آسودگي جي لاءِ نشي جي راہ تي هلڻو پيو يا بيڪاروھڻ جي ڪري بسون ۽ بينڪون ڦرڻ وارا چور بنجي ويا سون.

پاڪستان کي شروع کان اڄ تائين جنھن بي دردي سان ڪشمير ۽ اسلام جي نالي سياسي ڪاميابين حاصل ڪرڻ خاطر استعمال ڪيو ۽ ڪاميابي مقرر بنجنديشي جيتري قدر انھي سان مذاق ٿيو ڪنھن پي زندہ قوم وٽ شايد ڪڏھن بہ اھڙو مثال نہ ملي. اسان انھي ڳالھ تي فخر ٿا ڪريون تہ هر ڪنھن اليڪشن ۾ ڪشمير ۽ اسلام جي سر بلندي جي نعرن سان قوم کي بيوقوف بنائيندا آهن ۽ قوم بيوقوف بنجي ويندي آهي. مگر شايد اھو اسان جي انھي منافقت جو سبب آهي تہ قومن جي برادري ۾ باوجود اسان جي بلند بانگ دعوت ۽ نعرن جي اسان جو ڪوبہ مقام نہ آهي.

منھنجا عزيز هر وطنو! جنھن وطن اسان کي آزادي جي نعمت سان نوازيو ڇا انھي جو اسان تي ايترو بہ حق نہ آهي تہ اھو اسان کان اھو پڇي تہ ڪيستائين

قومي سطح تي منهنجو استحصال ڪندا رهندو؟
ڪڏهن توهان جي ملي غيرت جاڳندي ۽ توهان معمار وطن پاسبان وطن
جو ڪردار ادا ڪندو؟

ملڪن جي برادري ۾ مون کي پنهنجو مقام ڏياريندو يا ائين ڪاٿي بي اڌ
مٿو ڪري رکندو.

وطن عزيز جو اهو سوال منهنجي لاءِ ۽ توهان جي لاءِ لمحہ فڪر ۾ آهي!
ان جي زخمن سان چور جسم تي مرهم رکڻ جو اڃا به وقت آهي اهو گذري ويو ته
انهي کان وڌيڪ بدبختي ٻي ڪا به نه هوندي. آزادي جي نعمت جي قدر قيمت
انهن کان پڇو جيڪو انهي آزادي کان محروم آهن ۽ صبحاڻي منڇر ۾ آزادي
جا شهدا (شهيد) اسان جي گلي ۾ هٿ وجهڻ جو حق به محفوظ رکندا آهن.
انهي کان بچڻ عقلمندي آهي.

اچو عزم ۽ همت سان ماضي جي خامين ۽ ڪوتاهين کي الوداع چوندي
تعمير وطن جا تقاضا پورا ڪريون.

بيجنگ پلس فائيو (Plus_5) کانفرنس

پروفيسر ثريا بتول علوي

5 کان 9 جولاءِ نيويارڪ ۽ اقوام متحده جي نمائندن جي ذريعي يهودين جو هڪ خوفناڪ شيطاني منصوبو پيش ڪيو ويو. جنهن ۾ دنيا جي مختلف ملڪن جا هر خيال شيطاني دماغ ملي ڪري وينا ۽ ”خواتين 2000ع اڪويه صدي ۾“ صنعتي مساوات امن ۽ ترقي جي نالي تي چند فيصلو ڪيا ويا جنهن کي يو اين او جي پليٽ فارم جي ذريعي ميمبر ملڪن ۾ نافذ ڪرڻو هو. اهڙي طرح اهي خواتين جي سلسلي ۾ گويا پنجن عالمي کانفرنس هئي.

خواتين جي باري ۾ عالمي کانفرنسون:

انهي کان اڳ ۾ حقوق نسوان جي نالي تي خواتين جون چار عالمي کانفرنسون منعقد ٿي چڪيون آهن.

پهرين بين الاقوامي کانفرنس 1975ع ۾ ميڪسيڪو ۾.

ٻي بين الاقوامي کانفرنس 1980ع ۾ ڪوپن هيگن ۾.

ٽي بين الاقوامي کانفرنس 1985ع ۾ نيروبي ۾.

چوٿين عالمي کانفرنس 1995ع ۾ بيجنگ ۾.

بيجنگ کانفرنس ۾ خواتين جي ترقي ۽ صنعتي مساوات جي سلسلي ۾ هڪ ٻارهن نڪاتي ايجنڊا طئي ڪيو ويو. اهي نڪات هي آهن.

1- غربت. 2- تعليم. 3- حفظان صحت. 4- عورتن تي تشدد. 5- مسلح

تصادم. 6- معاشي عدم مساوات. 7- مختلف ادارن ۾ مرد ۽ عورت جي

نمائندگي جو تناسب. 33- فيصد تائين. 8- عورت جي انساني حقوق. 9-

مواصلاتي نظام خصوصا ذرائع ابلاغ. 10- ماحول ۽ قدرتي وسائل. 11- ننڍي

چوڪري. 12- اختيارات ۽ فيصلو سازي اهڙي طرح سان لفظن ۾ انهن

کانفرنسن جو اصل مقصد انهن جي خيال ۾ اهڙو عالمي نظام متعارف ڪرائڻو

هو جنهن ۾ عورتن کي مساوي حق حاصل هجن.

خواتين جي پنجن عالمي ڪانفرنس جولائي 2000ع

بيجينگ ۾ طئي ڪيل ٻارهن نڪاتي ايجنڊا رڪن ملڪن جي عمل درآمد جي لاءِ ڏنو ويو هو. انهي ايجنڊي تي ڪيترائي تائين عمل ٿي سگهيو. انهي جي جائزي وٺڻ لاءِ 5 جولائي کان 9 جولائي تائين بيجينگ ڪانفرنس ڪان پوءِ هي نيويارڪ واري ڪانفرنس منعقد ٿي. انهي ڪري انهي جونالو+5 قرار ڏنو ويو. اها بيجينگ ڪانفرنس پنجن سالن کان پوءِ ٿي رهي هئي. انهي ڪانفرنس جو اصل عنوان هو.

"2000ع جي خواتين ۽ ايڪويه صدي ۾ صنعتي مساوات، امن ۽ ترقي".

I women 2000, Gender quality, development and place in the 21 century.

هن ڪانفرنس ۾ اقوامِ متحده جي ميمبر ملڪ جتي سرڪاري طور تي شامل ٿيا، اتي اين جي اوز جي ڪثير تعداد ۾ وفد به شامل ٿيا. اگرچہ بيجينگ ڪانفرنس جي شرڪاءِ ۽ مندوبين جو تعداد هن ڪانفرنس جي مقابلي ۾ تمام گهڻو هو. مگر هي ڪانفرنس تمام گهڻو اهميت جي حامل هن لحاظ سان هئي جو هن ۾ بيجينگ ڪانفرنس جي دوران طئي ڪيل ٻارهن نڪاتن ايجنڊن جي توثيق اقوامِ متحده جي طرف کان ٿي ڪري انهي کي تمام ميمبر ملڪن تي حڪم نافذ ڪرڻ جو پروگرام هو. ان جي خلاف ورزي تي اقوامِ عالم "مجرم ملڪ" جي خلاف ايڪشن وٺڻ جي مجاز قرار ڏني ويئي هئي.

ڪانفرنس جا درپرده مضمرات

- 1- آمريڪا پنهنجي نيويورلڊ کي مستحڪم ڪرڻ جي غرض سان پنهنجي ممڪن حريف اسلام جي ڪردار کي ختم ڪرڻ چاهي ٿو.
- 2- پنهنجي عالمي نيشنل ڪمپنين کي مضبوط بنائڻ ۽ انهن کي استحڪام ڏيڻ جي لاءِ مغرب کي هر جڳهه سستي ليبر ۽ خام مال گهرجي. هو

چاهيندا آهن ته جنسي آزادي وارو معاشر و پيدا ڪري مرد ۽ عورت جي تميز جي بغير انهن کي هر جڳهه گهٽ اگهه تي ليبر سو فيصد مزدور ۽ تربيت يافتہ افرادي قوت ميسر اچي وڃي. انهي سان گڏ مزاحمت ڪرڻ واري ديني قوت به غير موثر ڪري رهجي وڃي.

هن ڪانفرنس جي لاءِ تياريون

بيجنگ پلس فائيو ڪانفرنس نيويارڪ جي تياري ته بيجنگ ڪانفرنس کان فورا بعد ئي شروع ٿي ويئي هئي. مگر هيءَ 1999ع کان 2000ع ۾ پوري عروج تي پهچي ويئي هئي. ان جي لاءِ دنيا جي مختلف علائقن ۾ وقتا فوقتا علائقائي ڪانفرنسون ٿينديون رهيون. ان ۾ پهريائين تياري ڪانفرنس Prep-com ته 15 مارچ کان 19 مارچ 1999ع ۾ نيويارڪ ۾ منعقد ٿي. وري نيويارڪ ۾ هڪ ٻي ڪانفرنس 27 فيبروري کان 17 مارچ تائين دوباره منعقد ٿي. انهي کان علاوه ڪئمڊو بئنڪاڪ ۽ ٻين مقامن تي علائقائي ڪانفرنسيون منعقد ٿينديون رهيون. (اصل ڪم انهن ڪانفرنس ۾ انجام ڏنو ويو) هن ڪانفرنس ۾ خصوصي ايجنڊا هي هو.

خاتون خانہ جي گهريلو ذميدارين تي پوءِ ان جي توليدي خدمات تي ان کي باقاعده معاوضہ ڏنو وڃي. "ازدواجي عصمت دري" (يعني پنهنجي زال جي مرضي جي بغير شوهر جو جنسي وظيفہ ادا ڪرڻ) تي قانون سازي جي جاءِ ۽ فيملي ڪورٽ جي ذريعي مرد کي سزا ڏياري وڃي. طوائف کي جنسي ڪارڪن قرار ڏيڻ. ميمبر ملڪن ۾ جنسي تعليم ۽ ڪنڊوم جي استعمال تي زور ڏيڻ. حمل کي ساقط ڪرڻ کي عورت جو حق قرار ڏيڻ. هر جنس پرستي جو فروغ حالانڪ پنهنجي تجويزن کي رسمي طور تي پنج ڏھ منٽن جي نمائشي تقريرن کان پوءِ منظور ڪري ڇڏڻ جو پروگرام هو.

شیطان بيجنگ ڪانفرنس کان وٺي اڄ تائين پنهنجي منصوبي تي عمل درآمد ڪرڻ جي لاءِ متحرڪ هو. مگر افسوس مسلمان ملڪن ۾ انهي اچڻ واري فتنہ جو بجا طور تي نوٽيس نه ورتو ويو. قاهرہ ڪانفرنس 96ع جي انعقاد کان پوءِ

مصر ۾ نئين عالمي قوانين متعارف ڪرائي ويئي. انهي کان پوءِ مراقش ۽ ٻين مسلمان ملڪن ۾ به بيبجنگ ڊرافٽ جي نتيجي ۾ فيملي لاز ۾ تبديليون آنديون ويون. مگر ڪنهن به جڳهه تي به ڪو قابل ذڪر احتجاج ڏسڻ ۾ نه آيو. البتہ مراڪش ۾ به ٽي مهينہ اڳ ۾ جڏهن فيملي لاز تبديل ڪيا ويا ته اتي جي 10 لک مسلمان خواتين انهي نئين قانون جي خلاف باپڙهه مظاهرو ڪيو. اهڙي طرح هڪ نئون مثال قائم ڪيو.

جيڪڏهن اهڙي قسم جا مظاهرا مختلف مسلمان ملڪن ۾ ٿين ها ته پوءِ انهي موقعي تي عالم اسلام متفق موقف اختيار ڪري هر جنس پرستي جي شيطاني منصوبه جو موثر سدباب ڪري سگهجي ها.

پاڪستان ۾ هن ڪانفرنس جي تياري

چھ سال اڳ قاهره ۾ 1994ع ۾ منعقد ٿيل بهبود آبادي ڪانفرنس جي نتيجي ۾ پاڪستان ۾ گهڻيون اين جي اوز (غيرسرڪاري تنظيمون) وجود ۾ آيون. بيبجنگ ڪانفرنس کان پوءِ انهن جي تعداد ۾ وڌيڪ اضافو ٿيو. ملڪ ۾ فيملي پلاننگ کي تمام گهڻو اهميت ڏني ويئي. جڳهه جڳهه بهبود آبادي سينٽرڪلي ويا ستارو ۽ چاهي واريون گوريون (حمل بند ڪرڻ واري دوا) ملڪ ۾ عام ٿي ويون. ايڊز کان بچائڻ جي بهاني ملڪ ۾ هر جنس پرستي جي باري ۾ وسيع پروپيگنڊه ڪيو ويو. وطن عزيز ۾ بي حياتي فحاشي کي گهڻو فروغ حاصل ٿيو. پرنٽ ۽ اليڪٽرانڪ ذرائع ابلاغ تي وي ڊش، ڪيبل انٽرنيٽ فحش لٽريچر ماڊلنگ ويڊيو گيمز وغيره جي ذريعي فحاشي جا مظاهرو تمام گهڻو وڌي ويا. اغوا عصمت دري وري گينگ رپ ۽ گهرن مان نياڻين جي فرار جي واقعن ۾ گهڻو اضافو ٿيو. انهي پس منظر ۾ ”صائم ارشد لو ميرج ڪيس“ به منظر عام تي آيو. جنهن به مغرب جي ثقافتي يلغار کي وطن عزيز ۾ وڌيڪ فروغ ڏنو. وري خواتين جي بينڪ ۽ پوليس اسٽيشن به قائم ڪيا ويا.

1996ع حڪومت پاڪستان خواتين جي اصلاح ۽ ترقي جي نالي تي هڪ ”خواتين تحقيقاتي ڪميشن“ ترتيب ڏنو هو. انهن جي ميمبرن ۾ زياده تر

اين جي اوز جا نمائنده هئا. خاص طور تي ايڊووڪيٽ عاصم جهانگير (جيڪا يو اين او جي باقاعده تنخواه دار ايجنٽ آهي. جنهن جو ڪم ئي پاڪستان ۾ مغربي اباحيت کي ترقي ڏيڻ آهي) جهڙا ماڻهو رپورٽ تيار ڪري رهيا هئا.

1997ع ۾ انهن جيڪا رپورٽ پيش ڪئي هئي انهي ۾ پاڪستاني خواتين جي لاءِ بيبجنگ ڪانفرنس وارو ايجنڊا پيش ڪري ڇڏيو. انهي کان پوءِ انهن خواتين غيرت جي نالي تي ٿيڻ واري قتل جي خلاف انهي زور سان شاهدي ڏني ته موجوده حڪومت 20 اپريل 2000ع ۾ ٿيڻ واري انساني حقوق ڪانفرنس ۾ اهڙي قتل کي قتل عمد ٺهرائي ڪري ان جي سزا موت قرار ڏيئي ڇڏي. علاوه ازين موجوده حڪومت بلدياتي انتخابات ۾ عورتن لاءِ 50 فيصد نشستون ڏيڻ جو اعلان ڪيو ۽ انهي ايجنڊا تي عمل درآمد ڪيو.

سرڪاري سطح تي ڪانفرنس جي لاءِ پاڪستاني وفد نيويارڪ ويو ان ۾ سماجي بهبود ۽ خواتين جي وزير شاهين عتيق الرحمن، ڊاڪٽر ياسمين راشد، زرین خالد، ثمينه پيرزاده ۽ ڊاڪٽر رخسانه شامل هيون. وفاقي وزير تعليم زبيده جلال انهي سرڪاري وفد جي سربراه هئي. انهي کان علاوه ڪيتريون ئي دانشور خواتين بطور مبصر به شامل ٿيون عاصم جهانگير به ڪئي اين جي اوز جي همراه گڏ ويل هئي.

اهڙي طرح پاڪستان ۾ به انهن اقدامات جي نتيجي ۾ تمام گهٽ ردعمل ڏسڻ ۾ آيو. وري پاڪستاني اين جي اوز پاڪستان جي طرفان هڪ باقاعده رپورٽ يو اين او کي درج ڪرائي جنهن ۾ نمبر وار بيبجنگ ڪانفرنس جا ٻاره موضوعن تي پاڪستان ۾ ٿيل پيش رفت ۽ متعلقه رڪاوٽن جو جائزو پيش ڪيو ويو. انهن اها رپورٽ به ڏني ته بي نظير پتو صاحب جي دور حڪومت ۾ انهن جو ڪم جاري رهيو. مگر نواز شريف حڪومت جي دوران ترقي جا تمام ڪم بند رهيا.

علماء ڪرام ۽ خير خواه مسلمانن ۽ خصوصاً

مسلم حڪمرانن کي انتباہ

مسلم ورلڊ جيورسٽس ايسوسيئيشن جي صدر جناب اسماعيل قريشي لاهور ۾ ڪورٽ ۾ انهي ڪانفرنس جي غير شرعي ۽ غير اسلامي نڪتن جي خلاف رٿ دائر ڪئي. انهن زيده جلال وفاقي وزير تعليم جي سربراهي ۾ وفد موڪلڻ جي مخالفت ڪئي. جڏهن ته زيده جلال جي مغرب نوازي جي بناء تي ٻين ديني جماعتن به موصوفه تي شديد تنقيد ڪئي. آخر حڪومت لاهور ۾ ڪورٽ کي يقين ڏياريو اسان جو وفد اسلام جي خلاف نڪتن جي انهي ڪانفرنس ۾ مخالفت ڪندو. مگر وفد جي سربراه محترم زيده جلال کي ئي بنايو ويو.

اهڙي طرح رابطہ العالم الاسلامي جي سيڪريٽري جنرل ڊاڪٽر عبدالله بن صالح العبيد دنيا جي مسلمانن جي نالي بالعموم ۽ راءِ عامه جي نمائندن جي نالي بالخصوص هڪ خط لکيو جنهن ۾ اقوام متحده جي جنرل اسمبلي جي 54، اجلاس جي جانب توجه ڏياري جيڪو 5 کان 9 جولائي نيويارڪ ۾ ٿي رهيو آهي. اهو عورتن جي باري ۾ ان جو 23 سيشن هوندو. جنهن لاءِ "ايڪويه صدي ۾ عورتن جي لاءِ مساوات ترقي ۽ امن جو عنوان" اختيار ڪيو ويو آهي. انهن چيو ته انهن سڀني عورتن جي ڪانفرنس جو مقصد خاندان جي اداري کي ختم ڪرڻ ۽ عورتن بلڪه نوجوان نسل ۾ اخلاقي بي راهه روي ۽ والدين سان بغاوت پيدا ڪرڻي آهي. الله تعاليٰ مسلمانن کي نيڪ ڪمن ۾ تعاون ڪرڻ ۽ برن ڪمن کان پري رهڻ جو حڪم ڏنو آهي، لهنذا اقوام متحده جي چئي هيٺيان نئي عالمي نظام جي منظر حملي جي خلاف سوچڻ ۽ تدبير ڪرڻ تمام مسلم اهمه جي ذميداري آهي. اهو حملو صرف مسلم اقدار جي خاتمي جي خلاف سازش نه بلڪه دنيا ۾ انساني حقن جي پردي ۾ تمام انساني رشتن بلڪه خود انسان جي سڃاڻپ جي تڏليل ڪرڻ جي مترادف آهي. سابق صوبائي وزير

اطلاعات پير بنيامين رضوي آمريڪا ۾ ٿيڻ واري ان ڪانفرنس کي اسلام جي خلاف شرمناڪ سازش قرار ڏنو. جنهن ۾ هر جنس پرستي کي جائز اسقاطِ حمل کي فروغ ۽ طوائفن کي جنسي ڪارڪن قرار ڏنو پيو وڃي. انهن مطالب ڪيو ته اين جي اوز جي نمائنده وفاقي وزير زيده جلال کي حڪومت فوراً واپس گهراڻي ۽ انهي ڪانفرنس جو بائيڪاٽ جو اعلان ڪري. بلڪ انهن اسلامي ملڪن جي تمام سربراهن کي به اپيل ڪئي ته هو فوري طور تي پنهنجا نمائنده واپس گهراڻي مسلمان هئڻ جو ثبوت ڏين ۽ اهڙي طرح پاڪستان جي تمام ديني جماعتن به فردا فردا انهي ڪانفرنس کي پنهنجي مذهب، عقيدتي ايمان ۽ اقدار جي تباهي جي يهودي منصوبي جي خلاف متحد ٿيڻ جي تلقين ڪئي.

شديد تنقيد جو سبب

ها سموري تنقيد انهي بنا تي ٿي ته يو اين او جي نمائندي اهر نوٽيس جاري ڪيو هو ته ”اها ڪانفرنس پهرين تمام پيش رفت جو جائزو وٺندي“ بستي پليٽ فارم فار ايڪشن جي 12 نهايت اهر نڪتن جو جائزو وٺي ڪري انهن افسوس ظاهر ڪيو ته افسوس ماڻهن تي اڃا تائين روايتي جنسي سڃاڻپ طاري آهي ۽ عورت جي خلاف جنس جي بنياد تي امتيازي سلوڪ مرد ۽ عورت جي مساوات قائل ڪرڻ ۾ وڏي رڪاوٽ آهي، پوءِ حڪومتن به اهڙن اقدامات تي توجہ ڏني ۽ نه ئي انهن انهي امر تي زور ڏنو جنهن ۾ عورتن تي توليدي حقن ۽ جنسي صحت جي متعلق حقن تي عملدرآمد ممڪن ٿي سگهي. انهي ڪري هاڻي يو اين او بين الاقوامي تنظيم، مذهبي معاشرن، سياسي جماعتن، ذرائع ابلاغ، نجی شعبن کي هڪ جهڙو ذميدار قرار ڏئي ٿي. هو اهڙي عوامي بحث جو آغاز ڪن ۽ باقاعده مهر هلائڻ جنهن سان جنس جي متعلق امور تي کليل عام ڳالهه ٻولهه ٿئي.

عمومي رويہ زير بحث اچن نوان تصورات جنم وٺن ۽ جائزو ورتو وڃي ته مرد ۽ عورت جي مساوات تي ڪيتري حد تائين عمل ٿي سگهي ٿو. وري شعبہ تعليم ۾ ڪم ڪرڻ وارن کي رسمي ۽ غير رسمي ذريعا اختيار ڪري سڃاڻي

پيدا ڪرڻ جي ڪوشش ڪرڻ گهرجي. اهڙي طرح بين الاقوامي تنظيمن آئي ايم ايف ورلڊ ٽريڊ آرگنائيزيشن گروپ آف سيون ۽ بين بين الاقوامي ادارن کي جنس جي مساوات جو فيصلو سازي جو اهم حصو بنائڻ گهرجي.

تجزيو

عورتن جي اختيار ۽ اقتدار ۾ اضافو هر هڪ فورم تي پنجاه فيصد نمائندگي اسقاط حمل جو حق، توليدي خدمات ۽ گهريلو خدمات تي معاوضو طلب ڪرڻ هر جنس پرستي کي قانوني جواز مهيا ڪرڻ ۽ مساوات مرد ۽ عورت جو نعرو ڇا اهي سڀ ويهين صدي جا پُرفريب نعرا نه آهن. عورت آخر ڪهڙو اقتدار گهري رهي آهي ڇا ماءُ جي حيثيت سان هو معاشري جو قوت وارو ڪردار نه آهي؟ ڇا زال هٿل جي حيثيت سان هو پنهنجي مڙس جي مشير ۽ شريڪ سفر نه آهي؟ هو ته گهر جي مالڪياڻي آهي. پيئڻ ۽ ڏي جي محبت وڌڻ وڌڻ سنگدلن کي پگهار ڪري ميٺ ڪري ڇڏيندي آهي. ڪير ٿو چوي ته مسلمان عورت طاقتور نه آهي يا مرد مٿاهون آهي ۽ عورت گهٽ آهي اهي سمورا مسئلا مغربي معاشرن جا ٿي سگهن ٿا مگر دين اسلام بذاتِ خود محسن نسوانيت آهي. اهو ته 1400 سال اڳي عورت کي بنا گهرڻ تي ايترا وڏا حق عطا ڪري چڪو آهي. جنهن جي لاءِ مغربي عورت اڄ ڪستو کڻي ددر تي پني رهي آهي. مظاهرن، هڙتالن، جلوسن، سيمينارن ۽ ڪانفرنس جي ذريعي پنهنجا جائز حق گهرندي گهرندي بغاوت جي وات تي هلي پئي آهي. لهنذا اسان وٽ خواتين جي حق تلفين ۽ ان کي حقن سان بهره ور ڪرڻ جون ڳالهليون تمام دل کي ڏکوئيندڙ ڪيون وڃن ٿيون. اهي دراصل اسلام جي خانداني نظام ۽ اخلاقي اقدار کي پاڙان ڪڍي ڪري ڪفر جي نظام کي ان تي مسلط ڪرڻ جي سازش آهي ۽ اهي ڳالهين ڪرڻ وارا به اهلِ مغرب جا ايجنٽ آهن.

دراصل ڪانفرنس جي محرڪين کي عورتن جي معاملات سان ڪابه دلچسپي نه آهي. جيڪڏهن واقع ائين هجي ته ڪشمير، فلسطين، چيچنيا، بوسينيا، ڪوسوا، اراڪان ۽ ٻين خطن ۾ رهڻ وارين خواتين جي جبري عصمت

دري جي خلاف ضرور آواز بلند ڪئي ويندي. اهڙي طرح خواتين جا ٻيا به گهڻيئي حقيقي مسئلا آهن مگر اهي انهن جي ايجنڊي ۾ نه آهن. انهن جي توجهه ته صرف انهن خرافاتن تي مبذول رهي جنهن تي خود خواتين به تباهه هجن ۽ انهي سان معاشره به درهر برهر ٿي ويندو.

حيرت ته انهي ڳالهه جي آهي ته مغرب جي پریشان عورت اسلام جي ٿڌي چانو هيٺ ڳولي رهي آهي، مگر خود مسلمان عورت کي انهي تباهي جي راهه تي جبرا ۽ حڪما آندو پيو وڃي.

خواتين جي تمام ادارن ۾ پنجاهه فيصد نمائندگي به اهڙي طرح هڪ ناقابلِ عمل تجويز آهي. مثلاً انهي حڪم جي تحت جنرل پرويز مشرف صاحب بلدياتي ڪائونسل ۾ خواتين جي پنجاهه فيصد نمائندگي جو حڪم ڏيندي چيو ته خواتين جي عدم شرڪت جي صورت ۾ يونين ڪونسل ۾ انهن جون چارٽي نشستون خالي رکيون وينديون. ٻين الفاظن ۾ يونين ڪائونسل جي 8 ماڻهن جي بجاءِ صرف 5 (مرد افراد) سان ڪم ڪري هلايو ويندو. زميني حقائق هي آهن، چند وڏن شهرن کي ڇڏي ڪري عام ڳوٺن ۽ ديھن ۾ عورت ڪنهن دفتر بينڪ ڊاڪٽر خانو ريلوي آفيس وغيره ۾ نظر نه ٿي اچي. وري يونين ڪونسل جي ميمبر جون ذميداريون انهي نوعيت جون هونديون آهن، عموماً عورت انهي کان بخوبي عهده برآ نه ٿي ٿي سگهي. انهي سان ترقي جي رفتار به سست هوندي آهي. مگر انهيءَ سان گڏ مخلوط معاشرت سان گهڻيئي نيون الجھنيون پيدا ٿينديون.

مسلم ملڪن کي ڇڏيو خود مغربي ملڪن جو ڇا حال آهي. آمريڪا جي پوري دور ۾ هاڻي اچي ڪري هڪ خاتون ميڊلين البرائٽ وزير خارجہ بنجي سگهي آهي. اڄ تائين ڪابه خاتون آمريڪي صدر نه ٿي آهي. اهڙي طرح انتهائي ترقي يافتہ ۽ تعليم يافتہ معاشرن ۾ مجموعي طور تي عورتن جي شرڪت جي گهٽتائي ٿي وئي آهي. مگر مغربي ملڪن ۾ ته نقشه گهڻو بدليل آهي. جڏهن حقائق جي دنيا انهي فريب جو پردو ڇاڪ ڪري رهي آهي ته انهي کي پوءِ زبردستي يو اين او جي ڪفر تي مبني يهودي نظام کي مسلم ملڪن تي مسلط ڪرڻ تمام وڏي گمراهي نه آهي ته ٻيو ڇا آهي؟

خاتون خانہ جي گھريلو ڪمن ۾ توليدي

خدمت تي محنت جو معاضو:

اهو مطالبو به انتهائي شرمناڪ آهي. عورت پنهنجي گھر جي ملڪه آهي ته مرد مشڪل ۾ مشڪل ڪم ڪندو آهي. يعني ٻاهر جو گرم سرد موسم جون تلخيون ۽ صعوبتون برداشت ڪري ڪمائي پنهنجي محنت مزدوري عورت جي هٿن ۾ ڏيندو آهي، هو انهي کي پنهنجي صوابديد جي مطابق خرچ ڪري ۽ سڄو نظم ۽ نسق هلائي ڇا مرد انهي کي پنهنجو مزدور سمجهي ڪري اها رقم ان جي حوالي ڪندو آهي؟ عورت پنهنجي ٻارن جي پرورش ڪندي آهي. انهن کي جنم ڏيندي آهي ته ان جي پنهنجي نفسيات راحت وٺندي آهي. هر عورت ٻچن کان بغير پنهنجو پاڻ کي نامڪمل ۽ اڏوري سمجهندي آهي. ان جي مامتا جو اهو تقاضا هوندو آهي ته ان کي ٻار پيدا ٿئي، اهڙي طرح ان جي ذات جي تڪميل ٿئي پوءِ کڻي ان جي ٻار کي ڪو ٻيو چوڻ پالي. هو ان جو لخت جگر آهي ان جو گوشت پوست آهي، ٻار جي خوشي ان جي پنهنجي ماءُ جي خوشي آهي. ٻار جي بيماري سان خود عورت بي چين مضطرب ٿي ويندي آهي. آخر هو پنهنجي ٻچي کي جنم ڏيڻ ۽ پرورش ڪرڻ ۽ ان جي تعليم ۽ تربيت ڪرڻ ۾ جيڪا فرحت ۽ سچي خوشي محسوس ڪندي آهي. دنيا جي ٻي ڪهڙي شي ان جو نعم البدل بنجي سگهي ٿي؟ ڇا توهان حقيقي والده کي نوڪر بنائي رکڻ چاهيو ٿا، جذباتي مطالبو ڪرڻ، تحريرون ۽ مضمون لکي ڏيڻ ته ٻي شي آهي. مگر زميني حقائق بلڪل مختلف آهن خصوصاً پاڪستاني عورت ته پنهنجي معاشري ۾ تمام گهڻو غالب ۽ مقتدر آهي ته مرد پنهنجي سموري ڪمائي اٿي ان جي هٿ تي رکندو آهي پوءِ پنهنجي ننڍي وڏي ضرورت جي لاءِ به عورت کان وقت به وقت گهرندو هوندو آهي.

هاڻي خود سوچي وٺو ته مسلمان خاتون جي لاءِ ماءُ بنجڻ جو اعزاز وري تربيت اطفال جي ذميداري دنيا ۾ سڪون ۽ طمانيت جو باعث آهي ۽ عاقبت ۾

عظيم اجر ۽ ثواب جو باعث. ان جي جڳهه دفترن ۾ ملازمت ڪري يا مرد کان ان خدمت جو معاضو طلب ڪري چند سڪا حاصل ڪري وٺڻ باعث فخر ۽ اعزاز آهي؟ يا ان جي مامتا جي منهن تي زبردست چمات؟

۽ هي جو سيڪس فري معاشره قائم ڪرڻ جي ڳالهه آهي ڇا اهو مرد هئڻ يا عورت هئڻ جو شعور ختم ڪرڻ چاهين ٿا؟ اهو شعور يا جبلت ته حيوانن ۾ به موجود آهي. نر جانور ذميدارين کان آگاه هوندو آهي، جيڪڏهن انهي مان اهو مراد آهي ته عورت هر اهو ڪم ڪري سگهي ٿي جو مرد ڪندو آهي انهي ڪري انهي ۾ ڪوبه امتياز نه هئڻ گهرجي ته پوءِ به مهمل اصطلاح آهي. ڇا واقع عورت مرد جي محتاج نه آهي. ڇا واقعي عورت هر اهو ڪم ڪري سگهي ٿي جيڪو مرد ڪندو آهي. ۽ ڇا واقعي مرد به اهو ڪم ڪري سگهي ٿو جيڪا عورت جي ذميداري قدرت بنائي آهي؟ يا وري انهي سان مرد خواتين هر جنس پرست، مرد هر جنس پرست ۽ شادي کان بغير گذ رهڻ وارا جوڙا آهن، جيڪي جنس جي هر ذميداري کان آزاد رهڻ چاهين ٿا. گهٽ ۾ گهٽ راقم کي انهي اصطلاح جو مفهوم سمجه ۾ نه اچي سگهيو. مراد منحن حضرات جو معاشره پيدا ڪرڻ مقصود آهي، جيڪو ناچ گانا ۽ نخرائي ڄاڻندو هجي، نه اهو مردن جون ذميداريون ادا ڪري سگهي نه عورتن جا فرائض ادا ڪري سگهي ۽ اهڙي طرح تمدن کي زبردست تباهي سان دوجار ڪرڻ چاهيندا آهن. غالبا انهي لاءِ زنا جي آزادي ۽ اسقاطِ حمل جي آزادي طلب ڪئي وڃي ٿي ۽ هر جنس پرستي کي فروغ ڏنو پيو وڃي.

دستاويز جو هڪ نادر نسخو مڙسن جي هٿان زالن جي جبري عصمت دري آهي، جنهن کي هو Rape Marital جو نالو ڏيندا آهن. مڙسن جي هٿان زالن سان جنسي زيادتي کي ختم ڪرڻ لاءِ فيملي ڪورٽ جي ذريعي مناسب قانون سازي ڪري مردن کي سزا ڏيارڻ جي سفارش ڪئي ويئي آهي.

پوءِ وري انهن اسلام جي قانون وراثت تي خط نسخ ڦيرڻ جو سامان ڪيو آهي. دستاويز ۾ واضح طور هدايتون موجود آهن ته قانون سازي ۽ اصلاحات جي ذريعي جائيداد ۽ وراثت ۾ مرد ۽ عورت جي مساوي حقوق يقيني بنائڻ جي لاءِ

اقدامات ڪيا وڃن يعني عورت کي لازماً مرد جي برابر وراثت ڏني وڃي.
پاڪستاني وفد سان غيرت جي قتل جي باري ۾ بحث مباحثه ٿيو.

مگر پاڪستاني وفد غيرت تي قتل جي جرم تسليم ڪرڻ کان انڪار ڪري ڇڏيو. انهن جو موقف هي هو ته مغرب ۾ به جذبات جي تحت قتل هوندا آهن. مگر انهن کي جرم تسليم نه ٿو ڪيو وڃي. اسان وٽ جذبات واري قتل کي غيرت جو قتل قرار ڏنو وڃي ٿو لهنذا اهو جرم نه ٿو ٿئي سگهي.

ڇا عورت مجرم عورت آهي. جنهن کي مرد جي بمقابل ڪڙو ڪيو ويو آهي ۽ ان جي دل ۾ مرد جي خلاف زبردست نفرت وڌي وڃي ٿي. حالاتڪ مرد ان جو پي آهي ڀاءُ آهي مڙس آهي ۽ پٽ آهي. ڇا هو پنهنجي انهن عزيز ترين رشتن تان دستبردار ٿيڻ لاءِ تيار آهي. ڇا هو خود پيءُ پٽ ڀاءُ جو ڪردار ادا ڪندي؟ ان جي نفسيات ۽ ان جو جسماني نظام پڪاري پڪاري چئي رهيو آهي ائين ٿيڻ ناممڪن آهي ته پوءِ اها سموري راند ڇالاءِ؟

مغرب وارا انهي بنا روڪ ٽوڪ جنسي آزادي جا ڪجهه نتيجا ڏسي چڪا آهن. گهر برباد ٿي ويا پوڙها ماءُ پيءُ اولڊ هومز جي زينت بنيا. ٻار- Day care centers ۾ پلجڻ لڳا. بحر محبت دريائن جي ڪناري چوليون هڻڻ لڳا. هٽل ۽ پارڪ آباد ٿيا. اسپتالن ۾ ٻار ڄمڻ ۾ موت جو فرض سنڀالي ورتو. اهو صرف آزادي نسوان جو ڪجهه اعجاز آهي. هاڻي عورتن کي 50 فيصد نمائندگي ڏيئي ڪري ۽ اسقاطِ حمل ۽ هر جنس پرستي جو وڌيڪ بنيادي حق ڏيئي ڪري انهي کي طاقتور بنائڻ مقصود آهي ته اهو ڊرامو ڪهڙو سين ڏيکاريندو؟
بقول اقبال.

نوانيت زن کا نگبان ہے فقط مرد

هاڻي عورتن مردن کي وڃ مان ڪڍي ڪري چند سڪا ڪمائي وٺنديون مگر اهي سڪا عزت آبرو ناموس تمدن ثقافت عفت ۽ عصمت ۽ شرم و حيا جهڙي اقدار جو گلو گهٽجي ويندو ۽ عالمِ انسانيت وسيع ترين جنگل جي حيثيت اختيار ڪري ويندو.

مغرب ۾ اها تمام بربادي فطري انداز ۾ آئي آهي. هاڻي انهن تمام

خانمان بربادين کي پو اين اي جي ذريعي ساري دنيا تي مسلط ڪرڻ چاهين ٿا.
اهو ڪيترو وڏو ظلم ۽ ناانصافي آهي؟

ڪانفرنس جو انعقاد

ڪانفرنس جو ايجنڊا ته سڄو پهريائين تيار ٿي چڪو هو. انهي موقعي تي صرف 5 تا 10 منٽن جي نمائشي تقريرن ۾ انهي ايجنڊا جي توثيق ڪرڻ مقصود هو. بهرحال اها ڪانفرنس 5 کان 9 جولائي تائين منعقد ٿي. انهي ۾ مسلمان ملڪ شامل ٿيا. روزنامہ ”نواءِ وقت“ 10 جولائي تي انهي ۾ لکيو ”نيويارڪ ۾ عورتن جي جنسي حقن جي مسئلي تي اسلامي ممالڪ ۽ رومن ڪيٿولڪ ممالڪ هڪ ٿي ويا. جنسي حقوق (جنهن جو نالو بيبجنگ ڪانفرنس ۾ بدلائي ڪري بنيادي حقوق قرار ڏنو ويو) ۾ اسقاطِ حمل ۽ مرضي سان ٻار ڄڻ جو حق به شامل آهي. ايران، ليبيا، سوڊان ۽ پاڪستان کان علاوه رومن ڪيٿولڪ ملڪن جي طرف کان به هن ڪانفرنس ۾ شديد تنقيد ڪئي ويئي. محض انهي لاءِ ته انهن انهي دستاويز جي مخالفت ڇو ڪئي؟ غيرت جي قتل جي موضوع تي به خوب بحث ٿيو مگر بهرحال انهي کي به جرم تسليم ڪرڻ جي پريوز مخالفت ڪئي ويئي. (روزنامہ نواءِ وقت 10 جولائي 2000ع)

حالاتڪ اها ڪانفرنس شديد مخالفت جي باعث ڪنهن نتيجي جي پهچڻ جي بغير ختم ٿي ويئي. صرف عورتن جي تعليم ۽ بهتر صحت جي سهولتن تي ئي اتفاق راءِ ٿي سگهيو. حسن اتفاق هي آهي ته خود رومن ڪيٿولڪ چرچ به ابتدائي کان بيبجنگ ڪانفرنس جي ايجنڊا جي مخالفت ڪئي هئي. انهي ڪانفرنس ۾ به انهن جنسي آزادي ۽ اسقاطِ حمل جهڙي فضولي ايجنڊا جي کلي ڪري مخالفت ڪئي. علاوه ازين عوامي جمهوريه چين به انهن سفارشن جي مخالفت ڪئي. حالاتڪ ڪانفرنس جي واپسي تي خواتين جي صوبائي وزير شاهين ۽ عتيق الرحمان رپورٽ پيش ڪئي.

”چين ۽ ڪٿولڪ عيسائي ملڪن به مسلم ملڪن جي موقف جي انهي بنياد تي رپورٽ حمايت ڪئي ته عالمي ڪانفرنس ۾ مسلم ملڪن جي حمايت

سان مغربي اين جي اوز جي اسقاطِ حمل ۽ جنسي آزادي جي سفارشن کي مسترد ڪرايو ويو. لائينگ سان پاڪستاني عورت جي خلاف ڪيل پرويگنڊا غلط ثابت ٿيو. اسان جي وفد کي هر سطح تي ڀرپور نمائندگي ملي. ڀارت جي مقابلي ۾ اسان جو سرڪاري وفد اگرچہ مختصر هو مگر پنهنجي ڪارڪردگي جي بدولت اهو وفد ڪانفرنس تي حاوي رهيو. اسان ڪانفرنس ۾ ٻڌايو ته پاڪستاني عورت تي تشدد ۽ دٻاءُ جا الزامات غلط آهن. اهو محض پرويگنڊه جو حصہ آهن. اسان جي عورت ترقي جي ڊوڙ ۾ شامل آهي. انهن کي تمام بنيادي حق ۽ شهري آزاديون حاصل آهن.

اين جي اوز پروگرام جي ڪاروائي ۾ حصو وٺڻ جي بجاءِ ذاتي گفتگو ۾ مصروف رهڻ جي باعث ناڪام ٿي ويئي. (روزنامہ نواءِ وقت 16 جون 2000ع)

بهرحال انهي پنج ڏينهن جي ڪانفرنس ۾ 180 ملڪ شامل ٿيا. پورو وقت ڊگها بحث مباحث ٿيندا رهيا. ڪافي مندوبين کي جنسي آزادي اسقاطِ حمل ۽ نون بالغن ٻارن کي جنسي تعليم ڏيڻ جي نڪتن تي اتفاق نہ هو. اهڙي منتظمين جي اها خواهش پوري نہ ٿي سگهي جو هو تمام شقن تي جلد ئي ميمبر ملڪن کان دستخط ڪرائي ورتا.

حالاتڪ انهي موقعي تي اين جي اوز اتفاق راءِ سان فيصلو ڪيو ته هو پنهنجي جدوجهد جاري رکندا ۽ جن حڪمن کي اڄ متنازع فيصلو قرار ڏنو ويو بالاخر هو دنيا ۾ ڪان مطالبات مڃرائڻ ۾ جلد ڪامياب ٿي ويندا.

مقام غور ۽ فڪر

گذريل عورتن جي ڪانفرنس ۾ اسلامي حڪومت جي نمائندن پنهنجي مذهبي تعليمات عقيدتي ۽ ايمان جي صريحا منافي احڪام جي مزاحمت نہ ڪئي هئي، مگر چند تحفظن جو اظهار ڪري ڇڏڻ ڪافي سمجهيو. جڏهن ته موجوده ڪانفرنس جي ايجنڊا انهيءَ ڪفر جي نظام کي جبرا رڪن ملڪن تي مسلط ڪرڻو هو. لڙا ديني جماعتن علماءِ ۽ امت جي اهلِ فڪر و نظر اصحاب پنهنجي پنهنجي حڪومتن کي خوب سمجهايو ۽ بغير سوچي سمجهي انهي

ڪانفرنس جي ايجنڊا تي دستخط ڪرڻ جي خطرناڪ عواقب کان انهن کي آگاه ڪيو ته الله تعاليٰ جي مدد به اچي پهتي. اهڙي طرح اهو شيطاني ۽ يهودي منصوبو وقتي طور تي پنهنجي موت پاڻ مري ويو. فالحمدلله مگر ان جي خلاف ڊگهي منصوبو بندي ڪرڻ گهڻو ضروري آهي. اقوامِ متحده جي نمائندي بار بار ايجنڊا کي اسان جي مٿان مسلط ڪرڻ جي ڪوشش ڪندا رهندا. جهڙي طرح اقليتن جي مسئلي تي توهين رسالت جي موضوع تي قتلِ غيرت جي نالي تي دهشت گردِي جي خاتمي جي عنوان تي بار بار اسان کان مطالبو ڪيا ويندا آهن. انهن موضوعن تي ٿيڻ واري پيش رفت جو سوال بار بار مختلف فورمن تي اٿاريو وڃي ٿو. جنسي آزادي اسقاطِ حمل ۽ پنجاه في صد خواتين جي نمائندگي جي مسئلي کي بار بار اٿاريندا رهندا. لهنذا اسان کي مسلسل هوشيار رهڻ جي ضرورت آهي.

انهي ڳالهه جي اشد ضرورت آهي اسان وٽ غورو فڪر جي مختلف فورم نهن جنهن ۾ محض تقريرون نه هجن. انهن عالمي ادارن ۾ پيش اچڻ وارا عالمي چئلينج جو جواب اسين نوس انداز ۾ ڏيڻي سگهون. اهو فرض اسان امت مسلمہ جي فرد جي حيثيت سان به عائد ٿئي ٿو ۽ هڪ عام مسلمان جي حيثيت سان به. نوس بنيادن تي ڪم ڪرڻ کان سواءِ اسان انهن طوفانن جو رخ نه ٿا موڙي سگهون.

جيڪڏهن موثر مزاحمت نه ٿي ته اها انسانيت دشمن ايجنڊا ”توهان جي بربادي جا مشورا آهن، يو اين او جي ايوانن ۾“ جي مصداق اسان جي موت جو پيغام هوندو. جڏهن مسلمان کي جبرن اسلام ۽ اسلامي تعليمات کان روڪي عالمي سطح تي نيست ۽ نابود ڪيو ويندو. عراق ۽ ڪيوبا جهڙي اقتصادي پابنديون طاقت جو استعمال جهڙن هٿڪنڊن کي استعمال ڪيو ويندو ته،

هه جرم ضيعي کي سزا مرگِ مفاجات

(1) اها نيڪي بدي گناهه ثوابِ حلال حرام جي بجاءِ نئين عالمي فرمان جي مطابق اهو صواب مڃڻو پوندو جنهن کي آمريڪا صحيح چونڊو ۽ جنهن کي هو غلط چونڊو سڀ انهي کي غلط مڃڻ تي مجبور هوندا.

(2) اسان وٽ هندن واري رسم رواج جي ڪري بلاشبہ عورت گھڻن مصيبتن جي شڪار آهي. ضرورت آهي تہ انهن جون محروميون دور ڪيون وڃن اسلام عورت کي جيڪي حق ڏنا آهن انهن جي باري ۾ راءِ عامہ هموار ڪئي وڃي. عورت سان گڏ عمومي رويو بهتر بنايو وڃي. تعليم صحت ۽ وراثت حق ملڪيت حسن سلوڪ انتخاب زوج جھڙا حق جيڪي اسلام انهن کي عطا ڪيا آهن. في الواقع عورت کي اهي حق ڏيئي ڪري ان جي عزت آبرو جو احترام ڪيو وڃي. ان جي مقام ۽ مرتبہ کي معاشري ۾ بحال ڪيو وڃي.

(3) اسلام عورت کي بهترين حق ڏنا آهن. خود پنهنجي معاشري ۽ بين الاقوامي فورم ۾ ان جي وضاحت خوبصورتِي سان پيش ڪئي وڃي. اڄ جي مسلمان عورت کي پنهنجي دين اخلاقي اقدار ۽ علم جي هٿيار سان مسلح ٿي ڪري. پنهنجي اسلاف سان رشتہ ڳنڍيندي اعتماد سان قدم ڪڍڻو پوندو. انهي لاءِ تہ اچڻ واري صدي ۾ خواتين سان متعلقہ چئنلجن جو علمي ۽ عملي پنهي سطح تي موثر جواب ڏيئي سگھجي.

(4) نيويورلڊ آرڊر جاري ڪرڻ کان پوءِ آمريڪا هر ممڪن مسلم ملڪن کي جدا جدا دٻائي رهيو آهي. هن کي احساس آهي تہ انهي جي آرڊر کي صرف اسلام ئي چيلنج ڪري سگھي ٿو. انهي ڪري آمريڪا ۽ يهودي مسلمانن کي مسلسل ڪمزور ڪرڻ ۽ تقسيم در تقسيم ڪرڻ جي سازشن ۾ مصروف آهن. لھذا جلد از جلد مسلمانن کي متحد ٿي ڪري پنهنجي يونين قائم ڪرڻ گھرجي يا تہ سلامتي ڪائونسل ۾ پنهنجي اڪثريت جي بنياد تي بہ ئي مستقل ووٽ حاصل ڪري ورنہ پنهنجو مسلم بلاڪ الڳ تشڪيل ڏنو وڃي. پنهنجي ڪردار ۽ جھاد جي ذريعي پنهنجي طاقت مڃرائين ۽ اتحاد جي ذريعي نہ صرف پنهنجي دين جو تحفظ ڪن. بلڪ مصيبت زدہ انسانن تائين اسلام جو جان بخش ۽ روح پرور پيغام پهچائين. اسلام جي خلاف زھريلي پروپيگنڊہ جو توڙ ڪن پنهنجي نيوز ايجنسي قائم ڪن. پنهنجو مسلم ٽيليويزن نيٽ ورڪ قائم ڪن. مظلوم پائرن جي مدد لاءِ بين الاقوامي مسلم فوج تشڪيل ڏيئي ڪري هر جڳھ تي دشمن جو پريور مقابلو ڪن اھر رستو اسان جي لاءِ ڪاميابي ۽

گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن جا پس پرده عزائم

ماهنام ”ساحل“ ڪراچي گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن موجوده عالمي مهر ۽ پاڪستان ۾ حڪومتي اختيارات جي مقامي سطح تي منتقلي جي پروگرام جو جائزو وٺندي انهي سلسلہ ۾ ٻه اهم تجزياتي رپورٽون شايع ڪيون آهن. جنهن ۾ ”ساحل“ جي شڪريہ سان گڏ قارئین جي خدمت ۾ پيش ڪيو وڃي ٿو. ديني جماعتن جي قائدین ۽ ڪارڪنن کي بطور خاص اسان جي گذارش آهي ته هو انهن رپورٽن جو گهري سنجيدگي سان مطالعہ ڪن ۽ انهي اهم مسئلي تي راءِ عامہ جي رهنمائي جي طرف فوري توجہ ڏين. (ادارہ)

عصر حاضر جي مغربي استعمار جون ٻه نيون اصطلاحات ”گلوبلائيزيشن“ ۽ ”لوڪلائيزيشن“ هن وقت پاڪستان جي هر لکيل پڙهيل فرد جو موضوع گفتگو آهن. اصطلاحات جي هڪ خاص تاريخ، خاص پس منظر، خاص فلسفہ ۽ خاص تهذيب آهي. انهي پس منظر کان واقفيت جي بغير اهي اصطلاحات بظاهر نهايت بي ضرر غير مهلڪ تير بہ هدف ۽ نهايت ڪارآمد نظر اچن ٿيون. ليڪن حقيقت ۾ ائين نہ آهي. الميو هي آهي ته پاڪستان ۾ لکڻ پڙهڻ جي روايت ڪيئي سال اڳ ختم ٿي چڪي آهي. انهي ڪري ميدان صحافت ۾ بہ هاڻي دانشور باقي نہ رهيا آهن بلڪہ هاڻي صرف ڏيندورائي ۽ طلائي قسم جا ماڻهو باقي وڃي رهيا آهن، جيڪو هر نون خيالن نون لهرن نون لفظن نون اصطلاحن کي بنا سوچڻ سمجھڻ جي هن بدقسمت قوم جي ڪاوڙيل قسمت سان وابستہ ڪري ڇڏيندا آهن. ان جو نتيجو اهو آهي جو ”مقاميت“ جي اصطلاح جي ضمن ۾ اسان جون اخبارون جنرل تنوير نقوي جي حمايت ۾ ڀريون پيون آهن. حمايت ڪرڻ وارن کي اهو اندازو ئي نہ آهي ته ضلعي حڪومتون ڪهڙي قيامت جون خبرون آڻينديون ۽ ان جي نتيجي ۾ پاڪستان جي قومي

رياست ڪيئن ذرو ذرو ٿي ويندي. ساحل انهن اصطلاحن جي حوالي سان خصوصي اشاعت پيش ڪري رهيو آهي. انهي لاءِ ته قارئین کي انهن اصطلاحن جو تاريخي پس منظر ان جو فلسفہ ان جا مقاصد اهداف ۽ منزل بابت تفصيل سان معلومات مهيا ڪيون وڃن. لوڪلائيزيشن ۽ گلوبلائيزيشن جي عالمي استعماري منصوبہ نوان نہ آهن تاريخ جي سفر ۾ وقتا فوقتا اهڙا منصوبہ ماضي ۾ بہ ڳولي سگهجن ٿا.

اوڻويهہ صدي ۾ انگريزن بالڪل اهڙي طرح پهريائين اسان جا مرڪزي رياست کان اختيار ڦري نوابن کي ۽ راجائن جون پاليسيون ۽ رجواڙن کي مغل سلطنت جي مقابلي ۾ کڙو ڪيو. مرڪزي رياست کان اختيارات ڦري نوابن کي بااختيار بنائڻ جي حڪمت عملي جي ذريعي اصل اختيارات رياستن کي منتقل نہ ٿيا. بلڪ انگريزي استعمار کي منتقل ٿيا. اهڙي طرح اڄ پاڪستاني رياست کان اختيارات ڦري مقامي سطح تي منتقل ڪرڻ سان مقامي حڪومتون مضبوط نہ هونديون بلڪ اهي اختيارات اصل ۾ عالمي استعمار ۽ ان جي ادارن کي منتقل ٿي ويندا. ضلعي حڪومت هڪ ڪاروباري اداري وانگر ڪم ڪندي جنهن ۾ حاڪم آجر ۽ عوام خريدار هوندي.

لوڪلائيزيشن جو مطلب هي آهي ته مرڪزي حڪومت تمام خدمات جي فراهمي جي عمل کان دستبردار ٿي وڃي ۽ ان جي ذميداري ضلعي ۽ تحصيل جي سطح تي مقامي حڪومتن کي منتقل ڪئي وڃي. مقامي حڪومتون انهن خدمت جي منافع کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ انجام ڏين ۽ حڪومت جي بجاءِ تجارتي ادارو بنجي وڃي. جڪارٽ ۾ پاڻي جو نظام هڪ ملتي نيشنل ڪمپني خريد ڪيو آهي. جنهن کان پوءِ پاڻي بہ منافع تي وڪرو ٿي رهيو آهي ۽ ماڻهو مهانگو پاڻي خريد ڪرڻ تي مجبور آهن. ضلعي حڪومت جي نتيجي ۾ اختيارات مرڪزي حڪومت کان هيٺين سطح تي منتقل هئڻ جي بجاءِ تمام اختيارات ملتي نيشنل ڪمپنين ۽ بين الاقوامي بينڪن کي منتقل ٿي ويندا آهن. گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن هڪ سڪي جا بہ رخ آهن چوٽه ٻئي اعمال جي ذريعي اصل اختيارات مرڪزي رياست کان عالمي استعماري ادارن ۽

ملڪن کي منتقل ڪيا وڃن ٿا. حڪومت ضلعي حڪومت جي قيام کان پهريائين مرحلي ۾ ملڪ جي منتخب ضلعن ۾ بلدياتي انتخابات جي انعقاد جو فيصلو ڪيو آهي. ضلعي حڪومتون ڇا آهن؟ انهي نظام حڪومت جو فلسفو ڇا آهي؟ ان جي تاريخ ڇا آهي؟ انهي کي سمجهڻ لاءِ اسان کي عالمي استعمار آمريڪا ۽ ان جي حليف عالمي مالياتي طاقتن يعني آئي ايم ايف عالمي بينڪ ۽ ڊيگرمالياتي ادارن جي فلسفي، اصطلاحات ۽ مغربي تهذيب ۽ ان جي فلسفي کي چڱي طرح سمجهڻو پوندو. انهيءَ کي سمجهڻ کان بغير اسين ضلعي حڪومت جهڙي بظاهر بي ضرر معاملات کي سمجهڻ کان قاصر رهنداسون. عموماً اسان جي ديني ۽ سياسي حلقن جي طرفان ضلعي حڪومت جي صوبي جي منظر ۽ مضبوط مخالفت اڃان تائين نه ڪئي ويئي آهي. بلڪ انهي جي اختيارات جي هيٺين سطح جي تفسير جي مغربي فلسفي جي تناظر ۾ هڪ عظيم الشان پيش قدمي سمجهيو وڃي پيو. مگر ديني جماعتن جي طرف کان ضلع جي سطح تي مرد ۽ عورتن لاءِ مساوي نشستن جي اعلان جي پريورمذمت ڪئي ويئي آهي. جنهن جو مقصد Edfeminization جي ذريعي خانداني نظام کي تهس تهس ڪرڻو آهي. مغرب جي ڪنهن به ملڪ ۾ هيٺين سطح تي ڪنهن به انتخابات ۾ به جنسي بنياد تي نشستن جي تفسير نه آهي. هر جنس کي اختيار آهي هو انتخابات ۾ آزادانه حصو وٺي. مگر اسان جا حڪمران مغرب کان ڪيترائي قدر اڳتي وڌي ڪري رياستي جبر جي طاقت سان عورت ۽ مرد کي هڪ ٻئي جي مد مقابل آڻي مقابلي جي ڪيفيت پيدا ڪري معاشري مان اخلاقي اقدار کي رخصت ڪرڻ چاهيندا آهن. عورتن کي گهر مان جبرن ڪڍي ڪري ترغيب، تحريص جي تحت پنهنجي چار ۾ گرفتار ڪري انهن کي مردن جي آهون سامهون آڻڻ جو بنيادي مقصد ڳوڻن ۽ تعلق جي سطح تي اڄ به موجوده مضبوط خانداني نظام کي تباه ۽ برباد ڪرڻو آهي. ان جي نتيجي ۾ مغربي تهذيب کي غلبه حاصل هجي. عالمگيريت (گلوبلائيزيشن) کان پوءِ لوڪلائيزيشن جي حوالي سان مغربي تهذيب جو زبردست هٿيار سمجهيو وڃي ٿو. انهي مقابلي ۾ ڊاڪٽر جاويد اڪبر انصاري ۽ علي محمد رضوي جا مضمون

معلومات جا نوان راز ظاهر ڪندا آهن.
انهن مضمونن مان صورتحال جو هڪ اهڙو رخ سامهون ايندو جيڪو اڄ
تائين عام ۽ خاص ماڻهن کان مخفي آهي.

ضلعي حڪومتن جو عالمي استعماري منصوبو

(علي محمد رضوي)

هن مضمون ۾ اسين گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن جي استعماري منصوبن کي اهڙي طرح سمجھڻ جي ڪوشش ڪريون جو پاڪستاني رياست کي تباه ڪرڻ جي استعماري ڪوشش اسان تي ظاهر ٿي وڃي. آخر ۾ اسان استعمار جي انهن منصوبن سان مقابلو ڪرڻ جي لاءِ چند تجويزون به پيش ڪنداسون.

استعمار جو منصوبو ڇا آهي؟

ايڪويه صدي جو مغربي استعمار چاهي ٿو ته قومي رياستون ڪمزور هجن. قومي رياست کي ڪمزور ڪرڻ استعمار جي معاشي ۽ دفاعي استحڪام جي لاءِ ضروري آهي. اها حڪمت عملي ويهين صدي جي استعماري حڪمت عملي کان مختلف آهي. ويهين صدي ۾ استعمار ٽين دنيا ۾ مضبوط رياستن جي قيام کي برداشت ضرور ڪيو هو. اڄ استعمار مضبوط قومي رياستن کي برداشت نه ٿو ڪري سگهي ان جي معاشي وجهه هي آهي سرمايه داري جي لاءِ سرمايه جو بلاروڪ ٽوڪ بهاءُ اڄ انتهائي اهم ٿي چڪو آهي. مضبوط رياست سرمائي جي انهي سلسلي تي روڪ ٽوڪ عائد ڪري سگهي ٿي. اهڙي قسم جون پابنديون سرماييداري نظام جي بلند و بالا عمارت کي انتهائي آساني سان زمين تي ڪيرائي سگهن ٿيون ان جي ٻي صورت هي آهي ته اڄ مغربي ملڪن ۾ نوجوانن جي تعداد انتهائي گهٽجي چڪي آهي. اڄ مغربي نظرين جي لاءِ جان ڏيڻ وارو ڪوبه نه آهي. انهي لاءِ مغرب ڊگهي زميني جنگون وڙهڻ لاءِ نااهل ٿيندو پيو وڃي. مضبوط قومي رياستن جو وجود مغرب جي لاءِ دفاعي خطرو بنجي چڪو آهي. انهن ٻنهي سببن جي بنياد تي اڄ جو استعمار مضبوط قومي رياست کان خائف آهي ۽ انهن کي ڪمزور ڪرڻ چاهي ٿو. موجوده دور ۾ ڪنهن به رياست جي قوت جا ٻه سرچشما هوندا آهن.

(1) اعلي سياست، (2) ادني سياست.

(1) اعلي سياست: (High Politics) اعلي سياست مان مزاد آهي ته رياست جي اندروني ۽ بيروني معاملات جي هر سطح تي مڪمل ڪنٽرول آهي. دراصل سياست عليا جو مطلب آهي ڪنهن به ملڪ جي خارجي پاليسي معاشي پاليسي ۽ دفاعي پاليسي آهي. ڪابه رياست انهي حد تائين قوي يا ڪمزور هوندي آهي. جنهن حد تائين هو پنهنجي خارجي پاليسي معاشي پاليسي ۽ دفاعي پاليسي کي متشڪل ڪرڻ، هلائڻ ۽ ان کي عملي جامه پهرائڻ ۾ آزاد هوندي آهي.

(2) ادني سياست (Low Politics) تي رياست جو مڪمل ڪنٽرول.

سياست ادنيٰ ۾ اهي تمام خدشات شامل آهن، جو تمام جديد رياستون ڪجهه عرصي قبل تائين پنهنجي عوام کي فراهم ڪرڻ پنهنجي مقصد وجود جو حصو سمجهندي هئي. انهي خدمات ۾ بجلي پاڻي جي فراهمي کان وٺي ڪري رستن جي تعمير تائين خدمات شامل آهن. رياست انهي خدمات جي فراهمي منافع حاصل ڪرڻ لاءِ مارڪيٽ جي نقط نظر کان نه ڪندي آهي، بلڪ انجي بنيادي ذميداري ۽ بنيادي خدمت سمجهي ڪري بجا آڻيندي آهي. ڪنهن به رياست کي (موجوده دور ۾) پنهنجي عوام تي ڪنٽرول ۽ ان جي تابعداري انهي وقت حاصل هوندي آهي. جيستائين هو اهي خدمات پنهنجي عوام کي فراهم ڪندي آهي. جيڪڏهن ڪنهن رياست کان اهي بنيادي خدمات فراهم ڪرڻ جي ذميداري ڪسي وٺجي ته انهي رياست جو پنهنجي عوام تي ڪنٽرول ۽ ان جي تابعداري جو حصول ناممڪن ٿي ويندو.

موجوده رياست جي طاقت ۽ ڪمزوري جا ٻه بنيادي اصول اسان مٿي بيان ڪيا آهن انهن جو تعلق رياست جي وظيفن سان آهي. هاڻي جيڪڏهن ساختيهيتي نقط نظر سان ڏسون ته موجوده دور ۾ اهي رياستون مضبوط ۽ طاقتور رياستون هونديون جو جاگرافائي لحاظ سان وسيع هجن آبادي جي اعتبار سان گنجان ۽ وڌندي ويجهندي هوندي، آبادي جي لحاظ سان ۽ جاگرافي جي لحاظ سان ننڍا ملڪ موجوده دور ۾ ڪمزور ملڪ هوندا ۽ هو بيروني معاشي ۽ دفاعي

مخالفين جي اڳيان بي بس هوندا.

مندرج بالا تمهيد جي نتيجي ۾ هاڻي اسين انهي مقام تي پهچي چڪا آهيون جو استعمار جي انهن منصوبن کي ڪوبه نالو ڏيئي سگهون. استعمار جا هيٺ ڄاڻايل ٽي منصوبه آهن.

(الف) گلوبلائيزيشن. (ب) لوڪلائيزيشن. (ج) شهري حڪومتن جو

قيام.

(الف) گلوبلائيزيشن ڇا آهي؟

گلوبلائيزيشن جو مقصد هي آهي ته مرڪزي رياست سياست اعليٰ (High Politics) کان دستبردار ٿي وڃي. مثلاً جيڪڏهن پاڪستان جي تناظر ۾ انهي ڳالهه جي سمجهڻ جي ڪوشش ڪئي وڃي ته گلوبلائيزيشن جو مقصد انهي کان سواءِ ڪجهه به نه آهي ته پاڪستاني رياست خارج پاليسي معاشي پاليسي ۽ دفاعي پاليسي جي تشڪيل جي پنهنجي حق کان دستبردار ٿي وڃي ۽ انهن ذميدارين کي آمريڪي استعمار ۽ ان جي گماشته آل ڪار تنظيمن منصوبن ۽ معاهدن مثلاً ورلڊ بينڪ آف ايم ايف ڊبليو اوسي تي بي تي وغيره کي منتقل ڪري ڇڏي. ظاهر آهي ته خارج پاليسي معاشي پاليسي ۽ دفاعي پاليسي جي تشڪيل جا وظائف استعمار کي منتقل ڪري ڇڏڻ بعد پاڪستاني رياست هڪ مجبور لاچار ۽ لاغر بي بس رياست رهجي ويندي، جو استعمار جي ڪنهن به منصوبه جي مخالفت ڪرڻ جي قابل نه رهندي، پاڪستان انهن معنائن ۾ استعمار جي لونڊي ۽ محتاج رياست بنجي ويندي جن معنائن ۾ اڄ خليج جون رياستون استعمار جون محتاج رياستون بنجي چڪيون آهن.

(ب) لوڪلائيزيشن ڇا آهي؟

لوڪلائيزيشن جو مطلب هي آهي مرڪزي رياست خدمت جي فراهمي جي عمل کان دستبردار ٿي وڃي ۽ ان جي ذميداري ضلع ۽ تحصيل جي سطح تي مقامي حڪومتن کي منتقل ڪري ڇڏي. انهن مقامي حڪومتن کي هلائڻ جي ذميداري محض منتخب نمائندن جي نه هجي بلڪ ورلڊ بئنڪ جي ڊرپلڻمنٽ

ريپورٽ براءِ 2000ع جي مطابق انهي ۾ ”پرائوٽ سيڪٽر اين جي اوز ۽ سول سوسائٽي جا ٻيا عناصر (مثلا سيڪيولر مفڪرين مڊرين ۽ ماهرين حضرات) کي به شامل هئڻ گهرجي انهي ڪري جنرل مشرف جي پروگرام ۾ عورتن ۽ غيرمسلمانن جي لاءِ مخصوص نشستون ايتري وڌي تعداد ۾ رکيون ويون آهن. ٻيو اهم پهلو هي آهي مقامي حڪومتون ان خدمات کي بطور خدمت جي انجام نه ڏين بلڪ منافع حاصل ڪرڻ لاءِ ڏين مقامي حڪومتون منافع جي حصول لاءِ ڪمپنيون بنجي وڃن. جنهن جو مقصد شهرين کي بنيادي سهولتون نفع نقصان جي اصول تي بالائڻي ڪري ڏيڻ نه بلڪ گهڻي کان گهڻو منافع جو حصول هجي مقامي حڪومتون پنهنجي شير ۽ باند بين ڪمپنين جي طرح مارڪيٽ ۾ وڪڻڻ لاءِ پيش ڪنديون خدمتن جي سڄي نظام کي پرائوٽ ڪيو ويندو ۽ ان جو وڏي خريدار ملتي نيشنل ڪمپنيون هونديون ان جي مثال جڪارٽ ۾ آهي جيڪا سامهون آئي آهي جتي پاڻي جي فراهمي جو سڄو نظام هڪ ملتي نيشنل ڪمپني خريد ڪيو آهي. ان جو نتيجو اهو هوندو ته اختياريات مرڪزي حڪومت کان في الواقع مقامي ضلعي حڪومت کي منتقل نه ٿو ٿئي بلڪ اصل اختياريات ملتي نيشنل ڪمپنين جي بين الاقوامي کي منتقل هوندو آهي. انهي معنيٰ ۾ اسين چوندا آهيون گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن ئي هڪ سڪي جا ٻه رخ آهن ڇو ته ٻئي اعمال جي ذريعي اصل اختياريات مرڪزي رياست کان استعمار کي منتقل هوندا آهن.

(ب) شهري حڪومتن جو قيام

گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن جو حتمي هدف سنگاپور ۽ هانگ ڪانگ جي طرز جي حڪومتن جو قيام آهي. سنگاپور هانگ ڪانگ پاناما مڪاو ڪوسٽاريڪا جهڙا علائقا شهري رياستون حڪومتن جي حقيقت واضح ڪندا آهن. اهي تمام شهري مقامي حڪومتون عالمي سرمايه جي مهمل هونديون آهن ۽ اعليٰ سياست يعني خارج پاليسي دفاعي پاليسي ۽ عمومي معاشي پاليسي جي مسائل سان ان حڪومتن جي قيام سان گڏ ان جي رياستن ۽ ان شهرين سان

ڪابه دلچسپي نه رهندي آهي. اهي شهري رياستي حڪومتون گهٽ ۽ منافع جي رول ۾ ڊوڙ ڊڪ ڪرڻ واريون ڪمپنيون زياده هونديون آهن ۽ ان جا شهري شهري گهٽ؟ زياده هوندا آهن ڪراچي لاهور حيدرآباد پشاور کي مضبوط پاڪستان جا دل ۽ جگر نه گهرجي جو جهاد ڪشمير جهاد افغانستان ۽ استعمار جي خلاف جدوجهد جي لاءِ سڀني پلائي ديوار بنجي سگهي ان کي اهڙن ڪمپنين جو روپ ڌارڻ گهرجي جيڪو سرمايه داري جي شيطاني؟ جو هڪ حصه هجي شهري حڪومتن جي قيام جي لاءِ ضروري نه آهي ته ملڪن کي توڙيو وڃي (حالانڪ اها به هڪ صورت آهي بلڪ اختيارات عالمي ادارن ۽ مقامي سطح تي اهڙي طرح منتقل ڪيا ويندا جو مرڪزي رياست صرف نالي جي رياست رهجي ويندي جنهن جو واحد مقصد عالمي ادارن جي پاليسين جو نفاذ رهجي ويندو.

طريقه ڪار

گلوبلائيزيشن لوڪلائيزيشن ۽ شهري حڪومتن جي قيام جي انهي استعماري منصوبه کي سمجهڻ کان پوءِ هاڻي موقع آهي اسان ڏسون ته انهي منصوبه کي عملي جامو پهرائڻ جي لاءِ ڪهڙا ذريعا آهن هيٺ اسين مختصر انهن عملي اقدامن کي ترتيب وار بيان ڪنداسون جو استعمار ۽ انهن جا ذيلي ادارا اسان جي رياستن کي ڪمزور ڪرڻ جي لاءِ اسان تي مسلط ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهيا آهن.

1. استعمار ۽ ان جا گماشته اها ڳالهه چڱي طرح ڄاڻندا آهن ته ان جا استعماري منصوبا انهي وقت تائين شرمندو تعبير نه ٿا ٿي سگهن جيستائين حرص حسد اسان جي معاشري ۾ قابل قبول نه بڻجي وڃن حرص ۽ حسد کي عام ڪرڻ جو سبب اهم ذريعو انساني حقوق آهن حقوق انساني جي ذريعي انهن اجتماعي ادارن صف بندين ۽ برادرين کي منتشر ڪيو ويندو آهي جيڪو روايتي طور تي اسان جي معاشري ۾ حرص حسد کي فروغ ۾ حائل رهيو آهي ۽ اسان جي معاشري ۾ قرباني ايتار ۽ وفا جو سرچشمه آهي. خاندان جي هٽڻ جي نتيجي ۾ هر فرد معاشري ۾ اڪيلو رهجي ويندو آهي. اهڙن ماڻهن جي لاءِ بندوبست

تمام آسان ٿي ويندو آهي. استعمار اسان جي معاشري ۾ اهڙن ئي ماڻهن جي تشڪيل جي لاءِ ڪوشاڻ هوندا آهن. انهي سلسلہ ۾ استعمار جي پرورده اين جي اوز خاص ڪردار ادا ڪري رهي آهي.

2. خانداني نظام کي تباه ڪرڻ جو سڀ کان اهم هٿيار حقوق نسوان جي تحريڪ آهي عورتن کي حرص ۽ حسد جو بندو بڻائڻ جي بغير ۽ انهن کي گهر مان ڪڍڻ جي بغير استعمار لاءِ ناممڪن آهي جو اسان جي معاشري ۾ سرمايه ۽ استعمار جي بالادستي قائم ڪري سگهجي. نسوان جون تمام تحريڪون اسان جي معاشري ۽ ثقافت کي تباه ڪرڻ جون تحريڪون آهن حقوق نسوان جون تمام تحريڪون اسان جي معاشري ۾ محبت ايتار ۽ وفا کي ختم ڪري حرص ۽ حسد کي عام ڪرڻ جون تحريڪون آهن. اها ئي وجه آهي ته استعمار جي گماشته اين جي اوز کي حقوق نسوان جي سڀ کان وڌيڪ فڪر آهي. جنرل مشرف جي موجوده حڪومت انهي معاملي ۾ استعمار جي گهڻو حليف آهي انهي آزادي نسوان جي حامي استعمار جي گماشته عورتن کي پنهنجي سيڪيورٽي ڪونسل ڪابينہ ۾ شامل ڪيو آهي ۽ پيش آمدہ بلدياتي انتخابات ۾ گهڻي تعداد ۾ خواتين جون نشستون مخصوص ڪيون آهن عورتن کي بازار ۽ سياست جي رونق پنائڻ اسان جي معاشري جون پاڙون ڪمزور ڪرڻ جي سازش ڪئي وڃي ٿي ۽ اسان کي استعمار جي لاءِ گرہ بنايو وڃي پيو عورتن کي سرمايه جو غلام بنائڻ لاءِ اهم ترين پروگرام فيملي پلاننگ ۽ عورتن جي معاشي ترقي جا پروگرام آهن. انهن جو مقصد اهو آهي ته عورت ماءُ بچڻ کان انڪار ڪري ڇڏي ۽ بازار ۾ عوام الناس جي طرح انهي جي ٻولي لڳائي وڃي ته تانت سرماييداري پاڪستاني معاشري ۾ پنهنجا اثرات گهرا ڪري سگهجي.

3. دفاعي ۽ خارجي پاليسي جي محاذ تي استعمار جي اها ڪوشش آهي ته پاڪستان پنهنجو نيڪليئر پروگرام ترڪ ڪري ڇڏي. پاڪستان کي ايٽمي صلاحيتن کان پاڪ علائقہ (Nuclear free zone) بنايو وڃي. دفاعي اخراجات ۾ هر سال ڪمي ڪئي وڃي. جنرل مشرف هندوستان جي دفاعي بجت ۾ 30 في صد افاضہ جي مقابلي ۾ پاڪستاني بجت ۾ ڪوتاهي ڪئي فنا نسل

ٽائمز جي نام نگارن جي مطابق جنرل صاحب دفاعي بجٽ کان ست ارب روپيه
ڪٽي غريبت متاثر مهر جي لاءِ خاص ڪيا آهن. اهي سڀ دراصل آئي. ايم
ايف ۽ عالمي بينڪ جي ايجنڊا جي عين مطابق آهي. جنهن جو مقصد رياست ۽
معاشرت جي هيٺ ڪي تبديل ڪرڻو آهي.

حالانڪ آمريڪا علائق ۾ چين جي بالادستي گهٽ ڪرڻ لاءِ ڀارت کي
مضبوط ڪرڻ چاهي ٿو. انهي ڪري استعمار پاڪستان جي حڪومت تي
مسلسل دٻاءُ وجهي رهيو آهي ته هو اسلامي جهاد کان دستبردار ٿي وڃي ۽
علائقي ۾ ڀارت جي بالادستي قبول ڪري وٺي.

اهڙي طرح آمريڪا چاهي ٿو پاڪستان جهاد افغانستان ۽ ڪنهن به قسم
جي جهادي سرگرمين جي اعانت ۾ ملوث نه هجي. ”دهشت گرد“ (جهادي
سرگرميون) جي خاتمي لاءِ آمريڪي ڪوششن سان معاونت ڪري. جهادي
تحريڪن تي پابندي لڳائي وڃي. مسجدن ۽ مدرسن مان جهاد جو درس ختم
ڪري سرڪاري اسلام جو پرچار ڪيو وڃي جيڪو آمريڪا جي لاءِ قابل قبول
هجي.

پاڪستان کي معاشي طور تي تباه ڪرڻ ۽ انهي استعمار جو محتاج
بنائڻ جي لاءِ انهي کي آئي ايم ايف ۽ ورلڊ بئنڪ جي معاشي پاليسين کي
اپنائڻ لاءِ مجبور ڪيو وڃي ٿو. انهي معاشي پاليسيءَ جا اهم نڪات هي آهن:
آزاد مارڪيٽ ۽ آزاد تجارت جي اصولن کي قبول ڪري ڇڏڻ گهرجي. ملڪي
اثائن کي چند ٽڪن جي عوض فروخت ڪيو وڃي. (انهي جو نالو
پرائيويٽائيزيشن آهي). معاشي پاليسي تان حڪومت جو ڪنٽرول ختم ڪيو
وڃي. حقيقت هي آهي، عالمي بينڪ جي آزاد معيشت جون پاليسيون ڪنهن به
ملڪ جي معيشت جي تباهي جو سامان آهن. لاطيني آمريڪا ۽ آفريڪا جي
ڏهن ملڪن ۾ انهن پاليسين تي عمل ڪيو ويو ۽ ان جي ذريعي وڌندڙ ويجهندڙ
معيشت کي تباه ڪيو ويو. عالمي بينڪ جي انهن پاليسين تي عمل ڪندي
رهڻ جو واحد مطلب معاشي خود ڪشي جو ارتڪاب هوندو جنهن جو واحد
نتيجو پاڪستاني معيشت ۽ پاڪستاني رياست جي تباهي جي صورت ۾ ظاهر

ٿيندو.

شهري قوتن جو مرڪزي رياست جي مقابلي ۾ ڪڙو ڪري مرڪزي رياست کي ڪمزور ڪرڻو آهي. خدمت جي فراهمي جو سمورو نظام مرڪزي حڪومت کان وٺي مقامي شهري حڪومتن جي حوالي ڪرڻ آهي.

ڊبليو ٽي او جو قانون قبول ڪري ملتي نيشنل ڪمپنين کي اهو حق ڏيڻ آهي، اندروني ذريعا وسائل خدمات (Domestic Services Resources) جو بنا روڪ توڪ استعمال ڪري سگهجي.

ماحولياتي قانون جي نفاذ جي نالي تي پاڻي بجلي ۽ ٻين خدمتن جو نظام ملتي نيشنل ڪمپنين جي حوالي ڪيو وڃي. مقامي حڪومتون سرمايه داري ۽ استعمار جي آڱ ڪاربنجي وڃي.

ماڻهن کي سرمائيداري جي ويجهو ڪرڻ لاءِ غربت ”مٽائو پروگرام“ جهڙا فلاحِي ادارا ٺاهيا وڃن.

گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن جي نالي تي رياست جي مرڪزي شڪست و ريخت جي انهي سموري عمل کي هڪ نئي آئين جي ذريعي تحفظ فراهم ڪيو وڃي جنهن کي تبديل ڪرڻ جو اختيار ڪنهن کي حاصل نه هجي. اسان جي مرڪزي رياست کي ڪمزور ڪرڻ جي لاءِ اهو تازو منصوبو اهو ڪو نئون منصوبو نه آهي. 19 صدي ۾ انگريز بالڪل انهي طرز تي پهريائين اسان جي مرڪزي رياست کي ڪمزور ۽ آخر ۾ تباه ڪيو هو. 19 صدي جي نوابن ۽ راجائن جي پاليسين ۽ راجواڙن کي مغل سلطنت جي مقابلي ۾ تيار ڪيو ويو هو. اهڙي طرح انتظامي اختيارات مرڪزي رياست سان انهن راجواڙن ۽ رياستن کي منتقل ڪرڻ لڳا هئا. اهڙي طرح انگريز مرڪزي رياست کي اعليٰ سياست يعني خارج پاليسي، دفاعي ۽ معاشي پاليسي کي پنهنجن هٿن ۾ قابو ڪيو هو. انهن ٻنهي ذريعن سان اختيارات اصل ۾ انگريز کي منتقل ٿي رهيا هئا. تاريخ شاهد آهي ته مرڪزي رياست کان اختيار کسي نوابن کي بااختيار بنائڻ جي حڪمت عملي جي ذريعي اصل اختيارات رياستن کي منتقل نه ٿيا. بلڪ استعمار کي منتقل ٿيا آهن. اهڙي طرح اڄ پاڪستاني رياست کان اختيار کسي مقامي سطح تي

منتقل ڪرڻ سان مقامي حڪومتون مضبوط نه هونديون بلڪه اهي اختيارات اصل ۾ استعمار کي منتقل هوندا. جنهن جي بنا تي پاڪستان جي رياست استعمار جي مخالفت ڪرڻ جي قابل نه هوندي

هڪ مضبوط پاڪستان ڇو؟

اسين لوڪلائيزيشن ۽ گلوبلائيزيشن جي نالي تي پاڪستاني رياست کي تباهه ڪرڻ جي انهن استعماري منصوبن کي يڪ طرفه طور تي رد ڪريون ٿا. اسان پاڪستان کي هڪ مضبوط جهادي ۽ اسلامي رياست بنائڻ چاهيون ٿا.

1- جيڪا جهاد افغانستان جي پشتيبان هجي.

2- ڪشمير ۾ جهاد جي حمايت ڪندي هجي.

3- استعمار جي هر هڪ چال جو مقابلو ڪرڻ جي لاءِ صلاحيت رکندو

هجي.

انهي لاءِ ته پاڪستاني ڪابه قوم نه آهي بلڪه پاڪستاني ملت اسلاميه جو هراول دستو آهي. پاڪستان کي قومي رياست بنائڻ ۽ پاڪستانين کي قوم بنائڻ پاڪستان جي تباهي جو سامان آهي. گلوبلائيزيشن لوڪلائيزيشن شهري حڪومتن جو قيام وغيره سيڪولرزم جو جديد مظهر آهي، جڏهن ته پاڪستان ۽ سيڪيولرازم ۾ متضاد عمل آهن، جن جي ميلاپ جو ڪوبه جواز پيش نه ٿو ڪري سگهجي. پاڪستان کي هڪ سيڪولر قومي رياست بنائڻ جون تمام ڪوششون پاڪستان کي تباهه ڪرڻ ۽ استعمار جي طفيلي رياست بنائڻ جو ذريعو آهي. اسرائيلي رهنما بن گوريان فلسطين کي نه عربن کي نه بلڪه پاڪستان کي اسرائيل جو دشمن نمبر هڪ قرار ڏنو هو. استمار جي دل ۾ جهڙي طرح پاڪستان کي ٿو ڪوبه ٻيو ملڪ نه ٿو کٽي. چوٽه پاڪستان يهود ۽ هندو جي راه ۾ حائل هڪ مضبوط پٿر آهي.

پاڪستان جي رياست کي تباهه ڪرڻ جي لاءِ انهيءَ استعماري عزائم جو مقابلو ڪرڻ جي لاءِ هڪ عوامي تحريڪ (جنهن جي رهنمائي متحده اسلامي قيادت ڪري) جلد از جلد برپا ڪرڻ نهايت ضروري آهي. انهي قيادت جو

معاشي لائحہ عمل انهن اصولن تي مشتمل هجي.

- 1- غيرملڪي قرضن جي ادائينگي کان فوري انڪار ڪيو وڃي.
- 2- هڪ جهادي معيشت جو قيام جنهن جو بنياد حڪمت عملي دفاعي پيداوار جي لاءِ مجموعي پيداوار جي اضافو جو بنياد جي طور تي استعمال ڪرڻو پوندو.
- 3- تمام مالي ادارن کي اسلامي ۽ جهادي اصولن جي ماتحت ڪرڻ.
- آزاد زرعي پاليسي جو خاتمه ۽ سرمايه جي گردش تي ڪڙي نگراني جو قيام.
- 4- غذائي جنسن جي پيداوار ۾ جلد از جلد خود كفالت.

رياستي لائحہ عمل

- 1- بلدياتي انتخابات جو متفقہ ۽ شرح صدر سان گڏ بائيڪاٽ هجي.
- 2- جهموري ادارن ۽ جهموري عمل سان براءت جو اعلان هجي.
- 3- اسلامي انقلاب جي عوامي سطح تي پيش بندي ۽ پيش رفت هجي.

سماجي لائحہ عمل

- 1- مسجدن ۽ مدرسن کي عوامي سطح تي فعال بنايو وڃي.
- 2- مسجدن جي ٿاڻن تي بالادستي کي قائم ڪيو وڃي.
- 3- حڪومتي عملداري سان آزاد متفقہ دارالافتاءِ جو قيام.

تيري دوا نہ جينيوا ميں ہے نہ لندن ميں
فرنگ کي رگ جاں پيہ بھود ميں ہے!

ضلعي حڪومتون

پاڪستاني رياست جي خلاف خطرناڪ سازش

(ڊاڪٽر جاويد اڪبر انصاري)

هن مضمون ۾ تحريڪ اسلامي جي ڪارڪنن ۽ قائدین جي خدمت ۾ ٻه گذارشون پيش ڪيون ويون آهن.

1- تمام اسلامي جماعتون متفق طور تي بلدياتي انتخاب جو بائيڪاٽ ڪن.

2- تمام اسلامي جماعتون لوڪلائيزيشن جي پروگرام کي اصولاً رد ڪري مرڪزي رياست کي ڪمزور بنائڻ جي انهي استعماري چال کي ناڪام بنائين.

3- تمام اسلامي جماعتون نفاذ شريعت ۽ اعانت جهاد جي ٻه نڪاتي پروگرام تي متفق ٿي ڪري عوامي مهمات جي ذريعي اهل دين کي متحرڪ ۽ منظم ڪن.

اسين ڪٿي بيٺا آهيون؟

1987ع ۾ جماعت اسلامي ۽ جمعيت علماءِ پاڪستان قومي ۽ صوبائي انتخابات جو بائيڪاٽ ڪيو. وقت ثابت ڪيو ته اهو هڪ بلڪل درست ۽ نهايت مفيد فيصلو هو.

ان جا ٽي وڏا فائدا حاصل ٿيا.

1- اسلامي سياسي قوتون موجوده مقتدر سياسي قوتن کان الڳ ٿي ويون اڄ جڏهن اسان اها ڳالهه ڪريون ٿا ته اسان جو موجوده ظالم سياسي ۽ معاشي نظام ۾ ڪوبه حصو نه آهي ته انهي ڳالهه کي ڪوڙو ثابت ڪرڻ مشڪل آهي. انقلاب جي ڪاميابي جي هڪ بنيادي شرط هي آهي ته نيون انقلابي طاقتون عوام جي نگاهه ۾ موجوده نظام اقتدار ۾ ملوث نه هجن. انهي صورت ۾ نئين

انقلابي قوتن ۾ اميد ڪري سگهجي ٿي جيڪو هڪ نئون نظام اقتدار مرتب ڪرڻ جي اهل آهن ايراني انقلاب ۽ نظام مصطفيٰ ﷺ ۾ اهو ئي بنيادي فرق آهي جو آيت الله خميني جي 1962ع جي جاري جدوجهد جي نتيجي ۾ ايراني علماء شاه جي نظام کان تقريباً ڪٽجي ويا هئا. جڏهن ته بي. اين اي. جي قيادت ۾ اهي ماڻهو شامل هئا جو مقتدر طبقي جو جزو لائينڪ سمجهيا ويندا هئا. 1997ع جي انتخابات جي بائيڪاٽ جي فيصلي جي نتيجي ۾ اڄ اسين اتي بيٺا آهيون. جتي تحريڪ اسلامي ايران 1970ع جي شروع ۾ هئي. 1997ع کان پوءِ جماعت اسلامي پاڪستان جمعيت علماء پاڪستان سپاه صحابه گهڻين ديوبند تنظيمن ثابت ڪري ڏيکاريو ته اقتدار کان ٻاهر رهي ڪري اسلامي قوتن کي گڏ ڪري حڪومت تي موثر دٻاءُ وجهي سگهجي ٿو. نيو ڪليئر پروگرام جهاد ڪشمير افغان جهاد جو تحفظ انهي ڪري ممڪن ٿيو ته اسلامي قوتون رياستي اقتدار کان ٻاهر منظر هيون. ۽ پنهنجي طاقت متحرڪ ڪرڻ جي لاءِ انهن کي رياستي ذريعن جي ضرورت نه هئي جيڪڏهن اسلامي طاقتون رياستي اقتدار ۾ ملوث نه هجن ها ته نه (Mass organization) ممڪن ٿي سگهي ٿو ۽ نه (Mass mobilization) 1997ع جي انتخابات جو بائيڪاٽ ڪري اسان پهرين مرتبہ جماعتي سطح تي جمهوريت جي حقيقت جو ادراڪ حاصل ڪيو. 1920ع ۾ جمعيت علماء هند قائم ٿي. برصغير جي تمام سياسي جماعتن (سواءِ جماعت اسلامي هند) جمهوري عمل کي Mass mobilization جو موثر ترين ذريعہ تصور ڪيو آهي 1997ع کان پوءِ اها ڳالهه واضح ٿي ويئي ته جمهوري عمل کي رد ڪري وسيع تنظيمي ۽ وسيع عوامي پذيرائي اسلامي بنيادن تي ممڪن ٿي سگهي ٿو اڄ گهڻا علماء زعماء انهي ڳالهه جا قائل آهن ۽ سپاه صحابه ۽ تحريڪ احرار اصولاً جمهوريت کي رد ڪيو آهي ۽ جمعيت علماء اسلام ۾ ڪجهه علماء جمهوري عمل کي نقصان هڻڻ جو ڪلر ڪلا اظهار فرمائيندا آهن.

استعمار ۽ ان جي پاڪستاني حليف انهي ڳالهه کان خوفزدہ آهن ته اسلامي قوتون متحد ٿي ڪري انقلابي سياسي راه اختيار ڪري رهي آهي. اسلامي جماعتن تي زور ڏنو ٿو وڃي ته مرڪزي حڪومت ۾ شامل ٿيڻ معيشت

جو ڪاغذي سطح تي اسلام جي مذموم سازش ۾ ديني مدارس ۽ تبليغي جماعتن کي ملوث ڪيو ويو آهي بلدياتي انتخابات ۽ لوڪلائيزيشن جو هڪ اهم عنصر هي آهي ته اسلامي جماعتن کي جمهوري عمل ۾ دوباره ملوث ڪيو وڃي جيڪڏهن استعماري ۽ سيڪيولر قوتون ان ۾ ڪامياب ٿي ويون ته اسلامي جماعتن کي ان جي موجوده پوزيشن کي انهي مقام تي اچي ڇڏينديون. جتي اسلامي جماعتون 1978ع ضياءَ حڪومت ۾ شموليت جي وقت بيشيون هيون. اها اسان جي وڏي شڪست هوندي اسان عوامي حمايت وڃائي وهنداسون ۽ عظيم وسعت پذير تنظيمي ڪم ۽ عظيم عوامي پذيرائي جو ڪم مشڪل کان مشڪل تر ٿي ويندو.

ڊيولوشن (Devolution) ڇا آهي؟

پاڪستاني ڊيولوشن منصوبه عالمي استعمار جي گلوبلائيزيشن ۽ لوڪلائيزيشن پروگرام جو حصو آهي.

لوڪلائيزيشن پروگرام جي حقيقت ۽ پاڪستاني رياست کي ان جي لاحق هئڻ واري خطرات انهي سلسلي جي پهرين مضمون (ضلعي حڪومتون از محمد علي رضوي) بيان ڪيا ويا آهن. هتي جنرل مشرف جي ڊيولوشن اسڪيم جون خصوصيتون بيان ڪجن ٿيون.

1- رياستي اقتدار کي چئن سطحن ۾ تقسيم ڪيو ويندو. وفاق صوبه، دسترڪٽ، ۽ يونين ڪائونسل.

2- هر ووتر جي عمر 21 سالن جي بجاءِ 18 سال مقرر ڪئي ويندي.

3- هر هڪ دسترڪٽ اسيمبلي مالي طور تي خود مختيار هوندي ۽ انهي وٽ آبهني حاصل ڪرڻ جا اختيار هوندا. دسترڪٽ حڪومت مالي طور تي خود ڪفيل بنائي ويندي.

4- هر هڪ دسترڪٽ اسيمبلي ۾ ٻه غير مسلم ميمبر هوندا.

5- هر دسترڪٽ اسيمبلي پنهنجي علحده مانيترنگ ڪميٽي تشڪيل ڏيندي انهيءَ لاءِ ته عوام کي حڪومتي عوام ۾ شامل ڪري سگهجن.

6- دسترڪت اسيمبلي جي تحت هيٺيان شعبه هوندا:

(1) صحت (2) تعليم (3) تجارت ۽ صنعت (4) قانون (5) رابطو (6) زراعت (7) ماليات (8) بجت ۽ منصوبه بندي (9) ماحوليات (10) جمهوري ادارن جو ارتقاء جمهوريت سازي (11) اطلاعات.

7- دسترڪت حڪومت هڪ ڪاروباري اداري وانگر ڪم ڪندي ان جا حاڪم آجرجي حيثيت اختيار ڪري ويندا ۽ عوام کي خريدار سمجهيو ويندو.

8- هر اهو شخص دسترڪت، تحصيل ۽ يونين ڪائونسل جو ميمبر منتخب ٿي سگهندو جيڪو (1) 25 سال کان عمر ۾ وڌيڪ هجي (2) اڻ پڙهيل نه هجي (3) ڪنگال هجي.

جيئن ته امير جماعت اسلامي قاضي حسين احمد چيو آهي اها اسڪير خالصتا غيرملڪي مشين ۽ اين جي اوز جي ترجيحات جي غمازي آهي. استعمار جي خواهش آهي ته عوام جي توجه ملي ۽ نظرياتي مسئلن کان هٽي وڃي ۽ لالچ جي سياست پوري معاشرتي ۽ رياستي نظام کي گرفت ۾ وٺي ڇڏي. اهو معاشره ۽ رياست کي سيڪولر بنائڻ جو نهايت ڪارگر طريقو آهي. انهي حڪومتي نظام جي نفاذ جي نتيجي ۾ مقامي آبادين کي غرض جي بنياد تي منظم ۽ متحرڪ ڪيو ويندو هر شخص ۽ گروه پنهنجي مادي مفادات جي جستجو کي اوليت ڏيندو ۽ پورو معاشره ۽ پورو سياسي نظام سرماييداران ذھنيت کي اپنائڻ وٺندو. حاڪم آجرجن ۽ محڪوم خريدار ظاهر آهي جتي سياست کي اهڙي طرح بازاری بنايو وڃي اتي نظرياتي جماعتن جو ڪو مستقبل نه ٿو ٿئي سگهي ۽ انهن کي ڪابه عوامي پذيرائي حاصل نه ٿيندي. انڊونيشيا، ترڪي ۽ هندوستان جي ٻن صوبن ڪارناٽڪ ۽ تامل ناڊو ۾ اهڙي نوعيت جي بلدياتي سياسي ۽ انتظامي نظام جو تجربو ڪيو ويو آهي.

هر جاءِ تي انجو نتيجو اهو رهيو آهي ته ملتي نيشنل ڪمپنين، مغربي بينڪن ۽ عالمي سڌ بازن جي گرفت انهن صوبن ۽ شهرن تي نهايت مستحڪم ٿي ويئي آهي. جڪارته جو پورو شهري ترسيل پاڻي جو نظام هڪ آمريڪي يهودي ڪمپني جي قبضي ۾ آهي. ڪرناٽڪ جي صوبائي حڪومت پنهنجي

اخراجات جو 30 فيصد عالمي سٽ بازن کي Bond Markets ۾ پنهنجي ميوٽسپل بانڊ وڪڻي پورو ڪندي آهي ترڪي جا ٻه صوبه ائي ايم ايف کان پنهنجي Structural Adjustment Programmes طئي ڪري رهيا آهن، جيڪو مرڪزي حڪومت جي معاشي حڪمت عملي سان اصولاً متصادم آهي.

انهي نوعيت جي معاشي خود مختياري موجوده پاڪستان ڊيولپون پروگرام ۾ تجويز ڪئي ويئي آهي. جيڪڏهن اها نافذ ٿيندي آهي ته ڊسٽرڪٽ اسيمبلي (District Assemblies) جي اهل ڪارن جو زياده وقت ملتي نيشنل ڪمپنين ۽ مغربي بينڪن جي خوشامد ڪندي گذرندو. چوٽه اهي ئي ادارا وسائل فراهم ڪري سگهندا آهن. جو بلدياتي ادارن ۽ ڊسٽرڪٽ ميوٽسپل ڪمپنين جي ترقي لاءِ ضروري آهن. انهي نوعيت جي انتظامي تبديلي کان پوءِ وفاقي ۽ صوبائي حڪومتون بتدريج وسيلن جي فراهمي به گهٽ ڪري ڇڏينديون. ظاهر آهي انهي حالتن ۾ اين جي اوز جي قوت بي اندازو طور تي وڌي ويندي. ڊيولپون پاڪستان ٽوڙڻ ۽ آمريڪا جي غلامي قبول ڪرڻ جو پروگرام آهي. ان جي نتيجي ۾ وفاق ڪمزور هوندو چوٽه ديني ۽ نظرياتي بنيادن تي ماڻهن کي منظم ۽ متحرڪ ڪرڻ جا موقع ختم ٿي ويندا. انهي سان گڏوگڏ وفاق جا مالي مسئلا به محدود هوندا ۽ وفاق جا اختيارات به گهٽ ڪيا ويندا. هڪ فعال ۽ جهادي خارجي پاليسي جو ته اهڙن حالتن ۾ تصور به نه ٿو ڪري سگهجي. حڪومت وٽ ته اهي وسيلا به نه هوندا جن سان اعانت جهاد يا رياست جو دفاع ممڪن هجي. انهي سان گڏ هو عوامي تائيد کان به محروم ٿي ويندي جيڪو جهادي خارجي پاليسي کي جاري رکڻ لاءِ ضروري آهي. انهي جي وجهه هي آهي عوام ته اعراض جي سياست تي مڪمل عادي ٿي ويا هوندا ۽ پنهنجن نمائندن تي مسلسل اهو زور وجهي رهيا هوندا ملتي نيشنل ادارن ۽ مغربي بينڪن ۽ شاهوڪارن سان پنهنجا سودا ڪن جنهن سان بلدياتي مسئلا حل ٿين ۽ علائق ۾ خوشحالي اچي.

جيڪڏهن اسلامي جماعتن اچڻ واري بلدياتي انتخابات ۾ حصو ورتو ته هو پنهنجو ديني تشخص وڃائي وهنديون. اهي عالمي سرمائيداران نظام ۽

ملڪي معيشت جو اسلامي جو زفراهر ڪنديون. ان جا ڪارڪن حقوق اغراض جي سياست جا آلہ ڪار بنجي ويندا. اهي عوام کان قرباني گهرڻ جي قابل نه رهندا. چوڻه هو خود غرضي مطلب پرستي، حرص ۽ حسد کي فروغ ڏيڻ وارا بنجي ويندا. اسلامي ڪارڪن دعويٰ ڪندا ته اير ڪيو اير، مسلم ليگ ۽ پيپلز پارٽي اسان کان وڌيڪ انهي ڳالهه جا اهل نه آهن جو عوام جي حقن جو تحفظ ڪن ۽ ان جماعتن جي نسبت اسلامي جماعتون ملتي نيشنل ڪمپنين ۽ مغربي بينڪن ۽ آئي اير ايف سان وڌيڪ بهتر سودا ڪري سگهندا. اهو اسلام کي نفس پرستي جو ذريعو بنائڻ جو عمل آهي. جيڪڏهن اسان بلدياتي انتخابات ۾ حصو ورتو ته اسان اهي سڀ فائدا وڃائي ويهي رهنداسون. جيڪي 1997ع ۾ بائيڪاٽ ڪري حاصل ڪيا هئا ۽ اسلامي تحريڪن کي اڄ کان ويه سال پوئتي ڌڪي ڇڏينديون.

اسلامي جماعتون ڇا ڪري رهيون آهن؟

ان جي تفصيل يونس قادري جي مضمون غير سياسي ديني جماعتن ۽ سياسي جماعتن واري مضمون ۾ پيش ڪئي ويئي آهي. اجمالا ٽي ڳالهيون عرض آهن.

1. وقت جي اهم ترين ضرورت اسلامي جماعتن ۾ اتحاد آهي. اهو اتحاد هڪ ٻه نڪاتي پروگرام هجي. هڪ هي في الفور نفاذ شريعت ۽ ٻيو اعانت جهاد.
2. انهي اتحاد ۾ اولاً جميعت علماءِ پاڪستان جماعت اسلامي جميعت علماءِ اسلام تحريڪ احرار ۽ سپاه صحابه شامل آهن. ڪوشش ڪئي وڃي ته هڪ سال جي اندر ڊيگر تمام اسلامي جماعتون به انهي اتحاد ۾ شريڪ هجن.

3. سي. ٽي. بي ٽي تي ڪامياب ريفرنڊم ثابت ڪري ڇڏيو آهي ته عوام جي اسلامي عصبيت کي بروئي ڪار آڻڻ جي لاءِ قومي مهمات نهايت ڪارگر ٿي سگهي ٿو. اسان کي ايندڙ مهر غير ملڪي قرضن کي منسوخ ڪرڻ لاءِ في الفور شروع ڪرڻ گهرجي. اهي قرضه ڊسمبر 2000ع ۾ ري شيڊول هوندا. اسان کي

رياست تي زور وجهڻ گهرجي ته هو قرضن کي ري شيڊول نه ڪري بلڪ انهن Re-pudiate (فسخ) ڪري. اهڙي طرح عالمي سرمايه دارانه گرفت کي ڪمزور ڪري سگهجي ٿو.

4. اتحاد اسلامي جي قيادت جي سطح تائين محدود نه رکيو وڃي بلڪ مسجدن ۽ مدرسن کي بنياد بنائي محل جي سطح تائين حلال رزق جي فراهمي جون اسڪيمن شروع ڪيون وڃن. اهي اهڙي نوعيت جون هجن، جو دارالارقم، ملائيشيا حزب الله لبنان ۽ جماعت اسلامي هند مختلف اسلامي خطن هلائي رهي آهي. انهن اسڪيمن ۾ به خاصيتون آهن.

1. روحاني ارتقاء ۽ سياسي جدوجهد کان محترم هوندي آهي.

2. وياج ۽ سڌ جي بازار جو بدل پيش ڪندي آهي. ان جو مقصد تحريڪ جي ڪارڪنن کي مالي طور تي خود ڪفيل بنائڻ آهي. جيڪي ماڻهو تحريڪ ۾ باضابطه شامل نه آهن انهن کي انهي اسڪيم ۾ شامل نه ڪيو ويندو آهي اها معاشرتي صف بندي جي ڪم کي روحاني تطهير جي ڪم ۽ سياسي جدوجهد جي ڪم ۾ ڳنڍيندي آهي ۽ معاشرتي ڪم سوشل ورڪ بنائڻ کان روڪيندي آهي. لالچ جي بنياد تي عوامي تحريڪ (Mass mobilization) کي رد ڪرڻ جو اهو موثر ذريعو آهي.

تحريڪات اسلامي کي معاشرتي سطح تي اهڙا ادارا بنائڻ گهرجن جيڪي رياستي ادارن تي بالادستي حاصل ڪري سگهن. جمهوري ادارن ۾ شامل ٿي ڪري اهو مقصد حاصل نه ٿو ٿئي. اسان کي پوري شرح صدر سان جمهوري ۽ دستوري عمل کي رد ڪري ڇڏڻو آهي ڇو ته جمهوريت ۽ دستوريت ئي انقلاب جي راه ۾ سڀ کان وڏي رڪاوٽ آهي جيڪڏهن اسلامي جماعتن بلدياتي انتخابات ۾ حصو ورتو ته اهي يقيناً ناڪام هونديون. ان جا به سبب آهن.

هڪ هي ته جيڪي ماڻهو لالچ جي بنياد تي متحرڪ هوندا آهن. اهي ديني قوتن جي طرف فطرتاً توجه نه ڪندا آهن ۽ نه پنهنجي مرضي کي اوليت جي بناء تي اسلامي جماعتن جي طرف رجوع ٿي سگهن ٿا.

مشرف جي ديوليوشن جي اسڪيم ۾ ڪابه اهڙي شي نه آهي جيڪا عام قوم پرست جاگيردار ۽ سرماڻيدار ماڻهن کي نئين نظام ۾ شامل ٿيڻ کان روڪي ٿي. اهي ئي ماڻهو اهل غرض جا فطري نمائنده آهن ۽ انهن غرض مندن کي وڌي تعداد ۾ منتخب ڪيو ويندو.

هي وجهه هي آهي ته برصغير جون اسلامي جماعتون حضرت قطب العالم امداد الله مهاجر مڪي قدس سره جي فيض جو سلسله آهي حضرت حاجي صاحب اسان جي متفق عليه شيخ الطائفه آهن. ان جي دعائن جو نتيجو آهي ته برصغير جون تمام اسلامي جماعتون محفوظ جماعتون آهن. اهي سيڪيوار نظام کي مستحڪم ڪرڻ جو ذريعو نٿيون بڻجي سگهن.

حضرت شيخ امير جهاد 1857ع ۾ هو. پاڻ به تحريڪ برپا ڪئي جيڪا 1857ع کان 1920ع تائين انگريز جي تمام دستوري ۽ جمهوري انتظامات کي رد ڪندي رهي ۽ جهاد کي زنده رکڻ لاءِ بي بها قربانيون پيش ڪندي رهي. پاڪستان جي اسلامي جماعتن جو مستقبل به صرف ۽ صرف احياءِ جهاد ۾ آهي. جيڪڏهن اسان اها راهه ترک ڪري ڇڏي.

هماري داستاں تک بهي نه هوگی داستاڻوں میں

اقوام متحده جي مقصدن ۽ چارتر تي هڪ نظر

(مولانا سخي داد خوشستي)

اقوام متحده جي مقصدن ۾ جو هي بيان ڪيو وڃي ٿو ته پوري دنيا ۾ جنگ روڪڻ ۽ امن آڻڻ جي فضا پيدا ڪرڻ وغيره اهي خوشنما عنادين صرف ماڻهن کي برعلاڻ جي لاءِ استعمال ڪيا ويا آهن. درحقيقت ڳالهه هي آهي ته ٻي جنگ عظيم ڇهه سال مسلسل وڏيون طاقتون اتحادي ملڪن سميت ڪرائي جي سپاهين ۽ تباھ ڪن اسلح جي ذريعي سان انسانيت کي بربادي جو پيغام ڏيندي رهي. بالآخر هيروشيما ۽ ناگاسا ڪي تي ايٽم بم ڪيرائي قيامت صغريٰ بريا ڪري تصادم کي ختم ڪيو. انهي کان پوءِ ٻي جنگ عظيم جي فاتحين (ظالمين) پنهنجي فرعونيت کي برقرار رکڻ ۽ پوزيشن کي وڌيڪ مضبوط ڪرڻ جي لاءِ هڪ تنظيم جي ضرورت محسوس ڪئي ته انهي مقصد کي حاصل ڪرڻ جي لاءِ انهن ”اقوام متحده“ جي تنظيم بنائي. انهي ڪري انهن ”ويتو پاور“ کي پنهنجي لاءِ مخصوص ڪري ڇڏيو ۽ يوم تاسيس ۽ امروز تائين اقوام متحده کي انهي مقصد لاءِ استعمال ڪيو وڃي ٿو. اقوام متحده جو قانون آهي ته ان جي ارڪانن ۾ پنج وڏيون طاغوت ملڪن يعني آمريڪا روس برطانيه فرانس ۽ چين سلامتي ڪائونسل جا مستقل ميمبر هوندا ۽ انهن کي ”ويتو پاور“ جو حق حاصل هوندو. ويتو پاور جي معنيٰ آهي فيصلو ڪن انڪار جي قوت يعني انهن ملڪن ۾ جيڪڏهن ڪوبه ملڪ ڪنهن قرارداد جي خلاف ووٽ ڏيئي ڇڏي ته انهي کي منظور نه ٿو ڪري سگهجي. يا ٻين لفظن ۾ ويتو پاور جو مقصد هي آهي ته جيڪڏهن دنيا جون تمام قومون ملي ڪري ڪنهن مسئلي تي متفق ٿي وڃن ليڪن انهن پنجن ملڪن مان هڪ به انڪار ڪري ته پوري دنيا جي راءِ تي ڪوبه اعتبار نه آهي گویا اهي پنج مستقل ميمبر دنيا تي ڪلي طور تي حڪمران آهن ۽ سڀ قومون انهن وٽ ڀرڻيال آهن ويتو پاور جو حق اڪثر اسلامي ملڪن جي خلاف استعمال هوندو آهي اهو ئي سبب

آهي جو اڄ تائين عالم اسلام جو ڪوبه مسئلہ اقوام متحده جي ذريعي حل نہ ٿيو آهي بلڪ انهي ڪري مسلمانن جي سياسي مسئلن ۾ روز بروز اضافہ ٿي رهيو آهي حضرت نوح عليه السلام جي قوم پنجن بتن جي عبادت ڪندي هئي. افسوس جو مقام آهي جو اڄ اسلامي ملڪن بہ اقوام متحده کي پنج غاصبن جي ويٽو پاڙ کي تسليم ڪري الله تعاليٰ جي سپر پاڙ هٿ جو عملي طور تي انڪار ڪري ڇڏيو آهي.

اقوام متحده جي سلامتي ڪونسل جا مستقل ارڪان 1968ع ۾ ايترو جي عدم ڦيلاءَ جي عنوان سان هڪ معاهدي تي دستخط ڪيا جنهن کي اين پي تي چيو وڃي ٿو. ان جو مطلب هي تہ جن ملڪن 1968ع کان اڳي ايتمي قوت حاصل ڪئي آهي صرف انهن کي ايتمي قوت تسليم ڪيو ويندو انهي کان پوءِ انهي صلاحيت کي حاصل ڪرڻ وارن ملڪن کي بطور ايتمي قوت تسليم نہ ڪيو ويندو.

سوال هي آهي تہ انهي معاهدي ۾ ويٽو پاڙ کي صرف پنج وڏين طاقتن وارن ملڪن کي ڏيڻ ۾ ڪهڙي حڪمت آهي ۽ ان جي جواز جي ڪهڙي دليل آهي؟ هن سوال جي جواب ڏيڻ سان پنج وڏين طاقتن سميت دنيا جي لاءِ طواغيت قاصر آهي سواءِ ان جي جو هو طاقتور آهن ۽ دنيا جي معاملات ۾ پنهنجي اجاره داري رکڻ چاهين ٿا ۽ پنهنجي ڳالهه ميراث جي پوزيشن ۾ آهن.

جيڪڏهن انهن جي ڳالهه انتهائي غلط هجي. حالاتڪ اهو معاهدو جنگ روڪڻ جي بلڪل منافي آهي ڇو تہ يڪ طرفه قوت ئي جنگ جي دعوت ڏيڻ جو ذريعہ آهي مثلاً ماضي قريب ۾ آمريڪا افغانستان تي ڪروڙ ميزائل هنيا افغانستان وٽ ميزائل هجن ها تہ آمريڪا هرگز ائين نہ ڪري ها. انهي جارحيت جو سبب صرف مد مقابل جي ڪمزوري آهي. انهي ڪري جنگ روڪڻ جي لاءِ هر ڪنهن ملڪ وٽ ايتمي قوت موجود هجڻ ضروري آهي انهي لاءِ قوت جي توازن جي ڪري تصادم نہ اچي وڃي جهڙي طرح جنگ عظيم پي کان پوءِ وڏين قوتن جو پاڻ ۾ براه راست نہ اچڻ جو سبب هي آهي تہ هر هڪ وٽ ايتمي هٿيارن جا

حقوق انساني چارتر ۽ اسلام:

اقوام متحده جي حقوق انساني چارتر اسلام جي نصوص جي صريح خلاف آھي چند نمونہ ملاحظہ ڪريو:

چارتر دفعہ نمبر 1: تمام انسان تڪريم ۾ برابر آھن.

اسلام: قرآن مجيد ۾ آھي ترجمہ ”بيشڪ توهان ۾ الله تعاليٰ جي نزديڪ زيادہ اڪرام جو مستحق اھو آھي جيڪو الله تعاليٰ کان ڊڄي ٿو“ معلوم ٿيو تہ اسلام ۾ متقي ۽ غير متقي تڪريم ۾ برابر نہ آھن.

چارتر دفعہ نمبر 4: غلامي ۽ غلامي جي تجارت پنھن جي تمام صورتن ۾ منع آھي.

اسلام: غير مسلم قومن جا اھي ماڻھو جيڪي خالص اسلام دشمني جي بناء تي مسلمانن سان برسر پيڪار ھجن ۽ جھاد جي مقابلي ۾ پڪڙيا وڃن تہ اھي ازروء شريعت غلام آھن. ان جي تجارت بلڪل جائز آھي ۽ انھن غلامن سان اسلام جا بيشمار مسائل ۽ فضائل وابستہ آھن جيڪي قرآن ۽ حديث ۾ تفصيل سان بيان ٿيل آھن.

چارتر دفعہ نمبر 5: ڪنھن بہ شخص کي تشدد ۽ ظلم جو نشانہ نہ پٺايو ويندو ڪنھن بہ شخص سان غير انساني ذلت آميز سلوڪ نہ ڪيو ويندو يا اھڙي سزائہ ڏني ويندي.

اسلام: چور جو ھٿ ۽ ڍاڪو جو ھڪ ھٿ ۽ ھڪ پير ڪٽڻ. شادي شدہ زاني کي سنگسار ڪرڻ قتل عمد ۾ قاتل کي قصاصاً قتل ڪرڻ. شرابي ۽ ڪوڙي کي شريعت جي طرفان متعين ٿيل ڪوڙا لڳائڻ ۽ انھي قسرن جي ٻين کي حدود جيڪا شريعت مقرر ڪئي آھي انھن سڀني جو نفاذ اسلامي حڪومت تي ضروري آھي چارتر دفعہ نمبر 16: پوري عمر جي مردن ۽ عورتن کي نسل قوميت يا مذھب جي ڪنھن تحديد جي بغير پاڻ ۾ شادي ڪرڻ ۽ خاندان جي بنياد رکڻ جو حق حاصل آھي شادي ۽ دوران شادي ۽ ان جي تنسيخ جي سلسلي

۾ هو مساوي حق رکندا آهن.

اسلام: مسلمان مرد کي صرف مسلمان عورت يا ڪتابيه عورت سان شادي ڪرڻ ۽ مسلمان عورت کي صرف مسلمان مرد سان نڪاح ڪرڻ جائز آهي بس تنسيخ نڪاح جنهن کي شريعت جي اصطلاح ۾ طلاق چيو وڃي ٿو. جنهن جو حق صرف مرد کي حاصل آهي عورت کي هرگز حاصل نه آهي.

چارتر دفعه نمبر 18: هر شخص کي آزادي خيال. آزادي ضمير ۽ آزادي مذهب جو حق حاصل آهي.

اسلام: ايتري آزاد خيالي ۽ آزادي ضمير ممنوع آهي ته الله تعاليٰ ۽ ان جي مقدس ڪتابن ۽ ان جي پاڪ فرشتن ۽ ان جي معصوم انبياء ۽ صحابه ڪرام جي توهين ۽ تنقيد تائين ڳالهه پهچي. نعوذ بالله منها. مسلمان کي اسلام ڇڏي ٻي مذهب کي اختيار ڪرڻ جي گنجائش نه آهي. خدانخواستہ ڪوبه مسلمان مرتد ٿي وڃي ۽ سمجھائڻ سان به باز نه ٿو اچي ته فرمان نبي ص جي مطابق قتل ڪيو ويندو.

چارتر دفعه نمبر 19: هر شخص کي آزادي لاءِ ۽ آزادي خيال جو حق حاصل آهي.

اسلام: اهڙي تقرير ۽ تحرير قطعاً منع آهي جنهن سان اڪثريت جا جذبات مجروح هوندا آهن ۽ امن ۽ سڪون غارت ٿيندو هجي. اسلامي رياست ۾ غيرمسلم کي اها اجازت نه آهي جو هو مسلمانن کي ڪفر جي دعوت ڏيئي مرتد بنائي.

چارتر دفعه نمبر (1) 21: هر شخص کي حق حاصل آهي ته هو براه راست يا آزادي سان منتخب نمائندن جي ذريعي پنهنجي ملڪ جي حڪومت ۾ حصہ وٺي. اسلام: اسلامي رياست ۾ غيرمسلم کي ڪليدي عهدہ ۽ منصب تي فائز ڪرڻ جائز نه آهي. البتہ نوڪري ۽ مزدوري ڪري سگهي ٿو.

چارتر دفعه نمبر (3) 21: عوام جي مرضي حڪومت جي اقتدار جي بنياد هوندي اها مرضي وقتي وقتي سان ۽ صحيح انتخابات جي ذريعي ظاهر ڪئي ويندي جيڪا عالمگير ۽ مساوي راءِ دهندي ٿي ٻڌل هوندي.

اسلام: اسلامي رياست جو بنياد مغرب کان درآمد شدہ جهموريت تي رکڻ حرام آهي بلڪ ان جو بنياد امارت و شورايت تي هوندو جنهن ۾ عوام کالائعام جي راءِ جو ڪوبه اعتبار نه آهي نه ئي ان ۾ ڪو متعين وقفو آهي بلڪ امير جو انتخاب غير متعين وقت جي لاءِ صاحب راءِ افراد ڪندا.

چارٽر دفعه نمبر (2) 25: ماءُ ۽ ڀارڪي خصوصي توجه ۽ مدد جو حق حاصل آهي. تمام ڀار خواه شادي جي نتيجي ۾ پيدا ٿيا هجن يا بغير شادي جي پيدا ٿيا هجن. هڪجهڙو سماجي تحفظ سان بهرہ ورهڻ جو حق رکندا آهن.

اسلام: ڪنهن به عورت کي بغير شادي جي ڀار پيدا ڪرڻ جي اجازت نه ٿي ڏني وڃي. جيڪڏهن ڪابه عورت ائين ڪندي آهي ته انهي کي اسلامي حدود جي اندر سزا ملندي. اهڙي بدڪار عورت کي اسلام ڪوبه تحفظ فراهم نه ٿو ڪري.

چارٽر دفعه نمبر (1) 27: هر هڪ شخص کي آزادانه طور تي معاشري جي ثقافتي زندگي ۾ حصہ وٺڻ. فنون لطيفہ (مصوري، رقاصي، موسيقي سان؟) جو حق حاصل آهي.

اسلام: اسلام ۾ مصوري رقاصي موسيقي حرام هڻڻ جي ڪري انهي مان فائدي حاصل ڪرڻ جو ڪنهن کي به حق حاصل نه آهي بلڪ اهي افعال قطعي ممنوع آهن ڪرڻ وارا تعزير جا مستحق هوندا.

تاک میں بیٹھے ہیں مدت سے یہودی سود خوار
جن کی روبا ہی کے آگے بچ ہیں زور پٹنگ!

سامراجي خطرا

از: محمد رحيم حقاني

(بشڪريه روزنامه اوصاف اسلام آباد 25 سيپٽمبر 2000ع)

هن وقت آمريڪا پوري دنيا ۾ هڪ عالمي سامراج جو ڪردار ادا ڪري رهيو آهي. جنهن جي دل دماغ ۾ عالمي يهود آهن. عالمي سامراج تحريڪ جي مڪمل طريقي ڪار سان متعلق گفتگو ڪرڻ آسان نه آهي تنهن هوندي به ان جي هڪ اصولي طريقي ڪار جو ذڪر ڪرڻ مناسب سمجهان ٿو.

اهو اصولي طريقه ڪار Rationalism چواڻي ٿو. جنهن جو مفهوم آهي تعقليت ريشلائزيشن اهو عمل آهي جنهن جي ڪري ان جي نزديڪ ريشنلزم جو قيام مقصود آهي ريشنلزم جو مفهوم آهي عقل کي مذهب ۾ آخري فيصلو ڪرڻ وارو قرار ڏيڻ ۽ ان تمام نظرين کي رد ڪرڻ جيڪي عقل سان مطابقت نه ٿا رکن. ريشنائزيشن جا ٽي فروع مشهور آهن.

1. سيڪولرائزيشن (Secularisation)

2. ڊيموڪريٽائزيشن (Democratisation)

3. ڪمرشلائزيشن (Commercialisation)

سيڪولرائزيشن مان مراد آهي. انسان جي فڪري ۽ نظري معاملات تهذيب ثقافت ۽ تمدن کي عقيدتي ۽ دين کان منقطع ڪرڻ. يعني انهي کي ريگولر Regular يعني متشع جي بجاءِ سيڪولر بنائڻ هي هڪ وسيع ۽ هم جهت عمل جو نالو آهي سيڪولرائزيشن جي لاءِ هزارين طريقه عمل ۾ آندا ويندا آهن سيڪولرائزيشن جو نصب العين حقيقي سيڪولرازم قائم ڪرڻ آهي. جيڪو ريشنلزم جي لازمي شرط آهي ڊيموڪريٽائزيشن جو مفهوم آهي نظم معاشرت کي ۽ بطور خاص سياست مڌني کي عامي بنائڻ. ان جو مطلب ته نه ته قطعا آمريت جو خاتمون ڪرڻو آهي ۽ نه عوام الناس جي راءِ جو احترام ڪرڻ بلڪ ان جو مطلب آهي معاشري جا ذهين صاحب علم ۽ ذميدار افراد يعني اسلامي

اصلاح ۽ اهل الرائ ۽ اهل فتويٰ کي بي دخل ڪري هڪ اهڙي عامي. عوامي جمهوري تنظيم قائم ڪرڻ جنهن جي پردي ۾ يهودي ساري دنيا تي پنهنجي آمريت قائم ڪري سگهن.

ڊيموڪريٽائيزيشن جو نصب العين ڊيمو ڪريسي يعني اڄ ڪلھ جي اصطلاح ۾ جمهوريت قائم ڪرڻ آهي جو ريشنلزم جي ٻي بنيادي شرط آهي. ڪمرشلائيزيشن جو مطلب آهي تمام انساني زندگي ۽ انهي زندگي جي ڪوششن کي ماديت ۾ محدود ڪرڻ آهي خدمات جذبات حتيٰ ڪه فطري خواهشات کي خالص مادي پيماني جي اعتبار سان قابل تبادله يعني بيع و شراء جي دائري ۾ آڻڻ ان جي تحت هر شي خدمت جذب ۽ فطرت مادي اشياءَ جي طرح مال ٿي ويندي آهي ۽ قابل قيمت ٺهندي آهي لھذا قابل بيع ۽ شراء ٿي ڪري قابل تبادله ٿي ويندي آهي ڪمرشلائيزيشن جي انتها هي آهي ته دنيا ۾ ڪا به شي خدمت جذب ۽ فطرت اهڙي باقي نه رهي آهي. جو مال جي طرح قيمت نه رکندي هجي ۽ قابل تبادله بصورت بيع ۽ شراء نه هجي ڪمرشلائيزيشن جو هدف آهي دنيا ۾ استعمال ٿيل مادي غير مادي ۽ انساني وسائل بشمول حياتياتي ۽ جماداتي وسائل تي يهودين جي اجاره داري قائم ڪرڻ ۽ ساري دنيا کي پنهنجو غلام دائمي بنائڻ ڪمرشلائيزيشن جي هزارين طريقه عمل ۾ آندا ويا آهن. اقوام متحده جون سڀ ڪاروايون سلامتي ڪائونسل جا فيصله. اقوام متحده، اقوام متحده جون ذيلي تنظيمون. عالمي مالياتي فنڊ، عالمي بئنڪ ۽ ٻيا بين الاقوامي ادارا جات اسلحن جي تحقيق جون ڪاروايون. خانداني منصوبه بندي جون ڪوششون ماحولياتي تحريڪون. حمل کي ساقط ڪرڻ کي قانوني شڪل ڏيڻ سڀ جون سڀ ڪمرشلائيزيشن جون ذيلي شاخون آهن.

حالانڪ پنهنجي پسند سان پنهنجي موت جو فيصلو ڪرڻ ميڊيڪل سائنس جا اهي تمام تجربا ۽ ايجادات جون ڪوششون جنهن ۾ انساني جسم جي هر شي قابل استعمال ۽ قابل بيع ۽ شراء هجي انهي جو حصو آهي چنانچہ فيملي پلاننگ اسقاط حمل کي قانوني بنائڻ پنهنجي پسند سان موت جا تجربا جنهن جي تحت انساني اعضاء مصنوعي طور تي تيار ڪرڻ جا تجربا ٿي رهيا

آهن. حالانڪ مصنوعي جاندار بناڻ جي لاءِ تجربات ٿي رهيا آهن دراصل انهي ڪمرشلائيزيشن جي انتهائي منزل تي پهچڻ جي ڪوشش آهي جتي يهودي هڪ عالمگير طاقت جي اعتبار سان انهي ڳالهه جو فيصلو ڪندا آهن ڪيترن ماڻهن کي زندهه رهڻ گهرجي انهي سان گڏوگڏ انهن جي منشاءِ آبادي جي سلسلو به اها ئي آهي جيڪا سامان ۽ آلہ جات جي آهي جيڪڏهن ڪنهن وقت خاص ۾ انساني وسائل جي زياده ضرورت آهي ته ايترا انسان پيدا ڪيا وڃن ۽ جڏهن ضرورت نه هجي ته انهن کي موت جي گهاٽ تي ويهاريو وڃي.

ٽيسٽ ٽيوب بي بي مرغباني (پولٽري فارم) جي مرڪزن تي تجربي ٿي رهيا آهن. مثلاً هو ڪنهن ڏينهن هڪ لک چوڙا ڪڍندا آهن جيڪڏهن پنجاهه هزار وڪجي ويا ته باقي پنجاهه هزار کي چلهي ۾ ساڙي ڇڏيندا آهن انهي ڪري پنجاهه هزار کي هڪ ڏينهن پالڻ پئي ڏينهن نو ان پنجاهه هزار پيدا ڪرڻ جي مقابلي ۾ مهانگو هوندو آهي. اهو ڪمرشلائيزيشن جو حصو هوندو آهي. دنيا ۾ يهودي گذريل ٻن هزار سالن ۾ ڪسر پرسی جي زندگي گذاري رهيا آهن جيڪا سراسر انهن جي شامت اعمال کان سواءِ ٻيو ڪجهه نه آهي. يهودين جي زندگي عيسائي دنيا ۾ ناگفته به تهئي عالم اسلام ته بهرحال ان سان اخلاقي معاملو ڪيو انهن کي موقعو ڏنا انهن وٽ ڪڏهن به آزاد نه رهيا مگر عيسائين انتقاماً انهن سان بروسلوڪ ڪيو.

قرون وسطيٰ جي آخري دور ۾ عيسائي دنيا ۾ آباد يهودين هڪ گهري سازش جي چار وچائي جنهن جي تحت انهن گذريل ست سو سالن ۾ بالآخر عيسائيت جي سرسان سر وچائي ڇڏي اڄ جي اها دنيا جنهن کي ماڻهو عالم عيسائيت چوندا آهن اصل يهودين جي روڻي ٻوٽي دنيا ۽.

جڏهن يهودي عيسائين مان فارغ ٿي ويا ته انهن مسلمانن ڏانهن رخ ڪيو حالانڪ 1923ع ۾ انهن جي سازش سان خلافت عثمانيه جو خاتمو ٿي ويو. 1968ع ۾ فلسطين ۾ هڪ غاصب رياست اسرائيل جي نالي سان ظهور ۾ آئي اهڙي طرح 1991ع تاريخ اسلام جو ٽيون دردناڪ واقعو رونما ٿيو اهو واقعو هو يهود ۽ نصارا جو عهد فاروقي کان پوءِ جزيرت العرب ۾ واپس اچڻ. مسلمانن

خلاف يهودي سازش بظاهر ڪامياب ڏسڻ ۾ اچي ٿي ليڪن صورتحال جي تبديلي اهڙي نه آهي جنهن جي توقع يهودين ڪئي هئي يهودي انهي معاملي ۾ ڌوڪو کائي ويا انهن ملت اسلاميه کي عيسائيت تي قياس ڪيو انهن عظيم عيسائي سلطنت جو خاتمه ڪيو. يهودين گذريل پنج سو سالن ۾ يورپ ۾ هيومنزم (Humanism)

سيڪيولرازم (Secularism) قوميت (Nationalism)

۽ جمهوريت (Democracy) جي نالي تي خون جون نديون وهائي ڇڏيون. ۽ عيسائيت جي هڪ هڪ عضوي کي ذريون ذريون ڪري ڇڏيو. انهن جو خيال هو ته عالم اسلام تي اهو حربہ کارگر ٿيندو. ليڪن انهن جو اندازو غلط نڪتو بلاشبہ انهن عالم اسلام جي هر هڪ علائقي تي حملہ ڪيو تانت انهي تي اسان جي نفسيات ۽ قرآن ۽ سنت جي مزاج کي سمجھڻ ۾ ڇوڪڻي پيئي. انهن ملت اسلاميه جو غلط اندازو لڳايو. جهاد افغانستان ۽ پوءِ طالبان جي اقتدار جي اچڻ کان پوءِ مغرب اسلام ۽ مسلمانن جي خوف کان ڌڪي ويا.

مغرب گذريل ٻه سو سالن ۾ انهي ڳالهہ جي پوري ڪوشش ڪئي اسان کي اندر ۾ تبديل ڪيو وڃي. يعني جيڪي دين ۽ اصول دين کان رهنمائي حاصل ڪندا آهن اهي ڪنهن به کان رهنمائي حاصل نه ڪن. مغربي اصطلاحن ۾ جيڪي ريگولر آهن. اهي سيڪيولر ٿي وڃن انهن اسان جي سيڪيولرائيزيشن جي ڪوشش ڪئي. سيڪيولرازم ۽ سيڪولرائيزيشن جي تحريڪ جيڪا ساري دنيا ۾ هلي رهي آهي. خالصتا يهودي تحريڪ آهي. جيڪا انهن پنهنجي دشمنن کي تباهہ ڪرڻ جي لاءِ ٻريا ڪئي آهي. اسان وٽ اها ڳالهہ پڪيڙي ويئي آهي ته اسان جو تصور روايت ۽ روايت اصلاح جي محتاج آهي. ان ۾ نظر ثاني ۽ تبديلي هئڻ گهرجي. انهي ڳالهہ جي ڪوشش ڪئي ويئي ته زندگي جا نوانوي في صد شعبہ اهڙا ٿي وڃن جتي مجرد عقل اسان جي رهنمائي قرار پائي. هن وقت مغرب اسلام ۽ مسلمان جي تعلق سان نهايت پريشان آهي. انهي جي سمجھ ۾ نه پي آيو ته هو عامته المسلمين جي دلين مان اسلام جي پاڙن کي ڪڍڻ لاءِ

ڪهڙو طريقو اختيار ڪرڻ گهرجي. انهي مقصد جي لاءِ انهن عالمي بنياد تي ڪم ڪيو انهي ڪم تي مستشرقين کي مامور ڪيو. مستشرقين جي ڪوششن کان توهان واقف هوندو. مغربي اقوام اسلام جي بيخ ڪئي جي لاءِ جيترو مطالع اسلام ۽ مسلمانن جو ڪيو آهي. اسان انهن جو نه ڪيو آهي هو ڪنهن نه ڪنهن طريقي سان شعائر اسلام بالخصوص جهاد جو جذب مسلمانن جي دلين مان ختم ڪرڻ چاهين ٿا. انهي کي هر طرح سان وحشيانه فعل قرار ڏيئي ڪري ان جي خلاف طرح طرح جا حرب استعمال ڪري رهيا آهن. ليڪن انهي جي باوجود انهن کي معلوم ٿي چڪو آهي ته انهن جي ڪوششن مان ڪوبه ڪڙتيل نه ٿو نڪري. عالم اسلام انهن جي گرفت مان نڪتو ٿو وڃي عالم مغرب ۾ اسلامي امور جي هڪ وڏي ماهر برنارڊ ليوس (Bernard Lewis) جو هڪ يهودي آهي پنهنجي تازو ترين مقال اسلام ۽ ليبرل ڊيموڪريسي ۾ هڪ نئين تجويز پيش ڪئي آهي. ان جو خيال آهي ته اسلام ۽ مسلم ممالڪ مغربي جمهوريت جي طرف نه ٿا وڃي سگهن. ٻئي طرف اسلامي بنياد پرستي کي روڪڻ محال آهي. انهي کان سواءِ ڪوبه چارو نه آهي اسان ليبرل جمهوريت جي لاءِ هر آمرانه طريقو جائز نه مستحسن آهي.

عالمي سامراج عالم اسلام جي امنگن کي سرد ڪرڻ جي لاءِ ۽ انهي تي ڪنٽرول ڪرڻ جي لاءِ مختلف طرح جا حرب استعمال ڪيا آهن. مغربي ايشياءَ. مصر. الجزائر. تيونس مراڪش انڊونيشيا جي حڪمرانن جون تدبيرون ان جو مثال آهن. تنهن هوندي به اسلام کي محدود ڪرڻ جي هڪ اهم ڪوشش اها آهي وسط ايشياءَ جي نو آزاد مسلم ملڪن ازبڪستان ترڪمانستان. قازقستان. تاجڪستان. ڪرغيزه ۽ آذربائيجان ۾ يهودين ۽ ڪميونسٽن جي مدد سان ڪئي وڃي ٿي. عالم اسلام ۾ اسلامي قوتن کي دٻائڻ جون ڪوششون گهٽ ۾ گهٽ ٽن قسمن جون آهن.

Neutralisation يعني انهي کي بي اثر Containment يعني ان جي قوت ۽ اثر کي محدود ۽ ڪمزور ڪرڻ ۽ Marginalisation يعني انهن کي ڏکي ڪناري تي ڪري ڇڏڻ. انهي سلسلي ۾ هڪ ٻي قسم جي ڪوشش به ڪئي

وڃي ٿي جيڪا نوعيت ۾ ذڪر ڪيل ٽن عوامل کان جدا آهي.

(Aggressive Neutalisation) يعني جارحانه طور تي بي ڪار بنائڻ کي چوندا آهن. درحقيقت آنحضرت ﷺ فرمايو آهي ته هن امت جي آزمائش مال آهي انهي طرف سوره الکھف جي آيت 102 ۽ 103 اشارو ڪري ٿي انساني تاريخ جو هي آخري حصہ آهي غالباً اهو ئي دجال جي فتني جو دور آهي. انهي کان پوءِ قيامت اچڻ واري آهي انهي سلسلي ۾ بن ڳالهين جو ذڪر ڪرڻ ضروري آهي. پهرين ڳالهه هي آهي ته امت جي خواص لاءِ ضروري آهي ته هو مغربي افڪار ۽ نظريات ۽ مغربي تهذيب و تمدن کي گھراڻي سان سمجھڻ سراسري مطالع ڪري ان جا گرويده نه ٿي وڃون تصور مال تي قائم آهي.

مغرب جي هي تهذيب تجارت Trade کان شروع ٿي ڪري تجارتي حلقه gluid Bank تجارتي استعماريت Commercial colonillism استعماري ملوڪيت colonial Imperialism ٿيندي ٿي ڪلي تجارت -Total commer- cialisation تائين پهچندي آهي.

اڄ جي مغربي تهذيب جنهن جي سربراهي بحیثیت قوم يهودين جي هٿن ۾ آهي ۽ بحیثیت ملڪ آمريڪا جي هٿن ۾ ڪا ڪلچر استبلاڪيت -Consil- merism آهي ان جو مفهوم آهي ته دنيا ۾ هر شي جيڪا ڏني وڃي ٿي هر خدمت ۽ هر جذبه قابل بيع ۽ شراء آهي. توهان سڀني ٻڌو هوندو مغرب ۾ ڪنهن به شي جو جواز Relevance انهي ڳالهه تي مبني آهي ته اها ڪيتري قدر پيداواري آهي. لھذا پوڙها ماءُ پيءُ اهي ٻار جيڪي اڃا پيدا نه ٿيا آهن جيڪي پيداواري نه آهي مغرب تي بوجھ آهن. لھذا انهن جو رجحان انهي طرف آهي اهڙن ماڻهن کي زندهه رهڻ نه ڏنو وڃي حالات ڪ پوڙهن ۽ پوڙهين جي لاءِ ان جي راه خود پسند ڪيل موت ذريعي ڪڍڻ چاهيندا آهن. اهي ٻار جيڪي اڃا تائين پيدا نه ٿيا آهن انهن جي لاءِ هو اسقاط حمل Abortion کي قانوني شڪل ڏيئي ڪري رستو ڪڍي چڪا آهن. دنيا آهستي آهستي انهي استلاڪيت Constimerism جو حصہ بنجندي وڃي رهي آهي ماڻهن کي عام احساس هو جنگ عظيم بي کان پوءِ دنيا مان استعماريت ختم ٿيڻ لڳي. ليڪن حقيقت هي آهي ته ڪل جي استعماري

ملوڪيت استبلاڪي استعماريت ۾ بدلجي چڪي آهي. ڪل جي استعماريت جي بنياد گهڻي حد تائين فوج ۽ حڪمرانن جي براه راست موجودگي تي قائم ٿي. اڄ جي استعماريت جي بنياد مال آهي. هر جڳهه تي اها ئي طاقت اڄ به فيصله ڪندڙ آهي. ڪنهن ملڪ مثلاً پاڪستان ۾ ڪل انگريزن جو غلبه هو انگريزي وائسراءِ هوندا هئا. اڄ پاڪستان ۾ انگريزي فوج ۽ وائسراءِ موجود نه آهن. ليڪن ٿورن ماڻهن کي خبر آهي ته پاڪستان جي زندگي ان جي معاشيات ۽ ان جي سياست جا فيصله اسلام آباد ۾ نه پر نيويارڪ ۾ هوندا آهن. اڄ ترقي پذير ملڪن جون حڪومتون نه پنهنجي مرضي سان ٽيڪس لڳائي سگهن ٿيون ۽ نه ٽيڪس جو خاتمه ڪري سگهن ٿيون. عالمي مالياتي فنڊ IMF ۽ عالمي بينڪ World Bank جو دفتر واشنگٽن ڊي سي ۾ آهي واقف ڪارن کي خبر آهي ته حڪومتن جي حيات ۽ موت جا فيصله اتي ئي لکيا ويندا آهن اهڙي طرح انهي نئين تهذيب جي مالي فوج جونالو بين الاقوامي اداره جات M. N. C. S. يا Multi National corporations آهي ڪل جي ايسٽ انڊيا ڪمپني M.N.C. جي ابتدائي شڪل هئي. هاڻي دنيا ۾ تقريباً هڪ درجن جي قريب M.N.C.S. ڏٺي ويندي آهي. اها ئي اها M.N.C. S. آهي جن جي هٿن ۾ سڄي دنيا جي دولت سموري اقوام جي قسمت آهي انهن تقريبن 10 تي يهودين جو قبضو آهي انهي صورت حال ۾ هر چند ته مسلمان سڄي دنيا ۾ پکڙيل آهن ليڪن عالم اسلام جا به عظيم خطا آهن. ايشيا ۽ آفريڪا اهي ٻئي خطا مغربي استعمار جي سبب گذريل ٻن صدين ۾ لوٽ مار جي ڪري سخت مالي ۽ معاشرتي بحران ۾ مبتلا آهن. انهن ملڪن ۾ سڀ کان وڏو بحران هي آهي ته هتي امت مسلمہ ۽ مسلم معاشرو به الڳ الڳ طبقن جي صورت ۾ ورهائجي ويا آهن. انهي فساد جي جڙ مغربي نظام آهي. ليڪن ان جي باوجود اسلام ۽ مغرب جي ڪشمڪش جو لازمي نتيجو ان شاء الله باطل جي شڪست جي صورت ۾ نڪرندو.

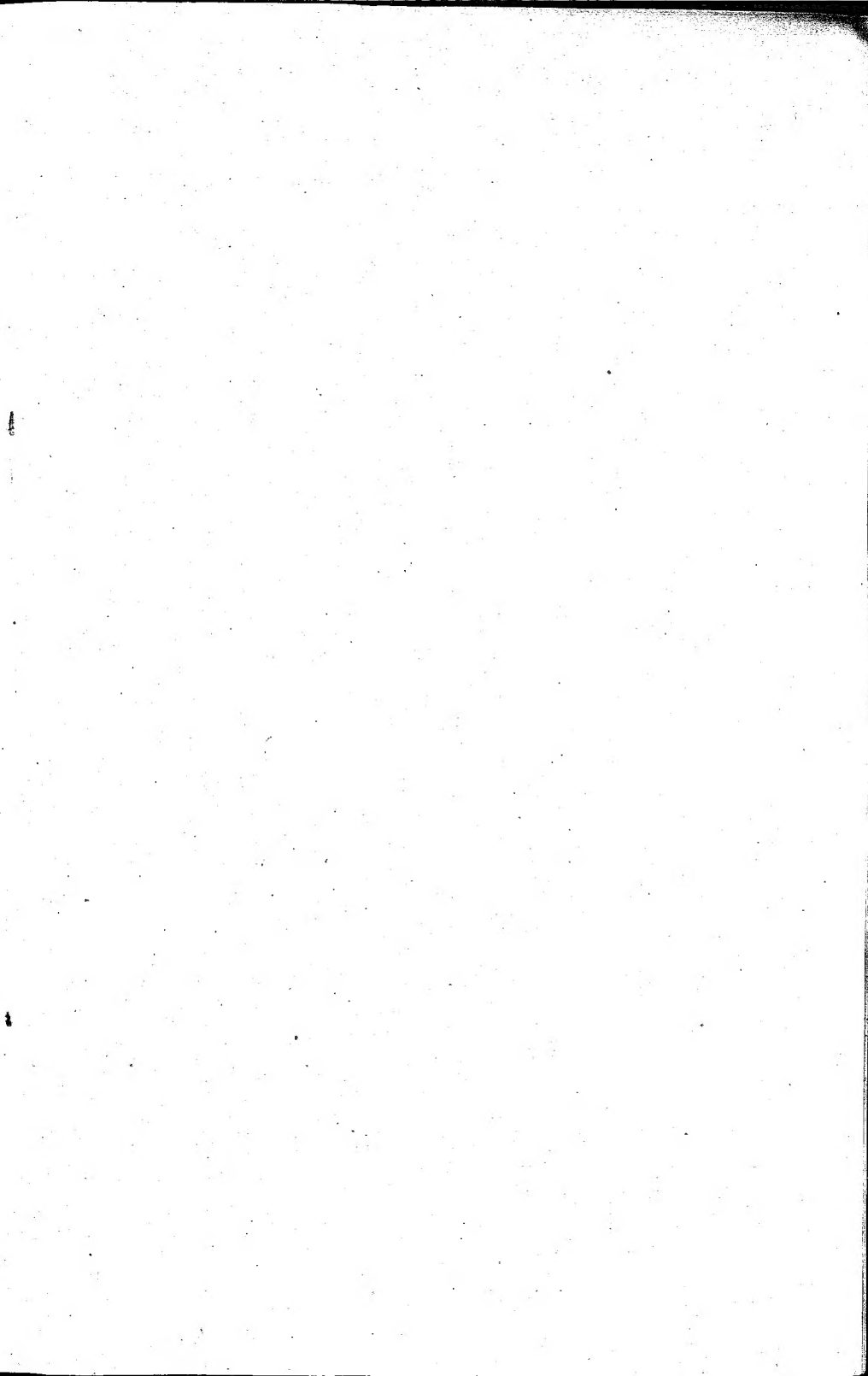
فري ميسن جا شڪار

1. جيڪڏهن ڪٿي ڪابه منصوبه بندي ٿي رهي آهي ته انهي منصوبه ۾

اهم ڪردار ادا ڪرڻ وارا ڪوبه اسان جو مخصوص ۽ قابل اعتماد بند هئڻ
گهرجي فطري ڳالهه آهي ته فري ميسن کان علاوه ڪير حق رکي ٿو جو اهم
معاملن کي پنهنجي هٿن ۾ رکي ڇو ته صرف اسين ڄاڻون ٿا ته معاملن کي
ڪهڙي شڪل ڏيڻي آهي ۽ ڪيتري انجام تائين وٺي وڃڻو آهي. جنهن جو
غيريهود کي قطعاً شعور نه آهي. (وثنائت يهوديت (5.15 Protocols)

2. فري ميسن لاجن ۾ داخل ٿيڻ وارا غيريهود وڏي جاسوسي سان اندر
قدم رکندا آهن. انهي آرزو سان گڏ بعض مفادات ان جو مقدر بنجنديا هو عوام
۾ وڏا سمجهيا ويندا. انهن ۾ گهڻا پنهنجي اوت پتانگ خيالات جي اظهار لاءِ
پليٽ فارم جي تلاش ۾ هتي اچي نڪرندا آهن يا هو دنيا جي ميعاد جي سراب
جي پٺيان پڄڻ وارا هوندا آهن اها جنس اسان وٽ وافر ملندي آهي انهي
خواهشات جي حوالي سان اسين انهن کي خود فريبي ۾ مبتلا رکندا آهيون ۽
بتدريج هو اسان جي پيدا ڪيل ماحول ۾ گڏجي ويندا آهن مگر بدستور انهي
خوش فهمي ۾ مبتلا رهندا آهن انهن جون سوچون انهن جون پنهنجون آهن
جيڪي عملا ان جون نه آهن معمولي عدم توجهي کي ناڪامي سمجهي ڪري
هو تمام گهڻو جلد دل برداشتہ به ٿي ويندا آهن توجه حاصل ڪرڻ جي خاطر
جنهن کي ڪاميابي سمجهندا آهن اسان جا غيرمشرط غلام بنجي ويندا آهن ۽
اهڙن حالتن ۾ انهن کان قرباني طلب ڪئي وڃي بنا سوچڻ سمجهڻ جي انهي
لاءِ تيار ٿي ويندا آهن ۽ پنهنجي اهم منصوبن تائين ترڪ ڪرڻ تي هم وقت
مستعد ڏنا ويندا آهن جيڪو اسان جي خواهشات جي تڪميل جو ٻيو نالو آهي
اسين جيڪي ڪم چاهيون انهن کان ڪرائي وٺندا آهيون.

(وثنائت يهوديت (6.15 Protocols)

وَقَالَ تَبَارَكَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْقُرْآنَ
مِثْقَالًا وَمَنْ يَخِفْ حِمْلَ ذَلِكَ فَلَا تِلْكَ
أَفْئِدَةٌ غَائِبَةٌ فِي ظَرْفِ الْخَالِ

تَفْهِيمُ الْقُرْآنِ

سَنَدِي مَرْجُو

مولانا سید ابوالاعلیٰ مودودی

مترجم

مولانا جان محمد پتو (مرحوم)

مولانا حکیم امیرالدین مہر

سند اسلامک پبلیکیشنز

حیدرآباد